

Nr. 5– 2004
Side 715 – 858

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 5
Utgitt 11. mai 2004

Innhold

Side

Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet

2004

Mars.	19.	Lov nr. 14 om endr. i lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn.....	715
Mars.	26.	Lov nr. 15 om endr. i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (likebehandling i arbeidslivet) m.m.....	715
Mars.	26.	Lov nr. 16 om endr. i lov 17. juli 1992 nr. 99 om frivillig og tvungen gjeldsordning for privatpersoner (gjeldsordningsloven).....	717
Mars.	26.	Lov nr. 17 om finansiell sikkerhetsstillelse.....	717
April	23.	Lov nr. 18 om endr. i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs og i enkelte andre lover.....	719
April	30.	Lov nr. 19 om endr. i utlendingsloven (EØS-utvidelsen).....	721

2001

Juli	19.	Deleg. av myndighet til kommunene etter forurensningsloven § 9 (Nr. 1706).....	722
------	-----	--	-----

2003

April	9.	Deleg. av myndighet til Kredittilsynet etter lov om eiendomsmegling § 2–5 første ledd annet punktum (Nr. 1903).....	724
-------	----	---	-----

2004

Mars	19.	Ikrafttr. av lov 12. desember 2003 nr. 110 om endringer i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) m.m. (Nr. 540).....	747
Mars	19.	Ikrafttr. av lov 4. juli 2003 nr. 73 om endringer i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) (Nr. 544).....	753
Mars	19.	Ikrafts. av lov 19. mars 2004 nr. 14 om endringer i lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn (Nr. 545).....	753
Mars	26.	Deleg. av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet etter lov om bergverk § 45 og § 68 nr. 7 (Nr. 572).....	769
Mars	26.	Ikrafttr. av lov 26. mars 2004 nr. 15 om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (likebehandling i arbeidslivet) m.m. (Nr. 574).....	769
Mars	26.	Ikrafttr. av lov 26. mars 2004 nr. 17 om finansiell sikkerhetsstillelse (Nr. 575).....	769
April	2.	Ikrafttr. av lov 13. desember 2002 nr. 76 om endringer i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling (Nr. 612).....	787
April	16.	Ikrafttr. av lov 28. november 2003 nr. 97 om endringer i folketrygdloven (refusjon for svangerskapskontroll utført av jordmor i privat praksis) (Nr. 628).....	807
April	16.	Deleg. av myndighet til Arbeids- og administrasjonsdepartementet etter EØS-konkurranseloven § 5 og § 11 annet ledd (Nr. 630).....	816
April	16.	Deleg. av myndighet til Arbeids- og administrasjonsdepartementet etter konkurranseloven (Nr. 631).....	816
April	23.	Deleg. av myndighet til Barne- og familiedepartementet etter markedsføringsloven § 3a annet og tredje ledd (Nr. 655).....	831

Forskrifter

2004

Mars	18.	Forskrift om helseforetak som statsorgan etter lov om målbruk i offentlig teneste (Nr. 532).....	727
Feb.	24.	Forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands fiskerisone i 2004 (Nr. 533)...	727
Mars	1.	Forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet) (Nr. 534).....	728
Mars	19.	Forskrift om internkontroll for å oppfylle akvakulturlovgivningen (IK-Akvakultur) (Nr. 537).....	742
Mars	19.	Forskrift om likeverdig behandling av barnehager i forhold til offentlige tilskudd (Nr. 539)	746
Mars	19.	Forskrift om obduksjon m.m. (Nr. 542).....	747
Mars	16.	Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2004 (Nr. 553).....	756
Mars	17.	Forskrift om prisnedskrivning ved salg av kasein til industriformål (Nr. 554).....	758
Mars	22.	Midlertidig forskrift om dispensasjon fra forskrift om avgifter og gebyr i matforvaltningen (Nr. 564).....	762

Mars	24.	Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av dyr av hestefamilien fra Sør-Afrika (Nr. 568).....	766
Mars	23.	Forskrift om maksimalkvoter i fangst av vågehval i 2004 (Nr. 571).....	768
Feb.	10.	Forskrift om beskyttelse av produktbetegnelsen Økologisk Tjukkmjølke fra Røros som Beskyttet geografisk betegnelse (Nr. 581).....	771
Mars	28.	Forskrift om særskilt rapportering av finansielle transaksjoner til og fra Burma (Myanmar) (Nr. 588).....	775
Mars	30.	Forskrift om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) (Nr. 595).....	779
April	1.	Forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen (Nr. 611).....	786
April	5.	Forskrift om opprydding i forurenset grunn ved bygge- og gravearbeider (Nr. 614).....	788
April	6.	Forskrift om tilleggsvilkår for innførsel og utførsel innenfor EØS av dyr som er mottakelige for munn- og klauvsjuka (Nr. 616).....	795
April	13.	Forskrift om oppheving av maksimalkvoten i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2004 (Nr. 618).....	797
April	1.	Forskrift om tilskudd til prisnedskrivning av frukt og grønnsaker i grunnskolen (Nr. 623)...	800
April	15.	Forskrift om vanttakk ved landing av pelagisk fanget råstoff til konsum (Nr. 627).....	806
April	16.	Forskrift om utforming av små helikopterplasser (BSL E 3–6) (Nr. 629).....	807
April	16.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp (Nr. 644).....	822
April	23.	Forskrift om unntak for samarbeid mv. innen landbruk og fiske (Nr. 651).....	828
April	22.	Forskrift om hold av storfe (Nr. 665).....	834
April	23.	Forskrift om foreldrebetaling i barnehager (Nr. 666).....	838
April	27.	Forskrift om Tollvesenets adgang til å gi bindende forhåndsuttalelser om klassifisering av varer i henhold til gjeldende tolltariff (Nr. 668).....	839
April	27.	Forskrift om plasstjeneste (BSL E 4–2) (Nr. 670).....	841
April	28.	Forskrift om melding av foretakssammenslutninger mv. (Nr. 673).....	855

Endringsforskrifter

Feb.	6.	Endr. i forskrift om inndragning av fangst og anvendelse av inndratte midler (Nr. 528).....	725
Mars	1.	Endr. i forskrift om vern mot eksponering for kjemikalier på arbeidsplassen (kjemikalieforskriften) (Nr. 529).....	725
Mars	16.	Endr. i forskrift om taksering og erstatning av naturskader (Nr. 530).....	725
Mars	17.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak i 2004 (Nr. 531).....	726
Mars	12.	Endr. i forskrift om begrensninger i bruk m.m. av enkelte farlige kjemikalier (Nr. 535).....	736
Mars	17.	Endr. i kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer (Nr. 536).....	736
Mars	19.	Endr. i forskrift om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen (Nr. 538).....	745
Mars	19.	Endr. i forskrift om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann (Nr. 541).....	747
Mars	19.	Endr. i forskrifter om dødsdefinisjonen i relasjon til lov om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. (Nr. 543).....	752
Mars	19.	Endr. i forskrift til bergverksloven m.m. (Nr. 546).....	753
Mars	3.	Endr. i forskrift om regulering av fiske i fiskevernsonen ved Svalbard (Nr. 550).....	753
Mars	3.	Endr. i forskrift om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone (Nr. 551).....	754
Mars	8.	Endr. i forskrifter om dyrepensjonat o.l. (Nr. 552).....	754
Mars	17.	Endr. i forskrift til opplæringslova og forskrift til friskolelova (Nr. 555).....	758
Mars	18.	Endr. i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild (Nr. 556).....	759
Mars	18.	Endr. i forskrift om særtilskot (Nr. 557).....	759
Mars	18.	Endr. i forskrift om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag (Nr. 558).....	760
Mars	18.	Endr. i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot (Nr. 559).....	760
Mars	18.	Endr. i forskrift om ettergjeving (Nr. 560).....	761
Mars	18.	Endr. i forskrifter om indeksregulering av underholdsbidrag til barn (Nr. 561).....	761
Mars	18.	Endr. i forskrift om samla fastsetjing av tilskot i visse tilfelle (Nr. 562).....	762
Mars	18.	Endr. i forskrift om overgangsreglar i samband med nye reglar om fastsetjing av fostringstilskot (Nr. 563).....	762
Mars	22.	Endr. i forskrift om narkotika m.v. (Narkotikalistene) (Nr. 565).....	762
Mars	23.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2004 (Nr. 566).....	763
Mars	23.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2004 (Nr. 567).....	765
Mars	26.	Endr. i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksene) (Nr. 569).....	766
Mars	11.	Endr. i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek (Nr. 570).....	768
Mars	26.	Endr. i forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen (Nr. 573).....	769

Feb.	8.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 580).....	770
Feb.	20.	Endr. i forskrift om sikkerhet ved leketøy (Nr. 582).....	772
Feb.	20.	Endr. i forskrift om sikkerhet ved lekeplussutstyr, i forskrift om konstruksjon, utforming og produksjon av personlig verneutstyr (PVU), i forskrift om maskiner, i forskrift om brannvern på Svalbard og i forskrift om anvendelse av lov om eksplosive varer i forbindelse med demontering og destruksjon av eksplosiv vare som er bestemt for eller som tilhører Forsvaret (Nr.583).....	773
Feb.	20.	Endr. i forskrift om reduksjon av utslipp av bensindamp fra lagring og distribusjon av bensin (Nr. 584).....	774
Feb.	20.	Endr. i forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier og i forskrift om utarbeidelse og distribusjon av helse-, miljø- og sikkerhetsdatablad for farlige kjemikalier (Nr. 585).....	774
Mars	23.	Endr. i forskrift om dagpenger under arbeidsløshet (Nr. 586).....	774
Mars	26.	Endr. i forskrift om strukturavgift og strukturfond for kapasitetstilpasning av fiskeflåten (Nr. 587).....	775
Mars	30.	Endr. i forskrift om sanksjoner mot Liberia (Nr. 589).....	775
Mars	31.	Endr. i forskrift om regionale rovviltneemnder (Nr. 590).....	776
Mars	24.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe (Nr. 591)...	776
Mars	24.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe (Nr. 592).....	777
Mars	24.	Endr. i forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer (Nr. 593).....	778
Mars	24.	Endr. i forskrift om fortegnelse over sjukdommer som omfattes av matloven (Nr. 594).....	778
Mars	30.	Endr. i forskrift om opptak til studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) (Nr. 596).....	780
Mars	31.	Endr. i forskrift om godtgjørelse av utgifter til legehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak (Nr. 597).....	780
April	2.	Endr. i forskrifter i forbindelse med dispensasjon til å forlenge fiskefartøy ut over fastsatte lengdegrensener når sikkerhetsmessige hensyn tilsier det (Nr. 598).....	781
April	2.	Endr. i forskrift om anvendelse av kapitaldekningsregler på konsolidert basis mv. (Nr. 599).....	784
Mars	8.	Endr. i forskrift om viltforvaltning på statsgrunn (Nr. 608).....	784
Mars	31.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter (Nr. 609).....	784
Mars	31.	Endr. i forskrift om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart (Nr. 610).....	786
April	2.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2004 (Nr. 613).....	788
April	5.	Endr. i forskrift om frakttilskott på slakt (Nr. 615).....	794
April	13.	Endr. i forskrift om vilkår for særfradrag på grunn av store sykdomsutgifter ved behandling m.v. i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen (Nr. 617).....	797
April	14.	Endr. i forskrift om vektårsavgift (Nr. 619).....	798
April	14.	Endr. i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild (Nr. 621).....	799
April	16.	Endr. i forskrift om spesielle kvoteordninger for kystfiskeflåten (Nr. 622).....	800
April	2.	Endr. i forskrift om eiendomsmegling (Nr. 624).....	801
April	13.	Endr. i forskrift om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse eller behandling (Nr. 625).....	802
April	15.	Endr. i forskrift om eiendomsmegling (Nr. 626).....	802
April	16.	Endr. i forskrift til bergverksloven (Nr. 632).....	816
April	16.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sjøtunge i 2004 (Nr. 633).....	817
Mars	31.	Endr. i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften) (Nr. 641).....	819
April	1.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 642).....	819
April	16.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege (Nr. 645).....	824
April	21.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av ferskt kjøtt og kjøttprodukter (Nr. 646).....	824
April	22.	Endr. i forskrift om maskevidde, bifangst og minstemål m.v. i trålfisket etter reker og sjøkreps (Nr. 647).....	825

April	22.	Endr. i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel av hund og katt til Norge (Nr. 648).....	826
April	22.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra USA i forbindelse med utbrudd av aviær influensa (Nr. 649).....	826
April	22.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 650).....	827
April	23.	Endr. i forskrift om forbud mot omsetning av fisk fanget med hjemmel i saltvannsfiskeovens § 4 litra a (Nr. 652).....	829
April	23.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra Canada i forbindelse med utbrudd av aviær influensa (Nr. 653).....	830
April	23.	Endr. i forskrift om kasserte kjøretøy (Nr. 654).....	830
April	23.	Endr. i forskrifter som følge av at konkurranseovens § 4–1 om prismerking mv. overføres til ny § 3a i markedsføringsloven (Nr. 656).....	831
April	26.	Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, rugeegg, konsumegg og fjørfekjøtt fra Italia (Nr. 657).....	833
April	15.	Endr. i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek (Nr. 664).....	834
April	27.	Endr. i forskrift om omsetningsforbud for sukkervarer av gelétypen som inneholder konjac (E425) (Nr. 669).....	841
April	27.	Endr. i forskrift om veterinærsvakt (Nr. 671).....	854
April	28.	Endr. i forskrift om tilleggsvedtekter for Prisdirektoratets alminnelige prisreguleringsfond (Nr. 672).....	854
April	28.	Endr. i forskrift om felling av viltarter som gjør skade eller som vesentlig reduserer andre viltarters reproduksjon (Nr. 674).....	858
April	28.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2004 (Nr. 675).....	858

Diverse

2003			
Nov.	21.	Endr. i vedtak om regler for valg av bispedømmeråd (Nr. 1902).....	722
2004			
Mars	26.	Instruks for Direktoratet for utviklingssamarbeid (NORAD) (Nr. 576).....	770
April	14.	Retningslinjer for Finansdepartementets fastsettelse av rentesats for forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. (Nr. 620).....	798
April	16.	Tjenesteordning for proster (Nr. 634).....	817
April	16.	Endr. i tjenesteordning for menighetsprester (Nr. 643).....	820
April	26.	Opph. av forskrift om soner for å hindre spredning av bovin virusdiare virus (BVDV) hos storfe (Nr. 667).....	839
		Oversikt over rettelser.....	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 11. mai 2004**Nr. 5**

19. mars. Lov nr. 14 2004

Lov om endringer i lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn.

Ot.prp. nr. 9, Innst.O. nr. 24 og Besl.O. nr. 34 (2003-2004). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 9. og 15. desember 2003. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 19. mars 2004.

I

I lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna skal ny § 19b lyde:

Departementet kan gjeva føresegner om plikt til å opplysa om fødselsnummer for kvar einskild medlem og organisasjonsnummer for trdomssamfunnet til bruk i saker om tilskot etter §§ 19 og 19 a. Desse opplysningane kan jamførast med opplysningar frå Det sentrale folkeregisteret, andre trdoms- og livssynssamfunn og medlemsregisteret til Den norske kyrkja så langt dette er teneleg for å kontrollera at vilkåra for tilskot er oppfylde.

Lov 16. juni 1989 nr. 54 om offisiell statistikk og Statistisk sentralbyrå § 2–2 gjeld ikkje for opplysningar som er gjevne etter føresegner med heimel i første leddet.

II

I lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn skal § 5 nytt tredje og fjerde ledd lyde:

Departementet kan gjeva føresegner om plikt til å opplysa om fødselsnummer for kvar einskild medlem og organisasjonsnummer for livssynssamfunnet til bruk i saker om tilskot etter første ledd. Desse opplysningane kan jamførast med opplysningar frå Det sentrale folkeregisteret, andre trdoms- og livssynssamfunn og medlemsregisteret til Den norske kyrkja så langt dette er teneleg for å kontrollera at vilkåra for tilskot er oppfylde.

Lov 16. juni 1989 nr. 54 om offisiell statistikk og Statistisk sentralbyrå § 2–2 gjeld ikkje for opplysningar som er gjevne etter føresegner med heimel i tredje leddet.

III

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

26. mars. Lov nr. 15 2004

Lov om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (likebehandling i arbeidslivet) m.m.

Ot.prp. nr. 104 (2002-2003), Innst.O. nr. 52 og Besl.O. nr. 58 (2003-2004). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 26. februar og 2. mars 2004. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 26. mars 2004.

Følgende lov oppheves:

Lov 5. juni 1981 nr. 45 om tilsattes representasjon i offentlige virksomheters styrende organer.

I

I lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel X A med §§ 54 A til 54 K skal lyde:

Kap. X A Likebehandling i arbeidslivet

§ 54 A. Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med dette kapittel er å sikre likebehandling i arbeidslivet.
2. Kapitlet her gjelder alle sider ved arbeidsforholdet, herunder:
 - a) utlysning av stilling, ansettelse, omplassering, forfremmelse,
 - b) opplæring og annen kompetanseutvikling,
 - c) lønns- og arbeidsvilkår,
 - d) opphør av arbeidsforholdet.
3. Bestemmelsene i dette kapittel gjelder tilsvarende for virksomhetens valg og behandling av selvstendig næringsdrivende og innleide arbeidstakere.

§ 54 B. Forbud mot forskjellsbehandling/diskriminering

1. Direkte og indirekte forskjellsbehandling på grunn av kjønn, religion, livssyn, hudfarge, nasjonal eller etnisk opprinnelse, politisk syn, medlemskap i arbeidstakerorganisasjon, seksuell orientering, funksjonshemming eller alder er forbudt.
2. Ved forskjellsbehandling på grunn av kjønn gjelder lov 9. juni 1978 nr. 45 om likestilling mellom kjønnene (likestillingsloven).

§ 54 C. Definisjoner

1. Med direkte forskjellsbehandling menes at en person av grunner nevnt i § 54 B nr. 1 behandles dårligere enn andre blir, er blitt eller ville blitt behandlet i en tilsvarende situasjon.
2. Med indirekte forskjellsbehandling menes enhver tilsynelatende nøytral bestemmelse, betingelse, praksis, handling eller unnlattelse som faktisk virker slik at en person stilles dårligere enn andre av grunner nevnt i § 54 B nr. 1, med mindre formålet er saklig, og midlene som er valgt for å oppnå formålet er hensiktsmessige og nødvendige.
3. Trakassering av grunner nevnt i § 54 B nr. 1 anses som forskjellsbehandling. Det anses som trakassering når en uønsket adferd finner sted med den hensikt eller virkning å krenke en annens verdighet.
4. Enhver instruks om å forskjellsbehandle personer av grunner nevnt i § 54 B nr. 1 anses som forskjellsbehandling.

§ 54 D. Unntak fra forbudet mot forskjellsbehandling/diskriminering

1. Forskjellsbehandling som har et saklig formål, ikke er uforholdsmessig inngripende og som er nødvendig for utøvelsen av arbeid eller yrke, rammes ikke av forbudet i § 54 B nr. 1.
2. Forskjellsbehandling på grunn av medlemskap i arbeidstakerorganisasjon er tillatt for så vidt gjelder lønns- og arbeidsvilkår i tariffavtaler.
3. Forskjellsbehandling på grunn av alder er tillatt dersom den har et saklig formål, og midlene som er valgt for å oppnå formålet er hensiktsmessige og nødvendige.
4. Arbeidsgiveren kan ved ansettelse innhente opplysninger om hvordan søkerne stiller seg til politiske, religiøse eller kulturelle spørsmål eller om de er medlemmer av lønntakerorganisasjoner dersom slike opplysninger er begrunnet i stillingens karakter eller dersom det inngår i formålet for vedkommende arbeidsgivers virksomhet å fremme bestemte politiske, religiøse eller kulturelle syn og stillingen er av betydning for gjennomføringen av formålet. Tilsvarende skal gjelde opplysninger om søkerens eventuelle homofile legning eller homofile samlivsform. I tilfelle slike opplysninger vil bli krevet, må dette angis i utlysningen av stillingen.
5. Unntatt fra forbudet i § 54 B nr. 1 om forskjellsbehandling på grunn av homofil samlivsform skal være ansettelse i stillinger knyttet til religiøse trossamfunn, der det i utlysningen av stillingen er stilt særlige krav ut fra stillingens karakter eller formålet for vedkommende arbeidsgivers virksomhet.
6. Kongen kan gi nærmere regler om rekkevidden av unntaket i nr. 3.

§ 54 E. Positiv særbehandling

Særbehandling som bidrar til å fremme likebehandling er ikke i strid med bestemmelsene i dette kapittel. Særbehandlingen skal opphøre når formålet med den er oppnådd.

§ 54 F. Tilrettelegging av arbeid for arbeidstakere med funksjonshemming

For å sikre likebehandling skal arbeidsgiver så langt det er mulig og rimelig tilrettelegge arbeidet for arbeidstakere med funksjonshemming. Arbeidsgiver plikter å iverksette tiltak slik at arbeidstakere med funksjonshemming kan få eller beholde arbeid, utføre og ha framgang i arbeidet og ha tilgang til opplæring og annen kompetanseutvikling, med mindre tiltakene innebærer en uforholdsmessig stor byrde.

§ 54 G. Forbud mot gjengjeldelser

Det er forbudt å gjøre bruk av gjengjeldelse overfor arbeidstaker som har fremmet klage eller på annen måte tatt opp sak om brudd på bestemmelsene i dette kapittel, eller som har gitt uttrykk for at slik sak kan bli fremmet. Forbudet gjelder ikke dersom arbeidstakeren opptrer grovt uaktsomt.

§ 54 H. Opplysningsplikt

Arbeidssøker som mener seg forbigått i strid med bestemmelsene i dette kapittel, kan kreve at arbeidsgiver skriftlig opplyser om hvilken utdanning, praksis og andre klart konstaterbare kvalifikasjoner for arbeidet den som ble ansatt har.

§ 54 I. Bevisbyrde

Dersom arbeidstaker eller arbeidssøker fremlegger opplysninger som gir grunn til å tro at det har funnet sted forskjellsbehandling, må arbeidsgiver sannsynliggjøre at det likevel ikke har funnet sted forskjellsbehandling i strid med dette kapittel.

§ 54 J. Virkninger av forskjellsbehandling/diskriminering

1. Den som er blitt forskjellsbehandlet eller utsatt for gjengjeldelse i strid med bestemmelsene i dette kapittel, kan kreve oppreisning uten hensyn til arbeidsgivers skyld. Oppreisningen fastsettes til det beløp som retten finner rimelig under hensyn til partenes forhold og omstendighetene for øvrig.
2. Erstatning for økonomisk tap som følge av brudd på bestemmelsene i dette kapittel kan kreves etter de alminnelige regler.
3. Bestemmelser i tariffavtaler, arbeidsavtaler, reglementer, vedtekter mv., som er i strid med bestemmelsene i dette kapittel, er ugyldige.

§ 54 K. Bruk av fullmektig

For bruk av fullmektig i saker etter dette kapittel som behandles av forvaltningen, gjelder forvaltningsloven § 12, med unntak av kravet til medlemskap i organisasjon som nevnt i § 12 annet ledd.

Nytt kapittel X B med § 54 L skal lyde:

*Kap. X B Innmelding og deltakelse i organisasjoner mv.***§ 54 L. Forbud mot forskjellsbehandling/diskriminering**

Kapittel X A gjelder tilsvarende for innmelding i og deltakelse i en arbeidstaker-, arbeidsgiver- eller yrkesorganisasjon. Dette gjelder også for fordeler som slike organisasjoner gir sine medlemmer.

§ 55 A oppheves.

II

Lov 5. juni 1981 nr. 45 om tilsattes representasjon i offentlige virksomheters styrende organer oppheves.

III

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

26. mars. Lov nr. 16 2004**Lov om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 99 om frivillig og tvungen gjeldsordning for privatpersoner (gjeldsordningsloven).**

Ot.prp. nr. 107 (2002-2003), Innst.O. nr. 7 og Besl.O. nr. 1 (2003-2004). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 11. og 20. november 2003. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I lov 17. juli 1992 nr. 99 om frivillig og tvungen gjeldsordning for privatpersoner (gjeldsordningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 4–12 nytt tredje ledd skal lyde:

En offentlig myndighet eller oppkrever av offentlige krav kan for andre offentlige krav enn bøter godta et forslag til gjeldsordning uten hinder av bestemmelser i annen lov, forskrift eller enkeltvedtak. Avgjørelsen av om forslaget skal godtas, regnes ikke som enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

Nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Loven trer i kraft straks.

26. mars. Lov nr. 17 2004**Lov om finansiell sikkerhetsstillelse.**

Ot.prp. nr. 22, Innst.O. nr. 48 og Besl.O. nr. 55 (2003-2004). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 12. februar og 2. mars 2004. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 26. mars 2004.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring (tvangsfullbyrdsloven).
- 2 Lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner.

§ 1. *Virkeområde og formål*

Lovens formål er å styrke det finansielle markedet og ivareta hensynet til finansiell stabilitet ved å bidra til sikker, ordnet og effektiv finansiell sikkerhetsstillelse.

Loven gjelder avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse.

Loven kommer til anvendelse når både sikkerhetsstiller og sikkerhetshaver tilhører en av følgende kategorier:

- a) offentlige myndigheter, herunder myndigheter som er ansvarlig for eller medvirker til forvaltning av offentlig gjeld eller fører konti for kunder,
- b) sentralbanker, Den Europeiske Sentralbank, Den Internasjonale Betalingsbank, Det internasjonale Valutafond, Den Europeiske Investeringsbank, Den internasjonale bank for gjenoppbygging og utvikling, Det internasjonale finansieringsinstitutt, Den interamerikanske utviklingsbank, Den asiatiske utviklingsbank, Den afrikanske utviklingsbank, Europarådets bosettingsfond, Den nordiske investeringsbank, Den karibiske utviklingsbank, Den europeiske bank for gjenoppbygging og utvikling, Det europeiske investeringsfond og Det interamerikanske investeringselskap,
- c) finansinstitusjoner, pensjonskasser, verdipapirforetak, verdipapirfond og forvaltningsselskaper for verdipapirfond,
- d) avregningsentraler og sentrale motparter, oppgjørssentraler og lignende lovregulerte institusjoner som handler med finansielle instrumenter som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 annet ledd nr. 4 til 8, eller juridiske personer som handler i egenskap av formuesforvalter eller etter fullmakt fra en eller flere personer, for eksempel tillitsmenn for obligasjonseiere i obligasjonsmarkedet eller spesialforetak opprettet i forbindelse med verdipapirisering.

Loven kommer også til anvendelse på avtaler om finansiell sikkerhetsstillelse som er inngått mellom enhver juridisk person og en institusjon som nevnt i tredje ledd.

Kongen kan bestemme at loven helt eller delvis skal gjelde for Svalbard og Jan Mayen.

§ 2. *Definisjoner mv.*

I denne lov menes med:

- a) avtale om finansiell sikkerhetsstillelse: avtale om overdragelse av eiendomsrett til finansiell sikkerhet, herunder gjenkjøpsavtale, og avtale om pantsettelse av finansiell sikkerhet, med det formål å sikre oppfyllelsen av finansielle forpliktelser,
- b) finansiell forpliktelse: forpliktelse som omfattes av avtalen om finansiell sikkerhetsstillelse, og som gir rett til kontant avregning eller levering av finansielle instrumenter,
- c) finansiell sikkerhet: kontante innskudd og finansielle instrumenter,
- d) kontante innskudd: innskudd i kredittinstitusjon og lignende kontante fordringer i enhver valuta, herunder pengemarkedsinnskudd,
- e) sikkerhetsstiller: den som overdrar eller pantsetter finansiell sikkerhet til sikkerhet for finansielle forpliktelser,
- f) sikkerhetshaver: den som erverver eiendomsrett til eller panterett i finansiell sikkerhet til sikkerhet for finansielle forpliktelser.

Etter denne lov anses sikkerhet ikke som stilt før rettsvern er etablert.

§ 3. *Overdragelse av eiendomsrett*

Det er adgang til å avtale finansiell sikkerhetsstillelse i form av overdragelse av eiendomsrett til finansiell sikkerhet.

§ 4. *Bruksrett til pantsatt finansiell sikkerhet*

Det kan avtales at sikkerhetshaver skal ha bruksrett til stilt finansiell sikkerhet. Avtalen kan gi rett til utlån, pantsettelse, salg eller annen gjenbruk av sikkerheten.

Ved å utøve bruksrett får sikkerhetshaver en plikt til å overføre tilsvarende sikkerhet til sikkerhetsstiller senest på forfallstidspunktet for sikkerhetsstillers finansielle forpliktelser. Det kan avtales at plikten til å overføre tilsvarende sikkerhet kan oppfylles på annen måte, herunder ved at verdien av den tilsvarende sikkerhet i de finansielle forpliktelser motregnes. Sikkerhetshaver bevarer det opprinnelige rettsvern i forhold til tilsvarende sikkerhet som er overført i samsvar med første punktum.

Med tilsvarende sikkerhet menes:

- a) når sikkerheten består av kontant innskudd: betaling av samme beløp i samme valuta, og
- b) når sikkerheten består av finansielle instrumenter: finansielle instrumenter som er en del av samme utstedelse eller klasse, som er utstedt på samme nominelle beløp og i samme valuta og som ellers er av samme beskaffenhet som sikkerheten, eller andre aktiva dersom avtalen gir rett til å overføre slike ved en hendelse som påvirker de aktuelle finansielle instrumentene.

§ 5. *Felles gjeldsfølgning*

Avtale om finansiell sikkerhetsstillelse kan inngås, finansiell sikkerhet kan stilles, og finansiell forpliktelse kan oppstå frem til tidspunktet for åpning av felles gjeldsfølgning mot sikkerhetsstilleren. Er avtale inngått, sikkerhet stilt eller finansiell forpliktelse oppstått på dagen for, men etter tidspunktet for åpning av felles gjeldsfølgning,

står avtalen, sikkerhetsstillelsen eller kravet seg i forhold til fellesforfølgningen dersom sikkerhetshaveren var i aktsom god tro med hensyn til at fellesforfølgning var åpnet.

En sikkerhetsstillelse kan ikke omstøtes alene på det grunnlag at den er stilt for en finansiell forpliktelse som allerede er pådratt.

Med felles gjeldsforfølgning menes gjeldsforhandling etter konkursloven, konkurs og offentlig administrasjon.

§ 6. *Sluttavregning*

Finansielle forpliktelser som omfattes av en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse kan sluttavregnes på de vilkår som følger av skriftlig avtale mellom partene. Avtale om sluttavregning kan gjøres gjeldende uten hinder av dekningsloven §§ 7–3 og 8–1 eller gjeldsbrevloven § 26.

Med sluttavregning menes at partenes forpliktelser ved inntreden av en på forhånd avtalt situasjon fastsettes til pengekrav i henhold til avtalte kriterier, og gjøres opp ved motregning. Den part som skylder det største beløpet plikter å betale en nettosum svarende til differansen mellom partenes forpliktelser til den annen part.

§ 7. *Fullbyrdelse av krav*

Stilt finansiell sikkerhet kan realiseres på den måte og på de vilkår som følger av skriftlig avtale mellom partene.

Foreligger det ikke skriftlig avtale om realisasjon, gjelder reglene i tvangsfullbyrdsloven, konkursloven og panteloven.

§ 8. *Kommersielt rimelige vilkår*

Realisasjon, verdifastsettelse av finansiell sikkerhet, samt beregning av finansielle forpliktelser skal skje på kommersielt rimelige vilkår.

§ 9. *Lovvalg*

For finansiell sikkerhet i form av registrerte finansielle instrumenter reguleres ethvert spørsmål om sikkerhetens rettslige karakter og de virkninger som kan utledes herav, forholdet til tredjepersoner, herunder sikkerhetsstillerens konkursbo, og realisasjon av sikkerheten, av retten i staten hvor den relevante kontoen føres. Det skal ikke tas hensyn til lovvalgsregler om tilbakevisning eller viderehenvisning.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Kongen kan gi overgangsregler.

§ 11. *Endringer i andre lover*

Fra den tid loven trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. Lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring (tvangsfullbyrdsloven) § 1–3 annet ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

For finansiell sikkerhetsstillelse kan det inngås skriftlig avtale om realisasjon, jf. lov om finansiell sikkerhetsstillelse § 7.

2. Lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner (banksikringsloven) § 4–6 første ledd bokstav e skal lyde:

- e) Dekningsloven og lov om finansiell sikkerhetsstillelse gjelder tilsvarende. Fristdagen er dagen for vedtaket om å sette institusjonen under administrasjon.

23. april Lov nr. 18 2004

Lov om endringer i lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs og i enkelte andre lover.

Ot.prp. nr. 23, Innst.O. nr. 59 og Besl.O. nr. 64 (2003-2004). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 25. og 30. mars 2004. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 23. april 2004.

Endringer i følgende andre lover:

- 1 Lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant.
- 2 Lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven).
- 3 Lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak.
- 4 Lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler.

I

I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant gjøres følgende endringer:

§ 3–6 skal lyde:

§ 3–6. *Rettsvern*

Panterett i driftstilbehør eller i overførbar bruksrett til driftstilbehør får rettsvern ved tinglysning på eierens eller den bruksberettigedes blad i Løsøreregisteret.

§ 3–8 annet ledd første punktum skal lyde:

Panteretten får rettsvern ved tinglysing på eierens eller den bruksberettigedes blad i Løsøreregisteret.

§ 3–9 tredje ledd skal lyde:

(3) Panteretten får rettsvern ved tinglysing på eierens eller den bruksberettigedes blad i Løsøreregisteret.

§ 3–10 annet ledd skal lyde:

(2) Panteretten får rettsvern ved tinglysing på eierens eller den bruksberettigedes blad i Løsøreregisteret.

Ny § 6–4 skal lyde:

§ 6–4. *Lovbestemt pant for boomkostninger*

(1) Konkursboet har lovbestemt pant i ethvert formuesgode beheftet med pant som tilhører skyldneren på konkursåpningstidspunktet og som kan være gjenstand for utlegg eller konkursbeslag. Konkursboet har også lovbestemt pant i formuesgoder som en tredjeperson har stilt som pantesikkerhet for konkursskyldnerens gjeld, når sikkerheten består på konkursåpningstidspunktet. Panteretten utgjør fem prosent av formuesgodets beregnede verdi eller av det et salg av formuesgodet innbringer, men maksimalt 700 ganger rettsgebyret, i hvert realregistrerte pantobjekt. Panteretten går foran annet lovbestemt pant og alle andre heftelser i formuesgodet. Panteretten kan bare benyttes til å dekke nødvendige boomkostninger.

(2) Enhver panthaver eller annen interessert kan innløse boets panterett. Dersom flere ønsker å innløse, har den best prioriterte panthaveren fortrinnsrett til innløsning.

(3) Boet eller den som vil innløse boets panterett kan kreve formuesgodets verdi fastsatt av tingretten. Ved beregningen av formuesgodets verdi skal forholdene på verdsettingstidspunktet legges til grunn. Til grunn for verdsettingen kan tingretten innhente takst som dekkes av boet. I særlige tilfeller kan tingretten bestemme at verdsettingen skal skje ved skiftetakst, jf. skifteloven § 125. I så fall kan retten også fastsette en godtgjørelse for skjønsmennene som fraviker fra de satsene som ellers gjelder ved skiftetakst. Skiftetakst etter denne bestemmelsen kan ikke overprøves ved overtakst.

(4) Den som innløser boets panterett, trer inn i boets prioritet for et tilsvarende beløp. Innløserens panterett følger reglene for avtalepant i vedkommende formuesgode og skal anses stiftet på betalingstidspunktet. Bostyreren skal snarest mulig og i alle tilfelle før formuesgodet abandoneres eller overføres til en panthaver, sørge for at panteretten får rettsvern etter alminnelige regler.

(5) Dersom det sikrede beløp ikke innbetales frivillig til boet innen den fristen som er avtalt eller som tingretten har fastsatt, kan boet kreve formuesgodet solgt etter reglene i dekningsloven § 8–15.

(6) Er et formuesgode med panterett i som tilhørte skyldneren, solgt senere enn tre måneder før frisdagen (jf. dekningsloven § 1–2), kan tingretten ved kjennelse beslutte at den eller de panthavere som har fått dekning, men som ikke ville ha fått like stor dekning om boet hadde fått fem prosent av salgssummen, skal innbetale inntil fem prosent av salgssummen til boet såfremt det trengs til dekning av nødvendige boomkostninger. Dette gjelder likevel ikke dersom salget er foretatt som ledd i ordinær og forsvarlig drift.

(7) Tingretten avgjør hvor mye av verdiene som omfattes av legalpantet som det er nødvendig å benytte under bobehandlingen. Er boets panterett innløst og det ved slutningen av boet er midler til helt eller delvis å dekke boomkostningene uten å utnytte legalpanteretten, tilbakebetales det overskytende beløp til innløseren. Er formuesgodet realisert, skal det overskytende beløp tilfalle den eller dem som ville fått dekning dersom legalpanteretten ikke var blitt utnyttet. Er flere formuesgoder realisert, fordeles beløpet på grunnlag av realisasjonssummene.

(8) Reglene i denne paragrafen gjelder tilsvarende ved offentlig skifte av insolvent dødsbo og for øvrig med de begrensningene som følger av overenskomst med fremmed stat.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs gjøres følgende endringer:

§ 117 annet ledd skal lyde:

Salg av boets eiendeler til skyldneren eller til skyldnerens nærstående som nevnt i dekningsloven § 1–5 skal ikke skje før kunngjøring har funnet sted i avis eller i et egnet elektronisk medium. Fristen for å gi bud skal normalt ikke settes kortere enn en uke. Kunngjøring kan unnlates dersom særlige forhold gjør at det må anses uhensiktsmessig å kunngjøre salget.

Nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

§ 135 første ledd første punktum skal lyde:

Dersom bostyreren finner at boets midler, medregnet midler boet får i medhold av legalpanteretten etter panteloven § 6–4, er utilstrekkelige til å dekke omkostningene ved dets fortsatte behandling, skal bostyreren vurdere å kontakte fordringshavere eller berørte offentlige myndigheter med sikte på å få dem til å stille sikkerhet for omkostningene ved en fortsatt bobehandling.

§ 138 skal lyde:

§ 138. *Sletting av tidligere meldinger m.v.*

Når konkursen er endelig avsluttet, skal retten sørge for at dette anmerkes i Konkursregisteret. Er konkursen endelig avsluttet ved sluttutlodning etter § 128, er det likevel bostyreren som skal sørge for slik anmerkning. Med mindre retten beslutter å gjøre det selv, skal bostyreren sørge for at meldinger som er gitt i henhold til § 79 tredje ledd blir slettet. Videre skal bostyreren gi melding i samsvar med lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 27 annet ledd.

Fører av Konkursregisteret sørger for at avsluttet bobehandling blir meldt til de registre som er nevnt i § 79 annet ledd nr. 1, 2 og 3. Det skal opplyses på hvilket grunnlag bobehandlingen er innstilt. Er skyldneren en stiftelse eller en sammenslutning med begrenset ansvar, og bobehandlingen er endelig avsluttet i henhold til §§ 128 og 135, skal føreren av Konkursregisteret samtidig anmode om sletting av sammenslutningen i Foretaksregisteret.

III

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett gjøres følgende endringer:

§ 3–7 tredje ledd skal lyde:

Beløp som utbetales erververen er bare beslagsfrie etter reglene i §§ 2–5 og 2–11.

§ 7–10 nytt fjerde ledd skal lyde:

En avtalebestemmelse om at en leieavtale ikke kan overføres sammen med overføring av den virksomhet som drives i lokalet, er ikke bindende for konkursboet.

§ 8–15 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Første punktum gjelder ikke dersom boet krever tvangssalg for å inndrive lovbestemt pant etter panteloven § 6–4.

IV

I lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak § 7–3 skal nytt tredje ledd lyde:

Har Foretaksregisteret mottatt melding etter konkursloven § 138 annet ledd om at bobehandlingen er avsluttet i medhold av konkursloven § 128 eller § 135 i registrert foretak med ubegrenset ansvar, skal registerføreren gi de registreringspliktige varsel om at dersom de ikke innen ett år gir opplysninger om at foretaket fortsatt består, vil foretaket bli slettet. Gis det ikke slike opplysninger innen fristen, skal foretaket slettes av registeret.

V

I lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler skal § 16–1 fjerde ledd lyde:

Ved livrenteforsikring kan rentenyterens fordringshavere søke dekning i den løpende livrente i samsvar med lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett §§ 2–6, 2–7 og 2–11.

VI

Ikraftsettings- og overgangsbestemmelser

1. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.
2. Loven gjelder – med de unntak som følger av nr. 3 og 4 – for
 - a) konkursboer der begjæring om gjeldsforhandling eller konkurs er kommet inn til tingretten etter lovens ikrafttredelse,
 - b) tvangsavviklingsboer der dom eller kjennelse om oppløsning eller om at retten overtar ansvaret for avviklingen, er avsagt etter lovens ikrafttredelse,
 - c) dødsboer der dødsfallet har funnet sted etter lovens ikrafttredelse.
3. Lovbestemt pant etter panteloven § 6–4 går foran avtalepant som er stiftet før loven trådte i kraft, tre år etter ikrafttredelsen. Panteloven § 6–4 sjette ledd gjelder bare for salg som er skjedd etter at loven trådte i kraft.
4. Endringene i konkursloven § 138 og i lov om registrering av foretak § 7–3 gjelder for boer der bobehandlingen avsluttes etter at loven trådte i kraft.

30. april Lov nr. 19 2004

Lov om endringer i utlendingsloven (EØS-utvidelsen).

Ot.prp. nr. 44, Innst.O. nr. 64 og Besl.O. nr. 67 (2003-2004). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 23. og 27. april 2004. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 30. april 2004.

I

I lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her gjøres følgende endringer:

Ny § 56 a skal lyde:

§ 56 a. Melding til myndighetene

Utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen, og som skal ta arbeid, drive ervervsvirksomhet eller yte tjenester i riket, og som er unntatt fra kravet om oppholdstillatelse etter § 50 første, annet eller tredje ledd, skal senest innen én uke etter at arbeidet er tiltrådt, melde seg for vedkommende myndighet. Kongen kan gi nærmere forskrift om hvilken myndighet utlendingen skal melde seg for og hvordan melding skal skje.

Ny § 58 a skal lyde:

§ 58 a. Særregler for arbeidstakere fra Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovakia, Slovenia, Tsjekia eller Ungarn

For arbeidstakere omfattet av § 51 første ledd bokstav a som er borgere av Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovakia, Slovenia, Tsjekia eller Ungarn, er det et vilkår for oppholdstillatelse at det som hovedregel dreier seg om heltidsarbeid. Vilkåret gjelder ikke arbeidstakere som har hatt lovlig opphold i riket som arbeidstaker i minst de tolv forutgående månedene.

Kongen kan ved forskrift gi regler om

- a) at arbeidstakeren må ha oppholdstillatelse før arbeidet påbegynnes, jf. § 50,
- b) adgangen til arbeidsmarkedet som avviker fra § 51 første ledd bokstav a, herunder regler om lønns- og arbeidsvilkår og dokumentasjon av arbeidsforhold,
- c) at oppholdstillatelse og fornyelse av denne gis for inntil ett år, jf. §§ 54 og 55, og om
- d) tilbakekall av oppholdstillatelse som avviker fra § 56 første ledd.

Dersom arbeid som utføres av arbeidstakere som nevnt i første ledd skaper eller forventes å skape forstyrrelser på arbeidsmarkedet som vil kunne utgjøre en alvorlig risiko for levestandarden eller sysselsettingen i en bestemt region eller et bestemt yrke, kan Kongen i statsråd ved forskrift gjøre unntak for slike arbeidstakere fra bestemmelser gitt i eller i medhold av § 50, § 51 første ledd bokstav a og paragrafen her. Det kan herunder fastsettes at bestemmelser som gjaldt før 14. oktober 2003, skal gjelde.

II

§ 56 a trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. § 58 a trer i kraft straks.

19. juli Nr. 1706 2001

Delegering av myndighet til kommunene etter forurensningsloven § 9.

Fastsatt av Miljøverndepartementet 19. juli 2001 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 81, jf. delegeringsvedtak 8. juli 1983 nr. 1245. Kunngjort 16. april 2004.

I medhold av lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 81, jf. kgl.res. 8. juli 1983 nr. 1245 om myndighet til å fastsette hvilken forurensningsmyndighet som kan treffe vedtak etter forurensningsloven, delegerer Miljøverndepartementet med dette myndighet til kommunene til å fastsette forskrift i medhold av forurensningsloven § 9 når det gjelder åpen brenning og brenning av avfall i småovner.

Med åpen brenning menes all utendørs brenning og med småovner menes forbrenningsovner som ikke har tillatelse fra SFT eller fylkesmannen eller er tillatt i medhold av statlige forskrifter etter forurensningsloven.

Innenfor dette myndighetsområdet er kommunen tilsynsmyndighet jf. forurensningsloven § 48 og myndighet etter de generelle bestemmelser nevnt i rundskriv T-5/98 kap. 2.1. Dette innebærer blant annet myndighet til å gi pålegg etter forurensningsloven § 7 fjerde ledd og ilegge forurensningsgebyr jf. forurensningsloven § 73.

21. nov. Nr. 1902 2003

Vedtak om endring i regler for valg av bispedømmeråd.

Fastsatt av Kirkemøtet 21. november 2003 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven) § 23 annet ledd. Kunngjort 16. april 2004.

I

I regler 15. november 1996 nr. 1451 for valg av bispedømmeråd gjøres følgende endringer:

§ 1 første punktum skal lyde:

Til å styre valgene oppnevner bispedømmerådet i god tid før valget et valgråd på 5 medlemmer og 2 varamedlemmer.

§ 2–1 første ledd skal lyde:

Nominasjonskomiteen for leke medlemmer består av et lekt medlem fra hvert prosti, valgt av leder eller et medlem fra hvert menighetsråd innen prostiet på et møte som prosten innkaller til. Det velges et medlem og et varamedlem fra hvert prosti. Det bør tilstrebtes ungdomsrepresentasjon i nominasjonskomiteen. I tillegg oppnevner

bispedømmerådene i de tre nordligste bispedømmene en samisk representant hver til nominasjonskomiteen etter forslag fra Samisk kirkeråd. Bispedømmerådene informerer prostene om dette senest innen 1. oktober.

§ 2–2 skal lyde:

Bispedømmerådet skal i god tid, senest 1. desember, før bispedømmerådvalget holdes, sende en oppfordring til menighetsrådene om innen 15. februar å fremme forslag på inntil 4 leke medlemmer til bispedømmerådet. Tilsvarende oppfordrer bispedømmerådet innen 1. oktober de avgående menighetsråd om å fremme forslag til kandidater overfor de nye menighetsrådene. Menighetsrådet kan foreslå leke medlemmer fra hele bispedømmet. Ungdomsråd eller tilsvarende organ bør overfor bispedømmerådene fremme forslag på kandidater. De som foreslås skal forespørres om de er villige til å la seg nominere. Bispedømmerådene i de tre nordligste bispedømmene skal i tillegg sende en oppfordring til samtlige menighetsråd i de respektive samiske språkområder om å fremme forslag på henholdsvis 3 nord-, lule- og sørsamiske representanter, hvorav minst 2 leke. Samisk kirkeråd fastsetter nærmere hvilke sokn som faller inn under de respektive samiske språkområder. Oslo bispedømmeråd skal sende en oppfordring til samtlige menighetsråd i Døvekirken om å fremme forslag på fire leke medlemmer. I tillegg til de innkomne forslag kan nominasjonskomiteens medlemmer dessuten fremme forslag om en kandidat hver.

§ 2–3 første ledd skal lyde:

Etter utløpet av fristen innkalles nominasjonskomiteen til et eller flere møter der en setter opp en liste på 20 leke kandidater. I tillegg skal nominasjonskomiteen i de tre nordligste bispedømmene, sette opp en liste på henholdsvis 5 nord-, lule- og sørsamiske representanter, hvorav minst 3 leke. Nominasjonen foregår ved vanlig flertallsvotering. Kandidatene føres opp på listen i prioritert rekkefølge med angivelse av fullstendig navn, stilling, menighet og alder.

§ 2–4 skal lyde:

Nominasjonskomiteen sender kandidatlisten med de 20 navnene til valgrådet innen 15. mars, sammen med en liste over øvrige opplysninger om kandidatene. Nominasjonskomiteen i de tre nordligste bispedømmene sender samtidig kandidatlisten med forslag til 5 samiske kandidater til valgrådet.

Valgrådet sørger for at kandidatlisten/stemmeseddelen for leke medlemmer blir mangfoldiggjort på alminnelig hvitt papir og oversendt menighetsrådet, herunder for Oslo bispedømmes del menighetsråd i Døvekirken, innen 1. april sammen med en egen presentasjon av kandidatene, jf. § 2–3 siste ledd, og med angivelse av frist for innsending av stemmesedler (innen 10. mai), jf. § 7–2. Kandidatlisten for nordsamiske og lulesamiske representanter oversendes samtidig til de 10 elektorene for de respektive områdene som er oppnevnt av Samisk kirkeråd til å foreta valget av de nordsamiske og lulesamiske representantene. Nærmere regler for valg av de sørsamiske representantene fastsettes av Kirkerådet etter forslag fra Samisk kirkeråd.

§ 2–5 siste punktum skal lyde:

Hver elektor skal avgi stemme på to kandidater på listen for eget språkområde.

§ 2–6 første ledd skal lyde:

Stemmesedlene legges i tilsendt konvolutt som lukkes i møtet og sendes sammen med et følgeskriv i omslagskonvolutt direkte til valgrådet innen 10. mai.

§ 3–1 skal lyde:

Nominasjonskomiteen for prestene består av en prest fra hvert prosti som velges av prostiets prester på et møte som prostene innkaller til. Det velges et medlem og et varamedlem fra hvert prosti. Det bør tilstrebes ungdomsrepresentasjon og at begge kjønn er representert. Medlemmer av bispedømmerådet er utelukket fra å være representert i nominasjonskomiteen. Komiteen velger selv sin leder. Bispedømmerådene informerer prostene om dette senest 1. oktober.

§ 3–3 første ledd skal lyde:

Etter utløpet av fristen innkalles nominasjonskomiteen til et eller flere møter der den setter opp en liste på 5 kandidater. Nominasjonen foregår ved vanlig flertallsvotering. Kandidatene føres opp på listen i prioritert rekkefølge med angivelse av fullstendig navn, stilling, menighet og alder.

§ 3–4 skal lyde:

Nominasjonskomiteen sender kandidatlisten med de 5 kandidatene til valgrådet innen 15. mars, sammen med en liste over øvrige opplysninger om kandidatene.

Valgrådet sørger for at kandidatlisten/stemmeseddelen blir mangfoldiggjort på alminnelig hvitt papir og sendt prestene i offentlig kirkelig prestestilling i bispedømmet, herunder for Oslo bispedømmes del prester i Døvekirken, innen 1. april sammen med en egen presentasjon av kandidatene, jf. § 3–3 siste ledd, og med angivelse av frist for innsending av stemmesedler (innen 10. mai).

§ 3–6 første punktum skal lyde:

Stemmeseddelen legges i tilsendt konvolutt som lukkes og sendes sammen med et følgeskriv i omslagskonvolutt direkte til valgrådet innen 10. mai.

§ 4-1 skal lyde:

Nominasjonskomiteen for kirkelig tilsatte består av en kirkelig tilsatt fra hvert prosti som velges av de kirkelige tilsatte i prostiet på et møte som prosten innkaller til. Det velges et medlem og et varamedlem fra hvert prosti. Det bør tilstrebes ungdomsrepresentasjon og at begge kjønn er representert. Medlemmer av bispedømmerrådet er utelukket fra å være representert i nominasjonskomiteen. Komiteen velger selv sin leder. Bispedømmerådene informerer prostene om dette senest 1. oktober.

§ 4-3 første og andre ledd skal lyde:

Etter utløpet av fristen innkalles nominasjonskomiteen til et eller flere møter der den setter opp en liste på 5 kandidater. Nominasjonen foregår ved vanlig flertallsvotering. Kandidatene føres opp på listen i prioritert rekkefølge med angivelse av fullstendig navn, stilling, menighet og alder.

Begge kjønn skal være representert. Nominasjonskomiteen skal dessuten ta med kandidater fra forskjellige distrikter og tjenestekategorier, og sørge for at listen inneholder minst en kandidat som er under 30 år.

§ 4-4 skal lyde:

Nominasjonskomiteen sender kandidatlisten med de 5 kandidatene til valgrådet innen 15. mars, sammen med en liste over øvrige opplysninger om kandidatene.

Valgrådet sørger for at kandidatlisten/stemmeseddelen blir mangfoldiggjort på alminnelig hvitt papir og sendt samtlige leke kirkelige tilsatte i bispedømmet, herunder for Oslo bispedømmes del leke kirkelige tilsatte i Døvekirken, innen 1. april sammen med en egen presentasjon av kandidatene, jf. § 4-3 siste ledd, og med angivelse av frist for innsending av stemmesedler (innen 10. mai).

§ 4-6 første punktum skal lyde:

Stemmeseddelen legges i tilsendt konvolutt som lukkes og sendes med et følgeskriv i omslagskonvolutt direkte til valgrådet innen 10. mai.

§ 6-4 skal lyde:

Klager i anledning av valget og forberedelsen av det kan gis inn av enhver som er stemmeberettiget ved valget og av biskopen. Klagen må være kommet inn til valgrådet innen 10. juni. Klagen sendes Kirkerådet som kan påby nytt valgoppgjør eller omvalg.

§ 7-2 og § 7-3 skal lyde:

§ 7-2. Nominasjonskomiteene sender kandidatlistene til valgrådet innen 15. mars. Valgrådet sender kandidatlistene direkte til henholdsvis menighetsrådene, prestene og de leke kirkelig tilsatte innen 1. april med beskjed om at stemmesedlene må være innsendt valgrådet innen 10. mai. Kandidatlistene for de samiske representanter sendes de respektive samiske elektorer innen de samme tidsfrister.

§ 7-3. Det nyvalgte bispedømmerrådet trer i funksjon 15. juni i det året valget finner sted.

Nåværende § 8 blir § 8-1.

Ny § 8-2 skal lyde:

§ 8-2. Kirkerådet har myndighet til å gjennomføre forsøk med ulike valgordninger. Kirkerådet setter nærmere vilkår for gjennomføringen av slike forsøk. Ved utforming av forsøk og prøveordninger gis Kirkerådet myndighet til å fravike bestemmelsene her.

II

Endringene trer i kraft straks.

9. april Nr. 1903 2003

Delegering av myndighet til Kredittilsynet etter lov om eiendomsmedling § 2-5 første ledd annet punktum.

Fastsatt av Finansdepartementet 9. april 2003 med hjemmel i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmedling § 2-5 første ledd annet punktum, jf. delegeringsvedtak 16. juni 1989 nr. 386. Kunngjort 20. april 2004.

Departementets myndighet etter lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmedling § 2-5 første ledd annet punktum til å gi nærmere forskrifter om forsikring etter bestemmelsens første punktum, herunder om minstebeløp pr. skadetilfelle, delegeres til Kredittilsynet.

6. feb. Nr. 528 2004**Forskrift om endring i forskrift om inndragning av fangst og bruk av inndratte midler.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 6. februar 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 7 fjerde ledd og § 11 tredje ledd og lov 16. juni 1972 nr. 57 om regulering av deltakelsen i fisket § 10 fjerde ledd. Kunngjort 19. mars 2004.

I

I forskrift 20. november 1989 nr. 1185 om inndragning av fangst og anvendelse av inndratte midler gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelfelt skal lyde:

Fastsatt av Fiskeridepartementet 20. november 1989 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 7 fjerde ledd og § 11 tredje ledd og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 30 nr. 3.

§ 6 tredje og nytt fjerde ledd skal lyde:

Salgsorganisasjonene kan for øvrig nytte inndratte midler til andre formål når departementet i det enkelte tilfellet gir tillatelse til dette.

Inndratte midler etter denne bestemmelse kan utbetales i det året midlene er inndratt for, eller i de 2 påfølgende år.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. mars Nr. 529 2004**Forskrift om endring i forskrift om vern mot eksponering for kjemikalier på arbeidsplassen (kjemikalieforskriften).**

Fastsatt av Direktoratet for arbeidstilsynet 1. mars 2004 med hjemmel i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 8 nr. 4, § 9 nr. 2, § 12 nr. 5 og § 14 tredje ledd. Kunngjort 19. mars 2004.

I

I forskrift 30. april 2001 nr. 443 om vern mot eksponering for kjemikalier på arbeidsplassen (kjemikalieforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2 fjerde ledd skal lyde:

Arbeid hvor trestøv frigjøres, omfattes ikke av § 10 siste ledd.

Kommentaren til § 2 fjerde ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. mars Nr. 530 2004**Forskrift om endring i forskrift om taksering og erstatning av naturskader.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 16. mars 2004 med hjemmel i lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) § 10 siste ledd og § 11 andre ledd og delegeringsvedtak 2. juni 1995 nr. 516. Kunngjort 19. mars 2004.

I

I forskrift 2. juni 1995 nr. 515 om taksering og erstatning av naturskader gjøres følgende endringer:

§ 8, § 9 og § 10 skal lyde:

§ 8. Generelt

Dersom ikke styret for Statens naturskadefond bestemmer noe annet, skal taksten gjennomføres og behandles etter reglene for lensmannsskjønn, jf. naturskadelovens § 8 og § 9. Takststyrer må sørge for at det oppnevnes minst én takstmann med fagkompetanse i skogbruk.

Erstatning for stormskade på skog er begrenset til skade på skogsvirke på rot. Skade på skog takseres til differansen mellom trærnes verdi før og etter at skaden er skjedd. Trærnes verdi før skaden settes til enten deres realisasjonsverdi på tidspunktet før skaden, eller deres venteverdi på dette tidspunkt. Ved skade på eldre ungskog skal både tapt venteverdi minus realisasjonsverdien samt verdiforringelsen på grunn av redusert kvalitet registreres.

Verdien etter skaden settes til summen av venteverdien av de trærne som fremdeles er utviklingsdyktige, og realisasjonsverdien av trær som er mer eller mindre skadet.

Taksten skal angi venteverditap, verdiforringelsen på virket på grunn av redusert kvalitet og mindre salgbart kvantum, økte driftskostnader og eventuelle andre merkostnader som følge av stormskaden.

Det er skadeomfanget på skadetidspunktet som utgjør grunnlaget for erstatning. Det er bare skadeareal på minst 2 dekar som skal takseres.

Styret for Statens naturskadefond kan fastsette nærmere retningslinjer for takseringen etter dette kapittel.

§ 9. Taksering av stormskade på tømmerskog

Takstnemnda skal fastsette verdien av det nyttbare og totaløkonomisk drivverdige kvantum som er skadet på eiendommen, jf. likevel § 8 femte ledd siste punktum, og deretter gjøre fradrag for verdien av et kvantum tilsvarende 2 års beregnet produksjonsnivå på skadelidtes samlede skogeiendom i kommunen.

Det beregnede produksjonsnivå beregnes etter følgende tabell:

Bonitet	H26–23	H20–17	H14–11	H8–6
Nyttbart beregnet produksjonsnivå (m ³ /dekar/år)	0,7	0,4	0,25	0,08

Fradrag for verdien av 2 års beregnet produksjonsnivå skal gjøres selv om den skadelidte ikke har tegnet privat tømmerkogforsikring mot stormskade.

§ 10. Taksering av stormskade på ungskog

Stormskade på ungskog vurderes med utgangspunkt i venteverditapet på den skadde skogen. Venteverditapet er beregnet tap av framtidig inntekt minus virkets realisasjonsverdi. Venteverditapet skal beregnes ut fra en rentefot på 4% p.a.

Det er bare skade på areal på minst 2 dekar som skal takseres. I erstatningsgrunnlaget skal bare verdien av det kvantum som går ut over verdien av 2 års beregnet produksjonsnivå før skade inngå. Denne begrensning gjelder samlet for skade på tømmerkog og ungskog. Dersom hele skogeiendommen består av ungskog uten drivverdige dimensjoner, vil den nyttbare tilveksten være 0.

Skadene må være så omfattende at antall gjenstående utviklingsdyktige trær er så lavt at venteverdien etter skade er mindre enn 60% av venteverdien før skade.

§ 12 skal lyde:

Takst skal bare holdes dersom skadelidte kan dokumentere at skogoppsynet finner at opprydding er ønskelig, jf. skogbruksloven. Skader på areal mindre enn 2 dekar skal ikke takseres. Taksten skal settes til de kostnader opprydding av arealet medfører.

§ 14 skal lyde:

Ved naturskadehendelser som søkes erstattet av Statens naturskadefond er det en egenandel på 10.000 kr. Beløpet trekkes fra skadetaksten før Naturskadefondet fastsetter beregningsgrunnlaget for erstatningen etter reglene i naturskadeloven. Skaden erstattes med 85% av beregningsgrunnlaget. Det tap den enkelte skadelidte selv må bære skal maksimalt utgjøre 50.000 kr utover egenandelen.

§ 16 skal lyde:

Dersom en naturskade erstattes ved et fordelingsoppgjør mellom Statens naturskadefond og et forsikringselskap, skal Statens naturskadefond trekke differansen mellom 10.000 kroner og selskapet sin egenandel.

II

Endringene trer i kraft straks.

17. mars Nr. 531 2004

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak i 2004.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 17. mars 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 19. mars 2004.

I

I forskrift 22. desember 2003 nr. 1776 om regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak i 2004 gjøres følgende endringer:

§ 2, § 3 og § 4 skal lyde:

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil 190 tonn rødspette rund vekt i Skagerrak i området som nevnt i § 1.

§ 3. Gruppekvote

Det kan fiskes og landes inntil 90 tonn rødspette rund vekt med fartøy hvor eier er tildelt bomtrållatelse, jf. forskrift 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 5–9.

§ 4. Maksimalkvote

Det enkelte fartøy med bomtrållatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 35 tonn rødspette rund vekt.

II

Endringene trer i kraft straks.

18. mars Nr. 532 2004**Forskrift om helseføretak som statsorgan etter lov om målbruk i offentlig teneste.**

Fastsatt av Kultur- og kyrkjedepartementet 18. mars 2004 med heimel i lov 11. april 1980 nr. 5 om målbruk i offentlig teneste § 3 andre ledd, jf. forskrift 5. desember 1980 nr. 4938 om målbruk i offentlig teneste. Kunngjort 19. mars 2004.

I

Helseføretak og regionale helseføretak etter lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseføretak m.m. § 2 er å rekna som «organ for stat» etter lov 11. april 1980 nr. 5 om målbruk i offentlig teneste § 1 og dermed som ein del av «statstenesta» etter § 2 første ledd i sistnemnde lov.

II

Forskrifta trer i kraft straks.

24. feb. Nr. 533 2004**Forskrift om regulering av fisket etter bunnfisk i Grønlands fiskerisone i 2004.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 24. februar 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. mars 2004.

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å drive fiske i Grønlands fiskerisone i (ICES-område Va, XII og XIV og NAFO-underområde 1) i 2004.

§ 2. Kvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 1.450 tonn blåkveite, 200 tonn kveite og 315 tonn skolest/isgalt ved Vest-Grønland, 1.325 tonn blåkveite, 550 tonn kveite, 100 tonn uer og 285 tonn skolest/isgalt ved Øst-Grønland, samt 600 tonn torsk ved Øst- og Vest-Grønland.

§ 3. Gruppekvoter

1. Trålfartøy kan fiske inntil 1.420 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 692,5 tonn blåkveite ved Øst-Grønland.
2. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 30 tonn blåkveite ved Vest-Grønland og 632,5 tonn blåkveite ved Øst-Grønland. Av dette kvantum avsettes 153 tonn til bifangst.
3. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 200 tonn kveite ved Vest-Grønland og 550 tonn kveite ved Øst-Grønland.
4. Trålfartøy som er gitt tillatelse til å delta i fisket etter blåkveite i henhold til § 4 og § 5, kan fiske inntil 100 tonn uer ved Øst-Grønland.

§ 4. Påmelding og tillatelse

Fartøy som ønsker å delta i fisket med trål må ha sendt skriftlig melding til Fiskeridirektoratet innen 16. februar.

Dersom det er påmeldt flere fartøy enn det antall lisenser gir rom for, vil deltakelsen bli begrenset ved loddtrekning.

Ingen fartøy må delta i fisket uten tillatelse fra Fiskeridirektoratet.

§ 5. Fisket etter blåkveite

Fartøy som fisker med trål, tildeles fartøykvoter. Kvoteutdelingen foretas av Fiskeridirektoratet.

§ 6. Fisket etter kveite

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske fritt innenfor kvotene nevnt i § 3 nr. 2 og 3.

§ 7. Rapporteringsplikt

Det skal sendes kopi til Fiskeridirektoratet av følgende av de meldinger som fartøyene etter grønlandske bestemmelser er pålagt å sende grønlandske myndigheter:

- a) aktivmelding,
- b) melding om fangst pr. uke,
- c) passivmelding.

§ 8. Utseilingsfrist

Frist for utseiling for fartøy som fisker med trål er 15. september.

§ 9. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan etter 1. august refordele kvotene ved Øst-Grønland.

§ 10. Stopp i fisket

Fisket vil bli stoppet når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 11. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2004.

1. mars Nr. 534 2004**Forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet).**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 1. mars 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26, jf. § 15–4. Kunngjort 23. mars 2004.

Kapittel I. Alminnelige bestemmelser

§ 1–1. For flyginger på statens landingsplasser samt Oslo lufthavn Gardermoen, og i luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR) skal eier eller bruker av luftfartøy betale avgift for de anlegg og tjenester som stilles til rådighet i henhold til de etterfølgende bestemmelser. Bestemmelsene gjelder også for militære landingsplasser når de nyttes av luftfartøy med sivile registreringsmerker. Bestemmelsene kan videre også gjøres gjeldende for landingsplasser som drives av andre enn staten og som er til allmenn bruk. Samferdselsdepartementet kan for slike plasser fastsette andre avgiftssatser og regler enn de som er fastsatt i denne forskrift.

Avgiftene er:

Startavgift

Terminalavgift

Sikkerhetsavgift

Underveisavgift

Avisingsavgift

Ved beregning av avgift avrundes beløpet til nærmeste hele krone.

Med anlegg og lignende tilhørende staten er å forstå anlegg eid av eller tjenester utført av Avinor AS eller staten.

§ 1–2. Plikten til å svare avgift påhviler luftfartøyets eier. Er fartøyet overlatt til en lisensiert operatør eller operatør med driftstillatelse til bruk for egen regning, er brukeren ansvarlig for avgiften. Likeså blir enhver bruker ansvarlig for avgiften når fartøy som ikke benyttes i ervervsmessig luftfart overlates denne til bruk for egen regning. Ved betaling før luftfartøy forlater startplass, er fartøysjef ansvarlig for avgiftsbetaling.

§ 1–3. Når særlige grunner tilsier det, kan Avinor AS etter søknad, helt eller delvis frafalle avgifter som er fastsatt i denne forskrift.

Avinor AS kan videre gi slike reduksjoner i luftfartsavgiftene som Avinor AS anser godtgjort vil bidra til økt proveny samt stimulere til bedre utnyttelse av luftfartøyene og luftfartsanleggenes kapasitet.

§ 1–4. Det svares ikke avgifter for flyginger:

1. utført av luftfartøy med militære registreringsmerker. Det svares videre ikke avgifter for sivile luftfartøy når disse brukes av Forsvaret slik som definert i «Rammeavtale mellom Forsvarsdepartementet og Samferdselsdepartementet om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser m.v.» datert 17. og 29. september 1999 samt «Vedlegg I» til «Samarbeidsavtale mellom Forsvaret og Luftfartsverket om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser», datert 21. juni 2001.
2. utført utelukkende i samband med offisielle reiser foretatt av den regjerende monark og hans/hennes familie, statsoverhode, regjeringssjef og ministre. Når flygingen er i forbindelse med slik offisiell reise, må dette anføres som egen merknad i fartøyets reiseplan.
3. på Svalbard og Jan Mayen for luftfartøy som brukes av den norske stat til ikke-ervervsmessige formål eller for fartøy som brukes i utenlandsk diplomatisk tjeneste.
4. i forbindelse med kalibrering.
5. hvor ettersøknings- og redningstjeneste (SAR) foretas.
6. utført med glide- eller seilfly.

Kapittel II. Startavgift

A. Generelt

§ 2–1. Startavgift betales for start(er) av flyging(er). Dette gjelder også flyginger som overflyr lufthavnen i lav høyde («lav overflyging»/«Low Approach»).

B. Avgift for enkeltflyginger

§ 2–2. Startavgift i kroner for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt overstigende 8.000 kg pr. påbegynt 1.000 kg ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

kr 101,84 for den del av flyvekten som ikke overstiger 100.000 kg

kr 50,93 for den del av flyvekten som overstiger 100.000 kg.

Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt 2.000 kg eller mindre ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

Høyeste tillatte startvekt (kg)	Kr
0 – 1.000	174
1.001 – 1.500	212
1.501 – 2.000	290

Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt mellom 2.001 kg og 8.000 kg ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

2.001 – 2.500	193
2.501 – 3.000	225
3.001 – 4.000	333
4.001 – 5.000	421
5.001 – 6.000	506
6.001 – 7.000	847
7.001 – 8.000	1.189

Minimumsavgift kr 174. Rabatt gis ikke på minimumsavgift.

For statens landingsplasser i Oppland; Sogn og Fjordane; Møre og Romsdal; Sør-Trøndelag; Nord-Trøndelag med unntak av Trondheim lufthavn, Værnes; Nordland med unntak av Bodø lufthavn; Troms og Finnmark betales inntil videre 70% av gjeldende takster.

Når neste landing vil være på en utenlandsk landingsplass kan Avinor AS gi inntil 90% reduksjon i de satsene som framgår av denne paragrafen for flygninger fra Haugesund lufthavn Karmøy, Kristiansund lufthavn Kvernberget, Molde lufthavn Årø, Røros lufthavn, Harstad-Narvik lufthavn Evenes og Lakselv lufthavn Banak. Avinor AS kan også utvide ordningen til å gjelde andre lufthavner omfattet av denne forskriften, fastsette nødvendige vilkår for avgiftsreduksjon eller fastsette andre utfyllende gjennomføringsbestemmelser.

Ingen avgift i denne paragraf skal underskride minimumsavgiften, kr 174,–.

§ 2–3. For kontinentalsokkelflyging med start på Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland og Kristiansund lufthavn Kvernberget, betales avgift med kr 10.322,– for luftfartøy over 15.000 kg maksimal tillatt startvekt og kr 7.529,– for luftfartøy under denne vekt.

For øvrige landingsplasser settes startavgiften ved flyging til kontinentalsokkelen til kr 4.450,– uansett startvekt.

Med kontinentalsokkelflyging menes også flyginger mellom landbaserte landingsplasser dersom disse er ledd i de direkte flyginger til/fra kontinentalsokkelen.

§ 2–4. Ved bruk av flysikringstjeneste ved start på landingsplass utenom de som er omfattet av dette regulativ, men med bruk av flysikringstjeneste som befinner seg på en nærliggende landingsplass omfattet av dette regulativ, skal det betales pr. start:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
8.000 – 10.000	267
10.001 – 25.000	1.176
25.001 –	1.629

§ 2-5. Ved «touch-and-go»-flyginger betales kun en startavgift pr. gjennomført serie. Med en serie menes at «touch-and-go»-flygingene foregår tett på hverandre uten at stopp/inn-utlasting foregår på landingsplassen. Når dette avvikes, anses serien som avsluttet og eventuell ny serie påbegynnes. En serie «touch-and-go» påbegynnes og avsluttes på samme landingsplass. Dersom siste start i en slik serie er avreise til en annen landingsplass, regnes denne start som avgiftspliktig enkeltflyging.

C. Årsavgift – årskort

§ 2-6. Årskort kan løses for luftfartøy som ikke benyttes til lisensiert ervervsmessig lufttransport og som ikke overstiger 2.000 kg høyeste tillatte startvekt. For amatørbygde fly og fly som Avinor AS etter søknad finner å akseptere som «veteranfly», og som etter forskrift om klassifisering av luftfartøy, BSL B 1-2, bilag 1 og 2, blir henført til klasse «Eksperiment» og bruksområde «Privat», settes vektgrensen til 5.700 kg høyeste tillatte startvekt.

Årskort kan løses for skolefly under 1.500 kg høyeste tillatte startvekt som eies eller brukes av operatør i lisensiert ervervsmessig lufttransport.

Årskortet gjelder fra og med 1. januar evt. en senere betalingsdato, til og med 31. desember i samme kalenderår, for ett bestemt luftfartøy. Som legitimasjon for betalt årsavgift gjelder årskort med kvittert giroblankett, årskort med gyldig kvittering fra nettbanktjeneste sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank, årskort med gyldig kvittering fra kredittkortselskap sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank eller årskort med kontantkvittering fra Avinor AS, jf. § 7-5 og § 7-6.

§ 2-7. Årsavgiften beregnes etter følgende satser:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
0 – 500	3.391
501 – 1.000	5.010
1.001 – 1.100	7.124
1.101 – 1.200	8.242
1.201 – 1.300	9.485
1.301 – 1.400	10.606
1.401 – 1.500	11.726
1.501 – 1.600	19.811
1.601 – 1.700	21.156
1.701 – 1.800	22.501
1.801 – 1.900	23.827
1.901 – 2.000	25.057

For amatørbygde fly og «veteranfly», i vektgruppen 1.101 – 5.700 kg høyeste tillatte startvekt, settes årskortavgiften til kr 7.124,-.

§ 2-8. Det gis ingen refusjon eller tilbakebetaling som følge av avkortet brukstid eller redusert sesong.

Kan ikke gyldig årskort m/tilleggsdokumentasjon framvises, må det betales startavgift for hver start.

§ 2-9. Årskortet kan ikke brukes på Oslo lufthavn Gardermoen, Rygge og Ørland.

Avinor AS kan bestemme at årskortet ikke kan brukes på de lufthavnene og på de tidene av døgnet hvor trafikkbelastningen er størst (Peak hours).

D. Ukekort (Weekly Season Card)

§ 2-10. For utenlandsk registrert luftfartøy, hvis høyeste tillatte startvekt ikke overstiger 2.000 kg, kan det løses ukekort til dekning av startavgifter under forutsetning av at flygingene ikke skjer i ervervsøyemed.

§ 2-11. Ukekortet gjelder i sju dager fra og med første påførte gyldighetsdag og dekker startavgifter på alle startplasser som omfattes av dette regulativ, med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen, Rygge og Ørland.

§ 2-12. Avgiften for ukekortet er kr 716,- for luftfartøy i vektgruppen 0 – 1.500 kg, og kr 1.885,- for luftfartøy i vektgruppen 1.501 – 2.000 kg.

Kortet kan utstedes for flere sju dagers perioder i strekk.

Kortet kan gis gyldighet fra en senere dato enn innkjøpsdagen, men kan under ingen omstendigheter gis gyldighet fra en dato forut for innkjøpsdagen.

Ukekortet kan kjøpes på alle statens landingsplasser med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen, Rygge og Ørland.

§ 2–13. Bestemmelsen om årskort i § 7–5 gjelder tilsvarende for ukekort.

§ 2–14. Erlagt avgift tilbakebetales ikke.

E. Fritak av startavgift

§ 2–15. Avgift svares ikke for fartøy som på grunn av tekniske feil eller værhindringer returnerer til samme landingsplass som det gikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.

F. Tillegg til startavgiften

§ 2–16. For flyginger med start fra Bodø lufthavn betales det følgende tillegg til den startavgift som fremkommer av § 2–2 til § 2–4:

- a) For ikke-støysertifiserte jetdrevne luftfartøy, kr 4.062,– pr. start.
- b) For jetdrevne luftfartøy sertifisert etter ICAO-konvensjonens Annex 16, kapittel 2, kr 2.031,– pr. start.
Tillegget økes med 50% for trafikk mellom kl. 2000–0800 norsk tid.
Bestemmelsen om reduksjon etter § 2–15 kommer ikke til anvendelse.

§ 2–17. For flyginger i perioden kl. 2400–0559 (lokal tid) innkreves det i tillegg til startavgiften, avgift for hver start og for hver landing. Satsen pr. start settes til 50% av satsene som er anvendt i § 2–2 til § 2–5 samt § 2–16. Satsen pr. landing settes lik satsen pr. start. Svalbard lufthavn Longyear er unntatt fra dette tillegget.

Bestemmelsen om reduksjon etter § 2–15 kommer ikke til anvendelse på Oslo lufthavn Gardermoen.

Kapittel III. Terminalavgift

§ 3–1. Terminalavgiften betales for hver start for luftfartøy som overstiger 8.000 kg høyeste tillatte startvekt etter nedenstående regler.

§ 3–2. Ved kontinentalsokkelflyging, jf. § 2–3, skal det ikke betales avgift på flyginger på Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland og Kristiansund lufthavn Kvernberget.

§ 3–3. Avgift betales for hver avreisende passasjer, også ikke-betalende passasjerer, etter følgende satser:

- a) Der neste landing er på en norsk landingsplass, betales kr 37,00 pr. avreist passasjer.
- b) Der neste landing er på en utenlandsk landingsplass, betales kr 70,00 pr. avreist passasjer.
- c) Der neste landing er på en norsk landingsplass, betales kr 37,00 pr. transferpassasjer.
- d) Der neste landing er på en utenlandsk landingsplass, betales kr 70,00 pr. transferpassasjer.

Avgift svares ikke for:

- Reiser som et flyselskaps ansatte foretar i tjenesteøyemed med selskapets egne fly.
- Luftfartøy som på grunn av tekniske værhindringer returnerer til samme landingsplass som det avgikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.
- Passasjerer under 2 år.
- Transittpassasjerer.

§ 3–4. Definisjoner:

Med transfer menes passasjerer som bytter fra et rutenummer til et annet underveis på en sammenhengende flyreise med luftfartøy over 8.000 kg. Dette gjelder både reise innenlands – innenlands, utenlands – utenlands og innenlands – utenlands v.v.

Med transitt menes passasjerer som benytter samme rutenummer inn og ut fra landingsplassen. Dette gjelder både reise innenlands – innenlands, utenlands – utenlands, innenlands – utenlands v.v.

§ 3–5. For at transfer/transitt skal godkjennes som kriterier i denne sammenheng, må reisen foretas sammenhengende og fortløpende, dvs. såkalt «next connection» må benyttes. Videre må ikke passasjerer forlate lufthavnen.

§ 3–6. For beregning av avgifter etter dette kapittel, skal operatøren før avgang oppgi grunnlaget for beregningen. Dersom dette ikke foreligger, vil avgift bli utferdiget i henhold til det normale antall seter som flytypen har. Ved ettertidsdeklarerer av avgiften, jf. § 7–2, gjelder det tilsvarende med hensyn til Avinor AS/Oslo Lufthavn AS' rett til å utfakturere etter antall seter. Det vil ikke på et senere tidspunkt enn avgangstidspunktet for kontantinnkreving eller det av Avinor AS fastsatte tidspunkt for fakturering av flygingen, bli foretatt refusjoner av utferdiget avgift basert på antall seter i henhold til denne paragraf, selv om riktig passasjerdeklarasjon da skulle bli framlagt.

For stikkprøvekontroll av avgiften skal operatøren, ved den enkelte avgang og i ettertid, kunne forevise ovennevnte grunnlag. Dersom Avinor AS eller Oslo Lufthavn AS ber om det, skal også luftfartøyets lasteskjema (load sheet) forevises. Avinor AS har også rett til innsyn i de systemene for «datafangst» som generer datagrunnlaget for avgiften. Se for øvrig bestemmelsene i § 7–2, 2. ledd.

Enhver uoverensstemmelse mellom flyoperatør og denne operatørens handlingsagent om manglende rapportering og overholdelse av frister er en sak mellom disse partene og er således Avinor AS uvedkommende. Avinor AS vil i denne sammenheng alltid forholde seg til flyoperatøren som debitor.

Flyoperatøren må forholde seg til de deklarasjonsskjemaene og tillempingsbestemmelsene som Avinor AS utarbeider i overensstemmelse med ovennevnte regler.

Kapittel IV. Sikkerhetsavgift

§ 4-1. Avgift kr 42,- betales for hver avreisende passasjer, også ikke-betalende passasjerer. Det er lik avgiftssats uavhengig om neste landing er på en norsk eller utenlandsk landingsplass.

Det skal ikke svares avgift for transferpassasjerer.

Det svares ikke avgift for ambulanseflyginger.

For øvrig gjelder tilsvarende alle presiseringer og unntak som for terminalavgiften, jf. kapittel III.

Kapittel V. Underveisavgift

A. Generelt

§ 5-1. For luftfartøy skal det for hver flyging innenfor luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR) betales avgift for de luftfartsanlegg og/eller -tjenester som stilles til rådighet for eier eller bruker av luftfartøy i henhold til bestemmelsene i dette kapittel.

B. Flyginger hvor avgift innkreves av EUROCONTROL

1. Satser, morarente mv.

§ 5-2. Underveisavgift oppkreves av EUROCONTROL på vegne av Norge etter de til enhver tid gjeldende vilkår for anvendelse av ordningen for underveisavgifter og betalingsvilkår innen EUROCONTROL, jf. § 5-3 til § 5-20. Avgiften pr. tjenesteenhet er NOK 518,04 fra 1. januar 2004. I tillegg innkreves EUROCONTROL et administrasjonsgebyr på EUR 0,23 pr. tjenesteenhet fra 1. januar 2004. Den grunnleggende valutakurs er 1 EUR = NOK 8,19552. Avgiftssatsen vil bli kursjustert hver måned ved å anvende gjennomsnittlig kurs mellom EUR og nasjonal valuta for måneden før den måned da flygingen finner sted. Med hensyn til beregningsformel og øvrige regler for øvrig vises til de nevnte vilkår.

2. Vilkår for anvendelse av ordningen for underveisavgifter innen EUROCONTROL

§ 5-3. I samsvar med de prosedyrer som er fastsatt i henhold til Den Internasjonale Sivile Luftfartsorganisasjonens (ICAO)s standarder og anbefalte praksis, ilegges det en avgift for hver flyging i luftrom omfattet av de flygeinformasjonsregioner (FIR) som hører inn under avtalestatenes myndighetsområde.

Avgiften skal være en godtgjørelse for avtalestatens kostnader i forbindelse med flysikringsanlegg og -tjenester for underveistraffikk og i forbindelse med ordningens gjennomføring, samt for de kostnader EUROCONTROL har ved sin gjennomføring av ordningen.

Den som var luftfartøyets operatør på det tidspunkt flygingen fant sted, er ansvarlig for å betale avgiften. Dersom operatørens identitet er ukjent, skal luftfartøyets eier betraktes som operatør, med mindre eieren kan godtgjøre hvem som var operatør.

§ 5-4. For flyging i luftrom som hører inn under flere avtalestaters myndighetsområde, skal det innkreves kun én avgift (R). Denne skal tilsvare summen av de avgifter som påløper i luftrom som hører inn under de enkelte berørte staters myndighetsområde.

$$R = \sum_{x} r_i$$

Den individuelle avgiften (r_i) for flyging i luftrom som hører inn under en avtalestats myndighetsområde, skal beregnes i samsvar med bestemmelsene i § 5-5.

§ 5-5. Avgiften for en flyging i luftrom som hører inn under en avtalestats (i) myndighetsområde, skal beregnes etter følgende formel:

$$r_i = t_i \times N_i$$

der r_i er avgiften, t_i er avgiftssatsen for tjenesten og N_i det antall tjenesteenheter som tilsvarer en slik flyging.

§ 5-6. For en bestemt flyging framkommer antall tjenesteenheter (N_i) som nevnt i foregående artikkel ved anvendelse av følgende formel:

$$N_i = d_i \times p$$

der d_i er faktoren for distansen fløyet i luftrom som hører inn under avtalestatens myndighetsområde, og p er faktoren for luftfartøyets vekt.

§ 5–7. Distansefaktoren (d_i) framkommer ved å dividere med hundre antall kilometer i storsirkeldistansen mellom: avgangsplassen innenfor, eller punkter for innflyging til, luftrommet til flygeinformasjonsregioner som kommer inn under en kontraherende stats kompetanse

og

første destinasjon innenfor, eller punkter for utflyging fra, dette luftrommet.

Ovennevnte inn- og utflygingspunkter skal være de punkter hvor en flyrute, beskrevet i reiseplanen, krysser et luftroms laterale grenser. Denne reiseplanen innbefatter eventuelle endringer som operatøren har gjort i forhold til den opprinnelige reiseplanen. Reiseplanen innbefatter også eventuelle endringer som operatøren har godkjent som resultat av tilpasning foretatt ved trafikkflytkontroll (ATFM).

Avstanden som skal tas i betraktning skal reduseres med tjue (20) kilometer for hver avgang fra og hver landing i en kontraherende stats territorium.

§ 5–8. Vektfaktoren skal være kvadratrotten av den kvotient som framkommer ved å dividere med femti (50) antall metertonn i luftfartøyets høyeste tillatte startvekt som angitt i luftdyktighetsbevis, flygehåndbok eller annet tilsvarende offisielt dokument, på følgende måte:

$$P = \sqrt{\frac{\text{høyeste tillatte startvekt}}{50}}$$

Når luftfartøyets høyeste tillatte startvekt ikke er kjent for den som skal innkreve avgiften, skal vekt faktoren beregnes ut fra vekten av det tyngste luftfartøy som finnes av den aktuelle type.

Når en operatør har gitt den som har ansvar for å innkreve avgiften, opplysninger om at han har to eller flere luftfartøy som er forskjellige versjoner av samme flytype, skal det ved beregningen av vekt faktor benyttes gjennomsnittlig høyeste startvekt for samtlige luftfartøyer han har av denne typen. Beregningen av vekt faktor etter flytype og operatør skal foretas minst hvert år.

Ved beregning av avgiften skal vekt faktoren uttrykkes i et tall med to desimaler.

§ 5–9. Dersom en konvensjonsstat ikke bestemmer annet, skal avgiftssatsen beregnes på nytt hver måned ved å anvende gjennomsnittlig kurs for veksling mellom EUR og nasjonal valuta for måneden før den måned da flygingen finner sted.

Gjeldende valutakurs skal være månedens gjennomsnittlige sluttkurs beregnet av Reuters på grunnlag av den daglige kjøpskursen.

§ 5–10. Fritatt for underveisavgifter etter B. Flyginger hvor avgift innkreves av EUROCONTROL er:

- a) Flyginger som avsluttes på den landingsplass der luftfartøyet startet, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass;
- b) Flyginger med luftfartøy der høyeste tillatte startvekt er under to metertonn;
- c) Flyginger innen Svalbard og Jan Mayen.

§ 5–11. Avgiften skal innbetales til EUROCONTROL i samsvar med betalingsvilkårene i § 5–14 til § 5–20. Avregningen skal finne sted i EUR.

§ 5–12. Avtalestatene skal offentliggjøre vilkårene for anvendelse samt avgiftssatser og tariffer.

§ 5–13. Vedlegget Flight Informations Regions regnes som en del av forskriften.

3. Betalingsvilkår innen EUROCONTROL

§ 5–14. Beløpene som angis på regningene, skal innbetales til EUROCONTROL i Brussel.

EUROCONTROL vil likevel anse at betaleren har oppfylt sin forpliktelse dersom vedkommende foretar innbetalingen til en bankkonto åpnet i EUROCONTROLS navn i en avtalestat eller i en annen stat. Vedkommende bank skal være utpekt av kompetente organer i forbindelse med ordningen for underveisavgifter.

Avgiftsbeløpet påløper samme dag en flyging gjennomføres. Siste betalingsdag da EUROCONTROL skal ha mottatt beløpet, skal angis på fakturaen og skal være 30 dager etter fakturadato.

§ 5–15. Avgiftsbeløpet innbetales i EUR.

En bruker som er borger i en avtalestat, kan, når han foretar innbetaling til en utpekt bankinstitusjon i staten der han er borger, likevel innfri gjelden i vedkommende stats konvertible valuta.

Når en bruker benytter seg av muligheten omhandlet i 2. ledd, skal omregningen av beløpet i EUR til nasjonal valuta skje på grunnlag av gjeldende valutakursnotering for handelstransaksjoner på den dato og på det sted betalingen skjer.

§ 5–16. Betaling skal betraktes som mottatt av EUROCONTROL på den valuteringsdato da skyldig beløp blir kreditert EUROCONTROLS angitte bankkonto. Valuteringsdato skal være den dato da beløpet er disponibelt for EUROCONTROL.

§ 5–17. Med innbetalingen skal det følge en oversikt med referanser, datoer og beløp i EUR for betalte regninger og fratrukne tilgodehavender. Kravet om å vise regningsbeløpene i EUR gjelder også for brukere som benytter seg av muligheten til å foreta innbetalingen i nasjonal valuta.

Når en innbetaling ikke er vedlagt opplysningene angitt i 1. ledd i denne paragraf, slik at det framgår at innbetalingen gjelder en eller flere bestemte regninger, vil EUROCONTROL anvende betalingen først til dekning av påløpte renter, og deretter til dekning av den eldste ubetalte regning.

§ 5–18. Klager som gjelder fakturaer må framsettes skriftlig til EUROCONTROL eller elektronisk til EUROCONTROL på slik måte som EUROCONTROL på forhånd måtte ha godkjent. EUROCONTROL skal ha mottatt klagen innen den frist som er angitt på fakturaen, og som skal være 60 dager etter fakturadato.

Klagen anses som framlagt den dato EUROCONTROL mottar klagen.

Klagen må være begrunnet, og bør være vedlagt relevant underlagsmateriale.

Innlevering av klage gir ikke klageren rett til å gjøre fradrag i den aktuelle regning, med mindre EUROCONTROL har gitt ham tillatelse til å gjøre dette.

Når EUROCONTROL og en bruker begge er debitor og kreditor i sitt mellomværende, skal det ikke foretas motregning uten at EUROCONTROL på forhånd har sagt seg enig.

§ 5–19. Enhver avgift som ikke er betalt innen siste betalingsdag skal forøkes av en sats fastsatt av vedkommende organer og offentliggjort av konvensjonsstatene i samsvar med § 5–12 i anvendelsesvilkårene. Renten, såkalt forsinkelsesrente, skal være en enkelt rente, beregnet dag for dag av ubetalt, forfalt beløp.

Renten beregnes og innkreves i EUR og satsen er for tiden satt til 7,32% p.a.

§ 5–20. Når en debitor ikke har betalt det skyldige beløp, kan det treffes tiltak med sikte på å fullbyrde inndrivelsen.

C. Flyginger til/fra kontinentalsokkelen

§ 5–21. For flyginger til/fra kontinentalsokkelen oppkrever Avinor AS avgiften og følgende satser betales:

For luftfartøy inntil 8.000 kg, NOK 268,66 pr. flyging.

For luftfartøy i vektintervallet 8.001 kg til og med 15.000 kg, NOK 389,13 pr. flyging.

For luftfartøy over 15.001 kg, NOK 598,08 pr. flyging. Alle vekter etter høyeste tillatte startvekt.

§ 5–22. Flyginger som avsluttes på den landingsplass hvor den startet, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass, er fritatt for underveisavgift.

Kapittel VI. Avgift til lufthavneier for håndtering av brukt flyavisingsvæske (avisingsavgift)

§ 6–1. Formålet med dette kapittel er å fastsette bestemmelser for en avgift som skal gi lufthavneier kostnadsdekning for håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 6–2. Med håndtering menes i dette kapittel transport, mellomlagring, behandling, destruksjon eller annen slutt disponering av brukt flyavisingsvæske etter at denne er samlet opp av lufthavneier. Som slutt disponering regnes rensing av oppsamlet flyavisingsvæske i rensaneanlegg, gjenvinning til ny flyavisingsvæske eller til ren glykol, destruksjon ved forbrenning og lignende.

§ 6–3. Kapitlet gjelder for statens landingsplasser og Oslo lufthavn Gardermoen.

§ 6–4. For lufthavner hvor avgift skal betales etter dette kapittel skal lufthavneier ha utarbeidet et beregningsgrunnlag for avgiften. Den som etter forskriftens § 1–2 plikter å betale avgift skal gjøres kjent med lufthavneiers beregningsgrunnlag før avgift kreves ved den enkelte lufthavn.

I beregningsgrunnlaget skal de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader som gjelder for den enkelte lufthavn i direkte tilknytning til håndtering av brukt flyavisingsvæske inngå.

Avgiften skal beregnes slik at den gir kostnadsdekning for den tjenesten lufthavneier yter ved håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 6–5. Avgiftssatsen etter dette kapittel skal være kroner pr. kg brukt glykol, fastsatt på grunnlag av de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader ved den enkelte lufthavn.

Lufthavneier skal snarest mulig og senest innen 31. desember hvert år gi den som skal betale avgift etter dette kapittel en stipulert avgiftssats i henhold til budsjett for inneværende avisingsssesong, som regnes fra 1. juli til 30. juni etterfølgende år.

Den som skal betale avgiften skal ha innsynsrett i de regnskapene som ligger til grunn for lufthavneiers beregning av avgift etter dette kapittel. Regnskapene skal være transparente og ikke uten særlig grunn endres mellom avisingsssesongene.

§ 6–6. Avgiften som skal betales etter dette kapittel skal avregnes av lufthavneier etter hver avisings sesong.

Lufthavneier kan foreta a konto avregning gjennom avisings sesongen basert på stipulert eller beregnede driftskostnader og kapitalkostnader.

Kapittel VII. Bestemmelser om avgiftsbetaling, tilbakebetaling m.m.

A. Kontantbetaling, kreditt mv.

§ 7–1. Start-, terminal- og underveisavgift omfattet av denne forskrift samt andre avgifter eller godtgjørelser hjemlet i dette regulativ, skal betales før luftfartøyet forlater landingsplassen. Når særlige grunner tilsier det, kan Avinor AS fastsette annen ordning for avgiftsbetalingen.

Forutsetter slik ordning kreditt, kan Avinor AS kreve bankgaranti (satt i forhold til operatørens trafikkvolum basert på en trafikkperiode som Avinor AS finner det relevant å anvende) eller annen sikkerhetsstilling for rettidig avgiftsbetaling.

§ 7–2. Kreditt er betinget av at operatøren gir opplysninger om og betaler for alle luftfartøy som benytter operatørens kallsignal.

Eier eller bruker av luftfartøy plikter før og etter hver flyging å gi slike opplysninger som Avinor AS og Oslo Lufthavn A/S trenger for å utføre avgiftsberegning, jf. luftfartslovens § 13–4.

Opplysninger om flybevegelser for selskaper med rutetrafikk skal rapporteres elektronisk på et DTS-format innenfor tidsfrister bestemt av Avinor AS. DTS (Daily Traffic Survey) er et filformat definert av Avinor AS for rapportering av daglige flybevegelser og annen informasjon nødvendig for riktig beregning av avgifter.

Endringer i format formidles senest 30 dager før neste leveringsfrist.

Endringer i leveringstidspunkt og hyppighet formidles senest 60 dager før ikrafttreden.

Avinor AS kan for selskap med lite trafikkvolum dispensere fra kravet om rapportering elektronisk på DTS-format.

§ 7–3. Ovennevnte regler vedrørende kontantbetaling, kreditt mv. som gjelder trafikken på Oslo lufthavn Gardermoen, administreres selvstendig av Oslo Lufthavn A/S.

§ 7–4. For å opprette en kredittordning, som nevnt i § 7–1, 2. ledd, for avgifter vedrørende Oslo lufthavn Gardermoen, kan Oslo Lufthavn A/S kreve en egen bankgaranti av operatøren utover det som Avinor AS eventuelt har krevd til dekning for avgifter på statens landingsplasser.

B. Betaling av årsavgifter

§ 7–5. For betaling av årsavgifter i denne forskrift legger Avinor AS til grunn årskortets første gyldighetsdag som avgjørende for hvilken avgiftssats som skal anvendes.

§ 7–6. Årsavgift kan betales kontant ved alle statlige lufthavner (ekskl. Ørland og Rygge), via kredittkortselskap med samarbeidsavtale eller til Avinor AS' sentrale bankkonto.

Ved anmodning om utstedelse/fornyelse av årskort for startavgift, må det gis følgende opplysninger:

Hva avgiften gjelder.

Luftfartøyets nasjonalitets- og registreringsmerke samt høyeste tillatte startvekt.

Eierens og/eller brukerens navn og adresse.

C. Reaksjonsmidler ved manglende eller for sen betaling.

§ 7–7. Dersom avgifter som påløper i forbindelse med luftfartøyets landing, opphold på, eller avgang fra plassen ikke blir betalt til fastsatt tid eller tilstrekkelig sikkerhet stilt, kan fartøyet i samsvar med luftfartslovens bestemmelser hindres i å forlate plassen før betaling har funnet sted eller tilstrekkelig sikkerhet er stilt, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart, § 13–2.

Avgifter som fastsettes etter luftfartsloven er tvangsgrunnlag for utlegg.

Er avgift ikke betalt rettidig, kan eier eller bruker av luftfartøyet nektes fortsatt bruk av norsk territorium og/eller norske lufthavner.

§ 7–8. Ved for sen innbetaling av avgift etter denne forskriften, svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m., og lik denne renten til enhver tid. Dette gjelder imidlertid ikke for underveisavgiften som innkreves av EUROCONTROL, som har egen regel for forsinkelsesrenter, jf. § 5–19.

D. Adgang til å frafalle påløpte avgifter

§ 7–9. Avinor AS kan ved slettelse i Norges Luftfartøyregister, og etter søknad, helt eller delvis frafalle/tilbakebetale årsavgift. Beløp under kr 20.000,– refunderes ikke.

Fastsettes bestemmelser som innskrenker et luftfartøys bruk av en landingsplass, gir dette ikke grunnlag for tilbakebetaling av årsavgift.

Kapittel VIII. Ikrafttredelse

§ 8-1. Denne forskriften trer i kraft 1. juni 2004.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 15. desember 2003 nr. 1651 om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet).

12. mars Nr. 535 2004**Forskrift om endring i forskrift om begrensninger i bruk m.m. av enkelte farlige kjemikalier.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 12. mars 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 4 (direktiv 2003/11/EF). Kunngjort 23. mars 2004.

I

I forskrift 20. desember 2002 nr. 1823 om begrensninger i bruk m.m. av enkelte farlige kjemikalier gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 4 tilføyes følgende endringsdirektiv: direktiv 2003/11/EF.

Ny § 2-20 skal lyde:

§ 2-20. Penta- og okta-BDE

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette og bruke stoff og stoffblandinger som inneholder 0,1 vektprosent eller mer av følgende stoff:

<i>Navn</i>	<i>CAS-nr.</i>	<i>Formel</i>
a) Penta-bromdifenyleter	32534-81-9	C ₁₂ H ₅ Br ₅ O
b) Okta-bromodifenyleter	32536-52-0	C ₁₀ H ₂ Br ₈ O

Det er også forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette produkter eller flammehemmende deler av produkter som inneholder 0,1 vektprosent eller mer av et av disse stoffene.

Nåværende § 2-20 og § 2-21 blir § 2-21 og ny § 2-22.

II

Endringene trer i kraft straks.

Ny § 2-20 trer i kraft 1. juli 2004.

17. mars Nr. 536 2004**Forskrift om endring i kvalitetsforskrift for fisk og fiskevarer.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 17. mars 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 10, § 33 og § 36 andre ledd og delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 23. mars 2004.

I

I kvalitetsforskrift 14. juni 1996 nr. 667 for fisk og fiskevarer gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelsfelt skal lyde:

Fastsatt av Fiskeridepartementet 14. juni 1996 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33, § 36 annet ledd og delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I del I kap. 6 pkt. 6.1 nr. 8 (direktiv 91/493/EØF endret ved direktiv 95/71/EF), nr. 9 (direktiv 92/48/EØF), nr. 10 (direktiv 91/492/EØF endret ved direktiv 97/61/EF), pkt. 6.2 nr. 13 (vedtak 93/51/EØF), nr. 42 (vedtak 2002/225/EF) og nr. 43 (vedtak 2002/226/EF).

§ 1-2 skal lyde:

1. I denne forskrift menes med:

- 1) *bearbeidede varer*, alle fiskevarer som har gjennomgått en prosess som endrer deres anatomiske helhet, slik som sløying, hodekapping, oppskjæring i stykker, filetering, kverning osv.,
- 2) *bløtdyr*, marine virvelløse dyr av rekke Mollusca (som snegler, skjell og blekksprut),
- 3) *bransjestandard*, spesifiserte kriterier, fastsatt av næringens organisasjoner, for å karakterisere et produkt,

- 4) *container*, beholder for transport og kjøling av fisk med is og vann. Slike beholdere har ikke sirkulasjonspumpe, utstyr for temperaturregulering eller automatisk temperaturregistrering (sml. § 3–3, nr. 3, C),
- 5) *dypfryste varer*, alle fiskevarer som har gjennomgått en innfrysingsprosess slik at en kjernetemperatur på minst $-18\text{ }^{\circ}\text{C}$ er oppnådd etter temperaturstabilisering,
- 6) *døgngrader*, vanntemperatur i grader celsius multiplisert med antall døgn,
- 7) *E. coli*, fekale koliforme bakterier som også danner indol fra tryptofan og/eller er β -glucuronidase positive etter inkubering ved $44\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 0,2\text{ }^{\circ}\text{C}$ i 24 timer,
- 8) *ekspedisjonssentral*, ethvert anlegg, landbasert eller flytende, for mottak, kondisjonering, spyling, rengjøring, sortering og innpakking av skjell, pigghuder og snegler som er egnet til konsum,
- 9) *emballering*, operasjonen som skal beskytte fisk og fiskevarer ved å bruke en innpakning, en beholder eller ethvert annet passende materiale,
- 10) *fabrikkfartøy*, fartøy som gjennomfører en eller flere av følgende operasjoner: filetering, oppskjæring i stykker, skinning, kverning, foredling. Følgende fiskefartøy anses ikke som fabrikkfartøy:
 - fiskefartøy som bare koker skalldyr og bløtdyr om bord, uten frysing eller annen bearbeiding/foredling,
 - fiskefartøy som bare fryser rund fisk, eventuelt etter sløyning og hodekapping,
- 11) *fekal forurensning*, forurensning fra avføring fra mennesker eller dyr.
- 12) *fekale koliforme bakterier*, fakultative anaerobe, gram-negative, ikke sporedannende, cytokrom oxidase negative, stavformede bakterier som kan fermentere laktose og gi gassproduksjon i nærvær av gallsalter, eller andre overflateaktive agents med liknende veksthemmende egenskaper, etter inkubering ved $44\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 0,2\text{ }^{\circ}\text{C}$ i 24 timer,
- 13) *ferske varer*, alle fiskevarer, hele eller bearbeidede, inkludert varer pakket under vakuum eller endret atmosfære, som ikke har gjennomgått noen annen behandling med sikte på konservering enn kjøling,
- 14) *fisk*, enhver art av fisk, skalldyr, bløtdyr og pigghuder eller deler av disse,
- 15) *fiskemasse*, finfordelt eller kvernet fiskekjøtt uten bein, inkludert mekanisk separert fiskekjøtt,
- 16) *fiskevarer*, produkter som består av eller inneholder fisk, skalldyr, bløtdyr og pigghuder samt deler eller biprodukter av disse,
- 17) *foredlede varer*, alle fiskevarer som har gjennomgått en kjemisk eller fysisk prosess slik som varmebehandling, røyking, salting, tørking, marinering, anvendt på kjølte eller frysede fiskevarer for seg eller sammen med andre næringsmidler, eller som har gjennomgått en kombinasjon av disse forskjellige prosesser,
- 18) *forsendelse*, en avgrenset mengde fiskevarer som er bestemt for en eller flere mottakere og som transporteres med ett og samme transportmiddel. For levende skjell, pigghuder og snegler; en avgrenset mengde som er håndtert i en ekspedisjonssentral eller behandlet i en rensesentral og beregnet på levering til en eller flere mottakere,
- 19) *fullsaltet fisk*, fisk som etter saltprosessen er saltmettet,
- 20) *føring*, transport av råstoff overført fra fangstfartøy til annet fartøy eller transport av råstoff fra landingssted til godkjent virksomhet,
- 21) *gjenutlegging*, flytting av skjell til et gjenutleggingsområde under tilsynsmyndighetenes tilsyn i den tid som er nødvendig for at de kan utskille forurensninger. Dette omfatter ikke flytting av skjell til områder som er bedre egnet til videre vekst eller oppføring,
- 22) *gjenutleggingsområde*, ethvert sjø- eller brakkvannsområde som er godkjent av vedkommende myndighet, klart avgrenset og merket med bøyer, påler eller andre faste innretninger, og som brukes bare til naturlig rensing av skjell,
- 23) *helkonserves*, fiskevare som har gjennomgått en prosess bestående i å pakke varene i hermetisk lukkede beholdere og utsette dem for en varmebehandling som er tilstrekkelig til å ødelegge eller inaktivere alle mikroorganismer som kan formere seg, uansett ved hvilken temperatur produktet skal lagres,
- 24) *høster*, enhver som med alle former for hjelpemidler samler skjell, pigghuder eller snegler i et produksjonsområde for å håndtere dem og bringe dem i omsetning,
- 25) *import*, å bringe fiskevarer inn på norsk territorium. Norsk fartøys landing av egen fangst er ikke import i denne sammenheng, selv om fangsten ikke er tatt i norsk økonomisk sone,
- 26) *kjøling*, prosessen som består i å senke temperaturen i fisk og fiskevarer ned mot smeltepunktet for is og opprettholde denne temperaturen,
- 27) *klippfisk*, saltfisk som er foredlet ved tørking,
- 28) *kondisjonering*, lagring av levende skjell, pigghuder og snegler av en kvalitet som ikke krever gjenutlegging eller behandling i renseanlegg, for å fjerne sand, mudder eller slim, eller for at de skal stabilisere seg etter håndtering,
- 29) *konsesjonsinnehaver*, person, selskap eller annen som har tillatelse til dyrking av skjell og lignende etter lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. (oppdrettsloven) § 4,
- 30) *kritisk kontrollpunkt*, et punkt, trinn eller prosedyre i en tilvirkning hvor kontroll kan benyttes, og en risiko kan unngås, elimineres eller reduseres til et akseptabelt nivå. Med risiko menes enhver biologisk,

kjemisk eller fysisk forurensing eller tilstand i et matvareprodukt som kan føre til en helsemessig fare for konsumenten,

- 31) *kritisk kontrollpunktanalyse* (Hazard Analysis Critical Control Point, HACCP), en systematisk framgangsmåte som nyttes til å identifisere, vurdere, kontrollere og forebygge risiki,
- 32) *kryssforurensning*, overføring av biologiske, kjemiske eller fysikalske forurensninger mellom forskjellige råvarer og/eller ferdige produkter,
- 33) *lett bederfelige fiskevarer* er varer som på grunn av mikrobiologisk og enzymatisk aktivitet kan bli helseskadelige eller vesentlig kvalitetsforringet allerede ved kortvarig lagring. Lett bederfelige fiskevarer har en pH-verdi høyere enn 4,5 samtidig som vannaktiviteten er høyere enn 0,90,
- 34) *marine biotoksiner*, giftige forbindelser produsert av alger, og som kan finnes i skjell eller andre marine organismer,
- 35) *omsetning*, besittelse med sikte på salg, utbud for salg, distribusjon, samt selve salget og enhver annen form for overdragelse med eller uten vederlag,
- 36) *parti*, en avgrenset mengde fiskevarer som er fanget/høstet under praktisk talt identiske forhold, eller – en fysisk begrenset mengde fiskevarer som har gjennomgått samme behandling fram til prøvetakingstidspunktet. For skjell, pigghuder og snegler; en avgrenset mengde som er høstet i et produksjonsområde og beregnet på levering til et gjenutleggingsområde eller en virksomhet,
- 37) *pigghuder*, gruppe dyr av rekke Echinodermata (som kråkebolle),
- 38) *produksjonsområde*, ethvert sjø- eller brakkevannsområde der det forekommer naturlig eller oppdrettes skjell, pigghuder eller snegler som skal høstes,
- 39) *ren sjø*, sjøvann eller brakkevann som ikke inneholder mikrobiologiske organismer, toksiske og/eller skadelige forbindelser som forekommer naturlig eller etter utslipp til miljøet i slike mengder at artene som skal høstes får dårlig kvalitet med hensyn til mattrygghet og smak,
- 40) *rensesentral*, ethvert anlegg med tanker som tilføres ren sjø, der skjell plasseres den tid som er nødvendig for at de kan utskille forurensende mikroorganismer, slik at de blir egnet til konsum,
- 41) *rent vann*, vann som tilfredsstiller krav til bruk i næringsmiddelvirksomhet iht. gjeldende forskrift om vannforsyning og drikkevann m.m. Herunder også sjøvann eller brakkevann med naturlig innhold av komponenter fra oppløste salter (natrium, klorid, sulfat, fluorid mv.) og som tilfredsstiller øvrige krav til kvalitet i henhold til ovennevnte forskrift og som ikke inneholder marine biotoksiner i slike mengder at de kan ha innvirkning på fiskevarens helsemessige kvalitet for forbrukeren,
- 42) *rensing*, lagring av levende skjell i rent vann en tid som er nødvendig for at de kan utskille forurensende mikroorganismer, slik at de blir egnet til folkemat,
- 43) *saltfilét*, fullsaltet fisk av arter omtalt i § 12–1 hvor fiskesidene er fraskåret ryggbeinet, og hvor finner med bein er fjernet,
- 44) *saltfisk*, fisk av arter omtalt i § 12–1 som er blodtømt, sløyd, hodekappet og flekket (slik at ca. to tredjedeler av ryggbeinet er fjernet), vasket og fullsaltet,
- 45) *saltmettet fisk*, vannfasen i fiskemuskelen er mettet med salt (26,4 g salt/100 g vannfase),
- 46) *saltmoden fisk*, fullsaltet fisk som har karakteristisk utseende, konsistens og smak for varen,
- 47) *skjell*, næringsfiltrerende bløtdyr av klassen Bivalvia,
- 48) *snegler*, marine bløtdyr av klasse Gastropoda,
- 49) *synlig parasitt*, parasitt eller samling av parasitter med en størrelse, farge eller tekstur som gjør det mulig ved visuell kontroll å skille dem fra fiskevevet,
- 50) *tilsynsmyndigheten*, Mattilsynet,
- 51) *tilvirkning*, mottak, bearbeiding, foredling, kjøling, frysing, tining, lagring eller emballering av fiskevarer, herunder også produksjon og eventuelt kondisjonering, gjenutlegging og rensing av levende skjell, pigghuder og snegler,
- 52) *transportmiddel*, de deler i kjøretøy, jernbanevogner og fly som er beregnet på last, samt lasterom i fartøy eller containere til land-, sjø- eller lufttransport,
- 53) *tørrfisk*, fisk (rund, rotskjær eller filet) av arter omtalt i § 13–1 som er framstilt ved naturtørrking eller industriell tørrking, uten tilsetning av salt eller andre tilsetningsstoffer,
- 54) *virksomhet*, lokaler på land hvor fiskevarer tilvirkes. Som virksomhet regnes også fabrikkfartøy samt ekspedisjonssentraler for skjell, pigghuder og snegler og rensesentraler for skjell,
- 55) *visuell kontroll* (med hensyn på parasitter), ikke-destruktiv undersøkelse av fisk og fiskevarer utført uten optisk forstørrelse og under gode lysforhold, eventuelt ved gjennomlysning.

2. I tvilstilfeller avgjør Mattilsynet det nærmere innhold av definisjonene i nr. 1.

§ 1–3 nr. 1 og 2 skal lyde:

1. Virksomhet, produksjonsområder og gjenutleggingsområder skal være godkjent av Mattilsynet, jf. § 1–4, etter at godkjenningensmyndigheten har forvisset seg om at virksomheten oppfyller bestemmelsene i denne forskriften. Mattilsynet fører register over godkjente virksomheter som tildeles særskilte godkjenningsnummer.

2. Søknad om godkjenning sendes på fastsatt skjema til den stedlige tilsynsmyndighet. Godkjenning må foreligge før tilvirkning tar til. Ved søknad om godkjenning av produksjonsområder, gjenutleggingsområder og

sjøbaserte områder for kondisjonering skal det vedlegges kart der beliggenhet og grenser er inntegnet. Tilsynsmyndigheten skal skriftlig meddeles enhver senere endring av disse opplysningene.

§ 1–4 nr. 1 skal lyde:

1. Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med matloven § 23 om tilsyn og vedtak og kan herunder treffe vedtak etter § 24 om særskilt smittesanerering § 25 om stenging og virksomhetskarantene og § 26 om tvangsmulkt.

§ 1–4 nr. 2 oppheves.

§ 1–8 oppheves.

§ 1–12 overskriften skal lyde:

§ 1–12. *Attest fra Mattilsynet*

Kapittel 11 overskriften skal lyde:

Kap. 11. Særlige vilkår for skjell, pigghuder og snegler

§ 11–1, § 11–2, § 11–3 og § 11–4 skal lyde:

§ 11–1. *Omfang*

1. Reglene i kapittel 11 omfatter tilvirkning og omsetning av skjell, pigghuder og snegler som dyrkes i oppdrettsanlegg eller høstes fra naturlige bestander.

§ 11–2. *Produksjonsområder*

1. Dyrking og høsting skal kun skje i områder med strømførende sjø, ikke i nærheten av industri- og kloakkutslipp, eller andre forurensningskilder hvor sjøen kan inneholde f.eks. kjemiske og/eller mikrobiologiske forurensninger i uakseptable mengder eller i mengder som kan medføre helsefare.

2. Produksjonsområder for dyrkede bestander skal klassifiseres. Produksjonsområder for østers skal klassifiseres. Produksjonsområder for andre naturlige bestander enn østers skal klassifiseres dersom tilsynsmyndigheten finner det nødvendig med hensyn til forekomst av fekal forurensning. Tilsynsmyndigheten klassifiserer produksjonsområder på bakgrunn av forekomst av fekal forurensning. Produksjonsområder skal være klassifisert når skjell, pigghuder og snegler høstes. Produksjonsområder klassifiseres i følgende kategorier:

A-områder: høsting kan skje for direkte konsum. Kvalitetskravene i § 11–8 skal oppfylles.

B-områder: høsting kan skje, men skjell som skal omsettes til konsum skal gjenutlegges eller renses. Levende skjell som høstes fra B-områder skal ikke inneholde høyere antall enn 6.000 fekale koliforme bakterier per 100 g skjellmat eller ikke over 4.600 *E. coli* per 100 g skjellmat i 90% av prøvene. Etter gjenutlegging og rensing skal kvalitetskravene i § 11–8 oppfylles.

Pigghuder og snegler skal høstes fra områder som oppfyller kravene til A-områder når de skal omsettes til konsum.

3. Mattilsynet kan midlertidig eller endelig forby oppdrett, høsting eller lagring av skjell i områder hvor skjellene regelmessig viser en bakteriologisk forurensning i mengder større enn 6.000 fekale koliforme bakterier per 100 g skjellmat.

4. Dersom Mattilsynet påviser at omsetning fra et produksjons- eller gjenutleggingsområde kan medføre helsefare, skal det aktuelle området stenges inntil undersøkelser har klarlagt at omsetning ikke medfører helsefare.

§ 11–3. *Prøvetaking i produksjonsområder til laboratorieundersøkelser*

1. Konesjonsinnehaver eller høster skal gjennomføre et prøvetakingsprogram for produksjonsområder slik at det jevnlig tas ut prøver som gir grunnlag for å bedømme hygienisk kvalitet og innhold av marine biotoksiner og andre helseskadelige stoffer i henhold til kravene i § 11–8. Resultatene skal gi grunnlag for å bedømme produksjonsområdenes status og utvikling over tid.

2. Ved mottak av skjell, pigghuder eller snegler, skal virksomheten som en del av egenkontrollen, påse at et prøvetakingsprogram i henhold til nr. 1 er gjennomført av konsesjonsinnehaver eller høster.

3. For å ivareta analyser som kreves iht. nr. 1, skal virksomheten ha fastlagt samarbeidende laboriestøtte for de nødvendige analyser med et laboratorium som tilfredsstillende de krav tilsynsmyndigheten setter, jf. § 1–11 nr. 1, C og nr. 3, A, V.

4. Laboratorieanalyser skal gjennomføres etter metoder tillatt av tilsynsmyndigheten.

§ 11–4. *Høsting og transport av partier til ekspedisjonssentral, rensesentral, gjenutleggingsområde eller annen virksomhet*

1. Det er ikke tillatt å høste for omsetning til konsum når innholdet av marine biotoksiner (algegifter), kjemiske eller mikrobiologiske forurensninger overskrider de fastsatte grenseverdiene i § 11–8. Unntatt fra dette er skjell som høstes for overføring til gjenutleggingsområde eller rensesentral.

2. Høsting og transport skal skje slik at skjell, pigghuder og snegler ikke forurenses eller skades og slik at best mulig overlevelselsesvilkår sikres.

3. Oppbevaring skal skje i tank eller brønnbåt med ren, gjennomstrømmende sjø, eller fuktig i drenerte beholdere eller sekker/nett med tilgang på frisk luft. Oppbevaring skal skje ved temperatur som gjør at skjell, pigghuder og snegler holdes levende, helst ved temperatur lavere enn +10 °C.

4. Tanker og utstyr for høsting og transport skal holdes tilfredsstillende rengjort, jf. § 3–8.1.

5. Levende skjell, pigghuder og snegler høstet for omsetning skal transporteres direkte til godkjent virksomhet, eller til godkjent gjenutleggingsområde for skjell som skal gjenutlegges.

6. Ved transport til ekspedisjonssentral, rensesentral, gjenutleggingsområde eller annen virksomhet, skal partier følges av et registreringsdokument som inneholder følgende opplysninger:

A. produsentens navn og adresse,

B. innhøstingsdato,

C. produksjonsområdets beliggenhet angitt så nøyaktig som mulig og med konsesjonsnummer dersom produksjonsområdet har et slikt nummer,

D. produksjonsområdets klassifisering, jf. § 11–2 nr. 2,

E. art og kvantum, angitt så nøyaktig som mulig og

F. mottaksanlegg (godkjenningsnummer og bestemmelsessted for pakking, gjenutlegging, rensing eller bearbeiding/foredling).

Høsteren skal innhente registreringsdokumenter fra tilsynsmyndigheten. Registreringsdokumenter skal være fortløpende nummerert ved utsendelse fra tilsynsmyndigheten, og tilsynsmyndigheten fører register over nummer og navn på personer som har mottatt registreringsdokumenter for transport av skjell, pigghuder og snegler. Høsteren skal signere og datostemple registreringsdokumenter ved transport av forsendelser, og kopi skal sendes til tilsynsmyndigheten. Anlegget som mottar skjell, pigghuder eller snegler skal oppbevare dokumentene i minst 2 år. Høsteren skal oppbevare kopi av dokumentene i like lang tid. Dersom høsting foretas av personell fra anlegget som mottar skjell, pigghuder eller snegler, kan registreringsdokumenter erstattes av en varig transporttillatelse utstedt av tilsynsmyndigheten.

7. En begrenset tillatelse for høsting og transport av kamskjellartene *Pecten maximus* og *P. Jacobaeus* som inneholder mer hukommelsestaptoksiner (ASP) enn 20 mg domoinsyre (DA) per kg hel skjellmat, kan gis av Mattilsynet i særskilte tilfeller.

§ 11–5 nr. 7 skal lyde:

7. Etter høsting i et gjenutleggingsområde skal det følge med et registreringsdokument som beskrevet i § 11–4, nr. 6 for hvert parti som transporteres fra gjenutleggingsområdet til en virksomhet. I tillegg til de opplysninger som kreves i § 11–4, nr. 6 skal dokumentet inneholde opplysninger om:

– gjenutleggingsområdets beliggenhet og godkjenningsnummer

– gjenutleggingens varighet samt enhver annen opplysning som er nødvendig for å kunne identifisere og spore produktet.

§ 11–6 nr. 12 og 13 skal lyde:

12. Rensesentralene skal bare motta partier av skjell som følges av et registreringsdokument som beskrevet i § 11–4 nr. 6.

13. Rensesentraler som sender skjell til ekspedisjonssentraler skal sende med et registreringsdokument som beskrevet i § 11–4 nr. 6. I tillegg til de opplysninger som kreves i § 11–4 nr. 6 skal dokumentet inneholde opplysninger om:

– renseanleggets godkjenningsnummer og adresse

– rensingens varighet

– dato for mottak til renseanlegget og forsendelse fra renseanlegget samt enhver annen opplysning som er nødvendig for å kunne identifisere og spore produktet.

§ 11–7, § 11–8, § 11–9, § 11–10, § 11–11 og § 11–12 skal lyde:

§ 11–7. Ekspedisjonssentraler

1. Kondisjonering skal ikke medføre at skjell, pigghuder og snegler forurenses, og det skal benyttes ren sjø. Utstyr og beholdere som nyttes til kondisjonering skal ikke være en kilde til forurensning.

2. Sortering skal ikke føre til forurensning av produktene eller til noen endring som kan påvirke evnen til å bli transportert og lagret etter innpakking.

3. Til spyling og rengjøring av produktene skal det brukes rent vann. Vannet skal være under trykk og skal ikke brukes om igjen.

4. Ekspedisjonssentralene skal bare motta partier som følges av registreringsdokumentet nevnt i § 11–4, nr. 6 og som kommer fra et godkjent produksjons- eller gjenutleggingsområde eller en godkjent rensesentral.

5. I tillegg til bestemmelsene i § 6–3 (Driftsmessige forhold) gjelder følgende for oppbevaring og lagring:

A. Våtlagring skal skje i ren strømførende sjø eller i tank med ren, gjennomstrømmende sjø.

B. Tørrlagring skal skje kjølig (–1 °C – +4 °C) og fuktig med tilgang på frisk luft. Bunnan i lagringsbingen skal plasseres opp fra gulv og ha god drenering slik at hele eller deler av partiet ikke blir liggende i vann eller egen væske, jf. også § 6–3.1. nr. 5.

6. Ekspedisjonssentralene skal holde følgende data tilgjengelig for tilsynsmyndigheten:

- A. resultater av mikrobiologiske undersøkelser av skjell, pigghuder eller snegler som stammer fra produksjonsområder eller gjenutleggingsområder,
- B. dato for mottak og mengden som mottas av ekspedisjonssentralen samt numrene på de tilhørende registreringsdokumenter,
- C. opplysninger om forsendelser, herunder mottakers navn og adresse, forsendelsesdato og mengde i forsendelsen samt tilhørende nummer på det aktuelle registreringsdokumentet.

Opplysninger som beskrevet i første ledd skal ordnes kronologisk og arkiveres tilgjengelig for tilsynsmyndigheten i minst 2 år.

§ 11–8. *Kvalitetskrav*

1. Skjell, pigghuder og snegler til alle anvendelser skal være friske og levende. Skjell skal være lukket, eller lukke seg ved banking på skallet. Skallene skal være uskadet. Utvendig og innvendig lukt skal være frisk og karakteristisk som ved høsting, uten avvikende lukt av mudder, olje, annen forurensning eller fra nedbrytningsprodukter som skyldes kvalitetsreduksjon. Innmaten skal ha en naturlig farge og være spenstig og blank og ikke være utflytende eller inntørket. Skjellene skal være godt fylt med skjellvæske.

2. Skjell, pigghuder og snegler som skal omsettes til forbruker skal ikke inneholde sand eller slam, være rengjort og uten påvekstorganismer.

3. Skjell, pigghuder og snegler skal ved omsetning til konsum oppfylle følgende krav:

- A. skal inneholde mindre enn 300 fekale koliforme bakterier eller mindre enn 230 E.coli per 100 g kjøtt og væske, i tillegg til å oppfylle mikrobiologiske krav angitt i kap. 23,
- B. skal ikke inneholde giftige eller skadelige forbindelser som forekommer naturlig eller etter utslipp i miljøet i slike mengder at det overstiger internasjonale aksepterte grenseverdier, eller at smaken forringes,
- C. skal ikke inneholde marine biotoksiner i høyere konsentrasjoner enn de grenseverdier som til enhver tid er gitt av Mattilsynet. Innholdet av marine biotoksiner for spiselige deler (hele kroppen eller enkeltdele som spises særskilt) skal ikke overstige:
 - i. 800 µg saxitoksinekvivalenter (STX) per kg for paralyserende toksiner (PSP)
 - ii. 160 µg okadasyreekvivalenter (OA) per kg for diarégivende toksiner (DSP)
 - iii. 160 µg pectenotoksiner (PTX) per kg
 - iv. 1 mg yessotoksin (YTX)-ekvivalenter per kg
 - v. 160 mg azaspiracid (AZA)-ekvivalenter per kg
 - vi. 20 mg domoinsyre (DA) per kg spiselige deler analysert ved HPLC-metoden for hukommelsestapfremkallende toksin (ASP).

Marine biotoksiner skal analyseres etter vitenskapelig anerkjente metoder. Analysen skal dokumentere innholdet av de marine biotoksiner som tilsynsmyndigheten til enhver tid vurderer nødvendig for å sikre en helsemessig trygg omsetning.

§ 11–9. *Transport fra ekspedisjonssentralen*

1. Levende skjell, pigghuder og snegler skal ikke senkes ned i eller sprøytes med vann etter at de er innpakket og sendt fra ekspedisjonssentralen, med mindre avsenderen selv står for detaljsalg.

2. I tillegg til bestemmelsene i kapittel 22 (Transport) skal forsendelser med levende skjell, pigghuder og snegler beregnet til konsum transporteres fra ekspedisjonssentralen i lukkede pakninger til de frembys for salg til forbrukeren eller detaljisten.

3. Levende skjell, pigghuder og snegler til forbruker skal omsettes i kjølekjeden ved $-1\text{ }^{\circ}\text{C}$ – $+4\text{ }^{\circ}\text{C}$.

§ 11–10. *Emballering og pakking*

I tillegg til bestemmelsene i kapittel 20 (emballering og emballasje), gjelder

1. Skjell, pigghuder og snegler skal pakkes i emballasje som sikrer drenering og lufting samt at de holdes fuktig under transport og markedsføring.
2. Østers skal pakkes med det hvelvede skallet ned.
3. All innpakning for levende skjell, pigghuder og snegler skal lukkes og være forseglest fra den forlater ekspedisjonssentralen til den leveres til forbrukeren eller detaljisten.

§ 11–11. *Merking*

I tillegg til bestemmelsene i kapittel 21 (Merking) gjelder

1. Latinsk navn skal angis.
2. Tidspunkt for innpakking skal angis med minst dag og måned.
3. Holdbarhetstid skal angis som: «Skjell/pigghuder/snegler som skal omsettes levende».
4. Merkingen skal utføres med etiketter som bare kan brukes en gang og ikke kunne overføres til annen emballasje.
5. Etiketter på forsendelser med levende skjell, pigghuder eller snegler, som ikke er innpakket i enkeltpakninger for forbrukeren, skal oppbevares av detaljisten i minst 60 dager etter at forsendelsen er delt opp i mindre deler.

§ 11–12. *Bearbeiding/foredling av skjell, pigghuder og snegler*

1. Ved bearbeiding/foredling gjelder tilsvarende krav som angitt for skalldyr, jf. § 10–4 og § 10–5.

II

Endringene trer i kraft straks.

19. mars Nr. 537 2004**Forskrift om internkontroll for å oppfylle akvakulturlovgivningen (IK-Akvakultur).**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. mars 2004 med hjemmel i lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 17, lov 21. desember 2000 nr. 118 om havbeite § 18, lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790, og lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30. Kunngjort 23. mars 2004.

*Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner***§ 1. Formål**

Denne forskriften skal sikre en systematisk gjennomføring av tiltak for å oppfylle akvakulturlovgivningen.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for virksomheter som omfattes av:

1. lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. (oppdrettsloven)
2. lov 21. desember 2000 nr. 118 om havbeite (havbeiteloven)
3. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) begrenset til regler som regulerer dyrehelse i akvakulturrelatert virksomhet
4. lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern (dyrevernloven) begrenset til akvakulturrelatert virksomhet.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

1. *Internkontroll*: Systematiske tiltak som skal sikre at virksomhetens aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av akvakulturlovgivningen.
2. *Akvakulturlovgivningen*: De lovene som er nevnt i denne forskriftens § 2 og forskrifter fastsatt i medhold av disse.
3. *Akvakulturrelatert virksomhet*:
 - a) *akvakulturanlegg*; det vil si virksomhet der en fører eller behandler levende akvatiske dyr med sikte på konsum, fôr, reproduksjon, utsetting, herunder havbeite, forskning eller undervisning. Som akvakulturanlegg regnes også virksomhet som driver med kultivering, havbeite eller oppbevaring av levende akvatiske dyr som ledd i oppdrettsvirksomhet, og damanlegg med avrenning til vassdrag eller akvakulturanlegg,
 - b) *slakteri- og tilvirkningsanlegg*; det vil si virksomhet hvor det foregår slaktning og/eller tilvirkning av akvatiske dyr fra akvakulturanlegg eller havbeite,
 - c) *transportenheter*; det vil si virksomhet som transporterer levende akvatiske dyr til eller fra akvakulturanlegg eller havbeite,
 - d) *avfallsbehandlingsanlegg*; det vil si virksomhet som transporterer og/eller behandler animalsk avfall fra akvatiske dyr som stammer fra akvakulturanlegg eller havbeite, og
 - e) *notvaskerier*; det vil si virksomhet som transporterer og/eller rengjør nøter og eventuelt annet utstyr fra akvakulturanlegg.

*Kapittel II. Krav til internkontroll***§ 4. Plikt til internkontroll**

Den som er ansvarlig for virksomheten skal sørge for at det innføres og utøves internkontroll i virksomheten, og at dette gjøres i samarbeid med arbeidstakerne.

§ 5. Internkontrollens innhold

Internkontrollen skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse i det omfang som er nødvendig for å etterleve krav i eller i medhold av akvakulturlovgivningen.

Internkontroll innebærer at virksomheten skal:

1. sørge for at de lover og forskrifter i akvakulturlovgivningen som gjelder for virksomheten er tilgjengelig,
2. sørge for at arbeidstakerne har tilstrekkelige og oppdaterte kunnskaper og ferdigheter i virksomhetens internkontroll,
3. fastsette mål for internkontrollarbeidet,
4. ha oversikt over virksomhetens organisasjon, herunder hvordan ansvar, oppgaver og myndighet knyttet til etterlevelse av akvakulturlovgivningen er fordelt i virksomheten,
5. kartlegge farer og problemer og på denne bakgrunn vurdere risiko, og utarbeide tilhørende planer og tiltak for å redusere risikoforholdene,
6. iverksette rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge overtredelser av krav fastsatt i eller i medhold av akvakulturlovgivningen, og

7. foreta systematisk overvåking og gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt.

Internkontrollen skal dokumenteres i den form og i det omfang som er nødvendig på bakgrunn av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse. Dokumentasjon som følger av krav i eller i medhold av akvakulturlovgivningen, for eksempel instruksjer, tillatelser, kompetansebevis, sertifikater o.l. skal inngå.

Skriflig dokumentasjon etter denne forskrift skal minst omfatte forhold som nevnt i § 5 annet ledd nummer 3 til 7.

Kapittel III. Administrative bestemmelser

§ 6. Tilsyn og vedtak

Fiskeridirektoratet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med oppdretsloven og kan herunder treffe vedtak etter § 21 om pålegg og tiltak, § 22 om tvangsmulkt og § 24 om tilbaketrekking/nekting av tillatelse.

Fiskeridirektoratet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med havbeite-loven § 13 og kan herunder treffe vedtak etter § 14 om tvangsmulkt, § 15 om iverksetting og § 16 om inndraging.

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med matloven § 23 om tilsyn og vedtak og kan herunder treffe vedtak etter § 24 om særskilt smittesanering, § 25 om stenging og virksomhetskarantene og § 26 om tvangsmulkt.

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med dyrevernloven § 25 om vedtak og klage og kan herunder treffe vedtak etter § 26 om tvangsmulkt.

§ 7. Dispensasjon

Mattilsynet og Fiskeridirektoratet kan når særlige grunner foreligger på sine respektive forvaltningsområder dispensere fra forskriften.

§ 8. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til oppdretsloven § 25, havbeite-loven § 19, matloven § 28 og dyrevernloven § 31.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2005.

Merknader til forskrift om internkontroll for å oppfylle akvakulturlovgivningen

Til §2 Virkeområde

Forskriften gjelder for virksomheter som er omfattet av de regelverk som nevnes i paragrafen.

All virksomhet som er omfattet av oppdretsloven og havbeite-loven er omfattet, jf. § 2 nr. 1 og 2.

Etter § 2 nr. 3 gjelder forskriften bare de delene av matloven som gjelder dyrehelse i akvakulturelatert virksomhet. Etter § 2 nr. 4 gjelder forskriften bare dyrevernbestemmelser som har relevans for akvakulturelatert virksomhet. Hva som regnes som akvakulturelatert virksomhet er definert i § 3 nr. 3.

Forskriften omfatter både offentlig og privat akvakulturvirksomheter av alle slag. For nærmere presisering av hvordan virksomhetsbegrepet skal forstås, vises til de enkelte lover. Ved eventuell tvil om virkeområde, kan dette avklares ved å henvende seg til Fiskeridirektoratet for spørsmål knyttet til oppdretsloven og havbeite-loven og Mattilsynet for spørsmål knyttet til dyrevernloven og matloven.

Kravet til internkontroll etter denne forskriften vil også omfatte virksomheter som verken behøver tillatelse etter fiskeoppdrets-, havbeite- og/eller matloven (for eksempel slakteri- og tilvirkningsanlegg, notvaskerier, og avfallsbehandlingsanlegg). IK-kravet gjelder imidlertid kun i den utstrekning virksomhetene er regulert av de respektive lover. Virksomheter som bare er underlagt enkeltbestemmelser, plikter således bare å ha IK for oppfyllelse av disse bestemmelsene.

Internkontroll som styrings- og tilsynsprinsipp er tatt i bruk for flere områder. Som det går fram av tabell 1 nedenfor, vil de langt fleste virksomhetene som er omfattet av denne forskriften, også ha plikt til å gjennomføre internkontroll i relasjon til helse-, miljø- og sikkerhetslovgivningen (IK-HMS), noen også i relasjon til næringsmiddelovgivningen (IK-MAT). Virksomheter som omfattes av flere ulike internkontrollsystemer, må vurdere på hvilken måte kravene mest hensiktsmessig kan etterleves. For mange vil det være praktisk å utarbeide et samlet system som ivaretar alle lovene.

Tabell 1

<i>Virksomhet</i>	<i>IK-HMS</i>	<i>IK-MAT</i>	<i>IK-Akvakultur</i>
Oppdrett	X		X
Havbeite	X		X
Kultivering	X		X
Slakteri- og tilvirkningsanlegg	X	X	X*
Transportører av levende akvatiske dyr	X		X*

<i>Virksomhet</i>	<i>IK-HMS</i>	<i>IK-MAT</i>	<i>IK-Akvakultur</i>
Avfallsbehandlingsanlegg	X		X*
Notvaskerier	X		X*

* gjelder så langt virksomheten er underlagt bestemmelsene i den enkelte lov.

Til § 4 Plikt til internkontrollsystem

Plikten til å innføre og utøve internkontroll påhviler «den som er ansvarlig» for den akvakulturrelaterte virksomheten. Hvem som er «ansvarlig» for virksomheten vil avhenge av de ulike lover som forskriften er hjemlet i. For virksomhet som har tillatelse til å drive oppdrettsvirksomhet etter oppdretsloven, havbeiteloven og matloven, vil den ansvarlige være det rettssubjektet som besitter tillatelsen.

Selv om internkontroll må utøves på alle nivåer i virksomheten, tilligger ansvaret for å sette i gang arbeidet (innføre internkontroll) og holde det i gang (utøve internkontroll) det øverste nivået i virksomheten – virksomhetens ledelse.

Paragrafen presiserer at ledelsens plikt til å innføre og å utøve internkontroll skal gjøres i samarbeid med arbeidstakerne. Etter arbeidsmiljøloven § 12 nr. 3 skal arbeidstakerne og deres tillitsvalgte holdes orientert om systemer som nyttes ved planlegging og gjennomføring av arbeidet, herunder om planlagte endringer i slike systemer. De skal også gis den opplæring som er nødvendig for å sette seg inn i systemene, og de skal være med på å utforme dem. Internkontroll etter denne forskriften anses for å være et styrings- og planleggingssystem som omfattes av arbeidsmiljøloven § 12 nr. 3.

Til § 5 Innhold i internkontrollsystemet

§ 5 stiller krav til innholdet i og dokumentasjon av internkontroll.

Etter nummer 1 skal virksomheten ha de lover og forskrifter som gjelder for virksomheten tilgjengelig.

Det betyr at de virksomhetene som omfattes av IK-Akvakultur kravet må ha gjennomgått regelverket på akvakulturområdet, og funnet ut hvilke bestemmelser som gjelder for dem. Dersom en forskrift i sin helhet gjelder for virksomheten, er det nok å finne fram til selve forskriften. Er det imidlertid bare visse bestemmelser i en forskrift som er aktuelle, må man identifisere disse.

Lover og forskrifter er stadig i utvikling. Virksomhetene må derfor etablere rutiner og/eller prosedyrer for hvordan de vil holde seg oppdatert til enhver tid.

Det vil være opp til virksomheten å vurdere på hvilken måte de aktuelle reglene skal være tilgjengelige. En hensiktsmessig måte å gjøre det på, kan være å utarbeide en liste over aktuelt regelverk kombinert med en veiledning om hvordan man kan finne de aktuelle forskriftene på Lovdata.

Etter nummer 2 skal alle arbeidstakerne ha kunnskap og ferdigheter som gjør dem i stand til å medvirke og utføre virksomhetens internkontrollarbeid. Dette innebærer også at arbeidstakerne er kjent med endringer i internkontrollen. Kunnskapskrav vil fremgå som en naturlig følge av virksomhetens art, aktiviteter og risikoforhold.

Etter nummer 3 må virksomheten fastsette mål for internkontrollarbeidet. Målene skal primært knytte seg til hvordan internkontrollen skal gjennomføres og fokusere på viktigheten av å drive et planmessig og systematisk internkontrollarbeid i virksomheten. Målene er en viktig forutsetning for planer og aktivitet, og bør settes så konkret som mulig. Målsetninger av mer overordnet karakter må også fastsettes.

Hvilke mål som settes skal dokumenteres skriftlig.

Etter nummer 4 skal virksomhetene ha oversikt over organisasjonen, herunder hvordan ansvar, oppgaver og myndighet knyttet til etterlevelse i akvakulturlovgivningen er fordelt i virksomheten. Dette kan utføres på mange måter. Det kan være hensiktsmessig å skissere opp organisasjonen i et organisasjonskart eller prosesskart som viser rapporteringsveier og ansvarforhold.

Dette skal dokumenteres skriftlig.

Etter nummer 5 skal virksomhetene kartlegge farer og problemer og på denne bakgrunn vurdere risiko, samt utarbeide tilhørende planer og tiltak for å redusere risikoforholdene. Kartleggingen skal gi en oversikt over hva som må forbedres. Den enkelte virksomhet har selv ansvaret for å velge hvilken metodikk som er mest hensiktsmessig i forhold til virksomhetens art og størrelse.

Kartlegging, planer og tiltak skal dokumenteres skriftlig.

Etter nummer 6 skal virksomhetene iverksette rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge overtredelser av krav fastsatt i eller i medhold av akvakulturlovgivningen.

Hensikten med et avvikssystem er i første rekke å forebygge avvik og feil relatert til akvakulturlovgivningen. Dersom avvik og feil likevel forekommer, skal virksomhetene ha forberedt vel planlagte og raskt mobiliserbare rutiner for identifisering, registrering, behandling, korrigerende og rapportering av hendelser og enheter som avviker eller som kan komme til å avvike fra de respektive kravene.

Mens hensikten med avviksbehandling er å få rettet opp et avvik ved en enhet, prosess etc. raskest mulig som en straksbehandling, så er hensikten med et korrigerende tiltak å fjerne årsakene til avvikene og feilene etter analyse og totalvurdering av situasjonen, for å forhindre gjentakning.

Det kreves at avvikssystemet dokumenteres skriftlig.

Etter nummer 7 skal virksomhetene selv gjennomgå systemet for å sikre at IK-Akvakultursystemet fanger opp endringer i virksomhetenes omgivelser og rammebetingelser som er aktuelle for oppfyllelse av

akvakulturregelverket, og at systemet følges i praksis. Gjennomgangen kalles internrevisjon. Også her er det et krav at fremgangsmåten dokumenteres skriftlig.

Tredje ledd stiller krav om at internkontrollen dokumenteres. Hvilke krav som stilles til dokumentasjon, vil være avhengig av virksomhetens art, aktiviteter, risikoforhold og størrelse.

Noen virksomheter vil utarbeide et omfattende system med grundige analyser av risiko, dokumentasjon etc., mens andre kan nøye seg med et enklere system. Internkontroll krever imidlertid ryddighet og et gjennomtenkt system. I dette ligger det også at alle som arbeider i virksomheten er kjent med hvordan internkontrollen praktiseres. Det er viktig at dokumentasjonen er innrettet slik at tilsynsmyndighetene kan sette seg inn i hvordan virksomhetene oppfyller akvakulturlovgivningen.

Fjerde ledd krever at de forhold som er nevnt i første ledd nr. 3 til 7 skal dokumenteres skriftlig.

Til § 6 Tilsyn og vedtak

Bestemmelsen fastslår hvem som skal forestå tilsynet med forskriften og har rett til å fatte vedtak. Følgende myndigheter vil være tilsynsmyndighet etter forskriften:

- Fiskeridirektoratet (fiskeopprettelsesloven og havbeite_loven)
- Mattilsynet (matloven og dyrevernloven).

Ved å benytte systemrevisjoner vurderer tilsynsmyndighetene virksomhetenes internkontrollarbeid, og legger vekt på det forebyggende arbeid. Tilsynsmyndighetene vil kunne veilede om forståelse av forskriftens krav og prinsipper for internkontroll. Veiledningspliktens omfang er regulert av forvaltningsloven.

Til § 7 Dispensasjon

I vurderingen må det tas hensyn til hva konsekvensene av en dispensasjon vil bli for internkontrollarbeidet i virksomheten.

§ 9 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2005.

19. mars Nr. 538 2004

Forskrift om endring i forskrift om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen.

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 19. mars 2004 med hjemmel i lov 27. november 1992 nr. 110 om konkurranseregler i EØS-avtalen m.v. § 1, jf. delegeringsvedtak 27. november 1992 nr. 866, kgl.res. 20. desember 1996 nr. 1156 om omorganisering av departementsstrukturen fra 1. januar 1997 og kgl.res. 19. desember 1997 nr. 1316 om omorganisering av departementsstrukturen fra 1. januar 1998. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIV nr. 2 (forordning (EF) nr. 2790/1999) og nr. 4b (forordning (EF) nr. 1400/2002). Kunngjort 23. mars 2004.

I

I forskrift 4. desember 1992 nr. 964 om materielle konkurranseregler i EØS-avtalen gjøres følgende endringer:

Kapittel I A artikkel 8 nr. 2 skal lyde:

2. Et vedtak i henhold til nr. 1 får anvendelse først seks måneder etter at det er vedtatt.

I henhold til bestemmelsene i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol, kan EFTAs overvåkingsorgan gjennom en anbefaling erklære at når parallelle nett av lignende vertikale begrensninger omfatter mer enn 50% av et relevant marked i EFTA-statene, får dette kapittel ikke anvendelse på vertikale avtaler som inneholder bestemte begrensninger som gjelder det aktuelle markedet.

En anbefaling i henhold til nr. 1 skal rettes til EFTA-staten(e) som omfatter det aktuelle relevante marked. Kommisjonen skal underrettes om anbefalingen.

Innen tre måneder fra utstedelsen av en anbefaling i henhold til nr. 1 skal alle EFTA-stater den er rettet til underrette EFTAs overvåkingsorgan om hvorvidt de tar anbefalingen til etterretning. Dersom fristen på tre måneder utløper uten at et svar er sendt, anses den EFTA-stat som ikke svarer innen fristens utløp, for å ta anbefalingen til etterretning.

Dersom en EFTA-stat som en anbefaling er rettet til, enten tar den til etterretning eller unnlater å svare innen fristens utløp, pålegges vedkommende EFTA-stat en rettslig forpliktelse i henhold til EØS-avtalen til å etterkomme anbefalingen innen tre måneder fra det tidspunkt da den ble utstedt.

Dersom en EFTA-stat som en anbefaling er rettet til, underretter EFTAs overvåkingsorgan innen fristen på tre måneder utløper om at den ikke tar Overvåkingsorganets anbefaling til etterretning, skal EFTAs overvåkingsorgan underrette Kommisjonen om dette. Dersom Kommisjonen er uenig med vedkommende EFTA-stat, får EØS-avtalens artikkel 92 nr. 2 anvendelse.

EFTAs overvåkingsorgan og Kommisjonen skal utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre når de anvender denne bestemmelsen.

Når parallelle nett som har lignende vertikale begrensninger omfatter mer enn 50% av et relevant marked i området som omfattes av EØS-avtalen, kan de to overvåkingsorganene inngå et samarbeid med sikte på å treffe tiltak hver for seg. Dersom de to overvåkingsorganene blir enige om et relevant marked og om at det er formålstjenlig å treffe tiltak i henhold til denne bestemmelsen, skal Kommisjonen vedta en forordning rettet til EF-medlemsstatene,

og EFTAs overvåkingsorganet skal vedta en tilsvarende anbefaling rettet til EFTA-staten(e) som omfatter det aktuelle relevante marked.

Kapittel III A artikkel 7 nr. 2 skal lyde:

2. Et vedtak i henhold til nr. 1 får anvendelse først ett år etter at det er vedtatt.

I henhold til bestemmelsene i avtalen mellom EFTA-statene om opprettelse av et overvåkingsorgan og en domstol, kan EFTAs overvåkingsorgan gjennom en anbefaling erklære at når parallelle nett av lignende vertikale begrensninger omfatter mer enn 50% av et relevant marked i EFTA-statene, får dette kapittel ikke anvendelse på vertikale avtaler som inneholder bestemte begrensninger som gjelder det aktuelle markedet.

En anbefaling i henhold til nr. 1 skal rettes til EFTA-staten(e) som omfatter det aktuelle relevante marked. Kommisjonen skal underrettes om anbefalingen.

Innen tre måneder fra utstedelsen av en anbefaling i henhold til nr. 1 skal alle EFTA-stater den er rettet til underrette EFTAs overvåkingsorgan om hvorvidt de tar anbefalingen til etterretning. Dersom fristen på tre måneder utløper uten at et svar er sendt, anses den EFTA-stat som ikke svarer innen fristens utløp, for å ta anbefalingen til etterretning.

Dersom en EFTA-stat som en anbefaling er rettet til enten tar den til etterretning eller unnlater å svare innen fristens utløp, pålegges vedkommende EFTA-stat en rettslig forpliktelse i henhold til EØS-avtalen til å etterkomme anbefalingen innen tre måneder fra det tidspunkt da den ble utstedt.

Dersom en EFTA-stat som en anbefaling er rettet til, underretter EFTAs overvåkingsorgan innen fristen på tre måneder utløper om at den ikke tar Overvåkingsorganets anbefaling til etterretning, skal EFTAs overvåkingsorgan underrette Kommisjonen om dette. Dersom Kommisjonen er uenig med vedkommende EFTA-stat, får EØS-avtalens artikkel 92 nr. 2 anvendelse.

EFTAs overvåkingsorgan og Kommisjonen skal utveksle opplysninger og rådføre seg med hverandre når de anvender denne bestemmelsen.

Når parallelle nett som har lignende vertikale begrensninger omfatter mer enn 50% av et relevant marked i området som omfattes av EØS-avtalen, kan de to overvåkingsorganene inngå et samarbeid med sikte på å treffe tiltak hver for seg. Dersom de to overvåkingsorganene blir enige om et relevant marked og om at det er formålstjenlig å treffe tiltak i henhold til denne bestemmelsen, skal Kommisjonen vedta en forordning rettet til EF-medlemsstatene, og EFTAs overvåkingsorganet skal vedta en tilsvarende anbefaling rettet til EFTA-staten(e) som omfatter det aktuelle relevante marked.

II

Endringene trer i kraft 20. mars 2004.

19. mars Nr. 539 2004

Forskrift om likeverdig behandling av barnehager i forhold til offentlige tilskudd.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 19. mars 2004 med hjemmel i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 7b, jf. lov 4. juli 2003 nr. 73 om endringer i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven). Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 23. mars 2004.

§ 1. Likeverdig behandling

Godkjente barnehager skal behandles likeverdig i forhold til offentlige tilskudd.

Med offentlige tilskudd menes tilskudd til ordinær drift av barnehager fra stat, kommune og fylkeskommune.

Med likeverdig behandling menes at alle godkjente barnehager uavhengig av eierskap skal motta offentlig finansiering etter prinsippene fastsatt i denne forskrift.

§ 2. Statlige tilskudd

Alle godkjente barnehager skal gis statlige driftstilskudd etter gjeldende satser.

§ 3. Kommunens ansvar

Det er kommunen som skal sørge for at alle godkjente barnehager i kommunen mottar offentlig tilskudd på en samlet sett likeverdig måte.

Kommunen skal dekke kostnader til ordinær drift i barnehagene som ikke dekkes av andre offentlige tilskudd og foreldrebetaling. Settes foreldrebetalingen i ikke-kommunale barnehager lavere enn foreldrebetalingen i kommunens egne barnehager, har kommunen ikke plikt til å dekke differansen.

Kommunen har ikke plikt til å gi tilskudd slik at den samlede offentlige finansieringen av barnehagen overstiger det tilsvarende barnehage eid av kommunen i gjennomsnitt mottar i offentlige tilskudd.

Kommunen har ikke plikt til å dekke kostnadsvekst som overstiger normal pris- og kostnadsvekst for kommunesektoren.

§ 4. Reduksjon av kommunalt tilskudd

Kommunen kan redusere tilskuddene fra kommunen dersom barnehagen har vesentlig lavere bemanning eller lønnskostnader per årsverk enn det som er vanlig i tilsvarende kommunale barnehager og eier av barnehagen

budsjetterer med urimelig utbytte eller godtgjørelse for egen eller nærståendes arbeidsinnsats i barnehagen.

Med urimelig utbytte og arbeidsgodtgjørelse menes at normal kompensasjon for arbeid og kapitalinnsats i barnehagen overstiges.

Reduksjonen i det kommunale tilskuddet skal stå i forhold til den kostnadsbesparelsen barnehagen har, jf. første ledd.

§ 5. *Vilkår for kommunalt tilskudd*

Kommunen kan sette rimelige og relevante vilkår knyttet til barnehagedriften for kommunalt tilskudd.

§ 6. *Klage til fylkesmannen*

Eier av ikke-kommunal barnehage kan påklage vedtak om kommunalt tilskudd til fylkesmannen.

§ 7. *Ikraftsetting*

Forskriften trer i kraft 1. mai 2004.

19. mars Nr. 540 2004

Ikrafttredelse av lov 12. desember 2003 nr. 110 om endringer i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) m.m.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 19. mars 2004 med hjemmel i lov 12. desember 2003 nr. 110 om endringer i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) m.m. del IV. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 23. mars 2004.

Lov 12. desember 2003 nr. 110 om endringer i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) m.m. trer i kraft 1. september 2004.

19. mars Nr. 541 2004

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 19. mars 2004 med hjemmel i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 23. mars 2004.

I

I forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd skal lyde:

Fartøy som fisker i territorialfarvannet eller de indre farvann skal føre sitt nasjonale flagg og skal være merket på en slik måte at de lett kan identifiseres i henhold til alminnelige internasjonale standarder slik som FAOs retningslinjer for merking av fiskefartøy (FAO Standard Specification for Marking and Identification of Fishing Vessels).

II

Endringen trer i kraft straks.

19. mars Nr. 542 2004

Forskrift om obduksjon m.m.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 19. mars 2004 med heimel i lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. § 7 sjuande ledd og § 13. Fremja av Helsedepartementet. Kunngjort 23. mars 2004.

Kapittel 1. Generelle føresegner

§ 1. *Formål*

Formålet med forskrifta er å medverke til at obduksjonar blir utførte på ein verdig måte og med respekt for den avlidne og dei nærmaste pårørande til den avlidne.

§ 2. *Verkeområde*

Forskrifta gjeld obduksjonsverksemd som blir utført etter transplantasjonslova § 7.

§ 3. *Internkontroll*

Helseinstitusjonar som utfører obduksjonar i medhald av denne forskrifta, skal etablere internkontroll for verksemda i samsvar med forskrift 20. desember 2002 nr. 1731 om internkontroll i sosial- og helsetjenesten, jf. lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten § 3.

Kapittel 2. Informasjon, reservasjonsrett

§ 4. Generell informasjon

Helseinstitusjonar som utfører obduksjonar, skal informere om verksemda. Slik informasjon skal mellom anna omfatte:

1. formålet med obduksjon og korleis obduksjonsmateriale blir handtert,
2. at utteke materiale kan bli brukt til undervisning og forskning og til framstilling av biologiske produkt som er nødvendige ved diagnostisering eller behandling av sjukdommar, og
3. retten til å reservere seg mot obduksjon og mot bruk av materiale til undervisning og forskning eller til framstilling av biologiske produkt.

Informasjon som nemnt i første leddet, kan givast i det materialet institusjonen bruker i informasjonsverksemda elles.

§ 5. Informasjon til dei nærmaste pårørande til pasienten

Dei nærmaste pårørande til den avlidne skal så langt det lèt seg gjere informerast om at det er aktuelt å obdusere den avlidne. Det skal informerast om:

1. at utteke obduksjonsmateriale kan bli brukt til undervisning og forskning og til framstilling av biologiske produkt, og
2. at den avlidne og dei nærmaste pårørande til den avlidne har rett til å reservere seg mot obduksjon og mot bruk av materialet til undervisning og forskning eller til framstilling av biologiske produkt.

Det skal gå fram av rekvisisjonsskjemaet at dei nærmaste pårørande er informerte, og om dei i tilfelle har reservert seg mot obduksjon eller mot at utteke materiale blir brukt til undervisning og forskning eller til framstilling av biologiske produkt.

§ 6. Reservasjonsrett

Obduksjon skal ikkje utførast dersom den avlidne eller dei nærmaste pårørande til den avlidne har uttalt seg imot det, eller dersom det er grunn til å tru at eit slikt inngrep vil vere i strid med livssynet til den avlidne eller livssynet til dei nærmaste pårørande til den avlidne, så fram det ikkje av særlege grunnar er nødvendig å få slått fast dødsårsaka, jf. transplantasjonslova § 7 fjerde ledd.

Utteke biologisk materiale kan ikkje brukast til undervisning og forskning eller til framstilling av biologiske produkt dersom den avlidne eller dei nærmaste pårørande til den avlidne har uttalt seg imot det, eller dersom det er grunn til å tru at slik bruk vil vere i strid med livssynet til den avlidne eller livssynet til dei nærmaste pårørande til den avlidne.

§ 7. Obduksjon av særlege grunnar

Når det av særlege grunnar er nødvendig å få slått fast dødsårsaka, jf. transplantasjonslova § 7 fjerde ledd, kan obduksjon utførast utan omsyn til føresegnene i § 5 og § 6 første ledd i forskrifta.

Dersom obduksjon er utført utan at dei nærmaste til den avlidne er informerte etter § 5, skal dei nærmaste til den avlidne informerast om at obduksjon er utført.

Kapittel 3. Behandling/handtering av liket og biologisk materiale, registrering av opplysningar

§ 8. Behandling av liket og av biologisk materiale frå den avlidne

Utsjånaden til den avlidne skal gjenopprettast så godt det lèt seg gjere etter obduksjonen. Biologisk materiale som er teke ut i samband med ein obduksjon, skal om mogleg leggjast tilbake i lekamen til den avlidne.

Sosial- og helsedirektoratet kan gi nærmare retningslinjer om obduksjon og om handtering av biologisk materiale frå den avlidne som ikkje blir lagt tilbake i lekamen til den avlidne.

§ 9. Bruk av obduksjonsmateriale til undervisning og forskning

Biologisk materiale som er teke ut i samband med obduksjon, kan givast vidare til anatomiske institutt ved universitet og til andre lærestader i medisinske fag til bruk i undervisning og forskning, så fram den avlidne eller dei nærmaste pårørande til den avlidne ikkje har reservert seg mot dette.

Utteke biologisk materiale skal behandlast etisk og fagleg forsvarleg og i respekt for den avlidne som materialet stammar frå.

§ 10. Bruk av obduksjonsmateriale til biologiske produkt

Biologisk materiale som er teke ut i samband med obduksjon, kan nyttast til framstilling av biologiske produkt som er nødvendige ved diagnostisering eller behandling av sjukdommar, så fram den avlidne eller dei nærmaste pårørande til den avlidne ikkje har reservert seg mot dette.

§ 11. Forholdet til biobanklova

For biologisk materiale som blir teke ut i samband med ein obduksjon, gjeld reglane i biobanklova om diagnostiske biobankar. Dersom utteke materiale blir gitt vidare til bruk i forskning, vil reglane i biobanklova om forskingsbiobankar gjelde.

§ 12. Melding til Dødsårsaksregisteret

Obduksjonsresultat, obduksjonsnummer og laboratorienummer skal meldast til Dødsårsaksregisteret i samsvar

med forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret (Dødsårsaksregisterforskrifta).

Kapittel 4. Avsluttande føresegner

§ 13. Ikraftsetjing

Forskrifta blir sett i kraft 1. april 2004. Frå same tidspunkt blir forskrift 18. mars 1988 nr. 230 om obduksjon oppheva.

Merknader til dei einskilde føresegnene i forskrifta om obduksjon

Til § 1 Formål

Formålet med forskrifta er å medverke til at obduksjonar blir utførte på ein verdig måte og med respekt for den avlidne og dei nærmaste pårørande til den avlidne. Obduksjon er eit stort inngrep i kroppen til den døde, og det er viktig at forholda i obduksjonssalen er verdige, og at det i alle ledd under obduksjonen blir vist respekt for den avlidne. Ikkje minst vil tanken på at den avlidne blir behandla med omsorgsfull respekt, vere viktig med tanke på dei nærmaste pårørande til den avlidne og sorgarbeidet deira.

Føresegna som gjer greie for formålet med forskrifta, vil vere rettleiande for korleis ei verksemd skal planleggje obduksjonsverksemda og rutinane i samband med gjennomføringa av obduksjonar. Vidare gir føresegna retningslinjer for korleis dei andre føresegnene i forskrifta skal tolkast og praktiserast. Dei reglane som blir nedfelte i forskrifta, vil også utdjupe og klargjere korleis reglane om obduksjon gitt i transplantasjonslova § 7 skal forståast.

Til § 2 Verkeområde

Det følgjer av føresegna at forskrifta gjeld ved obduksjonsverksemd som blir utført etter transplantasjonslova § 7. Med obduksjon er det meint ei ytre undersøking av den avlidne, makroskopisk undersøking av indre organ, mikroskopiske undersøkingar av indre organ, og eventuelle supplerande undersøkingar, til dømes røntgenundersøking. Formålet med obduksjon er å gjere greie for sjukdomspatogenese, å vurdere forhold knytte til diagnostisering og behandling, og/eller å kaste lys over dødsårsaka.

Forskrifta gjeld både ved obduksjonar av dei som har døydd i sjukehus, sjukestover, fødestover og sjukeheimar eller som er frakta døde til ein slik institusjon, jf. transplantasjonslova § 7 første ledd, og ved obduksjonar etter transplantasjonslova § 7 fjerde ledd. Dei sistnemnde er obduksjonar der det av særlege grunnar er nødvendig å få slått fast dødsårsaka. Forskrifta gjeld også ved obduksjon av avlidne som dør utanfor institusjon, til dømes i sin eigen heim.

Departementet legg til grunn at 22 fullgatte svangerskapsveker, dvs. 154 dagar, kan vere ei rettleiande grense for når obduksjonsforskrifta skal gjerast gjeldande, jf. den medisinske fødselsregisterforskrifta § 1–2 nr. 1. Grensa bør likevel ikkje oppfattast som absolutt; det er ikkje gitt at grensa alltid skal vere den same i forhold til alle føresegnene i forskrifta. Forskrifta omfattar ikkje celler og vev frå provosertaborterte foster; dette feltet blir regulert av transplantasjonslova kapittel 2 § 8a til § 8h.

Forskrifta gjeld ikkje ved rettsmedisinske obduksjonar. Rettsmedisinske obduksjonar er regulert i forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) Kap. 13 Sakkyndig likundersøkelse. Det er likevel ikkje noko i vegen for at påtalemakta legg prinsippa i obduksjonsforskrifta til grunn ved rettsmedisinsk obduksjonspraksis, så langt det passar.

Til § 3 Internkontroll

Føresegna synleggjer at obduksjon er ei helseteneste som det skal etablerast internkontrollsystem for og først tilsyn med, jf. lov 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten § 3 og forskrift 20. desember 2002 nr. 1731 om internkontroll i sosial- og helsetjenesten § 2.

Det følgjer av internkontrollforskrifta § 5 at internkontrollen skal dokumenterast i den forma og det omfanget som er nødvendig på bakgrunn av arten av verksemda, aktivitetar og risikoforhold knytte til verksemda, og omfanget av verksemda. Departementet legg til grunn at dokumentasjon av obduksjonsverksemda bør omfatte obduksjonsrutinane og protokollførsel av uttak av biologisk materiale og tilbakelegging, oppbevaring og destruksjon av slikt materiale. Det bør også dokumenterast når utteke biologisk materiale blir gitt vidare til bruk i undervisning og forskning eller til framstilling av biologiske produkt.

Til § 4 Generell informasjon

Med generell informasjon er det meint informasjon som kan givast til alle, det vil seie både (potensielle) pasientar og pårørande. Føresegna regulerer ikkje informasjonsplikta i den kliniske pasientsituasjonen; det gjer § 5 i forskrifta.

Målgruppa for den generelle informasjonen er friske kvinner og menn, unge som eldre, utanfor helseinstitusjon. Siktemålet med informasjonen er å gjere folk flest meir merksame på obduksjonsverksemd og gi dei meir kunnskap om saksfeltet. Generell kunnskap om obduksjon vil gi folk høve til å ta stilling til spørsmål om obduksjon uavhengig av ein aktuell og nærliggjande situasjon. For pårørande vil kunnskap om obduksjon gjere det lettere å ta stilling til spørsmålet når ein får vite at obduksjon er aktuelt. I den generelle informasjonen bør det også opplysast om kvar ein kan vende seg for å få ytterlegare informasjon om ein skulle ønskje det. Døme på arenaer der det kan givast generell

informasjon, er legekontor (brosjyrar), Internett, aviser, fjernsyn og ulike lokale medium.

Pliktsubjektet for den generelle informasjonen er i forskrifta lagt til helseinstitusjonar som utfører obduksjonar. Årsaka til det er at den informasjonen som skal givast, er av fagleg art og til dels også krev kunnskap om eigen obduksjonspraksis, til dømes der ein får førespurnader frå publikum. Målgruppa for informasjonen er dei pasientane helseinstitusjonen som utfører obduksjonar, har eit ansvar for når det gjeld obduksjonsverksemd. Eit døme: Dersom det er slik at helseinstitusjon A sender sine avlidne til helseinstitusjon B for obduksjon, må den generelle informasjonen helseinstitusjon B gir, også nå dei pasientane som blir mottekne av helseinstitusjon A. Det er likevel ikkje noko i vegen for at helseinstitusjon B gir den generelle informasjonen via eller i samarbeid med helseinstitusjon A.

At den generelle informasjonsplikta blir pålagt helseinstitusjonar som utfører obduksjonar, inneber ikkje at den sentrale helseforvaltninga blir fråteken informasjonsansvar. Den sentrale helseforvaltninga vil framleis ha eit ansvar for at folk får kunnskap om obduksjon.

Til § 5 Informasjon til dei nærmaste pårørande

Informasjon til dei nærmaste pårørande skal i utgangspunktet alltid givast i samband med dødsfall der obduksjon kan kome på tale. Føresegna skal sikre at det ikkje blir utført obduksjonar, og/eller at utteke materiale ikkje blir brukt til undervisning og forskning eller til framstilling av biologiske produkt, dersom den avlidne eller dei nærmaste pårørande til den avlidne er imot det. «Så langt det lèt seg gjere» siktar til tilfelle der den avlidne ikkje har nokon nærmaste pårørande. Dersom den avlidne ikkje har nokon kjende nærmaste pårørande, må legen eller verksemda på eiga hand ta stilling til obduksjonsspørsmålet. Det er ein føresetnad at viljen, eller det ein må tru var viljen til den avlidne, blir respektert. Har den avlidne hatt ein fastlege, bør vedkomande spørjast. Dersom legen/institusjonen ikkje har haldepunkt for at den avlidne ikkje ville ha akseptert obduksjon, kan obduksjon utførast.

Den eller dei nærmaste til den avlidne er den eller dei som den avlidne oppgav som sin/sine nærmaste då vedkomande var i live. Dersom den avlidne tidlegare ikkje har oppgitt nokon nærmaste, vil det vere den som i størst utstrekning har hatt varig og jamleg kontakt med den avlidne. Det skal takast utgangspunkt i denne rekkjefølgja: ektemake, registrert partnar, person som har levd i ekteskapsliknande eller partnarskapsliknande sambuarskap med den avlidne, myndige born, foreldre eller andre med foreldreansvaret, myndige sysken, besteforeldre, andre familiemedlemmer som stod den avlidne nær, verje eller hjelpeverje, jf. pasientrettslova § 1 3 bokstav b. Er det fleire som stod den avlidne like nær, er det tilstrekkeleg at éin av dei er imot inngrepet. Dersom den/dei som stod den avlidne nærmast, ikkje reserverer seg, treng ein ikkje ta omsyn til innvendingar frå andre nærstående.

Kor omfattande informasjon som bør givast til pårørande, vil vere avhengig av kva form samtalen mellom pårørande og informerende helsepersonell/lege får. I utgangspunktet bør det ikkje leggjast opp til ein omfattande informasjon, og helsepersonellet/legen bør vere var for den spesielle situasjonen dei nærmaste pårørande til den avlidne er i. Helsepersonellet må sjølv sagt svare på dei spørsmåla som kjem opp, og ikkje prøve å halde tilbake informasjon. På den andre sida skal pårørande ikkje pådyttast informasjon dersom dei signaliserer at dei ikkje ønskjer det. Minstekravet til informasjon er nedfelt i første ledd andre punktum nr. 1 og 2.

Dersom det av særlege grunnar er nødvendig å få slått fast dødsårsaka, jf. transplantasjonslova § 7 fjerde ledd, bør dei nærmaste til den avlidne også informerast om dette, og om at dei då ikkje har rett til å reservere seg mot obduksjon. Dei nærmaste vil derimot framleis kunne reservere seg mot at utteke obduksjonsmateriale blir nytta til undervisning og forskning eller til framstilling av biologiske produkt, jf. § 6 andre ledd i forskrifta.

Det følgjer av andre leddet i føresegna at det skal gå fram av rekvisisjonsskjemaet at dei nærmaste pårørande er informerte, og om dei i tilfelle har reservert seg mot obduksjon eller mot bruk av utteke materiale til undervisning og forskning eller til framstilling av biologiske produkt. Føresegna tek høgd for at ei endeleg avgjerd om obduksjon blir teken ved ei avdeling for patologi, og at fagpersonell frå denne avdelinga i mange tilfelle ikkje er dei nærmaste til å informere pårørande i den konkrete situasjonen. I slike tilfelle vil det vere nødvendig at rekvisisjonsskjemaet om obduksjon inneheld nødvendige opplysningar om at det er gitt informasjon om retten til å reservere seg, slik at avdelinga for patologi kan utføre obduksjon og ta i bruk utteke materiale til undervisning og forskning, eventuelt også til framstilling av biologiske produkt, utan at det strir mot viljen til den avlidne eller viljen til dei nærmaste pårørande til den avlidne.

Til § 6 Reservasjonsrett

Det følgjer av første leddet i føresegna at både den avlidne og dei nærmaste pårørande til den avlidne har rett til å reservere seg mot obduksjon. For at reservasjonsretten skal verke, er det nok at anten den avlidne har reservert seg eller at dei nærmaste pårørande til den avlidne reserverer seg. Reservasjonsrett inneber ikkje at det krevst samtykke til obduksjon; dei nærmaste pårørande til den avlidne har inga plikt til å ta standpunkt i saka. Dersom dei nærmaste pårørande, etter å ha fått informasjon om at obduksjon er aktuelt, ikkje ønskjer å ta standpunkt, kan obduksjon gjennomførast, så fram det ikkje er grunn til å tru at inngrepet vil vere i strid med livssynet til den avlidne.

For dei tilfella der dei nærmaste til den avlidne eller den avlidne sjølv er under 18 år, viser vi til FN-konvensjonen om barnrettane av 20. november 1989 nr. 1, som blei inkorporert i norsk lov ved lov 1. august 2003 nr. 86. Etter artikkel 12 i konvensjonen skal partane garantere eit barn som er i stand til å danne seg egne meiningar, retten til fritt å gi uttrykk for desse meiningane i alle samanhengar som gjeld barnet, og dei skal tillegge barnet sine meiningar slik vekt som svarer til det alders og modningssteget barnet står på.

Formuleringane «har uttalt seg imot det» og «i strid med livssynet» i forskrifta er kvar for seg sjølvstendige

reservasjonsgrunnlag. Det er ikkje slik at ei utsegn mot obduksjon må grunngivast i eit bestemt livssyn. Det er nok at ein uttaler seg imot obduksjon. Det kan til dømes vere slik at dei nærmaste pårørande reint kjenslemessig ikkje orkar tanken på at det skal skjerast i lekamen til den avlidne, og at dei derfor uttaler seg imot det. Omgrepet «livssyn» skal såleis ikkje tolkast snevert. Omgrepet «livssyn» i forskrifta og lova må til dømes og omfatte omgrep som «verdsåskoding», «tru», «håp», «kulturbakgrunn» og «livsoppfatning».

Spørsmålet om ein obduksjon kan seiast å vere i strid med «livssynet» til den avlidne eller ikkje, blir sett på spissen i tilfelle der pårørande ikkje ønskjer å ta standpunkt til om ein obduksjon skal kunne utførast, jf. omtalen ovanfor. Dersom legen/institusjonen ikkje har haldepunkt for at den avlidne ikkje aksepterte obduksjon, kan obduksjon i desse tilfella utførast.

Andre ledd i føresegna slår fast den retten den avlidne og dei nærmaste pårørande til den avlidne har til å reservere seg mot vidare bruk av obduksjonsmateriale/biologisk materiale som blir teke ut i samband med obduksjonen. Reservasjonsretten i andre ledd gjeld også der det ligg føre særlege grunnar til obduksjon, jf. § 7 i forskrifta.

Til § 7 Obduksjon av særlege grunnar

I tilfelle der det av særlege grunnar er nødvendig å få slått fast dødsårsaka, kan obduksjon gjennomførast sjølv om dei nærmaste pårørande til den avlidne ikkje har fått informasjon etter § 5 i forskrifta, og sjølv om den avlidne eller dei nærmaste pårørande til den avlidne skulle reservere seg mot obduksjon. Føresegna følgjer av transplantasjonslova § 7 fjerde ledd.

Uttrykket «særlege grunnar» skal tolkast strengt. Vi viser her til Innst.O.nr.20 (1972–1973) side 83, der det blir uttalt: «Vedrørende lovutkastets § 7 fjerde ledd er komiteen av den oppfatning av uttrykket «særlege grunnar» skal forstås strengt, slik at det for eksempel må dreie seg om å redde menneskeliv hvor flere er blitt forgiftet dersom man skal fravike reglene som ellers er oppstilt i § 7, da også de som fremgår av § 7 første ledd.»

Departementet reknar med at det svært sjeldan vil liggje føre grunnlag for å utføre obduksjon etter denne føresegna dersom ikkje dødsfallet må kunne reknast som unaturleg.

Ein særleg grunn til obduksjon etter § 7 i forskrifta kan liggje føre der dødsfallet blir vurdert som eit unaturleg dødsfall etter forskrift 21. desember 2000 nr. 1378, men utan at politiet finn grunn til å krevje rettsmedisinsk obduksjon. Også obduksjon med heimel i smittevernlova § 45 kan utgjere ein særleg grunn.

Der det ligg føre særlege grunnar, kan ikkje dei nærmaste pårørande til den avlidne motsetje seg obduksjon. Men det inneber ikkje at dei pårørande ikkje skal informerast om obduksjonen. I slike tilfelle kan det tvert om vere behov for meir grundig informasjon, for dei må då få forklart kvifor dei i dette tilfellet ikkje har rett til å reservere seg mot obduksjon. Vidare er det slik at dei nærmaste pårørande til den avlidne framleis vil kunne reservere seg mot at obduksjonsmaterialet blir nytta til undervisning og forskning eller til framstilling av biologiske produkt.

Til § 8 Behandling av lekamen til den avlidne og organ tekne ut av lekamen til den avlidne

Det følgjer av første ledd første punktum at utsjånaden til den avlidne skal gjenopprettast så godt det lèt seg gjere etter obduksjonen. For pårørande vil det vere viktig at utsjånaden til den avlidne i stor grad samsvarer med den utsjånaden den avlidne hadde medan han eller ho var i live. Føresegna er ikkje til hinder for at ein kan vaske, barbere, klippe, rekonstruere øydelagde kroppsdelar eller gjennomføre andre kosmetiske prosedyrar som gir den avlidne eit betre estetisk ytre.

Andre punktum, som dreier seg om at biologisk materiale som er teke ut i samband med obduksjon, om mogleg skal leggjast tilbake i kroppen til den avlidne, er teke med for å presisere at obduksjonsmateriale eller humant biologisk materiale frå avlidne ikkje skal reknast som avfall. Føresegna fokuserer på heile organ eller store delar av organ og vev. Mindre mengder av humant biologisk materiale, som avføring, kroppsvæsker, hår, negler og mindre mengder av vev, skal handterast som anna potensielt smittefarleg humant biologisk materiale. Materiale som blir tilarbeidd vidare for mikroskopi eller andre spesialundersøkingar, skal likeins handterast som anna biologisk materiale i laboratorium.

Unntaket frå tilbakeleggingsplikta siktar til organ og vev som det ikkje er teknisk mogleg å undersøkje med ein gong. Dette gjeld mellom anna hjernen, som må igjennom ei bestemt kjemisk forbehandling før den eigentlege undersøkinga kan ta til. Det gjeld òg hjarte til små born, som må forbehandlast for å kunne undersøkjast med tanke på hjartefeil.

Det følgjer av andre ledd i føresegna at Sosial- og helsedirektoratet kan gi nærmare retningslinjer om obduksjon og om handtering av biologisk materiale frå avlidne som ikkje kan leggjast tilbake i lekamen til den avlidne. Føresegna fokuserer på heile organ eller store delar av organ og vev, til dømes hjarte og hjerne. Utgangspunktet skal vere at dette materialet skal handterast etter dei same etiske retningslinjene som gjeld for den døde kroppen elles. Ein måte å handtere dette materialet på, kan vere: Obduksjonsavdelinga samlar opp undersøkt organmateriale og leverer det med jamne mellomrom til felles kremasjon eller gravlegging på ein stad samfunnet allereie har etablert for døde. Om dette ikkje er mogleg, skal det behandlast på same måten som biologisk materiale frå levande menneske. Organa skal ikkje berre reknast som biologisk avfallsmateriale.

Til § 9 Bruk av obduksjonsmateriale til undervisning og forskning

Føresegna gir heimel for at biologisk materiale som er teke ut i samband med obduksjon, kan givast vidare til anatomiske institutt ved universitet og til andre lærestader i medisinsk fag til bruk i undervisning og forskning.

Formuleringa «lærestader i medisinske fag» skal ikkje tolkast snevert; føresegna dekkjer også nødvendig undervisning til sjukepleiarstudentar, fysioterapistudentar, psykologistudentar osv. Ordbruken «kan givast vidare» dekkjer også tilfelle der materialet blir brukt i undervisning og forskning i den same institusjonen som utfører obduksjonen.

Føresegna omfattar ikkje undervisning som skjer i samband med obduksjon. Undervisning knytt til gjennomføring av obduksjon, er tillate og kan skje uavhengig av denne føresegna. Det er i alle tilfelle ein føresetnad at utteke materiale blir oppbevart etisk og fagleg forsvarleg og i respekt for givaren.

Retten til å reservere seg mot at utteke obduksjonsmateriale blir brukt til undervisnings og forskingsformål, gjeld også ved obduksjonar som blir gjennomførte etter § 7 i forskrifta om særlege grunnar.

Til § 10 Bruk av obduksjonsmateriale i biologiske produkt

Føresegna gir høve til å nytte utteke biologisk materiale til framstilling av biologiske produkt som er nødvendige for diagnostisering eller behandling av sjukdom. Til dømes kan humant biologisk materiale nyttast til framstilling av lækjemiddel. Høvet til å gjere bruk av biologisk materiale gjeld berre materiale som blir teke ut i samband med obduksjon.

Føresegna er avgrensa til å gjelde framstilling av biologiske produkt som er nødvendige for diagnostisering eller behandling av sjukdom. Føresegna gir ikkje høve til å bruke slikt materiale i kosmetiske eller liknande produkt som ikkje er nødvendige for diagnostisering eller behandling av sjukdom.

Departementet legg til grunn at føresegna ikkje regulerer bruk av hornhinner frå avlidne i pasientbehandling.

Til § 11 Forholdet til biobanklova

Føresegna presiserer forholdet til biobanklova. Siktemålet med å ta ut biologisk materiale i samband med obduksjon er først og fremst å bruke det til medisinsk undersøking og diagnostikk. Det følgjer av biobanklova § 2 første ledd at ei samling av humant biologisk materiale som er gitt vidare for medisinsk undersøking, diagnostikk og behandling, er ein diagnostisk biobank eller behandlingsbiobank. Biologisk materiale som er teke ut i samband med obduksjon, blir dermed omfatta av definisjonen på diagnostisk biobank og behandlingsbiobank i biobanklova § 2.

Vidare følgjer det av biobanklova § 3 første ledd at lova gjeld innsamling, oppbevaring, handtering og destruksjon av humant biologisk materiale og opplysningar som finst i ein biobank, og dessutan organisering av slik verksemd. Det følgjer av dette at biobanklova § 3 første ledd regulerer utteke obduksjonsmateriale.

Biobanklova § 3 tredje ledd gjer unntak frå verkeområdet for lova for ein del biologisk materiale i diagnostiske biobankar og behandlingsbiobankar. Det gjeld biologisk materiale som blir destruert etter kort tid. Departementet legg til grunn at biobanklova § 3 tredje ledd også gjeld der utteke materiale blir gitt vidare til bruk i undervisning.

Dette inneber at dersom utteke obduksjonsmateriale blir gitt vidare til undervisningsformål og destruert etter kort tid, vil biobanklova ikkje gjelde. Kva som må reknast som kort tid, må vurderast konkret. Det går fram av merknadene til biobanklova § 3 tredje ledd at ei rettleiande grense kan tenkjast å vere 2 månader. Dersom slikt biologisk materiale ikkje blir destruert etter kort tid, vil reglane i biobanklova om diagnostiske biobankar og behandlingsbiobankar regulere handteringa av materialet. Ein slik biobank skal det meldast frå om til departementet etter biobanklova § 5, og krava til oppbevaring av materialet følgjer av biobanklova § 9.

Dersom utteke obduksjonsmateriale blir gitt vidare til bruk i forskning, vil reglane i biobanklova om forskingsbiobankar gjelde. Ein slik biobank kan berre opprettast etter å ha blitt vurdert av ein regional komité for medisinsk forskning, og det skal meldast frå om opprettinga av biobanken til departementet etter biobanklova § 4.

Til § 12 Melding til Dødsårsaksregisteret

Føresegna synleggjer meldeplikta til Dødsårsaksregisteret, jf. dødsårsaksforskrifta 21. desember 2001 nr. 1476.

Til § 13 Ikraftsetjing

Det følgjer av føresegna at forskrifta blir sett i kraft 1. april 2004. Frå same tidspunkt blir forskrift 18. mars 1988 nr. 230 om obduksjon m.m. oppheva.

19. mars Nr. 543 2004

Forskrift om endring i forskrifter om dødsdefinisjonen i relasjon til lov om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 19. mars 2004 med hjemmel i lov 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. § 4, jf. § 13. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 23. mars 2004.

I

I forskrifter 10. juni 1977 nr. 2 om dødsdefinisjonen i relasjon til lov om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. gjøres følgende endring:

§ 2 nr. 2 skal lyde:

2. Total bevisstløshet, som ikke er medikamentelt betinget.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2004.

19. mars Nr. 544 2004**Ikrafttredelse av lov 4. juli 2003 nr. 73 om endringer i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven).**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 19. mars 2004 med hjemmel i lov 4. juli 2003 nr. 73 om endringer i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) del III. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 23. mars 2004.

Lov 4. juli 2003 nr. 73 om endringer i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 7b trer i kraft 1. mai 2004.

19. mars Nr. 545 2004**Ikraftsetjing av lov 19. mars 2004 nr. 14 om endringer i lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn.**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 19. mars 2004 med heimel i lov 19. mars 2004 nr. 14 om endringer i lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn del III. Fremja av Kultur- og kyrkjedepartementet. Kunngjort 23. mars 2004.

Lov 19. mars 2004 nr. 14 om endringer i lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn trer i kraft straks.

19. mars Nr. 546 2004**Forskrift om endring i forskrift til bergverksloven m.m.**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 19. mars 2004 med hjemmel i lov 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk § 1, § 11, § 19, § 27, § 30, § 35, § 42, § 51, § 52, § 53 og § 68 og lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 23. mars 2004.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1474 til bergverksloven m.m. gjøres følgende endring:

§ 10 skal lyde:

I medhold av bergverksloven § 42 tredje ledd fastsettes maksimalsatsen for perioden 1. januar 2004 til 31. desember 2013 til kr 30.000 pr. år.

II

Endringen trer i kraft straks.

3. mars Nr. 550 2004**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fiske i fiskevernsonen ved Svalbard.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 3. mars 2004 med hjemmel i forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsoner ved Svalbard § 3. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 21. september 1994 nr. 880 om regulering av fiske i fiskevernsonen ved Svalbard gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd skal lyde:

Fartøy som fisker i sonen skal føre sitt nasjonale flagg og skal være merket på en slik måte at de lett kan identifiseres i henhold til alminnelige internasjonale standarder slik som FAOs retningslinjer for merking av fiskefartøy (FAO Standard Specification for Marking and Identification of Fishing Vessels).

II

Endringen trer i kraft straks.

3. mars Nr. 551 2004**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 3. mars 2004 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6 jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone gjøres følgende endringer:

§ 8 bokstav b annet ledd skal lyde:

Fangst mottatt fra eller levert til annet fartøy skal rapporteres straks omlasting er foretatt og skal i tillegg til fartøyidentifikasjon, dato og posisjon som for fangstmelding angi omlastede fiskearter og kvantum i kg rund vekt. Meldingene skal inneholde opplysninger om fangsten er levert eller mottatt.

§ 8 bokstav d første ledd skal lyde:

Ved avslutning av fiske i sonen nord for 62° N, skal fartøyet melde seg for kontroll ved ett av flere fastsatte kontrollpunkter.

§ 11 skal lyde:

Fartøy som fisker i sonen skal føre sitt nasjonale flagg og skal være merket på en slik måte at de lett kan identifiseres i henhold til alminnelige internasjonale standarder slik som FAOs retningslinjer for merking av fiskefartøy (FAO Standard Specification for Marking and Identification of Fishing Vessels).

Ansvarshavende plikter å sørge for at fartøyet er utstyrt med leder egnet til å ta om bord inspektør. Fiskeridirektoratet kan gi nærmere forskrifter om lederens utforming.

Kystvaktens kompetanse ved utøvelse av kontroll og om ansvarshavendes rettigheter og plikter i forhold til Kystvakten følger av lov 13. juni 1997 nr. 42 om Kystvakten.

Fiskeridirektoratets kompetanse ved utøvelse av kontroll og om ansvarshavendes rettigheter og plikter i forhold til Fiskeridirektoratet følger av lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

Fiskeridirektoratet kan gi forskrifter om at fartøy skal ha om bord tegning/beskrivelse over oppbevaringsrom/binger/RSW-tanker for fisk og fiskeprodukter, samt stuingsplan over den fisk og de fiskeprodukter som er om bord.

§ 14 skal lyde:

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

II

Endringene trer i kraft straks.

8. mars Nr. 552 2004**Forskrift om endring i forskrifter om dyrepensjonat o.l.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 8. mars 2004 med hjemmel i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30, jf. delegeringsvedtak 19. november 1976 nr. 3371 og lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrifter 15. juli 1978 nr. 1 om dyrepensjonat o.l. gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om dyrepensjonater og lignende

§ 1 første og andre ledd skal lyde:

Med dyrepensjonat menes i denne forskrift virksomhet som har til formål ta å imot selskapsdyr, herunder hund og katt, til oppstalling, forpleining, opplæring, omplassering, dressur o.l. for kortere eller lengre tid.

I tvilstilfelle avgjør Mattilsynet om en virksomhet omfattes av forskriften.

§ 2 andre ledd oppheves.

§ 3, § 4, § 5 og § 6 skal lyde:

§ 3. Mattilsynet kan trekke tilbake en tillatelse hvis anlegget ikke lenger tilfredsstillende de krav som denne forskriften setter for å kunne gi tillatelse.

Mattilsynet kan videre trekke en tillatelse tilbake hvis den som har fått tillatelsen blir dømt for overtredelse av lov om dyrevern eller forskrifter gitt i medhold av loven, hvis vedkommende ikke oppfyller eventuelle vilkår som Mattilsynet har satt i forbindelse med tillatelsen, eller på andre måter stiller seg slik at han mister den tillit som anses nødvendig for å drive vedkommende virksomhet.

§ 4. Bygninger

Dyrepensjonat o.l., nedenfor kalt anlegget, skal tilfredsstillende følgende krav:

1. Anlegget, herunder beliggenhet og virksomhet, skal være godkjent av kommunen inkludert helse- og sosialstyret og eventuelle andre myndigheter. Dokumentasjon for dette skal være vedlagt søknaden.
2. Ved plassering og utforming av anlegget skal det tas tilstrekkelig hensyn for å beskytte dyra mot støy og andre forstyrrelser, mot å skade seg på innredning og utstyr og mot å skade hverandre.

Bygning skal være solid utført. Ventilasjon skal sikre dyra frisk luft også om mekanisk innretning for luftveksling svikter. Oppstallingsrommene skal ha tilstrekkelig dagslys og dessuten ha kunstig belysning. Lyskilder skal plasseres slik at de ikke er til ubehag for dyra. Temperaturen skal kunne reguleres etter dyras behov.

Oppstallingsrom, oppholdsrom, bur og innredning skal være av materialer som lett kan reingjøres og desinfiseres.

3. Alle golv skal være av vanntett materiale. Golv i oppstallingsrom skal ha tilstrekkelig fall mot sluk. Golv i bur skal være utformet slik at urin, vann m.m. ikke kan renne fra et bur til et annet. Bur og oppholdsrom for katter skal ha kattetoalett.
4. Anlegget skal ha plass for reingjøring av fôrkar, burinventar m.m.
5. Anlegget skal ha ett eller flere rom eller bur for isolasjon av sjuke dyr.
6. Anlegget skal ha eget rom for oppbevaring av fôr på en hygienisk forsvarlig måte.
7. Anlegget skal være inngjerdet med yttergjerde, alternativt skal det være sluseanordning til uteareal. Gjerder skal være utformet slik at dyra ikke kan rømme.

§ 5. Bur, innredning m.m.

1. Bur/oppholdsrom skal være utformet etter vedkommende dyrs særlige krav til plass, aktivitet og miljø.
2. Bur for katt og hund skal tilfredsstillende følgende krav:

	<i>Golyflate minimum</i>	<i>Ingen sider kortere enn</i>	<i>Høyde minimum</i>
Katt	0,75m ²	75 cm	75 cm
Hund med skulderhøyde opp til 40 cm	1m ²	80 cm	80 cm
Hund med skulderhøyde 40–65 cm	1,5m ²	100 cm	120 cm
Hund med skulderhøyde høyde større enn 65 cm	3m ²	120 cm	150 cm

Golvarealet skal økes med 50% for hvert dyr ut over ett, dersom flere dyr oppstalles i samme bur.

Dersom bur for hund har direkte forbindelse til separat luftegård slik at hunden når som helst kan gå ut i luftegården, kan burstørrelsen reduseres med 20%.

Burene skal være atskilt med tette vegger opp til to tredjedeler av minstehøyde.

3. Dør til buret skal gi lett atkomst for stell og reinhold og ha lukkemekanisme som dyret ikke kan åpne.
4. Fôrkar og annet inventar i buret skal være av slikt materiale og ha slik utforming at det lett kan reingjøres.
5. Hund skal ha adgang til luftegård avpasset etter det enkelte dyrs behov for mosjon. Luftegården skal være beskyttet mot sol, vær og vind ved halvtak e.l.
6. Dersom flere dyr må bruke samme luftegård, skal antall dyr som luftes samtidig, avpasses etter luftegårdens størrelse.

§ 6. Dyra

1. For hvert dyr skal det fylles ut et kort med opplysninger som kan identifisere dyret, om eierforhold, dato for ankomst, helsetilstand m.m. Dyr med ukjent vaksinasjonsstatus skal plasseres i isolat som er smittemessig atskilt fra resten av dyrepensjonatet.
2. Dyr som tas inn for omplassering skal settes i egne bur i en isolatavdeling. Det skal kunne dokumenteres at dyrene har gjennomgått veterinær helseundersøkelse, parasittbehandling og eventuelt vaksinasjon før de settes inn i de ordinære dyreavdelingene eller omplasseres.
3. Ved innsetting av hund skal det legges fram attest fra veterinær der det framgår at hunden er vaksinert mot valpesjuka ikke mer enn 2 år før og ikke seinere enn 14 dager før den tas inn.
4. Dyrepensjonat kan nekte å ta imot dyr som ikke anses skikket til å oppholde seg der.

5. Dyr av forskjellig art skal vanligvis holdes atskilt. Det må tas særlige forholdsregler for å unngå uheldige reaksjoner ved oppstalling av dyr som av naturen er fiendtlige til hverandre.
6. Dersom flere dyr oppstalles i samme oppholdsrom/bur, skal gruppestørrelse, areal per dyr og fysisk utforming være slik at hvert dyr kan trekke seg unna til et skjermet sted, og ikke hindres i å utøve normal atferd på grunn av andre dyr. Dyr som er fiendtlig innstilt til hverandre skal holdes adskilt.

§ 7 nr. 1 første ledd skal lyde:

1. Dyra skal regelmessig ha tilsyn, fôr, stell og mosjon.

§ 8, § 9 og § 10 skal lyde:

§ 8. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn med drift av dyrepensjonat og kan fatte vedtak for å sikre at denne forskrift etterleves. Tilsynsmyndighetene kan kreve dokumentasjon på at bestemmelsene etterleves.

Tillatelse til drift av anlegget, ett eksemplar av denne forskrift og skjema for angivelse av inspeksjoner skal oppbevares samlet i en ringperm, mappe e.l. På skjemaet skal inspiserende myndighet angi dato og hvem som har foretatt inspeksjonen.

Rapport om inspeksjon sendes anlegget der den skal settes inn i ringpermen, mappen e.l.

§ 9. Unntak fra forskriften

Mattilsynet kan gjøre unntak fra denne forskrift.

§ 10. Straffebestemmelser

Overtredelse eller unnlattelse av å følge denne forskrift og bestemmelser som blir gitt i medhold av den, er straffbar i henhold til lov om dyrevern § 31.

§ 11 første ledd skal lyde:

Denne forskrift trer i kraft 1. november 1978.

§ 11 siste ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2004.

16. mars Nr. 553 2004

Forskrift om regulering av fisket for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone i 2004.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. mars 2004 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670 og delegeringsvedtak 23. mai 1980 nr. 4. Kunngjort 26. mars 2004.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fiske og fangst for fartøy som fører grønlandsk flagg i Norges økonomiske sone mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Kapittel 2. Fisket i Norges økonomiske sone nord for 62° N

§ 2. Kvoter nord for 62° N

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 1.900 tonn norsk arktisk torsk
- b) 330 tonn norsk arktisk hyse
- c) 925 tonn norsk arktisk sei
- d) 150 tonn andre arter som bifangst, herunder uer og blåkveite.

Etter søknad fra Grønland til norske fiskerimyndigheter, og under forutsetning av russisk aksept, har grønlandske fartøy adgang til å fiske deler av kvotene av torsk og hyse som Grønland er tildelt av Russland, i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

§ 3. Kvoter tildelt av Russland

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske følgende kvanta tildelt Grønland fra Russland, i Norges økonomiske sone nord for 62° N:

- a) 3.000 tonn norsk arktisk torsk
- b) 650 tonn norsk arktisk hyse.

§ 4. Fisket i det tilstøtende område i Barentshavet

All fangst i det området som er angitt i midlertidige forskrifter 11. januar 1978 nr. 5 om utlendingers fiske og fangst i et tilstøtende område i Barentshavet som grenser opp til Norges og Russlands fastlandskyst § 1, skal rapporteres til Fiskeridirektoratet.

Fangster i området som nevnt i første ledd blir å avregne på de tildelte kvoter for norsk og russisk jurisdiksjonsområde med like andeler for hvert av de to land.

§ 5. Forbud mot fiske med torsketrål og fiske etter vassild med småmasket trål

Det er forbudt å fiske med torsketrål (135 mm) og fiske etter vassild med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 66° 30' Ø 06° 59'
2. N 66° 21' Ø 06° 44'
3. N 65° 43' Ø 06° 00'
4. N 65° 20' Ø 06° 00'
5. N 65° 20' Ø 05° 30'
6. N 66° 00' Ø 05° 30'
7. N 66° 30' Ø 06° 34,27'
8. N 67° 10' Ø 08° 00'
9. N 67° 10' Ø 08° 35'
10. N 67° 00' Ø 08° 18'
11. N 66° 50' Ø 08° 09' herifra i en rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med torsketrål (120 mm) og fiske etter vassild med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. N 62° 36' Ø 03° 00'
2. N 62° 10' Ø 01° 15' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
3. N 62° 40' Ø 00° 52' (ved ytre grense for Norges økonomiske sone)
4. N 63° 00' Ø 03° 00' herifra i rett linje til pkt. 1.

§ 6. Bifangst av uer

Ved fisket etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 20% innblanding av uer i de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 7. Bifangst av blåkveite

Ved fisket etter andre fiskeslag er det tillatt å ha blåkveite som bifangst. Mengden av blåkveite om bord, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7%.

§ 8. Påkestopp

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei i Norges økonomiske sone nord for 62° N i følgende tidsrom:

Fra lørdag 3. april kl. 17.00 til tirsdag 13. april kl. 10.00.

Nord for 70° 20' N gjelder forbudet bare innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjene.

I perioden med påkestopp er det forbudt å ha bifangst av nevnte arter i det området som er omfattet av stoppen.

Kapittel 3. Fisket i Norges økonomiske sone sør for 62° N**§ 9. Kvoter sør for 62° N**

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske 1.100 tonn torsk, hyse, sei og andre bunnfiskarter i Norges økonomiske sone sør for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene.

Av kvantumet nevnt i første ledd har fartøy som fører grønlandsk flagg adgang til å fiske inntil 100 tonn torsk og inntil 1.000 tonn sei.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser**§ 10. Beregning av fangstkvanta**

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 11. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2004.

17. mars Nr. 554 2004**Forskrift om prisnedskrivning ved salg av kasein til industriformål.**

Fastsatt av Omsetningsrådets arbeidsutvalg 17. mars 2004 med hjemmel i forskrift 28. november 1996 nr. 1478 om markedsregulering av norskprodusert melk og melkeprodukter § 14. Kunngjort 26. mars 2004.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å regulere den innenlandske omsetningen av norskprodusert kasein.

§ 2. Definisjon

Med kasein menes i denne forskrift løpe- eller syrekasein av ku- og geitemelk i henhold til forskrift 13. mai 1997 nr. 1554 – liste for definisjon av reguleringsvare og forretningsmessig lagringsperiode.

§ 3. Virkeområde/Gjennomføring

Prisnedskrivning ytes til kasein som anvendes som ingrediens i næringsmiddelindustrien. Det må foreligge skriftlig avtale mellom selgende meieriselskap og kunde om råvarens anvendelsesområde og slutt salg.

§ 4. Deltagere i ordningen

Ordningen er åpen for alle meieriselskaper som produserer kasein og som er aktør under prisutjevningsordningen for melk. TINE anses i denne sammenheng som et meieriselskap.

Søknad om å bli registrert som deltager i ordningen skal sendes Statens landbruksforvaltning innen 15. mai for hvert avtaleår. Statens landbruksforvaltning godkjenner aktørene.

Registrerte aktører får tilsendt all informasjon om endringer i regelverk, satser mv.

§ 5. Tilskuddssats

Omsetningsrådet yter et tilskudd pr. kg kasein som omsettes i henhold til § 3. Tilskuddet skal komme til uttrykk i prisen til kunde som redusert pris i forhold til gjeldende tilvirkningsverdi i samme periode.

Tilskuddssats blir vedtatt av Omsetningsrådets arbeidsutvalg for hvert avtaleår.

§ 6. Prognoser

Meieriselskap som vil delta i ordningen må sende halvårlige prognoser basert på inngåtte avtaler til markedsregulator.

Markedsregulator sender samlede prognoser til Statens landbruksforvaltning innen 1. oktober for første halvår og innen 1. mai for andre halvår.

§ 7. Rapportering og kontroll

Oppgaven skal inneholde følgende opplysninger for hvert enkelt salg for de ulike kaseinartiklene:

- kvantum solgt
- gjennomsnittlig pris
- kundens navn.

Meieriselskapet har ansvaret for å tilse at nedskrevet vare anvendes som forutsatt, jf. § 3.

Omsetningsrådets arbeidsutvalg, eller den arbeidsutvalget gir fullmakt, kan kreve fremlagt all relevant informasjon på området.

§ 8. Avvikling

Omsetningsrådet kan beslutte at ordningen etter denne forskrift skal avvikles med en varslingsperiode på 3 måneder etter utgangen av den måned beslutningen finner sted.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

17. mars Nr. 555 2004**Forskrift om endring i forskrift til opplæringslova og forskrift til friskolelova.**

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 17. mars 2004 med heimel i lov 17. juli 1998 nr. 61 om om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) § 14–1 fjerde ledd og lov 4. juli 2003 nr. 84 om frittstående skolar (friskolelova) § 7–2 femte ledd. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 28. juni 1999 nr. 722 til opplæringslova blir det gjort følgjande endring:

Ny § 2–4 skal lyde:

§ 2–4. Nasjonale prøver

Elevar i grunnskole og i vidaregåande opplæring skal ta del i nasjonale prøver innanfor områda lesing, skriving, matematikk og engelsk. Prøvene skal leggjast til 4., 7. og 10. trinn i grunnskolen og første året av den vidaregåande opplæringa.

Skoleeigaren skal sørge for at dei nasjonale prøvene innanfor lesing, skriving, matematikk og engelsk blir gjennomførte.

For elevar som får spesialundervisning etter kap. 5 i opplæringslova og der det dessutan er klart at prøva ikkje vil ha mykje å seie for eleven si opplæring, kan skolen gjere vedtak om fritak frå deltaking i prøva. Det same gjeld for nykomne minoritetselevar og andre minoritetselevar som har så dårleg dugleik i norsk at dei ikkje kan følgje undervisning gitt på norsk, og andre framandspråklege elevar med særskild mangelfulle norskkunnskapar. Eleven sjølv eller eleven sine foreldre/føresette kan likevel bestemme at eleven skal ta del i prøva.

Skolar som gir undervisning etter alternative læreplanar i faga, skal kunne søkje om å leggje prøvene til eit anna trinn enn ved avslutninga av hovudtrinna eller søkje fritak frå å delta i dei nasjonale prøvene. Slike søknader må grunngjevast ut frå skolen sine læreplanar. Søknaden må godkjennast av departementet.

Internasjonale skolar og utanlandske skolar i Noreg kan etter søknad få fritak der deltaking i prøva blir rekna for å vere openbert urimeleg.

II

I forskrift 26. september 2003 nr. 1194 til friskolelova blir det gjort følgjande endringar:

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Nasjonale prøver

Elevar i grunnskole og i vidaregåande opplæring skal ta del i nasjonale prøver innanfor områda lesing, skriving, matematikk og engelsk. Prøvene skal leggjast til 4., 7. og 10. trinn i grunnskolen og første året av den vidaregåande opplæringa.

Skolestyret skal sørge for at dei nasjonale prøvene innanfor lesing, skriving, matematikk og engelsk blir gjennomførte.

For elevar som får spesialundervisning etter kap. 5 i opplæringslova og der det dessutan er klart at prøva ikkje vil ha mykje å seie for eleven si opplæring, kan skolen gjere vedtak om fritak frå deltaking i prøva. Det same gjeld for nykomne minoritetselevar og andre minoritetselevar som har så dårleg dugleik i norsk at dei ikkje kan følgje undervisning gitt på norsk, og andre framandspråklege elevar med særskild mangelfulle norskkunnskapar. Eleven sjølv eller eleven sine foreldre/føresette kan likevel bestemme at eleven skal ta del i prøva.

Skolar som gir undervisning etter alternative læreplanar i faga, skal kunne søkje om å leggje prøvene til eit anna trinn enn ved avslutninga av hovudtrinna eller søkje fritak frå å delta i dei nasjonale prøvene. Slike søknader må grunngjevast ut frå skolen sine læreplanar. Søknaden må godkjennast av departementet.

Internasjonale skolar og utanlandske skolar i Noreg kan etter søknad få fritak der deltaking i prøva blir rekna for å vere openbert urimeleg.

Noverande § 5 blir ny § 6.

III

Endringane trer i kraft 25. mars 2004.

18. mars Nr. 556 2004

Forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 18. mars 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2, § 4 og § 11, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13 og delegeringsvedtak 18. januar 2002 nr. 36. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 10. oktober 1989 nr. 1095 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild gjøres følgende endring:

§ 14a fjerde ledd bokstav d oppheves.

II

Endringen trer i kraft straks.

18. mars Nr. 557 2004

Forskrift om endring i forskrift om særtilskot.

Fastsett av Barne- og familiedepartementet 18. mars 2004 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 52. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 15. januar 2003 nr. 121 om særtilskot blir det gjort følgjande endring:

Heimelsfeltet skal lyde:

Fastsett av Barne- og familiedepartementet 15. januar 2003 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 67.

II

Endringa tek til å gjelde frå 1. april 2004.

18. mars Nr. 558 2004**Forskrift om endring i forskrift om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 18. mars 2004 med hjemmel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 54. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 4. november 2001 nr. 1250 om gebyr for offentlig fastsettelse av barnebidrag gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelfelt skal lyde:

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 4. november 2001 med hjemmel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 70.

§ 1 første ledd skal lyde:

I saker der bidragsfogden fatter vedtak om fastsettelse eller endring av barnebidrag etter barneloven § 68, § 70 eller § 74 skal hver av partene betale et gebyr til staten.

§ 3 annet ledd skal lyde:

Fastsetter eller endrer bidragsfogden barnebidraget etter eget tiltak etter barneloven § 70 sjette ledd eller § 74 femte ledd eller § 75, skal det ikke betales gebyr. Det samme gjelder der bidragsfogden endrer bidraget etter eget tiltak etter forskotteringsloven § 3.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2004.

18. mars Nr. 559 2004**Forskrift om endring i forskrift om fastsetjing og endring av fostringstilskot.**

Fastsett av Barne- og familiedepartementet 18. mars 2004 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 54a og § 57. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 15. januar 2003 nr. 123 om fastsetjing og endring av fostringstilskot blir det gjort følgjande endringar:

Heimelsfeltet skal lyde:

Fastsett av Barne- og familiedepartementet 15. januar 2003 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 71 og § 74.

§ 1 skal lyde:

Fostringstilskot til barn etter kapittel 8 i barnelova blir fastsett etter reglane i denne forskrifta med vedlegg.

§ 3 fjerde stykket skal lyde:

Utgifter til barnetilsyn skal fastsetjast ut frå om tilskotsmottakaren mottek 64 prosent stønad til barnetilsyn etter folketrygdlova § 15–11. Utgifter til barnetilsyn utover fjerde skoleår skal berre takast med når tilskotsmottakaren mottek stønad til tilsynet etter folketrygdlova § 15–11. Det skal setjast ulike beløp for heiltids- og deltidstilsyn. Tilsynsordningar på 33 eller fleire timar per veke skal reknast som heiltidstilsyn. Kostnadene skal reknast utifrå SSB sine foreldrebetalingundersøkingar medrekna stønad til barnetilsyn og foreldrefrådrag i inntekt. Når tilskotsmottakaren ikkje mottek stønad til barnetilsyn etter første punktum, skal det reknast faktiske utgifter opp til ein fastlagd sats redusert for mellom anna fordelene av foreldrefrådrag i inntekt. Ved fastsetjinga av denne satsen gjeld maksimalsatsane for barnetilsyn etter folketrygdlova § 15–11.

§ 6 siste stykket skal lyde:

Når ein tilskotspliktig med fleire barn ikkje har full tilskotsevne, kan avgjerdsorganet etter eige initiativ fastsetje

tilskota til barna som nærare fastsett i barnelova § 75 andre stykke med tilhøyrande forskrift.

§ 7 andre stykket skal lyde:

Når det samla tilskotet til fleire barn overstig maksimumsgrensa, kan avgjerdsorganet etter eige initiativ fastsetje tilskota til barna som nærare fastsett i barnelova § 75 andre stykke med tilhøyrande forskrift.

§ 8 skal lyde:

Når foreldra er samde om at dei har avtalt delt bustad etter barnelova § 36 første stykke for barnet og dokumenterer dette skriftleg, skal det leggjast til grunn at foreldra har dei same utgiftene per dag til barnet den tida barnet bur fast hos kvar av dei og at barnet bur like mykje hos begge. § 1 til § 7 i denne forskrifta skal nyttast tilsvarande.

§ 11 bokstav a skal lyde:

- a. tilskotet skal fastsetjast etter § 76 i barnelova

II

Endringane tek til å gjelde frå 1. april 2004.

18. mars Nr. 560 2004

Forskrift om endring i forskrift om ettergjeving.

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 18. mars 2004 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 57 andre stykket, andre punktum. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 13. oktober 1992 nr. 762 om ettergjeving blir det gjort følgjande endring:

Heimelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 13. oktober 1992 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 74 andre stykket, andre punktum.

II

Endringa tek til å gjelde frå 1. april 2004.

18. mars Nr. 561 2004

Forskrift om endring i forskrifter om indeksregulering av underholdsbidrag til barn.

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 18. mars 2004 med hjemmel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 56 siste ledd. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrifter 20. november 1981 nr. 8986 om indeksregulering av underholdsbidrag til barn blir det gjort følgjande endringer:

Forskriftens hjemmelfelt skal lyde:

Fastsatt av Justisdepartementet 20. november 1981 med hjemmel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 73 siste ledd.

§ 2 første ledd skal lyde:

Den enkelte regulering omfatter bidrag som er fastsatt eller avtalt før 1. januar i reguleringsåret. Med «reguleringsåret» menes her det året indeksregulering av bidragene blir foretatt som følge av utviklingen i konsumprisindeksen, jf. lovens § 73 tredje ledd. Reguleringen får virkning for bidragsterminer som forfaller fra og med 1. juni i reguleringsåret.

§ 3 skal lyde:

Regelen i barneloven § 73 tredje ledd annet punktum om at bidragsbeløp etter reguleringen skal avrundes til nærmeste hele kr 10, gjelder bidragsbeløp som er fastsatt pr. måned eller for et lengre tidsrom. Bidrag som er fastsatt for kortere tid enn en måned, avrundes til nærmeste kr 2,50.

II

Endringene gjelder fra 1. april 2004.

18. mars Nr. 562 2004**Forskrift om endring i forskrift om samla fastsetjing av tilskot i visse tilfelle.**

Fastsett av Barne- og familiedepartementet 18. mars 2004 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 58. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 15. januar 2003 nr. 122 om samla fastsetjing av tilskot i visse tilfelle blir det gjort følgjande endringar:

Heimelsfeltet skal lyde:

Fastsett av Barne- og familiedepartementet 15. januar 2003 med heimel i lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) § 75.

§ 2 skal lyde:

Det gjeldande tilskotet skal berre endrast dersom reglane i barnelova kapittel 8 med tilhøyrande forskrift vil føre til ei endring på meir enn 10 prosent.

II

Endringane tek til å gjelde frå 1. april 2004.

18. mars Nr. 563 2004**Forskrift om endring i forskrift om overgangsreglar i samband med nye reglar om fastsetjing av fostringstilskot.**

Fastsett av Barne- og familiedepartementet 18. mars 2004 med heimel i lov 15. juni 2001 nr. 37 om endringer i barnelova, forskotteringsloven og i enkelte andre lover (nye reglar for beregning av barnebidrag m.m.) del VI andre stykket. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 15. januar 2003 nr. 119 om overgangsreglar i samband med nye reglar om fastsetjing av fostringstilskot blir det gjort følgjande endringar:

§ 1 skal lyde:

Fostringstilskot til barn etter § 74 om særskilt endring av fastsett tilskot i barnelova vert fastsett etter reglane i denne forskrifta.

§ 3 tredje stykket skal lyde:

Reglane i barnelova § 73 om indeksregulering gjeld både for det nye fostringstilskotet etter dei vanlege reglane og for det fostringstilskotet som gjeld etter overgangsreglane. Det nye fostringstilskotet skal reknast med indeksregulering frå det tidspunktet overgangsreglane er oppheva.

II

Endringane tek til å gjelde frå 1. april 2004.

22. mars Nr. 564 2004**Midlertidig forskrift om dispensasjon fra forskrift om avgifter og gebyr i matforvaltningen.**

Fastsatt av Mattilsynet – Hovedkontoret 22. mars 2004 med hjemmel i forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 18, jf. lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og Stortingets budsjettvedtak. Kunngjort 26. mars 2004.

§ 1. Denne forskrift gir importører av fisk og fiskevare som skal nyttes til næringsmidler dispensasjon fra plikten til å betale avgift på import etter forskrift 28. januar 2004 nr. 221 § 4 tredje ledd og § 8.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft 9. februar 2004 og gjelder inntil annet er bestemt.

22. mars Nr. 565 2004**Forskrift om endring i forskrift om narkotika m.v. (Narkotikalist).**

Fastsatt av Statens legemiddelverk 22. mars 2004 med hjemmel i forskrift 30. juni 1978 nr. 8 om narkotika m.v. (Narkotikalist) § 3 nr. 1, gitt av Sosialdepartementet med hjemmel i lov 20. juni 1964 nr. 5 om legemidler og gifter m.v. § 20 og § 21, jf. kgl.res. 16. desember 1977, jf. lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 22, § 23, § 24 og § 25. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 30. juni 1978 nr. 8 om narkotika m.v. (Narkotikalist) gjøres følgende endringer:

I «Narkotikalisten» tilføyes følgende stoffer:

Stoff INN-navn (latin)	Konvensjon:		Merknader		
	N=Narkotikakonv. av 1961	Ved innførsel/utførsel kreves	Sertifikat	Forbudt etter forskr. § 4	Unntak og spesielle bestemmelser mv.
2C-B*	P II	X		X	
4-MTA*	P I	X		X	
Gammahydrokso-smørsyre (GHB*)	P IV	X			
Zolpidem	P IV	X			
Amineptin	P II	X			
Psilocybe cubensis		X		X	
Panaeolus cyanescens		X		X	
Sopper med innhold av psilocybin eller psilocin		X		X	Herunder bl.a. dyrkede, tørkede eller på annen måte bearbeidede sopper.

* Kjemisk betegnelse, se etter tabellen.

I «Narkotikalisten» skal Psilocybe semilanceata og Buprenorphine lyde:

Stoff INN-navn (latin)	Konvensjon:		Merknader		
	N=Narkotikakonv. av 1961	Ved innførsel/utførsel kreves	Sertifikat	Forbudt etter forskr. § 4	Unntak og spesielle bestemmelser mv.
Psilocybe semilanceata		X		X	
Buprenorphine se buprenorphinum					

I listen over kjemiske betegnelser tilføyes følgende:

2C-B:	4-bromo-2,5-dimethoxyphenethylamine
4-MTA:	α -methyl-4-methylthiophenethylamine
GHB:	γ -hydroxybutyric acid
Amineptin:	7-[(10,11-dihydro-5H-dibenzo[<i>a,d</i>]cyclohepten-5-yl)amino]heptanoic acid

II

Endringene trer i kraft straks med unntak av oppføringen av Psilocybe cubensis, Panaeolus cyanescens og sopper med innhold av psilocybin eller psilocin, hvor endringene trer i kraft 15. april 2004.

23. mars Nr. 566 2004

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2004.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 23. mars 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 13 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 22. desember 2003 nr. 1775 om regulering av fisket etter brisling i 2004 er det foretatt vesentlige endringer. Forskriften lyder i sin helhet etter dette:

Kapittel 1. Havbrisling i Nordsjøen

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i ICES statistikkområde IV i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i EU-sonen. Med statistikkområde i første punktum forstås i denne forskrift statistikkområde IV vest for en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr.

§ 2. Vilkår for å delta

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fiske med ringnot, fartøy med nordsjøtrållatelse, jf. forskrift 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 5–5, og fartøy med industritrållatelse, jf. forskrift 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 5–1, delta i havbrislingfisket.

§ 3. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy som nevnt i § 2 fiske og lande inntil 15.000 tonn brisling i ICES statistikkområde IV i EU-sonen.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan Fiskeridirektoratet når kvantumet i første ledd er beregnet oppfisket, åpne for fiske etter brisling i Norges økonomiske sone.

§ 4. Stopp i fisket etter havbrisling

Det er forbudt å fiske havbrisling fra og med 1. april til og med 30. september.

§ 5. Maksimalkvote

Deltakende fartøy kan maksimalt fiske 900 tonn.

Fiskeridirektoratet kan endre maksimalkvoten.

§ 6. Bifangst

Havbrislingfangster kan inneholde inntil 10% sild i vekt ved landing.

§ 7. Rapporteringsplikt

Fartøy som skal delta må melde fra til Norges Sildesalgslag før utseiling til feltet.

Kapittel 2. Brisling i Norges indre farvann, i Skagerrak mv.

§ 8. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i Norges indre farvann, sjøterritorium og i ICES statistikkområde IIIa i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i området avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholm fyr og Lindesnes fyr og i sør av en rett linje fra Hansenøre til Grubens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

§ 9. Kystbrislingfisket

Uten hinder av forbudet i § 8 kan kystnotfartøy som fyller vilkårene i § 10 og § 11 fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium såfremt det i henhold til fredningsbestemmelsene i forskrift 13. november 1961 nr. 3 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild eller oppmalingsforbudet i forskrift 17. august 1978 om forbud mot oppmaling av brisling, er adgang til å fiske kystbrisling.

§ 10. Vilkår for å delta

For å kunne delta i kystbrislingfisket må følgende vilkår være oppfylt:

- Fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde på 27,50 meter og ha en lastekapasitet på 1500 hl eller mindre.
- Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- Vedkommende eier må ha minst to års erfaring fra brislingfiske, og må stå om bord under brislingfisket.
- Fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt med bruk for fiske med not etter brisling. Fartøy som utøver fiske ved lysing må fremstille særskilt lysebåt.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Unntatt fra vilkårene i første ledd bokstav b) er fiske med landnot i kombinasjon med jordbruk, når eier har levert brisling til hermetikkindustrien i minst to av årene 1987, 1988 eller 1989.

Uten hinder av vilkåret i bokstav b) jf. bokstav c), kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi dispensasjon til bas eller hovedsmann med tradisjonelt brislingbruk og kontrakt om leie av fartøy, dersom det foreligger særlige forhold. Enheten som gis dispensasjon må samlet fylle vilkårene for deltakelse.

§ 11. Kontroll og sertifisering

Eier og fartøy må ha særskilt godkjenning for 2004 fra Fiskeridirektoratets regionkontor som viser at vilkårene for å delta er oppfylt. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser vedrørende kravet til egnethet, bemanning, utstyr og fremstilling for kontroll.

§ 12. Totalkvote mv

Uten hinder av forbudet i § 8, kan fartøy som nevnt i § 10 og § 11 fiske og lande inntil 3.750 tonn brisling i Skagerrak.

Fisket må utøves i en avstand av 4 nautiske mil fra de svenske og de danske grunnlinjene.

§ 13. Helligdagsfredning

Det er forbudt å fiske med not i Skagerrak fra og med lørdag klokken 24.00 til og med søndag klokken 24.00.

Kapittel 3. Fellesbestemmelser**§ 14. Stopp i fisket**

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket i EU-sonen når kvoten som nevnt i § 3 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket i Skagerrak når kvoten som nevnt i § 12 er beregnet oppfisket.

§ 15. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 4. Straff og ikrafttredelse**§ 16. Straff**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskrift eller medvirker hertil, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. Forsøk straffes på samme måte som fullbyrdet overtredelse.

§ 17. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2004 og gjelder til og med 31. desember 2004.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. mars Nr. 567 2004**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2004.**

Fastsatt av Fiskeridirektøren 23. mars 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99 og delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 27. januar 2004 nr. 305 om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2004 gjøres følgende endringer:

§ 6 skal lyde:

Fartøy som fyller vilkårene for å delta, jf § 3, kan fiske følgende maksimalkvoter:

Fartøy med kvotefaktor 1,000	149 tonn
Fartøy med kvotefaktor 1,152	172 tonn
Fartøy med kvotefaktor 1,249	186 tonn
Fartøy med kvotefaktor 1,321	197 tonn
Fartøy med kvotefaktor 1,509	225 tonn
Fartøy med kvotefaktor 1,640	244 tonn
Fartøy med kvotefaktor 1,699	253 tonn
Fartøy med kvotefaktor 1,868	278 tonn
Fartøy med kvotefaktor 2,050	305 tonn
Fartøy med kvotefaktor 2,402	358 tonn
Fartøy med kvotefaktor 2,616	390 tonn

Fiskeridirektøren fastsetter faktoren for det enkelte fartøy.

§ 8 skal lyde:

For å sikre at totalkvoten blir tatt kan maksimalkvotene endres eller oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

24. mars Nr. 568 2004**Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av dyr av hestefamilien fra Sør-Afrika.**

Fastsatt av Mattilsynet – Hovedkontoret 24. mars 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2004/262/EF). Kunngjort 26. mars 2004.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av afrikansk hestepest i forbindelse med innførsel av dyr av hestefamilien fra Sør-Afrika.

§ 2. Forbud

Det er forbudt å innføre registrert hest midlertidig, å ha registrert hest i transitt eller å innføre registrert hest fra Sør-Afrika.

§ 3. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. matloven § 28.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

26. mars Nr. 569 2004**Forskrift om endring i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen).**

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 26. mars 2004 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 62 og § 68 annet ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 26. mars 2004.

I

I forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) gjøres følgende endringer:

§ 4–2 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Utlån skal alltid nektes i de tilfeller som er nevnt i § 4–1 fjerde ledd.

§ 14–4 første ledd skal lyde:

Dersom politiet mener at en forbrytelsessak der påtalekompetansen ikke ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, bør kunne avgjøres ved tilståelsesdom, skal det avvente resultatet av personundersøkelsen før saken sendes statsadvokaten med mindre sakens avgjørelse ellers ville bli forsinket i urimelig grad.

§ 17–5 første ledd skal lyde:

Dersom politiet i en forbrytelsessak der påtalekompetansen ikke ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, hvor en person har vært siktet, mener at strafforfølgningen bør tas opp på ny fordi det etter innstilling av saken er oppdaget bevis av vekt, jf. straffeprosessloven § 74 første ledd, skal saken forelegges statsadvokaten så snart det foreligger tilstrekkelige opplysninger til å avgjøre spørsmålet.

§ 18–2 første ledd tredje punktum skal lyde:

Spørsmålet om påtaleunntatelse avgjøres likevel av politiet i forbrytelsessaker der påtalekompetansen ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d.

§ 18–2 annet ledd første punktum skal lyde:

Mener politiet at en sak om forbrytelse der påtalekompetansen ikke ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, bør avgjøres ved påtaleunntatelse, skal saken forelegges statsadvokaten til avgjørelse.

§ 20–3 første, annet og tredje ledd skal lyde:

Politiet utferdiger forelegg i saker om forseelse, hvis ikke tiltalspørsmålet hører under Kongen. Ved overtredelse av straffeloven § 326, § 327 eller § 330 skal saken i mer alvorlige tilfeller likevel først forelegges statsadvokaten etter reglene i tredje og fjerde ledd nedenfor. Saken skal også forelegges statsadvokaten når den antas å ha særlig stor allmenn interesse eller når overordnet påtalemyndighet ellers har bestemt det.

Politiet kan utferdige forelegg i forbrytelsessaker der påtalekompetansen ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d. For saker som antas å ha særlig stor allmenn interesse, gjelder reglene i tredje og fjerde ledd nedenfor tilsvarende.

Mener politiet at det bør utferdiges forelegg i en forbrytelsessak hvor politiet ikke har kompetanse etter annet ledd første punktum, skal saken sendes statsadvokaten med utferdiget siktelse.

§ 20–7 første ledd oppheves.

§ 20–7 nåværende annet ledd blir nytt første ledd.

§ 20–8 annet ledd tredje punktum oppheves.

§ 21–1 første, annet, tredje og fjerde ledd skal lyde:

I sak om forseelse avgjør politiet om saken skal begjæres pådømt etter straffeprosessloven § 248 (tilståelsesdom), hvis ikke tiltalespørsmålet hører under Kongen. Ved overtredelse av straffeloven § 326, § 327 eller § 330 skal saken likevel forelegges statsadvokaten til avgjørelse etter reglene i fjerde ledd. Det samme gjelder når saken antas å ha særlig stor allmenn interesse eller når overordnet påtalemyndighet ellers har bestemt det.

I forbrytelsessaker der påtalekompetansen ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, avgjør politiet om saken skal begjæres pådømt etter straffeprosessloven § 248 (tilståelsesdom). Saken skal likevel forelegges statsadvokaten til avgjørelse etter fjerde ledd, når saken antas å ha særlig stor allmenn interesse eller når overordnet påtalemyndighet ellers har bestemt det.

I forbrytelsessaker der påtalekompetansen ikke ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, avgjør statsadvokaten om saken skal begjæres pådømt etter straffeprosessloven § 248 (tilståelsesdom), med mindre tiltalespørsmålet hører under riksadvokaten eller Kongen. Har en sak særlig stor allmenn interesse, skal den forelegges for riksadvokaten.

Mener politiet at en forbrytelsessak der påtalekompetansen ikke ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, bør avgjøres ved tilståelsesdom, skal saken forelegges statsadvokaten med utferdiget siktelse. Dersom straffeloven § 54 nr. 3 eller § 64 annet ledd eller fengselsloven § 41 kommer til anvendelse, skal kopi av den tidligere dommen vedlegges. I innstillingen skal politiet gi uttalelse om forhold som nevnt i § 21–2. I saker hvor siktede er fengslet må politiet når saken sendes statsadvokaten, sørge for å ta de nødvendige kopier til bruk ved eventuell forlengelse av fengslingen.

§ 22–2 skal lyde:

I tilfeller der påtalekompetansen ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd, skal spørsmålet om tiltale likevel forelegges statsadvokaten til avgjørelse etter reglene i tredje ledd, når saken har særlig stor allmenn interesse eller når det er bestemt av overordnet myndighet. Spørsmålet om tiltale skal også forelegges statsadvokaten til avgjørelse etter reglene i tredje ledd der saken gjelder overtredelse av straffeloven § 326, § 327 eller § 330.

I sak om forbrytelse der påtalekompetansen ikke ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, avgjør statsadvokaten om det skal utferdiges tiltalebeslutning, med mindre tiltalespørsmålet hører under Kongen eller riksadvokaten eller saken skal forelegges riksadvokaten etter § 22–3.

Mener politiet at det i en sak om forbrytelse der påtalekompetansen ikke ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, er grunn til å reise tiltale, skal saken forelegges statsadvokaten med utferdiget siktelse. I politiets innstilling skal det gis uttalelse om hvilke andre krav enn straff som også bør gjøres gjeldende i saken. Dersom straffeloven § 54 nr. 3 eller § 64 annet ledd eller fengselsloven § 41 kommer til anvendelse, skal kopi av den tidligere dommen vedlegges. I saker hvor siktede er fengslet må politiet når saken sendes statsadvokaten, sørge for å ta de nødvendige kopier til bruk ved eventuell forlengelse av fengslingen.

Bestemmelsene i tredje ledd gjelder tilsvarende når statsadvokaten eller riksadvokaten gir innstilling til henholdsvis riksadvokaten eller Kongen.

§ 24–1 første ledd skal lyde:

I saker om forbrytelse som etter loven ikke kan medføre fengsel i mer enn 6 år, og der påtalekompetansen ikke ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, avgjør statsadvokaten – hvis ikke annet er bestemt ved instruks – om aktoratet skal utføres av ham, politiet eller av en advokat som er antatt til å føre slike saker.

§ 24–1 tredje ledd skal lyde:

Når politiet har tatt ut tiltale i en sak, skal saken for tingretten som regel føres av en polititjenestemann som hører til påtalemyndigheten.

§ 26–2 første ledd tredje punktum skal lyde:

I forbrytelsessaker der påtalekompetansen ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, gjelder oversendelsesfristen i § 27–1 annet ledd tredje punktum.

§ 27–1 annet, tredje og fjerde ledd skal lyde:

Er tiltalen i en forbrytelsessak tatt ut av politiet etter straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav c eller d, eller av statsadvokaten, avgjør statsadvokaten spørsmålet om anke. I forbrytelsessaker hvor politiet har tatt ut tiltale i medhold av straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav c eller d, kan politiet likevel vedta dom avsagt i første instans. I saker som nevnt i foregående punktum skal politiet innen 14 dager etter at de mottok dommen, vedta eller oversende den til statsadvokaten.

Er tiltalen besluttet av politiet i medhold av straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav a eller b, treffes avgjørelsen om anke av dom avsagt i første instans av politimesteren, jf. straffeprosessloven § 68.

Bestemmelsene i straffeprosessloven § 68 første til tredje ledd og i paragrafen her anvendes tilsvarende når saken er avgjort ved tilståelsesdom eller fremmet på grunnlag av et ikke-vedtatt forelegg.

§ 27–2 første og annet punktum skal lyde:

Statsadvokaten treffer vedtak om anke i saker der politiet har tatt ut tiltale etter straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav c eller d, og i så fall også for forhold i saken der politiet har tatt ut tiltale etter § 67 annet ledd bokstav a eller b. Riksadvokaten treffer vedtak om anke for forhold som etter ordre fra riksadvokaten er tatt med i tiltale utferdiget av statsadvokaten eller politiet.

§ 27–3 annet ledd første punktum skal lyde:

Beslutning om å erklære fortsatt kjæremål etter straffeprosessloven § 388 treffes alltid av politimesteren i forseelsessaker og i forbrytelsessaker der påtalekompetansen ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d.

§ 29–1 annet ledd annet punktum skal lyde:

Beslutningen treffes likevel av politiet i sak hvor politiet har tatt ut tiltale etter straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d.

§ 29–4 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Dersom det i en forbrytelsessak der påtalekompetansen ikke ligger til politiet, jf. straffeprosessloven § 67 annet ledd bokstav b til d, oppstår spørsmål om en utsettelsesgrunn som ikke har vært forelagt for statsadvokaten, skal politiet utsette iverksettingen av fullbyrdingsordren inntil statsadvokatens nærmere bestemmelse er innhentet, med mindre det finnes utvilsomt at utsettelse vil bli avslått.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2004.

11. mars Nr. 570 2004

Forskrift om endring i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek.

Fastsatt av Statens legemiddelverk 11. mars 2004 med hjemmel i forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek § 8–7 første ledd, annet punktum. Kunngjort 30. mars 2004.

I

I forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek er det foretatt endringer i vedlegg II, generikalisten. Endringene gjengis ikke her, men en oppdatert liste finnes på Legemiddelverkets hjemmeside <http://www.legemiddelverket.no/nyheter/bytteliste/bytteliste.htm>.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2004.

23. mars Nr. 571 2004

Forskrift om maksimalkvoter i fangst av vågehval i 2004.

Fastsatt av Fiskeridirektøren 23. mars 2004 med hjemmel i forskrift 25. februar 2004 nr. 475 om regulering av og adgang til å delta i fangst av vågehval i 2004 § 10. Kunngjort 30. mars 2004.

§ 1. Maksimalkvote i fangstsonene Barentshavet og Svalbard

Fartøy som er gitt adgang til å drive fangst i fangstsonene Barentshavet, Svalbard, kan fangste innenfor følgende maksimalkvoter:

<i>Gruppe</i>	<i>Fartøylengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Gruppe 1:	Fartøy under 18,8 meter:	13 vågehval
Gruppe 2:	Fartøy fra 18,8 til 25,3 meter:	17 vågehval
Gruppe 3:	Fartøy over 25,3 meter:	22 vågehval

Hvert fartøy gis et minste garantert antall dyr på 7 vågehval.

Fartøy som også driver fangst i fangstområdet ved Jan Mayen kan bare fangste halv kvote i fangstområdene Barentshavet og Svalbard.

§ 2. Maksimalkvote i fangstområdet Nordsjøen

Fartøy som er gitt adgang til å drive fangst i fangstsonen Nordsjøen, kan fangste innenfor følgende maksimalkvoter:

<i>Gruppe</i>	<i>Fartøylengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Gruppe 1:	Fartøy under 18,8 meter:	25 vågehval

<i>Gruppe</i>	<i>Fartøylengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Gruppe 2:	Fartøy fra 18,8 til 25,3 meter:	35 vågehval
Gruppe 3:	Fartøy over 25,3 meter:	50 vågehval

Hvert fartøy gis et minste garantert antall dyr på 7 vågehval.

Fartøy som driver fangst i fangstområdet Jan Mayen kan bare fangste halv kvote i fangstområdene Barentshavet og Jan Mayen.

§ 3. Maksimalkvote i fangstområdet Jan Mayen

Fartøy som er gitt adgang til å drive fangst i fangstsonen Jan Mayen, kan drive fri fangst innenfor områdekvoten på 145 dyr.

Fartøy som driver fangst i dette området kan bare fangste halv kvote i fangstområdene Barentshavet, Svalbard og Nordsjøen.

§ 4. Straffebestemmelse

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2004.

26. mars Nr. 572 2004

Delegering av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet etter lov om bergverk § 45 og § 68 nr. 7.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 26. mars 2004 med hjemmel i lov 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk § 45 og § 68 nr. 7. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 30. mars 2004.

Kongens myndighet etter lov 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk § 45 og § 68 nr. 7 delegeres til Nærings- og handelsdepartementet.

26. mars Nr. 573 2004

Forskrift om endring i forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 26. mars 2004 med hjemmel i lov 16. januar 2004 nr. 5 om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen. Fremmet av Landbruksdepartementet. Kunngjort 30. mars 2004.

I

I forskrift 11. april 2003 nr. 461 om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen gjøres følgende endring:

§ 1 annet ledd skal lyde:

For nav i purkninger kan det innvilges konsesjon for inntil 450 innsatte avlspurker.

II

Endringen trer i kraft 1. april 2004.

26. mars Nr. 574 2004

Ikrafttredelse av lov 26. mars 2004 nr. 15 om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (likebehandling i arbeidslivet) m.m.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 26. mars 2004 med hjemmel i lov 26. mars 2004 nr. 15 om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (likebehandling i arbeidslivet) m.m. del III. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 30. mars 2004.

Lov 26. mars 2004 nr. 15 om endringer i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø mv. (likebehandling i arbeidslivet) m.m. trer i kraft 1. mai 2004.

26. mars Nr. 575 2004

Ikrafttredelse av lov 26. mars 2004 nr. 17 om finansiell sikkerhetsstillelse.

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 26. mars 2004 med hjemmel i lov 26. mars 2004 nr. 17 om finansiell sikkerhetsstillelse § 10. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 30. mars 2004.

Lov 26. mars 2004 nr. 17 om finansiell sikkerhetsstillelse gjelder fra 1. juli 2004.

26. mars Nr. 576 2004

Instruks for Direktoratet for utviklingssamarbeid (NORAD).

Fastsatt ved Kronprinsreg.res. 26. mars 2004. Fremmet av Utenriksdepartementet. Kunngjort 30. mars 2004.

§ 1. Direktoratet for utviklingssamarbeid (NORAD) er en fagetat underlagt Utenriksdepartementet (UD).

§ 2. NORAD har som hovedoppgave å:

- bistå Utenriksdepartementet og utenriksstasjonene med faglig rådgivning på det utviklingspolitiske området
- bistå Utenriksdepartementet og utenriksstasjonene i arbeidet med kvalitetssikring av norsk utviklingssamarbeid
- initiere og gjennomføre uavhengige evalueringer av utviklingssamarbeidet
- forvalte tilskuddsordninger på utviklingsfeltet i henhold til årlig tildeling fra Utenriksdepartementet.

§ 3. Fagetaten NORAD er en integrert del av det forvaltningsmessige apparat for utviklingssamarbeidet. NORADs faglige tjenesteyting overfor Utenriksdepartementet og utenriksstasjonene forutsettes ivaretatt gjennom horisontalt samarbeid mellom berørte organisasjonsledd.

Direktoratets oppgaver skal utføres i tråd med regelverk, prinsipper, retningslinjer og instruksjoner som til enhver tid gjelder.

§ 4. NORAD ledes av en direktør som beskikkes av Kongen etter innstilling fra Utviklingsministeren.

§ 5. NORADs øvrige (faste og midlertidige) tjenestemenn tilsettes av NORADs Tilsettingsråd.

§ 6. Følgende saker innenfor NORADs ansvarsområde, jf. § 2, skal legges frem for departementet:

- a) Saker som reiser spørsmål av prinsipiell eller politisk art.
- b) Budsjettsaker, herunder bevilgningsforslag og spørsmål om endring av bevilgninger, forslag til opprettelse av nye stillinger eller fagområder, samt forslag til omdisponeringer utover de fullmakter NORAD er gitt til enhver tid.
- c) Årlig rapport om virksomheten med regnskapsoversikt.
- d) Saker som i følge § 7 ligger utenfor direktørens fullmakter.
- e) Andre saker etter departementets bestemmelse.

§ 7. Direktoratet disponerer de årlige bevilgninger i samsvar med budsjettforutsetningene og departementets nærmere bestemmelser.

§ 8. Utenriksdepartementet gis fullmakt til å endre denne instruks.

§ 9. Denne instruks trer i kraft 1. april 2004.

Samtidig oppheves tidligere instruks godkjent 1. januar 1995.¹

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

8. feb. Nr. 580 2004

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften).

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 8. februar 2004 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 5, jf. delegeringsvedtak 21. desember 1990 nr. 1017 og delegeringsvedtak 15. desember 2000 nr. 1263. Kunngjort 2. april 2004.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 5 tredje, fjerde, femte og nytt sjette ledd skal lyde:

Tilsvarende er det et vilkår for arbeidstillatelse for arbeidsforhold av inntil seks måneders varighet at søkeren skal arbeide innen sesongregulert virksomhet eller i forbindelse med ordinær ferieavvikling, og at vedkommende arbeidskontor samtykker etter nærmere retningslinjer fastsatt av Utlendingsdirektoratet i samråd med Aetat. Slike retningslinjer kan bl.a. inneholde vilkår om at stillingen ikke kan besettes ved innenlandsk arbeidskraft eller arbeidskraft fra EØS- eller EFTA-området. De seks månedene kan fordeles på flere tillatelser til arbeid hos samme eller forskjellige arbeidsgivere. Varigheten av en tillatelse beregnes fra den dato utlendingen reiste inn i riket. For utlending som søker fra riket, jf. § 10, beregnes varigheten av tillatelsen etter bestemmelsene i § 15 siste ledd annet og tredje punktum.

Tilsvarende er det et vilkår for arbeidstillatelse for arbeidsforhold av inntil tre måneders varighet at søkeren

- a) er fagutdannet eller har spesielle kvalifikasjoner, når kompetansen anses som nødvendig for virksomheten og

søkeren ikke går inn under unntaket i § 8 annet ledd bokstav c. Dersom særlige hensyn tilsier det, kreves det fagutdanning på høyere nivå. Departementet kan gi nærmere retningslinjer. Fremgår det at det vil være varig behov for slik arbeidskraft, eller dersom det i løpet av de siste seks månedene er gitt tillatelse for utføring av samme slags arbeid hos samme arbeidsgiver, skal tillatelse ikke gis med mindre særlige grunner taler for det. Uttalelse skal om nødvendig innhentes fra godkjennende fagmyndighet, og kan dessuten innhentes fra vedkommende fylkesarbeidskontor og aktuelle interesseorganisasjoner.

- b) er formidlet som arbeidende gjest i landbruket gjennom organisasjon, etter retningslinjer fastsatt av Utlendingsdirektoratet i samråd med Aetat, eller
- c) er skoleelev og invitert av en kommune for å arbeide der. Det er et vilkår at vertskommunen stiller økonomisk garanti for søkeren, og at den har etablert et samarbeid med kommunen søkeren kommer fra. Utlendingsdirektoratet kan gi nærmere retningslinjer. Søkerne må være fra regioner fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet i samråd med Utenriksdepartementet og Arbeids- og administrasjonsdepartementet.

Tillatelse etter denne paragraf kan ikke fornyes og danner ikke grunnlag for bosettingstillatelse. Tillatelse etter annet ledd bokstav b og c kan forlenges innenfor ettårsperioden. Tillatelse etter tredje ledd kan forlenges innenfor seks månedersperioden. Tillatelse etter fjerde ledd kan forlenges innenfor tremånedersperioden og kan i ekstraordinære tilfeller også forlenges ytterligere inntil én måned.

Utlending som har hatt tillatelse etter tredje ledd i seks måneder, kan gis ny tillatelse etter samme bestemmelse etter seks måneders opphold utenfor riket.

§ 10 annet ledd bokstav a skal lyde:

- a) har slik kompetanse som nevnt i § 3 annet ledd bokstav a, eller søker tillatelse i henhold til § 5 tredje ledd, og som
 - 1) oppholder seg i riket med oppholds- eller arbeidstillatelse for tre måneder eller mer,
 - 2) er innvilget visum i tre måneder,
 - 3) er innvilget visum for å søke arbeid for et kortere tidsrom enn tre måneder eller
 - 4) har rett til tre måneders opphold i Norge uten tillatelse, jf. § 7 og § 8.

§ 10 tredje ledd bokstav c skal lyde:

- c) er nevnt i § 5 fjerde ledd bokstav a.

§ 13 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b) fra søker som nevnt i § 3 første ledd bokstav a og b og § 5 tredje og fjerde ledd,

§ 14 tredje ledd skal lyde:

Det skal fremgå av tillatelsen at den er foreløpig. Den har verken betydning for avgjørelsen av søknaden eller for beregningen av oppholdstid etter § 44. Foreløpig tillatelse medregnes ved beregningen av varigheten av tillatelser som ikke danner grunnlag for bosettingstillatelse.

§ 15 siste ledd skal lyde:

Dato for melding til politiet, jf. § 51, gir utgangspunkt for beregning av varigheten av første gangs tillatelse. For utlending som søker fra riket, jf. § 10, gir vedtaksdato utgangspunkt for beregning av tillatelsens varighet. Er utlendingen gitt foreløpig tillatelse, skal denne medregnes etter bestemmelsen i § 14 tredje ledd.

II

Endringene trer i kraft 19. april 2004.

10. feb. Nr. 581 2004

Forskrift om beskyttelse av produktbetegnelsen Økologisk Tjukkmjølke fra Røros som Beskyttet geografisk betegnelse.

Fastsatt av Mattilsynet – Hovedkontoret 10. februar 2004 med hjemmel i forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer § 15. Kunngjort 2. april 2004.

§ 1. Beskyttet produktbetegnelse

Økologisk Tjukkmjølke fra Røros.

§ 2. Rettmessig bruker

Rørosmeieriet as.

§ 3. Vilkår for bruk av produktbetegnelsen

1. Produktbeskrivelse:

Økologisk Tjukkmjølke fra Røros er et syrnet melkeprodukt som skal være framstilt av økologisk produsert melk tilsatt tradisjonell tettekultur. Produktet skal ha en fast, fyldig og puddingaktig konsistens som endres ved omrøring/risting. Smaken skal være mild og syrlig rund.

2. *Geografisk område:*

Økologisk Tjukkmjølke fra Røros skal produseres i Røros kommune. Den økologiske melken som brukes som råvare til produksjonen skal produseres i et område avgrenset til kommunene Rendalen, Folldal, Alvdal, Tynset, Tolga og Os i Hedmark fylke, samt kommunene Røros, Holtålen, Tydal og de tidligere kommunene Singsås og Budal i nåværende Midtre Gauldal kommune i Sør-Trøndelag fylke.

3. *Produksjonsmetode:*

Råmelken skal skummes og pasteuriseres, men ikke homogeniseres. Etter nedkjøling skal melken tilsettes 0,5–1,5% tradisjonell tettekultur og tempereres til 20–23 °C. Melken skal samme dag tappes på kartong for syring i ca. 1 døgn på temperert syrningslager inntil ønsket konsistens, surhet, lukt og smak er oppnådd. Det ferdige produktet skal oppbevares kjølig.

Tettekulturen skal fornyes og podes jevnlig for å sikre riktig og stabil kvalitet.

4. *Merking av produktet:*

Økologisk Tjukkmjølke fra Røros kan merkes med figurmerket for Beskyttet geografisk betegnelse.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 17. mars 2004.

Vedlegg: Beskrivelse av produktets opprinnelse og tilknytning til det geografiske området

Opprinnelse:

Tjukkmjølke er et tradisjonelt melkeprodukt fra distriktet Nord-Østerdal/Røros, hvor framstilling av tjukkmjølke minst kan føres tilbake til 1850-tallet. Mye på grunn av sin lange holdbarhet var tjukkmjølke på denne tiden en viktig del av kosten, bl.a. for gruvarbeiderne på Røros og deres familier.

Opprinnelig ble tjukkmjølke fremstilt ved at nysilt melk ble slått over blader av tettegressplanten (*Pinguicula Vulgaris*), og satt over natten på et lunt sted for syring og koagulering. Skummet melk som ikke var for mager ble også brukt. Tettekulturene ble holdt i live ved å tilsette litt av tettemelke til råmelk.

Tettegressplanten er en liten kjøttetende plante som vokser i fjellmyrområder flere steder i Norge, deriblant i området i og rundt Røros. Det er melkesyrebakterier som finnes på tettegressplantens blader som bidrar til at melken syrner og koagulerer.

Tettekulturen som brukes til dagens produksjon av tjukkmjølke er en blanding av tre utvalgte tradisjonelle tettekulturer fra det definerte geografiske området.

Tilknytning til det geografiske området:

Bruk av stedlig og tradisjonell tettekultur gir produktet dets særpregede aroma og konsistens. Bakteriefloren i tettekulturen fra Røros har andre egenskaper enn annen undersøkt tettekultur med hensyn til sitratmetabolisme og viskositet. Dette kan tilskrives ulikheter i bakteriefloren på tettegressplantens blader avhengig av plantens geografiske voksested.

20. feb. Nr. 582 2004

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhet ved leketøy.

Fastsatt av Miljøverndepartementet og Justis- og politidepartementet 20. februar 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. delegeringsvedtak 27. juni 2003 nr. 793. Kunngjort 2. april 2004.

I

I forskrift 4. januar 1996 nr. 7 om sikkerhet ved leketøy gjøres følgende endringer:

I § 19, § 20 første ledd, § 21 første ledd og § 22 skal «Produkt- og Elektrisitetstilsynet» endres til «Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap».

I § 21 første ledd skal «Barne- og familiedepartementet» endres til «Justis- og politidepartementet».

II

Endringene trer i kraft straks.

20. feb. Nr. 583 2004**Forskrift om endring i forskrift om sikkerhet ved lekeplassutstyr, i forskrift om konstruksjon, utforming og produksjon av personlig verneutstyr (PVU), i forskrift om maskiner, i forskrift om brannvern på Svalbard og i forskrift om anvendelse av lov om eksplosive varer i forbindelse med demontering og destruksjon av eksplosiv vare som er bestemt for eller som tilhører Forsvaret.**

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 20. februar 2004 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43 b) jf. § 2 tredje ledd, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 7, § 12 nr. 5 og § 17 nr. 4, lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg § 4, lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–8 første ledd, lov 16. juni 1994 nr. 20 om tekniske kontrollorgan som har til oppgave å gjennomføre samsvarsvurderingar etter EØS-avtalen o.a. § 7 og lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. delegeringsvedtak 27. juni 2003 nr. 793. Kunngjort 2. april 2004.

I

I forskrift 19. juli 1996 nr. 703 om sikkerhet ved lekeplassutstyr gjøres følgende endringer:

I § 17, § 18 annet ledd og § 20 annet ledd skal «Produkt- og Elektrisitetstilsynet» endres til «Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap»

I § 20 annet ledd skal «Barne- og familiedepartementet» endres til «Justis- og politidepartementet».

II

I forskrift 19. august 1994 nr. 819 om konstruksjon, utforming og produksjon av personlig verneutstyr (PVU) gjøres følgende endring:

I § 4 femte ledd skal «Barne- og familiedepartementet» endres til «Justis- og politidepartementet».

III

I forskrift 19. august 1994 nr. 820 om maskiner gjøres følgende endring:

I § 4 nr. 2 skal «Barne- og familiedepartementet» endres til «Justis- og politidepartementet».

IV

I forskrift 20. august 1993 nr. 815 om brannvern på Svalbard gjøres følgende endringer:

I § 1–5 første ledd, § 1–6 nr. 1 og 2, § 1–8, § 2–2 siste ledd og § 5–9 første ledd skal «Direktoratet for brann- og elsikkerhet» endres til «Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap».

I § 2–1 første ledd skal «Direktoratet for brann- og elsikkerhet» endres til «Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap».

I § 1–6 nr. 2 skal «Arbeids- og administrasjonsdepartementet» endres til «Justis- og politidepartementet».

I § 1–9 annet ledd, § 2–1 annet til femte ledd, § 2–2 første ledd nr. 2 og 3, § 2–3, § 2–4 første til tredje ledd, § 4–14 annet ledd, § 4–16 tredje ledd, § 5–7 overskriften, første og annet ledd og § 5–10 annet ledd skal «direktoratet» endres til «Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap».

V

I forskrift 13. november 1992 nr. 798 om anvendelse av lov om eksplosive varer i forbindelse med demontering og destruksjon av eksplosiv vare som er bestemt for eller som tilhører Forsvaret gjøres følgende endringer:

«Lov om eksplosive varer» i forskriftstittelen endres til «brann- og eksplosjonsvernloven».

Forskriftens hjemmelfelt skal lyde:

Fastsatt ved kgl.res. 13. november 1992 med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 2 tredje ledd. Fremmet av Kommunaldepartementet.

I forskriftens tekst skal «lov 14. juni 1974 nr. 39 om eksplosive varer» endres til «lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven)».

VI

Endringene trer i kraft straks.

20. feb. Nr. 584 2004**Forskrift om endring i forskrift om reduksjon av utslipp av bensindamp fra lagring og distribusjon av bensin.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet og Justis- og politi departementet 20. februar 2004 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9 og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 43 b) og d), jf. delegeringsvedtak 27. juni 2003 nr. 793. Kunngjort 2. april 2004.

I

I forskrift 10. februar 1999 nr. 206 om reduksjon av utslipp av bensindamp fra lagring og distribusjon av bensin gjøres følgende endringer:

I § 3 nr. 1 første og annet ledd, § 4 nr. 1 første og annet ledd, § 6 nr. 1 første og annet avsnitt og nr. 3, § 7, § 8 og § 9 skal «Direktoratet for brann- og eksplosjonsvern» endres til «Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap».

I § 7, § 8 og § 9 skal «Arbeids- og administrasjonsdepartementet» endres til «Justis- og politidepartementet».

II

Endringene trer i kraft straks.

20. feb. Nr. 585 2004**Forskrift om endring i forskrift om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier og i forskrift om utarbeidelse og distribusjon av helse-, miljø- og sikkerhetsdatablad for farlige kjemikalier.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet og Justis- og politidepartementet 20. februar 2004 med hjemmel i lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 18 nr. 3 og § 74 nr. 1 tredje ledd, lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 27, jf. delegeringsvedtak 27. juni 2003 nr. 793. Kunngjort 2. april 2004.

I

I forskrift 16. juli 2002 nr. 1139 om klassifisering, merking mv. av farlige kjemikalier gjøres følgende endringer:

I § 9 første, annet og tredje ledd, § 20 første, annet og tredje ledd, § 22, § 27, § 28 og § 29 skal «Direktoratet for brann- og elsikkerhet» endres til «Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.»

§ 30 skal lyde:

Vedtaket truffet i medhold av denne forskriften av Direktoratet for arbeidstilsynet og Petroleumstilsynet kan påklages til Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Vedtaket truffet av Statens forurensningstilsyn kan påklages til Miljøverndepartementet. Vedtaket truffet av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap kan påklages til Justis- og politidepartementet.

II

I forskrift 19. desember 1997 nr. 1323 om utarbeidelse og distribusjon av helse-, miljø- og sikkerhetsdatablad for farlige kjemikalier gjøres følgende endringer:

I § 7 og § 8 skal «Direktoratet for brann- og elsikkerhet» endres til «Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap.»

III

Endringene trer i kraft straks.

23. mars Nr. 586 2004**Forskrift om endring i forskrift om dagpenger under arbeidsløshet.**

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 23. mars 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 4-2 og § 4-3. Kunngjort 2. april 2004.

I

I forskrift 16. september 1998 nr. 890 om dagpenger under arbeidsløshet gjøres følgende endring:

Ny § 2-4 skal lyde:

§ 2-4. *(Utbetaling av dagpenger som forskutterte lønnsгарantimidler til medlemmer bosatt i utlandet)*

Medlem bosatt i utlandet som er berettiget til dagpenger etter § 2-1, og som er tilmeldt Aetat, er ved retur til

bosettingslandet unntatt fra kravet etter folketrygdloven § 4–2 om opphold i Norge.

II

Endringen trer i kraft straks.

26. mars Nr. 587 2004

Forskrift om endring i forskrift om strukturavgift og strukturfond for kapasitetstilpasning av fiskeflåten.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 26. mars 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 9b. Kunngjort 2. april 2004.

I

I forskrift 30. juni 2003 nr. 876 om strukturavgift og strukturfond for kapasitetstilpasning av fiskeflåten gjøres følgende endringer:

§ 7 første, andre, tredje og fjerde skal lyde:

Fartøy som er tildelt kondemneringstilskudd skal utmeldes av merkeregisteret straks tilsagnet er akseptert.

Den som gis kondemneringsstøtte plikter å sørge for opphugging eller annen tilintetgjørelse av fartøyet som det tildeles tilskudd for. Innovasjon Norge kan stille de vilkår som er nødvendige for å sikre at destruksjon av fartøyet finner sted, herunder stille krav om dokumentasjon for at skroget er tilintetgjort.

Utstyr og motor kan fjernes fra fartøyet før det destrueres.

Det kan gis kondemneringsstøtte til dekning av destruksjonskostnader.

§ 10 andre ledd skal lyde:

Beslutning om å tildele eller ikke tildele støtte til kondemnering kan ikke påklages, jf. lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge § 6.

Alle henvisninger til «Statens nærings- og distriktutviklingsfond» og/eller «SND» endres til «Innovasjon Norge».

II

Endringene trer i kraft straks.

28. mars Nr. 588 2004

Forskrift om særskilt rapportering av finansielle transaksjoner til og fra Burma (Myanmar).

Fastsatt av Finansdepartementet 28. mars 2004 med hjemmel i lov 20. juni 2003 nr. 41 om tiltak mot hvitvasking av utbytte fra straffbare handlinger mv. (hvitvaskingsloven) § 18 nr. 4, jf. delegeringsvedtak 20. juni 2003 nr. 733. Kunngjort 2. april 2004.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder finansinstitusjoner som nevnt i finansieringsvirksomhetsloven § 1–3.

§ 2. Særskilt rapportering

Finansinstitusjoner skal rapportere alle finansielle transaksjoner til og fra enhver i Burma (Myanmar) til ØKOKRIM, jf. hvitvaskingsloven § 7.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

30. mars Nr. 589 2004

Forskrift om endring i forskrift om sanksjoner mot Liberia.

Fastsatt av Utenriksdepartementet 30. mars 2004 med hjemmel i forskrift 27. november 1992 nr. 879 om sanksjoner mot Liberia § 5. Kunngjort 2. april 2004.

I

I forskrift 27. november 1992 nr. 879 om sanksjoner mot Liberia gjøres følgende endringer:

Forskriftens innledning skal lyde:

Med hjemmel i lov 7. juni 1968 nr. 4 til gjennomføring av bindende vedtak av De Forente Nasjoners Sikkerhetsråd fastsettes følgende forskrift til gjennomføring av Sikkerhetsrådets resolusjon nr. 1521 av 22. desember 2003 og nr. 1532 av 12. mars 2004.

Ny § 5 skal lyde:

1. Formuesgoder som tilhører eller direkte eller indirekte kontrolleres av tidligere president Charles Taylor, Jewell Howard Taylor og Charles Taylor jr., samt andre personer eller enheter som er listeført av Sanksjonskomitéen for Liberia,¹ skal fryses. Den som fryser et formuesgode skal straks underrette Utenriksdepartementet om dette.
2. Det er forbudt for enhver å stille formuesgoder til rådighet for personer eller enheter som er angitt i nr. 1.
3. Nr. 1 og nr. 2 får ikke anvendelse på godskrivning av frosne konti av renter eller beløp som er forfalt til betaling før fryspålegget trådte i kraft,² under forutsetning av at også slike midler fryses. Utenriksdepartementet skal straks underrettes om eventuell godskrivning av frosne konti etter denne bestemmelse.
4. Unntak fra nr. 1 og nr. 2 kan gjøres for anvendelse av frosne formuesgoder til:
 - dekning av vesentlige behov og nødvendige ekstraordinære utgifter i Norge for en person som er angitt i nr. 1
 - betaling i Norge av skatt, lovpliktige forsikringspremier og avgifter for offentlige tjenester
 - innfrielse av en panteheftelse hvor det aktuelle formuesgodet var gjenstand for pantsettelse før fryspålegget trådte i kraft,² og midlene ikke tilgodeser personer eller enheter angitt i nr. 1
 - oppfyllelse av en dom hvor det aktuelle formuesgodet var søksmålgjenstand forutsatt at dom har falt før fryspålegget trådte i kraft² og formuesgodet ikke tilfaller personer eller enheter angitt i nr. 1
 - betaling av gebyrer til en finansinstitusjon i Norge til vedlikehold av konti.
 Utbetalinger i medhold av denne bestemmelse beslutes av Utenriksdepartementet i samråd med Sanksjonskomitéen for Liberia.

1 Du kan finne en liste med personer som er omtalt i denne paragrafen på FNs hjemmeside <http://www.un.org/Docs/sc/committees/Liberia3Template.htm>

2 Fastsatt 30. mars 2004 nr. 589, kunngjort 2. april 2004.

Nåværende § 5 og 6 blir § 6 og ny § 7.

I

Endringene trer i kraft straks.

31. mars Nr. 590 2004

Forskrift om endring i forskrift om regionale rovviltnemnder.

Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 31. mars 2004 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet § 4, § 9, § 12, § 35 og § 48. Kunngjort 2. april 2004.

I

I forskrift 30. august 2002 nr. 973 om regionale rovviltnemnder gjøres følgende endring:

§ 8 skal lyde:

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. mars 2005.

II

Endringen trer i kraft straks.

24. mars Nr. 591 2004

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe.

Fastsett av Landbruksdepartementet 24. mars 2004 med heimel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I (forordning (EF) nr. 999/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001 og forordning (EF) 260/2003). Kunngjort 6. april 2004.

I

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1480 om dyrehelsemessige vilkår for innførsel og utførsel av småfe blir det gjort følgende endringer:

I heimelfeltet sitt tilvising til EØS-avtala vedlegg I kap. I blir følgende forordningar lagt til:
forordning (EF) nr. 999/2001, forordning (EF) 1326/2001 og forordning (EF) 260/2003.

§ 17 skal lyde:

§ 17. Overførbare spongiforme encefalopatiar (TSE)

Avlsdyr skal anten:

- 1) kome frå ei driftseining som dei siste tre åra har følgd følgjande krav:
 - a) driftseininga er underlagt regelmessig offentlig veterinærkontroll,

- b) dyra er merka,
 - c) det har ikkje vore noko stadfesta tilfelle av skrapesjuka,
 - d) det er utført stikkprøvekontroll av gamle hodyr som er slakta, og
 - e) det er berre sett inn hodyr frå driftseining som oppfyller krava fastsett i bokstav a til d, eller
- 2) vera haldne på ei eller fleire driftseiningar som oppfyller krava i § 17, 1. ledd nr. 1 utan avbrot sidan fødselen eller i dei siste tre åra, eller
- 3) vera dyr med genotype ARR/ARR som definert i vedlegg I til vedtak 2002/1003/EF såframt dyret ikkje kjem frå ei driftseining der det har vore noko stadfesta tilfelle av skrapesjuka dei siste tre åra.

Ved innførsel til land innanfor EØS som har godkjent program for kontroll og utrydding av skrapesjuka etter forordning (EF) nr. 999/2001 for heile området eller delar av dette, skal krava i programmet vera oppfylte.

Det er forbode å innføra eller utføra avkom frå småfe smitta med bovin spongiform encefalopati (BSE), når dyra vart fødte dei siste to åra før stadfesta smitte, eller etter dei første kliniske teikna på BSE hos mordyret.

II

Endringa trer i kraft 1. april 2004. § 17, 1. ledd punkt 3 trer i kraft 1. november 2004.

24. mars Nr. 592 2004

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 24. mars 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I (forordning (EF) nr. 999/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001, forordning (EF) nr. 1494/2002 og forordning (EF) nr. 260/2003). Kunngjort 6. april 2004.

I

I forskrift 25. mars 2002 nr. 305 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg I kap. I tilføyes følgende forordninger:

forordning (EF) nr. 999/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001, forordning (EF) nr. 1494/2002 og forordning (EF) nr. 260/2003.

§ 4 første ledd nr. 3 og nytt nr. 4 skal lyde:

- 3) ikke komme fra driftsenhet eller område som er omfattet av dyrehelsemessige restriksjoner som angår storfe,
- 4) ikke være avkommet av hunddyr som er mistenkt for eller påvist å være smittet med overførbart spongiform encefalopati (TSE), dersom det ble født i løpet av de siste to år før mistanke eller påvisning, eller etter de første kliniske tegn på TSE hos mordyret, og

§ 4 første ledd nåværende nr. 4 blir nytt nr. 5.

§ 10 første ledd nr. 6 og nytt nr. 7 skal lyde:

- 6) ha gjennomgått en klinisk undersøkelse, utført av offentlig veterinær, i løpet av de siste 24 timer før forsendelse. De skal ved undersøkelsen ikke ha vist kliniske tegn på sykdom, og være funnet egnet til å gjennomføre hele transporten,
- 7) ikke være siste avkommet fra hunddyr som er mistenkt for eller påvist å være smittet med overførbart spongiform encefalopati (TSE), dersom det ble født innen to år før mistanke eller påvisning, eller etter de første kliniske tegn på TSE hos mordyret, og

§ 10 første ledd nåværende nr. 7 blir nytt nr. 8.

§ 12 nytt tredje ledd skal lyde:

Ved innførsel fra land utenfor EØS skal fremgå av helsesertifikatet at:

- 1) føring av drøvtyggere med protein fra pattedyr er forbudt i avsenderlandet, og at forbudet har blitt håndhevet, og
- 2) dyrene som skal innføres er identifisert ved et permanent identifikasjonssystem, hvor de kan spores tilbake til mordyr og opprinnelsesbesetning, og at de ikke er avkom av hunddyr som mistenkes for å være smittet med bovin spongiform encefalopati (BSE).

Bestemmelsene i tredje ledd gjelder ikke ved innførsel av storfe som er født og utelukkende oppdrettet i landene som er nevnt i forordning (EF) nr. 999/2001 vedlegg XI, kapittel D, punkt 4 med endringer.

§ 12 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2004.

24. mars Nr. 593 2004**Forskrift om endring i forskrift om bekjempelse av dyresjukdommer.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 24. mars 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 6. april 2004.

I

I forskrift 27. juni 2002 nr. 732 om bekjempelse av dyresjukdommer gjøres følgende endringer:

I § 2 etter «Lama» tilføyes:

Hjort: Dyr av arten hjort (*Cervus elaphus atlanticus*).

§ 11 overskriften og første ledd første kolon og nr. 1 skal lyde:

§ 11. Varslingsplikt som ledd i overvåkning av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE)

Som ledd i overvåkingen av TSE hos storfe, hjort og småfe skal:

- 1) dyreholder, praktiserende veterinær, dyretransportør eller annen som har ansvar for dyrene snarest varsle det lokale Mattilsynet om:
 - a. levende, avlivede eller døde storfe, hjort eller småfe som viser eller har vist neurologiske eller atferdsmessige forstyrrelser eller en gradvis forringelse av den generelle helsetilstanden som følge av forstyrrelser i sentralnervesystemet. Varslingsplikten gjelder ikke når kliniske undersøkelser, reaksjon på behandling, undersøkelser etter slaktning eller laboratorieanalyser før eller etter slaktning tilsier at TSE kan utelukkes som årsak
 - b. storfe eldre enn 24 måneder, hjort eldre enn 12 måneder og småfe eldre enn 18 måneder eller som har mer enn to frembrutte permanente fortenner, som har dødd eller blitt avlivet. Varslingsplikten gjelder ikke dyr som har blitt avlivet i forbindelse med en epidemi, for eksempel munn- og klauvsjuka, eller blitt slaktet for humant konsum.

§ 11 første ledd nr. 2 første punktum skal lyde:

- 2) dyreholder varsle slakteriet senest tre arbeidsdager før storfe, hjort og småfe som er innført fra utlandet, samt storfe som er avkom etter innførte kyr/kviger, sendes til slakteri.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2004.

24. mars Nr. 594 2004**Forskrift om endring i forskrift om fortegnelse over sjukdommer som omfattes av matloven.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 24. mars 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 6. april 2004.

I

I forskrift 19. mars 1965 nr. 9941 om fortegnelse over sjukdommer som omfattes av matloven gjøres følgende endringer:

Punkt I «B-sjukdommer», «Flere dyreslag», syvende strekpunkt skal lyde:

- Overførbare spongiforme encefalopatier, unntatt BSE hos storfe og skrapesjuka

Punkt I, «B-sjukdommer», «Småfe», femte strekpunkt skal lyde:

- Skrapesjuka

Punkt I, «B-sjukdommer», «Fjørfe», sjettestrekpunkt skal lyde:

- Aviær rhinotrakeitt – Avian rhinotracheitis (ART)

II

Endringene trer i kraft 1. april 2004.

30. mars Nr. 595 2004**Forskrift om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE).**

Fastsatt av Landbruksdepartementet, Fiskeridepartementet og Helsedepartementet 30. mars 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 11, § 12, § 15, § 17 og § 19, jf. delegeringsvedtak av 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. I (forordning (EF) nr. 999/2001, forordning (EF) nr. 1248/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001, forordning (EF) nr. 270/2002, forordning (EF) nr. 1494/2002 og forordning (EF) nr. 260/2003). Kunngjort 6. april 2004.

*I***§ 1. Formål**

Formålet med denne forskriften er å forebygge, ha kontroll med og utrydde overførbare spongiforme encefalopatier som kan overføres fra dyr til dyr eller fra dyr til mennesker.

§ 2. Overførbare spongiforme encefalopatier (TSE)

Forordning (EF) nr. 999/2001 som endret ved forordning (EF) nr. 1248/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001, forordning (EF) nr. 270/2002, forordning (EF) nr. 1494/2002 og forordning (EF) nr. 260/2003 om forebygging, kontroll og utryddelse av visse overførbare spongiforme encefalopatier, gjelder som forskrift med de tilpasningene som fremgår av protokoll 1 til EØS-avtalen og avtalen for øvrig. Dette gjelder med unntak for forordning (EF) nr. 999/2001, vedlegg XI, del C slik det lyder etter endringen i forordning (EF) nr. 1326/2001. Fôring med animalsk protein reguleres av forskrift 22. desember 2000 nr. 1416 om forbud mot bruk av foredlede animalske proteiner i fôr til produksjonsdyr.

Både forordning (EF) nr. 1128/2003 og den endring av vedlegg VII i forordning (EF) nr. 999/2001 som følger av forordning (EF) nr. 1915/2003 gjelder som norsk forskrift.

§ 3. Godkjenning

I de tilfellene det etter forordningene som denne forskriften gjennomfører, kreves egen godkjenning, kan slik gis av Mattilsynet etter søknad. Det kan settes vilkår for godkjenningen. Godkjenningen kan trekkes tilbake dersom vilkårene ikke oppfylles.

Godkjenning etter forordning (EF) nr. 999/2001, vedlegg XI del A nr. 6 kan bare innvilges for fjerning av ryggmarg fra sau og geit i nedskjæringsvirksomhet, jf. vedlegg XI del A nr. 6, bokstav b.

§ 4. Spesifisert risikomateriale (SRM)

Virksomhet som er ansvarlig for å fjerne og behandle spesifisert risikomateriale (SRM) i henhold til denne forskriften, skal innføre nødvendige tiltak for å sikre at SRM ikke forurenses. SRM skal holdes fullstendig atskilt fra annet avfall som ikke skal behandles og destrueres som SRM.

Slakt eller deler av slakt under 12 måneder hvor virvelsøylen ikke er fjernet, skal identifiseres med en blå stripe på merket som definert i forskrift 28. mars 2001 nr. 315 om opprinnelsesmerking av ferskt storfekjøtt. Dette gjelder ikke for omsetning direkte til forbruker.

I handelsdokumentet, jf. forskrift 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og omsetning mv. av ferskt kjøtt § 16a, skal det for slakt som er importert eller ved eksport, angis antall storfe eller deler av storfe hvor virvelsøylen skal fjernes og antall storfe eller deler av storfe der virvelsøylen ikke skal fjernes. Ved import fra tredjeland skal disse opplysningene være oppført på hygienesertifikatet, som definert i forskrift 25. april 1994 nr. 320 om kjøttkontroll og frambud mv. av ferskt kjøtt.

Virksomhet som er ansvarlig for å fjerne og behandle spesifisert risikomateriale (SRM) i henhold til denne forskriften, skal dokumentere:

- a) hvor avfallet skal leveres,
- b) mengde SRM-avfall som er levert.

§ 5. Tilsyns- og vedtaksmyndighet

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med matloven § 23 om tilsyn og vedtak og kan herunder treffe vedtak etter § 24 om særskilt smittesanering, § 25 om stenging og virksomhetskarantene og § 26 om tvangsmulkt.

§ 6. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 7. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. april 2004. Kravet om fjerning av virvelsøylen fra slakt av storfe eldre enn tolv måneder, i forordning (EF) nr. 999/2001 vedlegg XI del A nr. 1 bokstav a) i) endret ved forordning (EF) nr. 1494/2002, trer ikke i kraft før 1. november 2004 når det gjelder dyr som er født, oppdrettet og slaktet i Norge.

Ryggmarg skal uansett fjernes.

Kravet om godkjenning etter denne forskriften i § 3 andre ledd trer i kraft 1. august 2004.

Forskrift 20. november 2000 nr. 1163 om spesifisert risikomateriale med hensyn til overførbare spongiforme encefalopatier (SRM), oppheves 1. april 2004.

II

I det følgende gjengis til informasjon forordning (EF) nr. 999/2001 om forebyggelse av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) med de endringsforordningene som går fram av § 2. Artiklene og vedlegg er gjengitt med de EØS-tilpasninger som følger av protokoll I til EØS-avtalen og avtalen for øvrig. Forordningstekstene for øvrig er satt i klammer. Oversettelsene er foreløpige.

Se her for å lese forordning (EF) nr. 999/2001: <http://www.lovdata.no/ltavd1/lt2004/icons/pdf/32001R0999.pdf>

Se her for å lese forordning (EF) nr. 1248/2001: <http://www.lovdata.no/ltavd1/lt2004/icons/pdf/32001R1248.pdf>

Se her for å lese forordning (EF) nr. 1326/2001: <http://www.lovdata.no/ltavd1/lt2004/icons/pdf/32001R1326.pdf>

Se her for å lese forordning (EF) nr. 270/2002: <http://www.lovdata.no/ltavd1/lt2004/icons/pdf/32002R0270.pdf>

Se her for å lese forordning (EF) nr. 1494/2002: <http://www.lovdata.no/ltavd1/lt2004/icons/pdf/32002R1494.pdf>

Se her for å lese forordning (EF) nr. 260/2003: <http://www.lovdata.no/ltavd1/lt2004/icons/pdf/32003R0260.pdf>

Se her for å lese forordning (EF) nr. 1128/2003: <http://www.lovdata.no/ltavd1/lt2004/icons/pdf/32003R1128.pdf>

Se her for å lese forordning (EF) nr. 1915/2003: <http://www.lovdata.no/ltavd1/lt2004/icons/pdf/32003R1915.pdf>

30. mars Nr. 596 2004

Forskrift om endring i forskrift om opptak til studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU).

Fastsatt av styret ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) 30. mars 2004 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 39 nr. 3, jf. delegeringsvedtak 11. mars 1998 nr. 243. Kunngjort 6. april 2004.

I

I forskrift 1. april 2003 nr. 428 om opptak til studier ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet (NTNU) gjøres følgende endring:

§ 26 skal lyde:

Opptaket til profesjonsstudiet i psykologi følger egne regler fastsatt av NTNUs styre.

II

Endringen trer i kraft 30. mars 2004.

31. mars Nr. 597 2004

Forskrift om endring i forskrift om godtgjørelse av utgifter til legehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak.

Fastsatt av Helsedepartementet 31. mars 2004 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2-1a fjerde ledd, § 4-1 annet ledd, § 5-5 nr. 1 og nr. 2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5-1 siste ledd og lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6-2. Kunngjort 6. april 2004.

I

I forskrift 1. desember 2000 nr. 1389 om godtgjørelse av utgifter til legehjelp som utføres poliklinisk ved statlige helseinstitusjoner og ved helseinstitusjoner som mottar driftstilskudd fra regionale helseforetak gjøres følgende endringer:

I kapittel 6 under punktet «R Laboratorieundersøkelser og prøver» skal takst 701 j lyde:

		Ref	Merkn.
701 j	Måling av beinmineralinnhold – måling med DXA	172	R3b

I kapittel 6 under punktet «S Radiologi» underpunkt 6 «Sluttberegning» skal første ledd lyde:

Vektene slik de fremstår etter diskonteringstrinnet betegnes prisvekter. Refusjonen beregnes som sum prisvekter, korrigert for relevant insentivsats, multiplisert med enhetspris. Enhetsprisen er satt til 760 kroner.

I kapittel 6 under punktet «S Radiologi» underpunkt 6 «Sluttberegning» skal tabell 1 lyde:

Tabell 1. Primærkategorier og kostnadsvekter

Primær-kategori	Navn	Vekt	Insentivsats	A ¹
PK001	Granskning CT MR og angio	0,186	0	
PK002	Granskning RG og UL	0,186	0	
PK003	Teleradiologisk konferanse	0,446	0	
PK004	Us inneliggende pas ²	0	0	
PK005	Us v/anestesi	2,312	0	
PK006	Intervensjon omfattende	2,321	0	
PK008	Intervensjon enkel	0,679	0	
PK009	Stentinnleggelse	6,795	0	
PK080	Beintetthetsmåling	0,226	0	
PK101	Rettslig us ³	0	0	A
PK102	RG kontrast enkel	0,626	-15	A
PK103	RG kontrast omfattende	0,933	-15	A
PK104	RG u/kontrast omfattende	0,204	-15	A
PK107	RG større angiografi	1,754	-15	A
PK108	Mammografi	0,157	0	A
PK109	RG u/kontrast m/tilleggsbilder	0,24	-15	A
PK110	Venografi	1,081	-15	A
PK111	RG kontrast moderat	0,764	-15	A
PK112	RG u/kontrast enkel	0,164	-15	A
PK113	RG thorax	0,155	-15	A
PK114	RG u/kontrast moderat	0,179	-15	A
PK201	UL prosedyre	0,37	0	A
PK203	UL region	0,308	0	A
PK204	UL moderat	0,215	0	A
PK205	UL enkel	0,193	0	A
PK301	CT kontrast flere bilder	1,367	0	A
PK302	CT kontrast enkeltorgan	1,261	0	A
PK303	CT u/kontrast ts	0,838	0	A
PK304	CT region u/kontrast	0,542	0	A
PK305	CT enkeltorgan m/pros u/kontrast	0,639	0	A
PK306	CT enkeltorgan u/kontrast	0,495	0	A
PK402	MR kontrast region/rekonstr	1,923	15	A
PK403	MR kontrast enkeltorg/rekonstr	1,573	15	A
PK404	MR u/kontrast ts	0,94	15	A
PK405	MR u/kontrast region	0,887	15	A
PK408	MR u/kontrast enkel	0,64	15	A

1 A betegner at primærkategorien er aggregert.

2 Inneliggende pasienter honoreres via ordningen Innsatsstyrt finansiering.

3 Det ytes ikke refusjon for rettslige undersøkelser.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. april Nr. 598 2004

Forskrift om endring i forskrifter i forbindelse med dispensasjon til å forlenge fiskefartøy ut over fastsatte lengdegrensener når sikkerhetsmessige hensyn tilsier det.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 2. april 2004 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 6. april 2004.

I

I forskrift 9. desember 2003 nr. 1484 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2004 gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd skal lyde:

For å kunne delta i fisket må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei,
- d) fartøyet må ha hatt adgang til å delta i fisket i 2003.

II

I forskrift 9. desember 2003 nr. 1483 om adgang til å delta i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen sør for 62° N i 2004 gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd skal lyde:

For å kunne delta i fisket etter torsk må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk,
- d) fartøy under 21 meter største lengde må i tillegg ha fisket og levert minst 10 tonn torsk rund vekt i minst ett av årene 2000, 2001 eller 2002,
- e) fartøy fra og med 21 meter største lengde og under 28 meter største lengde må i tillegg ha fisket og levert minst 50 tonn torsk rund vekt i minst ett av årene 2000, 2001 eller 2002.

III

I forskrift 9. desember 2003 nr. 1482 om adgang til å delta i fisket etter sei med not nord for 62° N for fartøy under 27,50 meter største lengde i 2004 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

For å kunne delta i fisket etter sei med not nord for 62° N må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fisket etter sei med not,
- d) fartøy mellom 13 og 27,50 meter største lengde, eller fartøy større enn 27,50 meter når Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøy ut over 27,50 meter av sikkerhetsmessige årsaker, må ha hatt adgang til å delta i fisket i 2003.

IV

I forskrift 9. desember 2003 nr. 1626 om adgang til å delta i fisket etter sei med not sør for 62° N for fartøy under 27,50 meter største lengde i 2004 gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

For å kunne delta i fisket etter sei med not sør for 62° N for fartøy mellom 13 og 27,50 meter største lengde må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde mellom 13 og 27,50 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fisket etter sei med not,
- d) fartøyet må ha fisket og levert minst 3 tonn sei med not sør for 62° N i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy med mindre slik tillatelse gis i medhold av denne forskrift.

V

I forskrift 9. desember 2003 nr. 1604 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2004 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

For å kunne delta i gruppe I i kystfartøygruppens fiske etter makrell må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde på eller under 21,35 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og ha en lastekapasitet på 1500 hl eller mindre,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med not. Fartøy som skal

- fiske med garn/snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med garn/snøre,
- d) fartøy som skal fiske med not må ha hatt adgang til å delta i fisket etter makrell med not i 2003 i gruppe I for fartøy under 13 meter største lengde eller i gruppen for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde. Fartøy som skal fiske med garn/snøre må tilsvarende ha hatt adgang til å delta i fisket etter makrell med not eller garn/snøre i 2003 i gruppe I for fartøy under 13 meter største lengde eller i gruppen for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde.

VI

I forskrift 9. desember 2003 nr. 1481 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2004 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

For å kunne delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2004 må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde på eller under 27,50 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og ha en lastekapasitet på 1500 hl eller mindre,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot eller snurrevad,
- fartøy som skal fiske med snurpenot, landnot eller snurrevad må ha hatt adgang til å delta i fisket i 2003.

VII

I forskrift 9. desember 2003 nr. 1744 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter nordsjøsild sør for 62° N i 2004 gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

For å kunne delta i gruppe I i kystfartøygruppens fiske etter nordsjøsild sør for 62° N i 2004 må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde på eller under 21,35 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og ha en lastekapasitet på 1500 hl eller mindre,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter nordsjøsild med snurpenot eller landnot. Fartøy som benyttes til fiske med lysing, skal ha særskilt lysebåt,
- eier må ha deltatt i fisket etter nordsjøsild med not med eget fartøy og levert minst følgende kvanta sild i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001:

Fartøy under 10 meter:	3,0 tonn
Fartøy mellom 10–14,99 meter:	5,0 tonn
Fartøy mellom 15–20,99 meter:	10,0 tonn
Fartøy mellom 21–21,35 meter:	12,5 tonn

VIII

I forskrift 22. desember 2003 nr. 1772 om regulering av fisket etter makrell i 2004 gjøres følgende endring:

§ 3 skal lyde:

Følgende fartøy kan delta i fisket:

- Konsesjonspliktige ringnotfartøy, jf. forskrift 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fisket med ringnot § 2,
- Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre som har deltatt i SUK-gruppen i makrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62° N i minst ett av årene 2001, 2002 eller 2003,
- Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre som fikk adgang til å delta etter forskrift 1. juni 1992 nr. 425 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøsildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i SUK-gruppen i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøsild eller makrell i minst ett av årene 2001, 2002 eller 2003.

IX

I forskrift 22. desember 2003 nr. 1796 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen, innenfor grunnlinjene på kyststrekningen Stad – Lindesnes og i Skagerrak i 2004 gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

Følgende fartøy kan delta i fisket:

- Fartøy med ringnottillatelse, jf. forskrift 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fisket med ringnot § 2,

- b) Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre som har deltatt i SUK-gruppen i fisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøisild, skagerraksild, makrell i Nordsjøen eller makrell nord for 62° N i minst ett av årene 2001, 2002 eller 2003,
- c) Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre som fikk adgang til å delta etter Fiskeridepartementets forskrift 1. juni 1992 nr. 425 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøisildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i SUK-gruppen i fisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøisild eller makrell i minst ett av årene 2001, 2002 eller 2003.

X

Endringene trer i kraft straks.

2. april Nr. 599 2004

Forskrift om endring i forskrift om anvendelse av kapitaldekningsregler på konsolidert basis mv.

Fastsatt av Finansdepartementet 2. april 2004 med hjemmel i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–9, jf. § 2–16. Kunngjort 6. april 2004.

I

I forskrift 25. mars 1991 nr. 214 om anvendelse av kapitaldekningsregler på konsolidert basis mv. gjøres følgende endring:

§ 4 nytt sjettede ledd skal lyde:

Verdivurderingsprinsippene i selskapsregnskapet skal legges til grunn.

II

Endringen trer i kraft straks.

8. mars Nr. 608 2004

Forskrift om endring i forskrift om viltforvaltning på statsgrunn.

Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 8. mars 2004 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet § 31, § 26 pkt. 3 og 4 og § 50, jf. delegeringsvedtak 2. april 1982 nr. 592. Kunngjort 16. april 2004.

I

I forskrift 19. april 1988 nr. 336 om viltforvaltning på statsgrunn gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Administrasjonen av jakt og fangst på statsgrunn utenom statsallmenningene skal tilligge Statskog SF.

Overskriften «Administrasjonsutgifter» og § 16 oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. mars Nr. 609 2004

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter.

Fastsatt av Helsedepartementet 31. mars 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–5 fjerde ledd og § 22–2 andre ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 1 og 2. Kunngjort 16. april 2004.

I

I forskrift 27. juni 2003 nr. 959 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling i private medisinske laboratorie- og røntgenvirksomheter gjøres følgende endringer:

I kapittel II under punktet A Takster for private medisinske laboratorievirksomheter skal takst 870 lyde:

Takst	Tekst	Ref.	Merk.	Rep.
870	Måling av benmineralinnhold – måling med DXA. Taksten kan ikke benyttes	172,-		0

<i>Takst</i>	<i>Tekst</i>	<i>Ref.</i>	<i>Merk.</i>	<i>Rep.</i>
	ved screeningundersøkelser. Taksten kan kun kreves av spesialister innen endokrinologi, nukleærmedisin, radiologi, revmatologi eller andre med dokumentert spesialkunnskap innen fagområdet metabolske bensykdommer. Taksten kan kun kreves 1 gang per år per pasient. Pasienten kan i tillegg avkreves egenandel iht. takst 899a/899b.			

I kapittel II under punktet B Takster for private røntgenvirksomheter, underpunkt 6 Sluttberegning skal første ledd lyde:

Vektene slik de fremstår etter diskonteringstrinnet betegnes prisvekter. Refusjonen beregnes som sum prisvekter, korrigert for relevant insentivsats, multiplisert med enhetspris. Enhetsprisen er satt til 870 kroner.

I kapittel II under punktet B Takster for private røntgenvirksomheter, underpunkt 6 Sluttberegning skal tabell 1 lyde:

Tabell 1. Primærkategorier og kostnadsvekter

<i>Primærkategori</i>	<i>Navn</i>	<i>Vekt</i>	<i>Insentiv- sats</i>	<i>A¹</i>
PK001	Granskning CT MR og angio	0,162	0	
PK002	Granskning RG og UL	0,162	0	
PK003	Teleradiologisk konferanse	0,503	0	
PK004	Us inneliggende pas ²	0	0	
PK005	Us v/anestesi	2,432	0	
PK006	Intervensjon omfattende	2,392	0	
PK008	Intervensjon enkel	0,819	0	
PK009	Stentinnleggelse	7,002	0	
PK080	Beintetthetsmåling	0,198	0	
PK101	Rettslig us ³	0	0	A
PK102	RG kontrast enkel	0,581	-15	A
PK103	RG kontrast omfattende	0,851	-15	A
PK104	RG u/kontrast omfattende	0,25	-15	A
PK107	RG større angiografi	1,808	-15	A
PK108	Mammografi	0,156	0	A
PK109	RG u/kontrast m/tilleggsbilder	0,235	-15	A
PK110	Venografi	1,233	-15	A
PK111	RG kontrast moderat	0,75	-15	A
PK112	RG u/kontrast enkel	0,133	-15	A
PK113	RG thorax	0,163	-15	A
PK114	RG u/kontrast moderat	0,187	-15	A
PK201	UL prosedyre	0,368	0	A
PK203	UL region	0,279	0	A
PK204	UL moderat	0,229	0	A
PK205	UL enkel	0,174	0	A
PK301	CT kontrast flere bilder	1,401	0	A
PK302	CT kontrast enkeltorgan	1,14	0	A
PK303	CT u/kontrast ts	0,735	0	A
PK304	CT region u/kontrast	0,563	0	A
PK305	CT enkeltorgan m/pros u/kontrast	0,833	0	A
PK306	CT enkeltorgan u/kontrast	0,44	0	A
PK402	MR kontrast region/rekonstr.	1,707	15	A
PK403	MR kontrast enkeltorg/rekonstr.	1,657	15	A
PK404	MR u/kontrast ts	0,859	15	A
PK405	MR u/kontrast region	0,604	15	A
PK408	MR u/kontrast enkel	0,514	15	A

1 A betegner at primærkategorien er aggregertbar.

2 Inneliggende pasienter honoreres via ordningen Innsatsstyrt finansiering.

3 Det ytes ikke refusjon for rettslige undersøkelser.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. mars Nr. 610 2004**Forskrift om endring i forskrift om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 31. mars 2004 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 1, § 11, § 35, § 41, § 41a, § 47, § 48, § 54a, § 55, § 80, § 94, § 96, § 97, § 100 og § 106, jf. delegeringsvedtak 12. oktober 1962 nr. 5, delegeringsvedtak 5. april 1963 nr. 9, delegeringsvedtak 1. desember 1978 nr. 1 og delegeringsvedtak 15. januar 1979 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56f (direktiv 98/18/EF, direktiv 2002/25/EF og direktiv 2003/75/EF), jf. vedlegg II kap. XIX nr. 1 (direktiv 98/34/EF), jf. vedlegg XIII nr. 56ca (direktiv 1999/35/EF). Kunngjort 16. april 2004.

I

I forskrift 28. mars 2000 nr. 305 om besiktelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriks fart er det gjort endringer i vedlegg I kapittel III regel 5– 1. Vedlegget gjengis ikke her, men kan fås ved henvendelse til Sjøfartsdirektoratet, Postboks 8123 Dep, 0032 Oslo, telefon: 22454500, faks: 22454501.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. april Nr. 611 2004**Forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 1. april 2004 med hjemmel i lov 16. januar 2004 nr. 5 om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen § 2 første ledd første og annet punktum og lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 første ledd. § 1 er en videreføring av kgl.res. 11. april 2003 nr. 460 § 1. Kunngjort 16. april 2004.

§ 1. ¹ *Konsesjonsgrenser*

Grensene for svine- og fjørfehold som kan drives uten departementets tillatelse er;

1. slaktekyllingproduksjon med inntil 120.000 omsatte og slaktede kyllinger pr. år eller
2. kalkunproduksjon med inntil 30.000 omsatte og slaktede kalkuner pr. år eller
3. eggproduksjon med maksimalt 7.500 innsatte høner på ethvert tidspunkt eller
4. svineproduksjon med inntil 2.100 omsatte og slaktede slaktegriser pr. år, eller maksimalt 105 innsatte avlspurker på ethvert tidspunkt eller
5. satellitt i purkering med inntil 53 avlspurker på ethvert tidspunkt, eller maksimalt 2.100 omsatte og slaktede slaktegriser pr. år.

For nav i purkeringer kan det innvilges konsesjon for inntil 450 innsatte avlspurker.

¹ § 1 er en videreføring av kgl.res. 11. april 2003 nr. 460 § 1.

§ 2. *Produksjon over to år*

Det er tillatt å overstige konsesjonsgrensen eller innvilget dyretall med inntil 15% ett år, mot tilsvarende reduksjon i produksjonen det påfølgende året. Det er alltid de to siste årene som vurderes i sammenheng.

§ 3. *Forholdstall*

En slaktegris regnes som en konsesjonsenhet, en avlspurke som 20 konsesjonsenheter, en avlspurke i purkering som 40 konsesjonsenheter, en slaktekylling som 0,0175 konsesjonsenheter, en kalkun som 0,07 konsesjonsenheter og en høne som 0,28 konsesjonsenheter.

§ 4. *Definisjoner*

1. Som slaktekylling regnes slaktekylling fra en ukes alder.
2. Som kalkun regnes kalkun fra en ukes alder.
3. Som høne regnes høne fra 20 ukers alder som produserer egg til konsum eller rugeeggproduksjon.
4. Som slaktegris regnes gris fra 50 kg levende vekt.
5. Som avlspurke regnes gris som har født minst ett kull.
6. Med purkering menes driftsopplegg der en produsent med en besetning av avlspurker (nav) leier ut høydrektige avlspurker til flere produsenter (satellitter) for smågris eller slaktegrisproduksjon.

§ 5. *Unntak fra konsesjonsplikten etter lovens § 3 første ledd*

Dersom en har drevet ervervsmessig svine- eller fjørfeproduksjon i minimum ti år og overtar en eiendom med ervervsmessig svine- eller fjørfeproduksjon som en har odelsrett til, og produksjonene til sammen overstiger grensen for konsesjonsfri drift, kan det gjøres unntak fra konsesjonsplikten etter lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen § 3 første ledd. Fylkesmannen kan dispensere fra tiårskravet.

Ved inngåelse av ekteskap eller samboerskap der partene har hver sin ervervsmessige svine- eller fjørfeproduksjon som de har drevet i minimum tre år, og disse produksjonene til sammen overstiger grensen for konsesjonsfri drift, kan det gis unntak fra konsesjonsplikten etter lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen § 3 første ledd.

Produksjonen kan ikke flyttes til et annet gårds- og bruksnummer.

§ 6. Omlegging av produksjonen innenfor innvilget antall konsesjonsenheter

Det kan gis tillatelse til omlegging av produksjonen innenfor innvilget antall konsesjonsenheter. Med omlegging menes overgang fra produksjon av et konsesjonsregulert dyreslag, til et annet. Ved omlegging betraktes alle former for svineproduksjon som én produksjon.

§ 7. Vilkår for purkeringer

Avlspurkene skal eies av navet, og smågrisene skal eies av satellittene. Etter avvenning skal avlspurkene tilbake til navet. Det skal ikke foregå grising ved navet. Det skal ikke produseres slaktegris i navet ut over det som er nødvendig til rekruttering.

Nav og satellitter kan ikke ha eierinteresser eller andre former for økonomiske interesser i hverandres produksjoner.

Navet plikter å rapportere til fylkesmannen hvilke besetninger som inngår som satellitter i purkeringer, og hvor mange avlspurker den enkelte satellitt skal leie fra navet.

§ 8. Standardisert erstatning

Drives produksjon i strid med lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen eller vedtak gjort i medhold av denne, ilegges standardisert erstatning etter følgende satser:

1. Slaktekylling	kr 3 pr. dyr
2. Kalkun	kr 25 pr. dyr
3. Høns	kr 55 pr. dyr
4. Slaktegris	kr 300 pr. dyr
5. Avlspurke	kr 300 pr. konsesjonsenhet.

Ved produksjon av flere dyreslag, beregnes erstatningen forholdsmessig ut fra de enkelte produksjonenes andel av den totale produksjonen.

§ 9. Endring av tildelte konsesjoner

Produsenter med konsesjon til å produsere et bestemt antall innsatte slaktekylling, kalkun eller slaktegris pr. år, skal gis konsesjon til å produsere det tilsvarende antall omsatte og slaktede slaktekylling, kalkun eller slaktegris pr. år.

§ 10. Søknadsprosedyre

Søknad skal fremsettes på søknadsskjema fastsatt av Statens landbruksforvaltning, og sendes kommunen. Kommunen forbereder saken og avgir innstilling til fylkesmannen. Vedtak fattes av fylkesmannen.

§ 11. Delegering

Departementets myndighet etter lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen delegeres til fylkesmannen. Dette gjelder ikke departementets myndighet etter lovens § 2 første ledd annet punktum.

§ 12. Klage

Vedtaket fattet av fylkesmannen kan påklages til Statens landbruksforvaltning.

§ 13. Ikrafttredelse

Forskriften gjelder fra 1. april 2004. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 11. april 2003 nr. 461 om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen § 2 flg.

2. april Nr. 612 2004**Ikrafttredelse av lov 13. desember 2002 nr. 76 om endringer i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling.**

Fastsatt av Finansdepartementet 2. april 2004 med hjemmel i lov 13. desember 2002 nr. 76 om endringer i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling del II, jf. delegeringsvedtak 13. desember 2002 nr. 1502. Kunngjort 16. april 2004.

*I***§ 1. Ikrafttredelse**

Endringen i § 2–1 femte og sjette ledd, § 2–3 overskriften, § 2–8 annet ledd nr. 1 og 2, § 2–12, § 3–1 tredje ledd og § 3–8 første ledd i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling, som ble vedtatt ved lov 13. desember 2002 nr. 76, trer i kraft 1. juni 2004.

II

Vedtaket trer i kraft 1. juni 2004.

2. april Nr. 613 2004**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2004.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 2. april 2004 med hjemmel i forskrift 19. desember 2003 nr. 1734 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2004 § 23. Kunngjort 16. april 2004.

I

I forskrift 19. desember 2003 nr. 1734 om regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2004 gjøres følgende endringer:

§ 6 første ledd skal lyde:

Fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 og under 28 meter som har adgang til å delta i gruppe I etter forskrift 9. desember 2003 nr. 1484 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2004 § 2, kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta sei rund vekt:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Kvotefaktor uten overregulering</i>	<i>Maksimalkvote</i>
15,00 – 15,99 meter	5,41	26,29 tonn	104 tonn
16,00 – 16,99 meter	6,03	29,31 tonn	117 tonn
17,00 – 17,99 meter	6,65	32,32 tonn	129 tonn
18,00 – 18,99 meter	7,34	35,67 tonn	142 tonn
19,00 – 19,99 meter	7,96	38,69 tonn	153 tonn
20,00 – 20,99 meter	8,51	41,36 tonn	165 tonn
21,00 – 21,99 meter	8,21	39,90 tonn	159 tonn
22,00 – 22,99 meter	8,55	41,55 tonn	165 tonn
23,00 – 23,99 meter	8,90	43,25 tonn	172 tonn
24,00 – 24,99 meter	9,24	44,91 tonn	178 tonn
25,00 – 25,99 meter	9,52	46,27 tonn	185 tonn
26,00 – 26,99 meter	9,86	47,92 tonn	191 tonn
27,00 – 27,99 meter	10,14	49,28 tonn	196 tonn

§ 17 skal lyde:

Fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske 80 tonn sei som bifangst.

II

Endringene i kraft straks. Endringen i § 6 første ledd trer i kraft med virkning fra 13. april 2004.

5. april Nr. 614 2004**Forskrift om opprydding i forurenset grunn ved bygge- og gravearbeider.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 5. april 2004 med hjemmel i lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 52a og § 85, jf. delegeringsvedtak 16. mai 1986 nr. 1094. Kunngjort 16. april 2004.

§ 1. Formål

Forskriften har til formål å sikre at områder med forurenset grunn ikke skal medføre uakseptabel helse- og miljørisiko i omgivelsene.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder ved terrenginngrep i områder hvor det er grunn til å tro at det er forurenset grunn.

Forskriften gjelder ikke for saker som omfattes av forskrift 4. desember 1997 nr. 1442 om regulering av mudring og dumping i sjø og vassdrag.

Statens forurensningstilsyn (SFT) kan i det enkelte tilfelle bestemme at forskriften ikke skal gjelde for lokaliteter som ut fra spesielle forhold bør behandles av SFT eller den SFT bemyndiger.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften menes med:

Forurenset grunn:

Grunn der konsentrasjonen av helse- eller miljøfarlige stoffer overstiger fastsatte normverdier for mest følsom arealbruk, jf. vedlegg 1, eller andre helse- og miljøfarlige stoffer som etter en risikovurdering må likestilles med disse.

Tiltakshaver:

Den person eller foretak som terrenginngrepet utføres på vegne av og som er ansvarlig for at tiltaket blir utført i samsvar med myndighetskrav.

Terrenginngrep:

Graving, planering, masseuttak, utfylling og andre inngrep som kan medføre skade eller ulempe ved at eksisterende forurensning spres eller gjøres mindre tilgjengelig for oppryddingstiltak.

Akseptkriterier:

Beregnete konsentrasjoner av enkeltstoffer eller stoffgrupper i grunnen, som kan aksepteres på bakgrunn av en risikovurdering basert på planlagt bruk av eiendommen og stedspecifikke forhold for øvrig.

§ 4. Krav om undersøkelser

Tiltakshaver skal vurdere om det er forurenset grunn i området der et terrenginngrep er planlagt gjennomført.

Dersom det er grunn til å tro at det er forurenset grunn i området, skal tiltakshaver sørge for at det blir utført nødvendige undersøkelser for å få klarlagt omfanget og betydningen av eventuell forurensning i grunnen. Undersøkelsene skal som minimum avklare om normverdier for mest følsom arealbruk, jf. vedlegg 1, er overskredet.

Dersom undersøkelsene viser at det er forurenset grunn, jf. § 3 annet ledd, kreves det ytterligere undersøkelser og vurderinger for å klargjøre eventuelle konflikter mellom miljøhensyn og brukerinteresser og behov for tiltak.

§ 5. Krav til tiltak ved terrenginngrep i forurenset grunn

Ved terrenginngrep i forurenset grunn, plikter tiltakshaver å gjennomføre de tiltak som er nødvendige for å sikre at:

- a) konsentrasjonene av miljøgifter i grunnen etter tiltak ikke overstiger normverdiene i vedlegg 1 eller akseptkriterier fastsatt på bakgrunn av en risikovurdering basert på planlagt bruk av eiendommen og de stedspecifikke miljø- og brukerinteresser for øvrig.
- b) anleggsarbeidet, herunder oppgraving og disponering av forurenset masse, ikke medfører forurensningsspredning eller fare for skade på helse eller miljø.

Forurenset masse som ikke disponeres på eiendommen skal leveres til godkjent deponi eller behandlingsanlegg med tillatelse etter forurensningsloven.

§ 6. Krav til tiltaksplan

Dersom normverdiene i vedlegg 1 er overskredet, skal det utarbeides tiltaksplan.

Tiltaksplanen skal inneholde følgende punkter:

- 1) Redegjørelse for de undersøkelser av forurensning i grunnen som er foretatt, jf. § 4.
- 2) Redegjørelse for eventuelle akseptkriterier fastsatt etter § 5, bokstav a.
- 3) Vurdering av risiko for forurensningsspredning under arbeidet som følge av terrenginngrepet, jf. § 5, bokstav b.
- 4) Redegjørelse for hvilke tiltak som skal gjennomføres for å oppfylle kravene i § 5, samt tidsplan for gjennomføring.
- 5) Redegjørelse for hvordan forurenset masse skal disponeres.
- 6) Redegjørelse for hva som vil bli iverksatt av kontroll og overvåking under og etter terrenginngrepet, dersom det er behov for dette.
- 7) Dokumentasjon for at tiltakene vil bli gjennomført av godkjente foretak, jf. forskrift 22. januar 1997 nr. 35 om godkjenning av foretak for ansvarsrett og foretak med særlig faglig kompetanse dersom det er stilt krav om dette, jf. § 7.

Tiltaksplanen skal sendes kommunen.

Dersom terrenginngrepet også krever melding eller søknad etter plan- og bygningsloven, skal tiltaksplanen sendes sammen med denne.

§ 7. Krav til faglige kvalifikasjoner

Kommunen kan bestemme at tiltakshaver ved gjennomføring av undersøkelser etter § 4 og utarbeidelse av tiltaksplan etter § 6, benytter foretak med særlig faglig kompetanse. Statens forurensningstilsyn kan gi veiledning om og fastsette retningslinjer med kriterier for slik faglig kompetanse.

§ 8. Godkjenning av tiltaksplan

Tiltaksplanen skal godkjennes av kommunen.

Kommunens godkjenning fratrukker tiltakshaver ansvaret for at tiltakene er tilstrekkelige i henhold til § 5.

Kommunen kan bestemme at tiltakshaver skal varsle naboer og eventuelle andre berørte om det planlagte terrenginngrepet.

Kommunens behandling av tiltaksplanen skal så langt det er mulig samordnes med behandlingen av saken etter plan- og bygningsloven.

§ 9. Gjennomføring av tiltak, rapportering m.m.

Tiltakshaver skal på ethvert tidspunkt kunne dokumentere at arbeidene skjer i samsvar med bestemmelser i denne forskriften og med godkjent tiltaksplan. Eventuelle avvik fra tiltaksplanen skal godkjennes av kommunen.

Umiddelbart etter at tiltakene (med unntak for overvåking) er gjennomført, skal tiltakshaver rapportere til kommunen om gjennomføring av tiltakene i henhold til planen.

I saker hvor tiltaket ikke utgjør en fullstendig opprydning slik at det fortsatt er forurenset grunn på eiendommen, skal tiltakshaver sørge for at en heftelse om dette tinglyses på eiendommen.

Kommunen skal etter nærmere retningslinjer fra Statens forurensningstilsyn sørge for rapportering av data til et nasjonalt system for grunnforurensning. Tiltakshaver skal gi kommunen opplysninger som er nødvendige for denne rapporteringen. Kommunen kan gi bestemmelser om krav til tiltakshavers rapportering.

Tiltak som betinger eller innebærer overvåking i ettertid, må i tillegg rapporteres i samsvar med godkjent tiltaksplan, og når overvåking er avsluttet.

Er arbeid ikke satt i gang senest 3 år etter at tiltaksplanen er godkjent av kommunen, må ny tiltaksplan utarbeides og sendes kommunen. Det samme gjelder hvis arbeid innstilles i lengre tid enn 2 år.

§ 10. *Plikt til å stanse igangsatt terrenginngrep dersom det oppdages forurensning i grunnen*

Dersom det først oppdages forurensning i grunnen eller det oppstår mistanke om slik forurensning etter at terrenginngrepet er igangsatt, skal alt arbeid som kan utløse spredningsfare straks stanses. Tiltakshaver plikter da å gjennomføre undersøkelser i henhold til § 4. Dersom undersøkelsene viser at grunnen er forurenset, inntreer pliktene etter § 5 og § 6. Regelen om nabovarsel i § 8 gjelder tilsvarende.

Plikten til å stanse arbeidet etter denne bestemmelsen gjelder ikke tiltak som er nødvendige for å redusere eller stanse forurensning eller fare for dette.

§ 11. *Tilsyn og kontroll*

Kommunen fører tilsyn med at denne forskriften følges og kan i den forbindelse treffe enkeltvedtak etter bestemmelsene i forurensningslovens § 49 – § 51. Kommunen har også myndighet etter forurensningslovens § 7 fjerde ledd, § 18, § 74, § 75 og § 76.

§ 12. *Gebyr*

Kommunen kan fastsette forskrift om gebyr for saksbehandling og kontroll. Gebyrene skal samlet ikke overstige kommunens kostnader.

Gebyret er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 13. *Fastssettelse av stoffer og normverdier*

Statens forurensningstilsyn kan endre og utvide listen i vedlegg 1 over helse- og miljøfarlige stoffer og normverdiene for mest følsom arealbruk knyttet til disse.

§ 14. *Unntak*

Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger, kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra denne forskriften.

§ 15. *Klage*

Vedtak truffet av kommunen i medhold av denne forskriften kan påklages til fylkesmannen.

§ 16. *Tvangsmulkt*

For å sikre at bestemmelsene i denne forskriften eller vedtak truffet i medhold av den blir gjennomført, kan kommunen treffe vedtak om tvangsmulkt til staten i medhold av forurensningslovens § 73.

§ 17. *Straff*

Ved overtredelse av denne forskriften eller vedtak truffet i medhold av den, kommer forurensningslovens kap. 10 om straff til anvendelse dersom forholdet ikke går inn under strengere straffebestemmelse.

§ 18. *Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser*

Forskriften trer i kraft 1. juli 2004.

Tillatelser til og pålegg om oppgraving, behandling og annen håndtering av forurenset grunn gitt før forskriftens ikrafttredelse, omfattes ikke av denne forskriften.

Vedlegg 1. Normverdier for mest følsom arealbruk

<i>Stoff</i>	<i>Normverdier (mg/kg)</i>
Arsen	2
Bly	60
Kadmium	3
Kvikksølv	1
Kobber	100
Sink	100
Krom (tot.)	25
Nikkel	50
Cyanid fri	1
Σ 7 PCB	0,01
Pentaklorfenol	0,005

<i>Stoff</i>	<i>Normverdier (mg/kg)</i>
Lindan	0,001
DDT	0,04
Monoklorbensen	0,5
1,2-diklorbensen	0,5
1,4-diklorbensen	0,5
1,2,4-triklorbensen	0,2
1,2,4,5-tetraklorbensen	0,3
Pentaklorbensen	0,1
Heksaklorbensen	0,03
Diklormetan	0,06
Triklormetan	0,01
Trikloretan	0,01
Tetrakloretan	0,03
1,1,1-trikloretan	0,1
Σ 16 PAH ¹	2
Benso(a)pyren	0,1
Naftalen	0,8
Fluoren	0,6
Fluoranten	0,1
Pyren	0,1
Bensen	0,005
Toluen	0,5
Etylbensen	0,5
Xylen	0,5
Alifater C5–C10	7
Alifater >C10–C12	30
Alifater >C12–C35	100
Metyltertiærbutyleter (MTBE)	2
1,2-dikloretan	0,003
1,2-dibrometan	0,004
Tetraetylbly	0,001

1 Beregnet basert på data for den mest toksiske PAH-forbindelse, benso(a)pyren.

Kommentarer til bestemmelsene i forskrift om opprydding i forurenset grunn ved bygge- og gravearbeider

Til § 1 Formål

For å oppnå en mest mulig effektiv og rasjonell regulering av disse sakene er det lagt vekt på at kravene i forskriften fortrinnsvis skal fremgå direkte av bestemmelsene og slik at det fra kommunens side ikke er nødvendig med omfattende individuelle vurderinger. Dette gjøres ved å stille krav til den som er ansvarlig etter forskriften om å legge fram nødvendig dokumentasjon i forkant av et terrenginngrep. Terrenginngrep i områder med forurenset grunn vil vanligvis også omfattes av byggesaksbestemmelsene i plan- og bygningsloven med tilhørende forskrifter, jf. forskrift 22. januar 1997 nr. 33 om krav til byggverk og produkter til byggverk, og forskrift 24. juni 2003 nr. 749 om saksbehandling og kontroll i byggesaker. For å forenkle kommunens arbeid med saksbehandlingen etter forskriften, er det lagt vekt på å harmonisere denne med byggesaksbehandlingen.

Til § 2 Virkeområde

Forskriften regulerer opprydding og tiltak i områder med forurenset grunn hvor et planlagt terrenginngrep utløser eller øker forurensningsfaren eller gjør området mindre tilgjengelig for opprydding. Forskriften omfatter altså ikke oppryddingstiltak i forurenset grunn som skjer uavhengig av planlagt bygging og graving, og som forurensningsmyndigheten selv tar initiativ til i form av tillatelse eller pålegg gitt i medhold av forurensningsloven. Sistnevnte vil ofte være de mer alvorlige grunnforurensningssakene hvor oppryddingstiltak er sterkt prioritert.

Når det er fare for forurensning i strid med forurensningsloven, har den ansvarlige for forurensningen en selvstendig plikt etter lovens § 7 til å undersøke hva som ligger i grunnen og til å gjennomføre tiltak for å motvirke forurensningen eller forurensningsfaren. For tiltak knyttet til akutt forurensning, gjelder reglene i forurensningslovens kap. 6.

Ofte vil en grunnforurensning i seg selv ikke utgjøre noen fare for ytterligere forurensning der den ligger med eksisterende bruk av området. En planlagt endring av arealbruken kan imidlertid medføre slik forurensningsfare, eller at eksisterende forurensningsfare øker. Videre kan utfyllings- og byggearbeider tenkes å vanskeliggjøre senere oppryddingstiltak i en grunnforurensning der dette er nødvendig. I forskriften legges ansvaret for å ivareta de forurensningsmessige sider av utbyggingen på de utbyggingsinteresser som knytter seg til den forurensete lokaliteten (dvs. tiltakshaver, se § 3).

Forskriften omfatter ikke tiltak som faller innenfor virkeområdet til forskrift 4. desember 1997 nr. 1442 om regulering av mudring og dumping i sjø og vassdrag (mudre-/dumpeforskriften), jf. § 2. Ved tvil om hvilket regelsett som gjelder i det enkelte tilfelle, bør kommunen ta spørsmålet opp med fylkesmannen eller SFT. Det vises også til havnelovens § 18 og plan- og bygningslovens § 84 som har bestemmelser som gjelder arbeid og anlegg i sjøområder.

De fleste utbyggingstiltak som omfattes av forskriften vil også falle innenfor plan- og bygningslovens (pbl) søknads- og meldesystem. I henhold til pbls § 93 pkt. i, jf. § 84, kreves det tillatelse ved vesentlige terrenginngrep. Terrenginngrep dekker bl.a. masseuttak og fylling. I henhold til forskrift 24. juni 2003 nr. 749 om saksbehandling og kontroll i byggesaker (byggesaksforskriften) kap. II, faller visse terrenginngrep utenfor pbls søknads- og meldesystem. For mindre tiltak gjelder unntakene bare under forutsetning av at de ikke fører til fare eller urimelig ulempe for omgivelsene eller allmenne interesser. Byggesaksforskriftens § 7 unntar også visse tiltak som behandles etter annet lovverk fra pbls saksbehandling og/eller andre bestemmelser i pbl. Disse tiltakene vil likevel kunne omfattes av forskriften om opprydding i forurenset grunn.

Videre kan det ved vedtekt til pbls § 69 og/eller ved reguleringsplan være satt begrensninger for plassering og størrelse på fylling eller for planering av terreng. Pbls § 68 som setter forbud mot at grunn kan deles eller bebygges dersom det ikke er tilstrekkelig sikkerhet mot fare eller vesentlig ulempe som følge av natur- eller miljøforhold, gjelder også dersom det er forurenset grunn som innebærer en fare eller vesentlig ulempe for byggetiltaket.

Etter bestemmelsens tredje ledd kan Statens forurensningstilsyn (SFT) i det enkelte tilfelle bestemme at saken skal behandles av SFT eller den SFT bemyndiger. I praksis vil den SFT bemyndiger være fylkesmannen. Dette kan gjelde saker som SFT/fylkesmannen behandler i tilknytning til en samlet industrikonsesjon, i saker hvor det for eksempel er behov for en samordnet nasjonal praksis eller hvor sakens kompleksitet m.m. tilsier sentral behandling etter forurensningsloven.

Ved opprydding i forurenset grunn gjøres det oppmerksom på at eventuelle kultur minneinteresser knyttet til de aktuelle lokalitetene må være avklart på en betryggende måte. Det vises til kulturminnelovens § 8 og § 9. Lovens § 25 fastsetter en generell varslingsplikt for offentlige organer som kommer i berøring med tiltak som omfattes av lovens regler. Uten særskilt tillatelse kan det ikke gjennomføres tiltak som berører kulturminner som har formelt vern etter kulturminneloven.

Til § 3 Definisjoner

Forurenset grunn

Vilkåret for at grunnen skal karakteriseres som forurenset etter denne forskriften er at konsentrasjonene av kjemiske stoffer overstiger normverdier for mest følsom arealbruk som er hentet fra SFT Veiledning 99:01A, Risikovurdering av forurenset grunn (TA-1629/1999). Det presiseres at også andre stoffer enn de som er listet i tabellen i vedlegg 1 til forskriften kan medføre helse- og miljørisiko som gjør at grunnen karakteriseres som forurenset grunn. Tiltakshaver har en selvstendig plikt til å vurdere om også andre stoffer enn de listet i tabellen kan være relevante ved vurdering av om det er grunn til å tro at det er forurenset grunn på eiendommen. Når det forekommer stoffer som ikke finnes i tabellen, skal det gjennomføres en risikovurdering av disse for å fastsette normverdier for mest følsom arealbruk knyttet til de aktuelle stoffene, jf. Risikovurdering av forurenset grunn, SFT veiledning 99:01A.

Tiltakshaver

«Tiltakshaver» er et mye anvendt begrep i plan- og bygningsloven (pbl). I forskriften legges det til grunn at begrepet har samme innhold som i pbl i de sakene som også behandles etter pbl. I saker som ikke behandles etter pbl vil normalt tre kriterier være bestemmende for hvem som er tiltakshaver. Hvem som har bestemmelsesretten over virksomheten, hvem som betaler kostnadene ved den, og hvem som har umiddelbar interesse av den. Forskriften er ikke til hinder for at det kan være andre som i siste instans må bære kostnadene ved de tiltak som gjennomføres. Dette kan bl.a. bero på privatrettslige forhold. I forhold til kravene etter forskriften er det imidlertid tiltakshaver som er ansvarlig for gjennomføringen.

Akseptkriterier

Akseptkriterier er mulig å fastsette som konsentrasjoner av enkeltstoffer eller stoffgrupper i grunnen basert på nærmere undersøkelser og vurderinger, og er aktuelt i tilfeller der normverdiene overskrides, jf. vedlegg 1. Se nærmere om fastsettelse av akseptkriterier i SFTs veiledning 99:01A Risikovurdering av forurenset grunn. Dersom akseptkriteriene som beregnes er svært høye, må det i tillegg godtgjøres at det ikke vil være uakseptabel utlekking til økosystemet.

Til § 4 Krav om undersøkelser

Av veiledning til forskriften fremgår eksempler på tilfeller hvor det erfaringsmessig vil være grunn til å tro at en eiendom kan ha forurenset grunn og hvor det ut fra dette bør gjennomføres undersøkelser.

Dersom det ikke er grunn til å tro at det er forurenset grunn i området eller at undersøkelser viser at normverdiene for mest følsom arealbruk ikke er overskredet (jf. vedlegg 1), er det ikke behov for videre undersøkelser. Resultatene vedlegges eventuell melding eller søknad etter plan- og bygningsloven som oversendes kommunen.

Hvis normverdiene er overskredet skal det gjennomføres utvidet risikovurdering i henhold til SFT Veiledning 99:01A, Risikovurdering av forurenset grunn, for å avklare ev. konflikter med planlagt arealbruk, og andre

undersøkelser for å avklare ev. forurensningsrisiko for berørte arealer og resipienter for øvrig. Dette omfatter også en vurdering av hvorvidt overskridelsen av normverdiene skyldes forurensningskilden eller lokalt bakgrunnsnivå. Risikovurderingen skal konkludere med om det er behov for tiltak mot forurensningene eller ikke.

For undersøkelser og risikovurderinger kan kommunen kreve at dette utføres av foretak med særlig faglig kompetanse på området, jf. § 7. For øvrig vises til plan- og bygningslovens forskrift 22. januar 1997 nr. 35 om godkjenning av foretak for ansvarsrett.

For tiltak som strekker seg ut i sjø, og hvor sjøsedimentene kan være forurenset, må det foretas en særskilt vurdering av forurensningsrisiko og behov for tiltak for de forurensete sedimentene. Fylkesmannen er myndighet i disse sakene. SFT Veiledning 99:01A, som det er henvist til ovenfor, gjelder ikke for sedimenter i sjø.

Til § 5 Krav om tiltak ved terrenginngrep i forurenset grunn

I § 5 stilles krav til resultater av tiltakene (pkt. a) og til at tiltaksarbeidene i seg selv ikke skal medføre forurensning (pkt. b). Konsentrasjonene av de ulike miljøgiftene etter tiltak skal ikke overskride normverdiene i vedlegg 1, eller akseptkriterier som er fremkommet som resultatet av utvidet risikovurdering (jf. kommentarene til § 4 og veiledningen til denne forskriften). I veiledningen er det også gitt eksempler på forholdsregler som bør tas for å unngå forurensning under arbeidene (§ 5, pkt. b).

Forurenset masse som ikke disponeres på eiendommen skal leveres til godkjent behandlingsanlegg eller deponi. Om massene er så forurenset at de er å anse som farlig avfall i henhold til forskrift 20. desember 2002 nr. 1817 om farlig avfall, forutsettes innlevering til godkjent mottak for slikt avfall.

Disponering av forurenset masse på eiendommen er tillatt så lenge dette ikke innebærer at normverdiene eller akseptkriterier, jf. § 5, pkt. a overskrides.

Til § 6 Krav til tiltaksplan

Der tiltakshaver for utbyggingen kan godtgjøre at påvist forurensning på eiendommen er i samsvar med naturlige forhøyede bakgrunnsverdier i de berørte områdene (områder som kan påvirkes av forurensning fra eiendommen), og at dette ikke vil medføre noen helsemessig risiko i forhold til den bruk som planlegges av eiendommen, vil tiltaksdelen av tiltaksplanen kunne avgrenses til en plan for disponering av de forurensete massene.

Kommunen kan kreve at tiltaksplanen er utarbeidet av foretak med særlig faglig kompetanse, jf. § 7. For øvrig forutsettes at tiltakshaver ved utarbeidelse av tiltaksplan og gjennomføring av tiltaket benytter foretak med relevant godkjenning i henhold til krav i plan- og bygningslovens forskrift 22. januar 1997 nr. 35 om godkjenning av foretak for ansvarsrett.

Den nære sammenheng en med byggesaksbehandlingen tilsier at saksbehandlingen etter forskriften samordnes med behandlingen etter plan- og bygningsloven. Dette fremgår av bestemmelsens fjerde ledd om at tiltaksplanen skal sendes kommunen samtidig med søknads-/meldedokumenter etter plan- og bygningsloven. Det vil ellers i stor grad være opp til kommunen selv å legge opp praktiske systemer og rutiner for håndtering av disse sakene (se også kommentarene til § 8).

Til § 7 Krav til faglige kvalifikasjoner

Plan- og bygningsloven stiller krav om at foretak involvert i arbeid knyttet til terrenginngrep i forurenset grunn skal være godkjent i henhold til plan- og bygningslovens forskrift om godkjenning av foretak for ansvarsrett. På denne måten sikres at involverte foretak har nødvendige systemer på plass og nødvendig kunnskap om relevante krav i plan- og bygningsloven relatert til forurenset grunn.

Bestemmelsen i § 7 gir kommunen generell adgang til å stille ytterligere kompetansekrav til foretak som gjennomfører undersøkelser etter § 4 og utarbeider tiltaksplan etter § 6 ut over det som følger av bygningslovgivningen dersom dette anses nødvendig. Det samme gjelder for tiltak som er unntatt fra bygningslovens regler om ansvarsrett.

Tiltakshaver bør i forbindelse med gjennomføring av undersøkelser og utarbeidelse av tiltaksplan, konferere med kommunen om dennes praksis med hensyn til å kreve bruk av foretak med særlig faglige kvalifikasjoner i henhold til bestemmelsen i denne paragrafen.

Det vil være naturlig at kommunen bestemmer at kravet om særlig faglig kompetanse skal komme til anvendelse i saker der grunnforurensningen har et vesentlig omfang og/eller der kommunen ikke mener å inneha tilstrekkelig kompetanse eller ressurser til tett oppfølging og vurdering av det faglige innholdet i tiltaksplanen.

Til § 8 Godkjenning av tiltaksplan

Kommunens godkjenning av tiltaksplanen innebærer at denne er dekkende og i samsvar med forskriftens krav. Tiltaksplan som er utarbeidet av foretak med særlig faglig kompetanse, jf. § 7, kan normalt legges til grunn som den er. Dersom tiltaksplanen ikke oppfyller kravet, skal kommunen påpeke dette overfor tiltakshaver slik at planen blir rettet opp. Dette kan f.eks. være basert på at kommunen selv har grunn til å tro at det er forurenset grunn på eiendommen og at dette ikke anses tilstrekkelig undersøkt av tiltakshaver. Tiltakshaver har i utgangspunktet selv ansvaret for at tiltaksplanen har en tilfredsstillende kvalitet. Dersom forurensningsmessige hensyn tilsier det, har kommunen adgang til å kreve at det skal foretas ytterligere undersøkelser i saken og kan stille konkrete krav til innholdet i tiltaksplanen utover kravene i § 6.

Godkjenning av tiltaksplan innebærer at tiltaket er lovlig i henhold til forurensningsloven, jf. lovens § 7 og § 11.

Varsling av naboer og andre berørte om det planlagte terrenngrepet, vil normalt være dekket gjennom de varslingsregler som følger av plan- og bygningsloven § 94 nr. 3 og kap V i byggesaksforskriften. Kommunen forutsettes å anvende tilsvarende grunnlag for vurdering av krav om varsling i saker som ikke følger plan- og bygningslovens melde- og søknadssystem.

Saksbehandlingen etter forskriften skal i størst mulig grad samordnes med byggesaksbehandlingen etter plan- og bygningsloven (pbl).

Det vises for øvrig til samordningsbestemmelsen i pbl § 95 nr. 2 annet ledd der det fremgår at kommunen i de saker som skal ha tillatelse fra bl.a. forurensningsmyndigheten, skal forelegge saken for vedkommende myndighet før tillatelse etter pbl blir gitt. Dette innebærer at i grunnforurensningssaker som kommunen behandler etter pbl § 93, skal godkjenning av tiltaksplanen foreligge fra den etat i kommunen som har forurensningsmyndighet for byggetillatelse blir gitt.

Forskriften gjelder også terrenngrep i grunnforurensningssaker knyttet til virksomhet hvor SFT eller fylkesmannen er forurensningsmyndighet. I slike tilfeller må kommunen vurdere å forelegge tiltaksplanen for SFT/fylkesmannen til uttalelse før eventuell godkjenning. Det vises for øvrig til forskriftens § 2 tredje ledd.

Til § 9 Gjennomføring av tiltak, rapportering m.m.

Arbeidene skal gjennomføres i henhold til godkjent tiltaksplan og øvrige krav som følger av forskriften og forurensningsloven. Dersom det oppstår fare for forurensningsvirkninger som ikke er forutsatt, har tiltakshaver et selvstendig ansvar etter forurensningslovens § 7 til å forebygge eller motvirke at slike virkninger oppstår. Det vises også til forurensningslovens § 40 om beredskapsplikt ved fare for akutt forurensning. Spesielt i oppgravingsfasen kan det oppstå fare for spredning av forurensninger.

Tiltakshaver plikter til enhver tid å la representanter for kommunen føre tilsyn med aktivitetene (jf. § 11). Tiltakshaver må også være forberedt på kontroll fra kommunen etter at tiltak er gjennomført, og i den forbindelse dokumentere at tiltak har fungert etter hensikten.

Dersom tiltaket ikke utgjør en fullstendig opprydding, dvs. at det fortsatt er forurenset grunn på eiendommen etter at tiltaket er gjennomført, skal det tinglyses en heftelse på eiendommen. Dette for å videreføre informasjon om den aktuelle lokaliteten og fordi eventuell senere endring i arealbruk kan medføre behov for nye vurderinger av behov for tiltak. (Denne bestemmelsen vil bli endret dersom ny lov om eiendomsregistrering vedtas. Opplysninger om forekomster av forurenset grunn og eventuelle pålegg knyttet til dette skal da registreres i matrikkelen.)

Tiltakshaver plikter samtidig med at sluttrapport sendes kommunen, også å fylle ut og sende inn et nettbasert skjema til kommunen etter kommunens nærmere bestemmelser. Kommunen skal kvalitetssikre innholdet i skjemaet og skal etter nærmere retningslinjer fra SFT, sørge for rapportering av data til et nasjonalt system for grunnforurensning.

Plan- og bygningsloven har egne regler for sluttkontroll og godkjenning som gjelder i tillegg til denne bestemmelsen for de saker som faller inn under plan- og bygningsloven.

Til § 11 Tilsyn og kontroll

Dersom det er fare for eller oppstår forurensninger i strid med forskriften eller kravene i forurensningslovens § 7, kan kommunen stille nødvendige krav til den ansvarlige om å gjennomføre tiltak. Det kan om nødvendig kreves stans i tiltaksarbeidet dersom det viser seg at skaden eller ulempen ved forurensningen blir vesentlig større eller annerledes enn ventet, jf. forurensningslovens § 7 fjerde ledd og § 18. En godkjent tiltaksplan begrenser således ikke kommunens myndighet til å gripe inn med nødvendige tiltak dersom dette anses påkrevd.

Til § 12 Gebyrer

Gebyrreglene og beregningene bør følge de samme prinsipper som en har lang erfaring med i byggesaker etter plan- og bygningsloven. Det vises her til plan- og bygningslovens § 109, samt til forskrift om saksbehandling og kontroll i byggesaker (byggesaksforskriften) § 36 og veiledningsmaterialet til denne.

5. april Nr. 615 2004

Forskrift om endring i forskrift om frakttilskott på slakt.

Fastsett av Landbruksdepartementet 5. april 2004 med heimel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 16. april 2004.

I

I forskrift 8. januar 1998 nr. 16 om frakttilskott på slakt blir det gjort følgende endring:

§ 4 skal lyde:

Det kan gis tilskott til å dekkje svinn og til kostnader ved omsetnaden hos engroshandlaren for slakt som blir send frå listeførd slakteri i eit overskottsområde til listeførd engroshandlar i underskottsområde i Nordland, Troms og Finnmark.

Tilskottet blir fastsett av Statens landbruksforvaltning med ein sats pr. kg som ikkje skal vere større enn dei kostnader ein reknar med ved rasjonell omsetnad.

Dersom slakt blir send frå listeførd slakteri i eit overskottsområde til listeførd engroshandlar i eit

underskottsområde, men med direkte levering til verksemd som har kjøpt slaktet frå næraste engroshandlar, kan det gis tilskott etter reglane i første delen av denne paragrafen. I så fall fastset Statens landbruksforvaltning tilskottet med ein sats pr. kg der det er tatt omsyn til dei kostnadene som ein sparer ved at vara ikkje blir teken inn på lager hos engroshandlar.

Det gis ikkje tilskott til importert vare som vert skore ned.

II

Endringa trer i kraft straks.

6. april Nr. 616 2004

Forskrift om tilleggsvilkår for innførsel og utførsel innenfor EØS av dyr som er mottakelige for munn- og klauvsjuke.

Fastsatt av Mattilsynet – Hovedkontoret 6. april 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2003/483/EF). Kunngjort 16. april 2004.

Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuke.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder vilkår for innførsel og utførsel innenfor EØS av dyr som er mottakelige for munn- og klauvsjuke.

Forskriften gjelder i tillegg til gjeldende forskrifter om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe, svin og småfe og gjeldende forskrift om transport av levende dyr.

§ 3. Definisjoner

1. *Godkjent oppsamlingssentral*: Oppsamlingssentral som er godkjent i henhold til gjeldende forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe eller gjeldende forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin (direktiv 64/432/EØF).
2. *Godkjent forhandler*: Forhandler som er godkjent i henhold til gjeldende forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av storfe eller gjeldende forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin (direktiv 64/432/EØF).
3. *Stoppsted*: Sted hvor transporten avbrytes i minst 24 timer og hvor dyrene losses av og gis hvile, fôr og vann.
4. *Oppsamlingssentral*: Anlegg hvor dyr fra forskjellige driftsenheter blir samlet før de transporteres til et annet sted i vedkommende land.

Kapittel II. Tilleggsvilkår for innførsel og utførsel av småfe

§ 4. Opphold på driftsenhet

Småfe til avl, oppfôring og slakt kan bare innføres fra eller utføres til EØS-stater dersom de kommer fra en driftsenhet:

1. hvor de har oppholdt seg de siste 30 dager før avsendelsen, eller siden fødselen hvis dyrene er yngre enn 30 dager,
2. som ikke har mottatt småfe de siste 21 dager før avsendelsen, og
3. som ikke har mottatt klauvdyr som er importert fra tredjeland i løpet av de siste 30 dager før avsendelsen.

Vilkårene i første ledd nr. 2 og 3 gjelder ikke dersom mottatte dyr har blitt holdt fullstendig isolert fra alle andre dyr på driftsenheten.

§ 5. Transport

Småfe til avl, oppfôring og slakt skal ikke oppholde seg utenfor driftsenheten de kommer fra i mer enn seks dager før helsesertifikatet som skal følge med dyrene til det endelige bestemmelsesstedet i mottakerlandet utstedes.

Ved sjøtransport forlenges seksdagersgrensen nevnt i første ledd med transporttiden til sjøs.

Fra driftsenheten skal dyrene transporteres direkte til det endelige bestemmelsesstedet i mottakerlandet.

Fra de forlater driftsenheten og til de ankommer det endelige bestemmelsesstedet, skal dyrene ikke på noe tidspunkt:

1. komme i kontakt med klauvdyr som ikke har minst like god helsestatus, og
2. utgjøre en dyrehelsemessig risiko for klauvdyr som ikke skal innføres eller utføres.

Slaktedyrr skal transporteres direkte til et slakteri i mottakerlandet, hvor de skal slaktes så raskt som mulig og senest 72 timer etter ankomst.

På tross av bestemmelsen i tredje ledd, kan dyrene transporteres via én enkelt oppsamlingssentral for småfe som er godkjent i henhold til § 11 eller, hvis det er slaktedyrr, via én enkelt godkjent forhandler i avsenderlandet.

§ 6. Unntak

Uansett vilkåret i § 4 første ledd nr. 1, kan småfe til slakt innføres eller utføres etter å ha oppholdt seg på driftsenheten i kun 21 dager.

Uansett vilkårene i § 4 første ledd nr. 2 og 3, kan småfe til slakt transporteres direkte fra driftsenheten til et slakteri i mottakerlandet for omgående slakting såfremt de ikke transporteres via en oppsamlingssentral eller et stoppested.

Uansett bestemmelsene i § 5 tredje og sjuende ledd, kan småfe til slakt transporteres via enda en oppsamlingssentral i henhold til en av følgende prosedyrer:

1. Før de ankommer den godkjente oppsamlingssentralen nevnt i § 5 sjette ledd, kan dyrene transporteres via én enkelt oppsamlingssentral i avsenderlandet som er underlagt offentlig veterinærtilsyn, og hvor andre dyr som er tilstede på samme tid har minst like god helsestatus. På oppsamlingssentralen skal dyrene være individuelt merket i henhold til gjeldende bestemmelser, slik at det er mulig å spore dem tilbake til driftsenheten de kommer fra. Fra oppsamlingssentralen skal dyrene, som skal følges av et offentlig dokument, transporteres til den godkjente oppsamlingssentralen nevnt i § 5 sjette ledd, hvor de skal sertifiseres og videresendes direkte til et slakteri i mottakerlandet.
2. Etter å ha forlatt avsenderlandet, kan dyrene transporteres via enda en godkjent oppsamlingssentral før de ankommer slakteriet i mottakerlandet. Den godkjente oppsamlingssentralen skal enten:
 - a) ligge i mottakerlandet og dyrene skal sendes derfra under den offentlige veterinærens tilsyn direkte til slakteriet hvor de skal slaktes senest fem dager etter ankomst til oppsamlingssentralen, eller
 - b) ligge i et transittland i EØS og dyrene skal sendes derfra direkte til slakteriet som er angitt i det medfølgende helsesertifikatet.

§ 7. Utstedelse av helsesertifikat

Småfe som skal innføres fra eller utføres til EØS-stater skal kontrolleres av en offentlig veterinær tidligst 24 timer før avsendelse.

Helsekontrollen som er nødvendig for utstedelse av helsesertifikatet, som skal følge med dyrene, skal foretas på driftsenheten dyrene sendes fra eller på en oppsamlingssentral eller hos en godkjent forhandler.

Helsesertifikatet skal svare til den relevante modellen i vedlegg E til direktiv 91/68/EØF og ha følgende tilføyelse: «Dyr i overensstemmelse med vedtak 2003/483/EF».

For slaktedyrr som transporteres via en godkjent oppsamlingssentral i henhold til § 6 tredje ledd nr. 2 bokstav b, skal den offentlige veterinæren som fører tilsyn med den godkjente oppsamlingssentralen i transittlandet utstede et nytt helsesertifikat som svarer til modell I i vedlegg E til direktiv 91/68/EØF på grunnlag av data fra det opprinnelige helsesertifikatet. En kopi av det opprinnelige helsesertifikatet skal festes til det nye. Den sammenlagte gyldighetstiden for de to sertifikatene skal ikke overstige ti dager.

Veterinærmyndighetene på avsendelsesstedet skal varsle de sentrale veterinærmyndighetene i mottakerlandet og eventuelle transittland om transport av småfe. Varslet skal sendes senest samme dag som transporten tar til.

Kapittel III. Tilleggsvilkår for transport av dyr via stoppesteder**§ 8. Generelt**

Dyr av arter som er mottakelige for munn- og klauvsjuka og sertifisert for innførsel fra eller utførsel til EØS-stater, skal ikke transporteres via stoppesteder som er godkjent i henhold til forordning (EF) nr. 1255/97.

Unntatt fra bestemmelsen i første ledd, er transport av storfe og svin som oppfyller gjeldende dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel. Dersom dyrene er slaktedyrr, skal det at dyrene har oppholdt seg på en enkelt driftsenhet de siste 21 dagene før avsendelse bekreftes ved følgende tilføyelse i det medfølgende helsesertifikatet: «Dyr i overensstemmelse med vedtak 2003/483/EF.»

Unntatt fra bestemmelsen i første ledd er småfe som oppfyller tilleggsvilkårene i § 4, eller hvis det gjelder slaktedyrr, tilleggsvilkårene i § 5 sjette ledd og § 6 første ledd.

Uansett bestemmelsene i første og annet ledd, kan storfe og svin som følges av helsesertifikater for slaktedyrr jf. artikkel 2(1) i vedtak 93/444/EF og direktiv 64/432/EØF og som er på vei til et tredjeland transitteres via et stoppested.

Uansett bestemmelsen i første ledd, kan dyr som importeres fra tredjeland i henhold til gjeldende bestemmelser på vei til bestemmelsesstedet transitteres via et stoppested.

§ 9. Vilkår for transport via stoppesteder

Ved transport av dyr som er mottakelige for munn og klauvsjuka via et stoppested må følgende vilkår være oppfylt før transporten begynner:

1. Avsenderen skal dokumentere og skriftlig erklære overfor sertifikatutstedende veterinærmyndighet at stoppestedet på en og samme tid kun mottar dyr av samme art og kategori og med samme helsestatus.
2. Ruteplanen skal være supplert med avsenderens erklæring.
3. Sertifikatutstedende veterinærmyndighet skal i løpet av de siste 24 timer før transporten begynner ha meddelt de sentrale veterinærmyndighetene i mottakerlandet og eventuelle transittland om stoppestedet som er angitt i ruteplanen.

§ 10. Vilkår for stoppesteder

Uansett bestemmelsen i artikkel 4(1) i forordning EF nr. 1255/97, kan en godkjent oppsamlingssentral godkjennes som stoppested dersom den oppfyller vilkårene i forordningen og denne forskriften i den tiden den fungerer som stoppested.

Dyr som er på et stoppested på samme tid, skal ha samme helsestatus og tilhøre de kategorier og arter av dyr som stoppestedet er godkjent for.

Senest en virkedag etter at et parti dyr er avsendt, skal lederen ved stoppested i Norge meddele Mattilsynet de opplysninger som følger av avsnitt C nr. 7 i vedlegg I til forordning EF nr. 1255/97.

Før mottak av dyr, skal stoppestedet ha påbegynt reingjøring og desinfeksjon senest 24 timer etter at alle dyr som tidligere var der forlot stedet. Stoppestedet skal være uten dyr inntil reingjøring og desinfeksjon er gjennomført på en måte som Mattilsynet finner tilfredsstillende.

Kapittel IV. Avsluttende bestemmelser**§ 11. Godkjenning av oppsamlingssentral for småfe**

For at en oppsamlingssentral skal bli godkjent for handel med småfe må den oppfylle vilkårene i artikkel 11, unntatt nr. 1 bokstav e første punktum, i direktiv 64/432/EØF.

Mattilsynet er godkjenningssinstans for norske oppsamlingssentraler.

Mattilsynet kan trekke godkjenningen tilbake, permanent eller midlertidig, dersom vilkår for godkjenning ikke lenger er oppfylt.

§ 12. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 13. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. matloven § 28.

§ 14. Ikrafttredelse og oppheving

Denne forskriften trer i kraft straks. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 26. mars 2002 nr. 309 om begrensninger ved forflytninger av levende klauvdyr mellom land i EØS.

Denne forskriften oppheves 1. juli 2004.

13. april Nr. 617 2004**Forskrift om endring i forskrift om vilkår for særfradrag på grunn av store sykdomsutgifter ved behandling m.v. i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen.**

Fastsatt av Helsedepartementet 13. april 2004 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 6–83 tredje ledd. Kunngjort 16. april 2004.

I

I forskrift 14. april 1988 nr. 295 om vilkår for særfradrag på grunn av store sykdomsutgifter ved behandling m.v. i institusjon eller hos privatpraktiserende helsepersonell utenfor offentlig norsk helse- og sosialvesen gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Helsedepartementets myndighet etter skatteloven § 6–83 annet ledd delegeres til fylkesmennene.

II

Endringen trer i kraft straks.

13. april Nr. 618 2004**Forskrift om oppheving av maksimumkvoten i fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2004.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 13. april 2004 med hjemmel i forskrift 22. desember 2003 nr. 1795 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2004 § 11. Kunngjort 16. april 2004.

- § 1. Maksimalkvoten for perioden 1. januar til og med 30. april 2004 oppheves.
- § 2. Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 30. april 2004.

14. april Nr. 619 2004

Forskrift om endring i forskrift om vektårsavgift.

Fastsatt av Finansdepartementet 14. april 2004 med hjemmel i Stortingets avgiftsvedtak og lov 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter. Kunngjort 16. april 2004.

I

I forskrift 29. juni 2000 nr. 688 om vektårsavgift gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

§ 4. *Nedregistrering*

1. Avgiftsmessig nedregistrering

Avgiftsgrunnlaget for kjøretøy kan settes lavere enn kjøretøyets tillatte totalvekt dersom eieren ved skriftlig henvendelse til Regionvegkontoret ber om dette. Avgiftsgrunnlaget for kjøretøy kan ikke settes lavere enn minimumsgrensen for avgiftsplikt.

Redusert avgiftsgrunnlag kan senere økes, men kan da ikke på nytt reduseres så lenge kjøretøyet er registrert på samme eier.

Dersom kjøretøyet brukes med aktuell totalvekt som overskrider det reduserte avgiftsgrunnlaget med 10 pst. eller mer, bortfaller adgangen til redusert avgiftsgrunnlag. Avgiftsgrunnlaget settes da opp til kjøretøyets tillatte totalvekt. Det kan på nytt ikke reduseres med mindre kjøretøyet skifter eier.

2. Teknisk nedregistrering

Med teknisk nedregistrering menes i avgiftsmessig forstand at det foretas fysiske inngrep i kjøretøyet som reduserer kjøretøyets faktiske tillatte totalvekt. Slik teknisk endring må godkjennes av fabrikanten og Regionvegkontoret.

Medfører en slik endring at tillatt totalvekt blir lavere enn grensen for vektårsavgiftsplikt, skal det gis fritak for vektårsavgiften fra den termin endringen skjer. I stedet skal kjøretøyet betale årsavgift etter reglene i Stortingets vedtak om årsavgift § 3. Det betyr at det skal betales full årsavgift dersom endringen skjer i første halvår, og halv årsavgift ved endring i annet halvår.

Fritak gis etter søknad til tollregionen.

§ 5 annet ledd første punktum skal lyde:

Dersom et kjøretøy i løpet av terminen endrer avgiftsgruppe til en lavere vektårsavgiftsgruppe, får dette ingen avgiftsmessig betydning før avgiftsutskrivningen for påfølgende termin.

§ 6 første ledd skal lyde:

Dersom kjøretøy urettmessig trekker tilhenger som medfører at kombinasjonen kommer i en avgiftskode med høyere avgift, skal det betales tilleggsavgift. Tillegget skal utgjøre differansen i avgift mellom den kombinasjonen som er registrert og den kombinasjonen som urettmessig er benyttet. Avgift beregnes i slike tilfeller for hele terminens lengde.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. april Nr. 620 2004

Retningslinjer for Finansdepartementets fastsettelse av rentesats for forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Fastsatt av Finansdepartementet 14. april 2004. Kunngjort 16. april 2004.

Lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. er endret med virkning fra 1. januar 2004. Endringene er en gjennomføring av direktiv 2000/35/EF av 29. juni 2000 om bekjempelse av forsinket betaling ved handelstransaksjoner. Finansdepartementet vil med dette gi informasjon om hvilke retningslinjer departementet vil følge ved fastsettelsen av rentesatsen etter forsinkelsesrenteloven § 3.

Bakgrunn

Justisdepartementet foreslo i Ot.prp.nr.3 (2003–2004) å endre forsinkelsesrenteloven i samsvar med EU-direktivet om bekjempelse av forsinket betaling ved handelstransaksjoner, som er innlemmet i EØS-avtalen.

Justiskomiteen ga i sin innstilling til Odelstinget i Innst.O.nr.5 (2003–2004) støtte til forslaget og Stortinget har nå vedtatt lovendringene.

Endringene innebærer blant annet at rentesatsen for forsinkelsesrenten skal fastsettes hvert halvår, det vil si med virkning fra 1. januar og 1. juli. Myndigheten til å fastsette forsinkelsesrenten er delegert til Finansdepartementet, og satsen skal være summen av en referanserente tillagt minst 7 prosentpoeng. Referanserenten skal være den pengepolitiske styringsrenten slik denne er fastsatt av Norges Bank per 1. januar og 1. juli i det aktuelle år, jf. forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd.

Forholdet til forvaltningsloven

Det følger av forsinkelsesrenteloven § 3 første ledd at departementet skal fastsette størrelsen av forsinkelsesrenten hvert halvår. Et slikt vedtak må gis i form av en forskrift, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a og c. Dette betyr at forskrift om endring av forskrift om forsinkelsesrente skal fastsettes to ganger i året.

I følge forvaltningsloven § 37 andre ledd, skal offentlige og private institusjoner for de erverv, fag eller interessegrupper som forskriften skal gjelde for gis anledning til å uttale seg før forskriften blir utferdiget.

Forhåndsvarsling som beskrevet i forvaltningsloven § 37 andre ledd kan imidlertid unnlates dersom nærmere bestemte vilkår i § 37 fjerde ledd er oppfylte.

Selve endringene i forsinkelsesrenteloven har vært på høring. Informasjonen som gis nedenfor vil gjelde for Finansdepartementets fremtidige fastsettelse av rentens størrelse. Videre vil tidspunktet og grunnlaget for eventuelle endringer i rentesatsen være kjent på forhånd. Hvorvidt det skal avholdes høring før den enkelte halvårslige fastsettelse av forskrift vil bero på en konkret vurdering knyttet til omstendighetene rundt fastsettelsen. Finansdepartementet vil imidlertid anta at høring normalt vil være unødvendig i lys av retningslinjene som er gitt her, ettersom både grunnlaget for rentefastsettelsen og tidspunktet for denne er kjent.

Fastsettelse av forsinkelsesrenten og rentens størrelse

Selv om forsinkelsesrenten nå skal fastsettes hvert halvår, er det ikke nødvendigvis slik at rentens nivå endres hvert halvår. I dette ligger kun en plikt til å fatte nytt vedtak hvert halvår. Departementet vil fastsette ny forskrift (endringsforskrift) hvert halvår, også dersom det ikke skjer noen endring av rentesatsen.

Som nevnt ovenfor er utgangspunktet at forsinkelsesrenten skal være summen av Norges Banks pengepolitiske styringsrente per 1. januar og 1. juli tillagt minst 7 prosentpoeng, jf. § 3 første ledd. Dette betyr at departementet må avvente fastsettelse av forsinkelsesrentesatsen inntil Norges Banks siste rentemøte før disse datoene er avholdt hvert år. Departementet tar sikte på å fastsette renten så snart som mulig etter disse tidspunktene. I praksis vil dette imidlertid bety at fastsettelsen av forskriften etter omstendighetene vil kunne komme tett opp til ikrafttredelsestidspunktet for forskriften.

Videre er det den pengepolitiske styringsrenten tillagt minst 7 prosentpoeng som skal være forsinkelsesrenten. Dette betyr at departementet kan gjøre et større påslag enn 7 prosentpoeng dersom det er grunnlag for dette, men altså ikke lavere enn 7 prosentpoeng. Hensynet bak forsinkelsesrenten er blant annet å motivere til rettidig betaling av fordringer. Departementet vil ved fastsettelsen av rentesatsen ha som utgangspunkt at påslaget på den pengepolitiske styringsrenten bør ligge på 7 prosentpoeng. Etter det Finansdepartementet kjenner til, gjøres det i Danmark et tilsvarende påslag på 7 prosentpoeng på den offisielle utlånsrenten fastsatt av Nationalbanken. I Sverige gjøres det et påslag på 8 prosentpoeng på referanserenten, som er den renten Riksbanken brukte ved den siste vesentlige refinansieringstransaksjon før det gjeldende kalenderhalvår forsinkelsesrenten fastsettes for.

Kunngjøring av rentesatsen

En endring av rutine for fastsettelse av forsinkelsesrentesatsen stiller krav til at det gis effektiv og god informasjon om forsinkelsesrentens størrelse. Dette ble også påpekt av Justiskomiteen ved behandlingen av saken (se Innst.O.nr.5 (2003–2004) punkt 9).

Selve forskriftfastsettelsen vil kunngjøres på Lovdata (<http://www.lovdato.no>) på vanlig måte. Departementet vil i tillegg be om at Lovdata tar inn informasjon om fastsettelsen under nyhetsspalten som finnes på åpningssiden. Videre vil endringer i forsinkelsesrentesatsen kunngjøres ved annonser i dagspressen. I tillegg til dette vil Finansdepartementet sørge for at gjeldende rente er tilgjengelig på Finansdepartementets hjemmeside (<http://www.odin.dep.no>). Departementet legger til grunn at det også vil være et behov for lett tilgjengelig informasjon om historiske endringer i satsen, og det vil derfor også legges ut historisk oversikt over utviklingen i rentenivået på departementenes hjemmesider. Rentesatsen vil videre bli kunngjort i Norsk lysingsblad.

14. april Nr. 621 2004

Forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. april 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2, § 4 og § 11, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4, forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13 og delegeringsvedtak 18. januar 2002 nr. 36. Kunngjort 16. april 2004.

I

I forskrift 10. oktober 1989 nr. 1095 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild gjøres følgende endringer:

§ 12 ny bokstav f skal lyde:

- f) Fiske med garn etter uer nord for 62° N.

Det er forbudt å bruke uergarn med mindre maskestørrelse enn 120 mm etter 1. januar 2006.

§ 13 ny bokstav c skal lyde:

- c) Bomtrål.

Det er forbudt for norske fartøy å fiske med bomtrål utenfor det danske fastland i et område i Skagerrak innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene fra Hanstholmen fyr til Hirtshals fyr.

§ 18 overskriften skal lyde:

§ 18. Forbud mot fiske etter kveite, breiflabb og uer med visse redskaper

§ 18 nytt fjerde ledd skal lyde:

Det er forbudt å drive fiske med konvensjonelle redskaper etter uer i tidsrommet 1. mai til og med 31. mai i området nord for 62° N.

§ 19 nr. 2 nytt annet ledd skal lyde:

Ved fiske med konvensjonelle redskaper er det uten hinder av forbudet i § 18 fjerde ledd tillatt å ha inntil 20% bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangst regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 21 nytt nr. 26 skal lyde:

26. Vanlig uer (<i>Sebastes marinus</i>)	32 cm

§ 24 nytt siste ledd skal lyde:

Ved fiske etter uer er det adgang til å ha inntil 10% vanlig uer under minstemål i antall i de enkelte fangster.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. april Nr. 622 2004**Forskrift om endring i forskrift om spesielle kvoteordninger for kystfiskeflåten.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. april 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v § 5a. Fremmet av Fiskeridepartementet. Kunngjort 16. april 2004.

I

I forskrift 7. november 2003 nr. 1309 om spesielle kvoteordninger for kystfiskeflåten gjøres følgende endringer:

§ 5 første ledd annet punktum oppheves.

§ 6 første ledd tredje punktum oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. april Nr. 623 2004**Forskrift om tilskudd til prisnedskrivning av frukt og grønnsaker i grunnskolen.**

Fastsatt av Helsedepartementet 1. april 2004 med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 4a-1. Kunngjort 20. april 2004.

§ 1. Formål

Formålet med tilskuddsordningen er å stimulere til et økt forbruk av frukt og grønnsaker ved å tilby alle elever i grunnskolen en frukt eller grønnsak alle skoledager.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder godkjente virksomheter som leverer friske frukter og grønnsaker til grunnskoler som deltar i ordningen.

§ 3. Generelle vilkår

Tilskudd etter denne forskriften gis etter fastsatte tilskuddssatser til godkjente leverandører som leverer spiseklare, førsteklasses frukt og grønnsaker til grunnskoler. Vareutvalget skal sikre tilstrekkelig variasjon gjennom hele skoleåret og leveres til samme pris pr. enhet. Sosial- og helsedirektoratet kan fastsette nærmere krav til kvalitet og utvalg.

Leverandører som deltar i ordningen, forplikter seg til å rettlede om varebehandling og oppbevaring ved skolene.

§ 4. Valg av leverandører

Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker foretar endelig godkjenning av leverandører. Sosial- og helsedirektoratet kan fastsette nærmere krav til leverandører. Godkjenning gis for 2 år av gangen og kan oppheves ved grovt mislighold. Interesserte som ønsker å bli vurdert som leverandører til ordningen, henvender seg til Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker og tas med i leverandørvurderingen ved førstkommande utløp av godkjenningsperioden i det aktuelle leveranseområdet.

Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker kan iverksette anbud om leveringsrettigheter når flere ønsker leveranse i samme område.

§ 5. Fastsettelse av tilskuddssatser

Tilskuddssatsen pr. enhet frukt eller grønnsak fastsettes for hvert kalenderår av Sosial- og helsedirektoratet etter endelig budsjettvedtak i Stortinget. Sosial- og helsedirektoratet kan i løpet av avtaleperioden (2 år) foreta endringer i tilskuddssatsen.

§ 6. Opplysningsplikt

Leverandørenes dokumenterte oppgaver over leveringer av frukt og grønnsaker skal sendes Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker senest 30 dager etter siste leveransedag i hvert skolehalvår. Oppgavene skal være attestert av revisor ved krav overstigende kr 20.000. Opplysningskontoret for frukt og grønnsaker foretar utbetaling av prisnedskrivningstilskuddet til leverandørene umiddelbart etter at oppgavene er kontrollert.

§ 7. Etterbetaling, tilbakebetaling og avkortning mv.

Feil i utbetaling skal rettes, enten ved etterbetaling eller ved tilbakebetaling eller trekk i senere utbetalinger av tilskudd.

§ 8. Sanksjoner

Ved overtredelse av bestemmelsene gitt i eller i medhold av denne forskriften gjelder bestemmelsene om sanksjoner og straff i kommunehelsetjenesteloven kapittel 4a.

§ 9. Dispensasjon

Sosial- og helsedirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskriften.

§ 10. Klage

Opplysningskontoret for frukt og grønnsakers vedtak i medhold av forskriften kan påklages til Sosial- og helsedirektoratet.

§ 11. Ikrafttredelse og overgangsordning

Forskriften trer i kraft straks, men utbetaling av tilskudd vil gjelde fra 1. januar 2004. Fra samme tid oppheves forskrift 26. april 2000 nr. 363 om tilskudd til prisnedskrivning av frukt og grønt i skolen.

Leverandører som pr. 31. desember 2003 leverer frukt og grønt til denne ordningen, får automatisk forlenget sin avtale t.o.m. 30. juni 2004.

2. april Nr. 624 2004**Forskrift om endring i forskrift om eiendomsmegling.**

Fastsatt av Finansdepartementet 2. april 2004 med hjemmel i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 3–8 første ledd. Kunngjort 20. april 2004.

I

I forskrift 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling gjøres følgende endringer:

Kapittel 6 oppheves.

Ny § 8–5 skal lyde:

§ 8–5. (innsyn i budjournalen)

Etter at handel er kommet i stand, kan kjøperen, eller vedkommendes fullmektig, kreve fullt innsyn i budjournalen for oppdraget. Dette skal skje på meglerforetakets kontor eller på annen avtalt måte. Kjøperen eller fullmektigen skal signere på kopi eller utskrift av budjournalen. Ved å gjøre dette bekreftes det at vedkommende har fått innsyn og at opplysninger om budgiverens identitet ikke kan brukes til annet enn å ivareta kjøperens interesser i

saken. Det signerte dokumentet skal arkiveres sammen med øvrige dokumenter i saken, jf. § 4–8 annet og tredje ledd.

Etter at handel er kommet i stand, eller dersom en budrunde avsluttes uten at handel er kommet i stand, kan den som har lagt inn bud på en eiendom, eller vedkommendes fullmektig, kreve å få kopi eller utskrift av budjournalen uten at budgivernes identitet fremkommer.

II

Endringene trer i kraft 1. juni 2004.

13. april Nr. 625 2004

Forskrift om endring i forskrift om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse eller behandling.

Fastsatt av Helsedepartementet 13. april 2004 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 2–6 femte ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 4. Kunngjort 20. april 2004.

I

I forskrift 19. desember 2003 nr. 1756 om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse eller behandling gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Etter denne forskriften dekkes pasienters reiseutgifter, herunder utgifter til transport, til ledsagelse og til opphold utenfor hjemstedet, ved reise i forbindelse med en helsetjeneste som omfattes av lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjeneste m.m. og som dekkes av et foretak etter lov 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. Det samme gjelder for helsetjenester som omfattes av lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd kapittel 5, herunder reise til familievernkontor og helsestasjon. Dersom pasienter henvises til ortopedisk verksted som ledd i behandling som nevnt i første og annet punktum, dekkes utgifter til reise på samme måte.

Det er et vilkår for dekning av utgifter at reisen, ledsagelsen og/eller oppholdet er nødvendig av medisinske eller behandlingsmessige grunner.

Videre dekkes pårørendes utgifter til reise til psykiatrisk poliklinikk for barn og ungdom, og til familievernkontor når poliklinikkens ansvarlige leder eller familievernkontorets faglige leder attesterer nødvendigheten av reisen og oppholdet.

Utgiftene dekkes bare for den fraværstid som er nødvendig av hensyn til den aktuelle undersøkelse eller behandling. Som nødvendig fraværstid regnes også nødvendig ventetid som skyldes kommunikasjonsforholdene.

II

Endringen trer i kraft 1. mai 2004.

15. april Nr. 626 2004

Forskrift om endring i forskrift om eiendomsmegling.

Fastsatt av Kredittilsynet 15. april 2004 med hjemmel i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–1 femte og sjette ledd, § 2–2 annet ledd, § 2–3 annet ledd, § 2–4 første ledd, § 2–5 første ledd, § 2–7 første ledd og § 2–12 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 1. februar 1990 nr. 4304, delegeringsvedtak 17. mars 1998 nr. 1566 og delegeringsvedtak 9. april 2003 nr. 1903. Kunngjort 20. april 2004.

I

I forskrift 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling gjøres følgende endringer:

§ 1–5 skal lyde:

For å ha bestått eksamen må kandidaten ha bestått alle fag. Kandidaten får ikke oppgitt karakter ved ikke bestått eksamen.

Offentliggjøring av sensur skal skje på hensiktsmessig måte. Den enkelte kandidat har likevel etter anmodning rett til å kreve skriftlig underretning om sensur.

§ 1–12 skal lyde:

Godkjent praksis, jf. lovens § 2–3 annet ledd, er ansettelse i eller tilsvarende tilknytning til meglerforetak, herunder advokatfirma med tilstrekkelig omfattende eiendomsmegling. Arbeidsområdet må dekke alle sider av meglingsvirksomheten. Vikariater og andre tidsbegrensede ansettelsesformer er likestilt med fast ansettelse.

Ansettelse ved eller tilsvarende tilknytning til tinglysingsmyndighet, boligbyggelags salgskontor eller offentlig stilling med eiendomsforvaltning, jordskifte eller lignende, av minst ett års varighet, kan Kredittilsynet etter søknad godkjenne som inntil ett års praksistid.

Kredittilsynet kan etter søknad godkjenne tilsvarende praksis fra utlandet.

§ 2–5 skal lyde:

Sikkerheten skal være minst 20 millioner kroner.

Sikkerhetsstillerens ansvar pr. oppdrag pr. skadelidte kan begrenses ved avtale, men ikke til mindre enn 5 millioner kroner.

Kredittilsynet kan i enkelttilfeller bestemme at det skal stilles høyere sikkerhet enn det som kreves etter første og annet ledd.

Dersom utbetaling fra sikkerhetsstilleren medfører at sikkerheten ikke lenger oppfyller kravene i første til tredje ledd, må meglerforetaket sørge for å bringe sikkerheten i samsvar med kravene innen én måned. Kredittilsynet kan i enkelttilfeller fastsette lengre eller kortere frist.

§ 3–7 oppheves.

Nåværende § 3–8 blir § 3–7.

Kapittel 4 overskriften skal lyde:

Kap 4. Journalføring og arkivering

§ 4–1, § 4–2, § 4–3, § 4–4 og § 4–5 og nye § 4–6, § 4–7 og § 4–8 skal lyde:

§ 4–1. (journalføring)

Foretak eller person som er gitt bevilling etter lovens § 2–1, advokat som driver eiendomsmegling i medhold av lovens § 1–2 første ledd nr. 2 og boligbyggelag som medvirker til omsetning av andeler i tilknyttede borettslag der boligbyggelaget er forretningsfører (i det følgende benevnt «meglerforetak»), skal føre journaler i samsvar med bestemmelsene i dette kapittel.

Føring av journaler skal være innrettet på betryggende måte. Det som er ført i journalene må ikke ved overstrykninger eller på annen måte gjøres uleselig. Dersom rettelser foretas i journal som føres i elektronisk form, skal tidligere registrerte opplysninger være sporbare.

§ 4–2. (oppdragsjournal)

Hvert oppdrag som meglerforetaket mottar, skal snarest mulig innføres i oppdragsjournalen. Oppdragene skal innføres i tidsrekkefølge og nummerorden, og følgende opplysninger skal fremkomme av journalen:

- a) tidspunkt for inngåelse av oppdragsavtale,
- b) oppdragsgivers navn,
- c) hva oppdraget gjelder,
- d) eiendommens adresse, registerbetegnelse og kommune,
- e) eierform,
- f) oppdragets varighet,
- g) status for oppdraget, herunder oppsigelse, forlengelse og fullbyrdelse av oppdraget.

I journalen skal det også være mulig å føre inn andre opplysninger om oppdraget.

§ 4–3. (meglingsjournal)

Hver formidling som finner sted, skal snarest mulig innføres i meglingsjournalen. Formidlingene skal innføres i tidsrekkefølge og nummerorden, og følgende opplysninger skal fremkomme av journalen:

- a) tidspunkt for når handel er kommet i stand, jf. lovens § 4–2 siste ledd,
- b) oppdragsnummer,
- c) eiendommens adresse, registerbetegnelse og kommune,
- d) eierform,
- e) avtalepartenes navn,
- f) kjøpesum/leiesum,
- g) vederlag.

I journalen skal det også være mulig å føre inn andre opplysninger om formidlingen.

Oppdrag som kun omfatter oppgjør, skal innføres i meglingsjournalen på samme tidspunkt som innføring i oppdragsjournalen. I stedet for opplysningen i første ledd bokstav a skal tidspunkt for inngåelse av oppdragsavtale innføres.

Før eventuell forkjøpsrett er avklart, skal kjøpers navn ikke innføres i journalen. Det skal anmerkes i journalen at forkjøpsrett ikke er avklart.

Meglingsjournal skal også føres for formidlinger som meglerforetaket har sammen med andre meglerforetak. I journalens vederlagskolonne innføres totalt opptjent vederlag til kredit, og den del av vederlaget som tilfaller andre meglerforetak til debet. I den utstrekning det kreves refusjon av dokumenterte utlegg etter lovens § 4–4, føres disse ikke i vederlagskolonnen. Disse beløp føres direkte i regnskapsbøkene.

§ 4–4. (oppdragsjournal for oppgjørsforetak)

Meglerforetak som kun påtar seg å gjennomføre oppgjør for andre meglerforetak, skal i stedet for å føre oppdrags- og meglingsjournal, føre én journal. Hvert oppdrag som mottas, skal snarest mulig innføres i journalen.

Oppdragene skal innføres i tidsrekkefølge og nummerorden, og følgende opplysninger skal fremkomme av journalen:

- a) navn på meglerforetaket som har gitt oppdraget,
- b) når oppdraget er mottatt,
- c) eiendommens adresse, registerbetegnelse og kommune,
- d) avtalepartenes navn,
- e) avtalt vederlag.

§ 4-5. (*budjournal*)

Hvert bud som meglerforetaket mottar, herunder skriftlige og muntlige kjøps- eller salgstilbud, skal snarest mulig innføres i budjournalen. Det enkelte oppdrag skal føres for seg, og følgende opplysninger skal fremkomme av journalen:

- a) tidspunkt for når budet er mottatt,
- b) budgivers/fullmektigens navn, adresse og/eller telefonnummer,
- c) budets størrelse,
- d) eventuelle forbehold og tidspunkt for eventuelt bortfall av slike forbehold,
- e) akseptfrist,
- f) tidspunkt for avslag eller aksept.

§ 4-6. (*depotjournal*)

I depotjournal skal innføres skjøter, pantobligasjoner, andelsbevis og lignende som foretaket er i besittelse av på vegne av andre. Journalen skal inneholde dato for mottakelse og dato for utlevering eller oversendelse av dokumentene. Også dokumenter som mottas for oversendelse til sentral oppgjørsavdeling eller særskilt oppgjørsforetak skal innføres i journalen.

§ 4-7. (*oppbevaring av særskilte dokumenter*)

Dokumenter som nevnt i § 4-6 skal ligge i eget omslag for hver enkelt klient. Dokumentene skal oppbevares avlåst og brannsikkert.

§ 4-8. (*arkivering*)

Foretaket skal oppbevare ett eksemplar av alle kjøpekontrakter i original. Kontraktene skal påføres formidlingsnummer og oppbevares samlet i nummerorden. Kontraktene oppbevares i minst 10 år.

Foretaket plikter å oppbevare alle dokumenter som er mottatt eller utarbeidet av foretaket i forbindelse med det enkelte oppdrag slik at alle sakens dokumenter kan gjenfinnes når eiendommens adresse, registerbetegnelse eller én av partenes navn er kjent.

Dokumentene oppbevares i papirform eller på annen betryggende måte i minst 10 år. Det samme gjelder journaler.

Nytt kapittel 5 skal lyde:

Kap 5. Faglig leders ansvar og plikter. Krav til internkontroll i meglerforetaket

§ 5-1. (*faglig leders ansvar og plikter*)

Faglig leder for foretaket/filialen, jf. lovens § 2-1 sjettede ledd og § 2-2 første ledd, har avgjørende myndighet i alle spørsmål som gjelder den faglige utøvelsen av meglingsvirksomheten i foretaket/filialen, og er ansvarlig for at denne virksomheten drives i samsvar med de krav som stilles i lov og forskrift.

Faglig leder har ansvaret for at de øvrige ansatte har den nødvendige kompetanse til å løse de oppgaver de får tildelt. Med ansatt menes i dette kapittel også person med tilsvarende tilknytning til meglerforetaket.

Faglig leder skal til enhver tid ha oversikt over hvilke oppdrag foretaket/filialen vedkommende er faglig leder for påtar seg, kontrollere at oppdragene gjennomføres uten unødig opphold, og påse at ingen har ansvar for flere oppdrag enn de kan arbeide aktivt med.

§ 5-2. (*faglig leders tilstedeværelse*)

Faglig leder skal være til stede i lokalene til foretaket/filialen i nødvendig utstrekning. Omfanget av tilstedeværelsen skal stå i forhold til meglingsvirksomhetens art, omfang, antall ansatte og de ansattes kvalifikasjoner.

En person kan kun være faglig leder for ett foretak eller én filial. Kredittilsynet kan gi tillatelse til at samme person er faglig leder for to foretak/filialer når særlige grunner foreligger og Kredittilsynet finner det forsvarlig. Det kan i denne forbindelse stilles vilkår.

§ 5-3. (*internkontroll*)

Faglig leder skal påse at foretaket/filialen har en forsvarlig internkontroll for den eiendomsmeglingsfaglige utøvelsen av virksomheten, og er ansvarlig for at kontrollen blir dokumentert, gjennomført og overvåket. Som en del av internkontrollen skal det foreligge rutinebeskrivelse som detaljert angir hvilke rutiner som skal følges ved gjennomføringen av eiendomsmeglingsoppdrag.

Det skal utarbeides en skriftlig oversikt over utdanning og praksis for alle ansatte som utfører arbeid som inngår

som ledd i eiendomsmegling. Faglig leder skal løpende vurdere og årlig nedtegne vedkommendes arbeidsoppgaver og om denne har behov for opplæring eller særskilt oppfølging for å kunne utføre de oppgavene som pålegges.

Nåværende kapittel 5 blir nytt kapittel 8.

Nytt kapittel 6 skal lyde:

Kap 6. Rapportering til Kredittilsynet mv.

§ 6-1. (rapporteringsplikt til Kredittilsynet)

Følgende foretak plikter å fylle ut og sende inn til Kredittilsynet oppgave på skjemaer som følger som en del av denne forskrift:

- a) foretak med bevilling til å drive eiendomsmegling i medhold av lovens § 2-1 første ledd,
- b) banker med bevilling til å drive eiendomsmegling i medhold av lovens § 2-1 annet ledd,
- c) boligbyggelag med bevilling til å drive eiendomsmegling i medhold av lovens § 2-1 annet ledd,
- d) advokater som har stilt sikkerhet for eiendomsmegling i medhold av lovens § 1-2 første ledd nr. 2,
- e) boligbyggelag som har stilt sikkerhet for eiendomsmegling og medvirker til omsetning av andeler i tilknyttede borettslag i henhold til lovens § 2-1 tredje ledd.

For foretak nevnt i første ledd bokstav a til c skal halvårsoppgave være Kredittilsynet i hende innen 1. september (1. halvår) og 1. mars (2. halvår).

For foretak nevnt i første ledd bokstav d og e skal årsoppgave være Kredittilsynet i hende innen 1. mars.

Rapporteringen kan også skje på elektronisk blankett der slik er utarbeidet.

§ 6-2. (begrensninger i rapporteringsplikten)

Kredittilsynet kan i det enkelte tilfelle begrense rapporteringsplikten.

§ 6-3. (plikt for meglerforetak til å gi melding til Kredittilsynet om foretakets deltakere eller aksjeeiere)

Foretak med bevilling etter lovens § 2-1 første ledd nr. 2 og 3 plikter å gi melding til Kredittilsynet om foretakets deltakere eller aksjeeiere som minst inneholder følgende opplysninger:

- a) meglerforetakets navn og organisasjonsnummer,
- b) navn og fødsels-/organisasjonsnummer til deltaker(e) eller aksjeeier(e),
- c) størrelsen på eierandelen.

Nytt kapittel 7 skal lyde:

Kap 7. Etablering i utlandet av avdelingskontor (filial) eller datterselskap eller annen virksomhet der foretaket har dominerende innflytelse

§ 7-1. (etablering av virksomhet i utlandet)

Foretak med bevilling etter lovens § 2-1 kan etter søknad til Kredittilsynet meddeles tillatelse til å opprette datterselskap/filial i utlandet dersom søker dokumenterer at de oppstilte vilkår i § 7-3 og § 7-4 er oppfylt.

§ 7-2. (opplysningsplikt, rapporteringsplikt mv. til Kredittilsynet)

Datterselskapet/filialen plikter å gi tilsynsmyndigheten de opplysninger som måtte bli krevet angående eiendomsmeglingen. Datterselskapet/filialen plikter også å fremvise og i tilfelle utlevere til kontroll de forretningsbøker og øvrige dokumenter som angår eiendomsmeglingen, jf. lov 7. desember 1956 nr. 1 om Kredittilsynet § 3 og lov om eiendomsmegling § 2-7.

Datterselskapet/filialen plikter å sende inn særskilte rapporterings skjemaer, fastsatt av Kredittilsynet. Kredittilsynet kan innhente opplysninger direkte hos datterselskapet/filialen eller hos morselskapet/hovedkontoret. Morselskapet/hovedkontoret har plikt til å påse at opplysningsplikten overholdes på den måte Kredittilsynet finner hensiktsmessig.

§ 7-3. (sikkerhetsstillelse, økonomi)

Det norsk etablerte foretaks sikkerhetsstillelse etter lovens § 2-5 omfatter ikke ansvar filialen måtte pådra seg i sin virksomhet utenfor riket.

Dersom filialen/datterselskapets økonomiske stilling gir grunn til å frykte at vilkårene for tildeling av bevilling til det norsk etablerte selskapet vil kunne bortfalle, kan det stilles vesentlige krav til det norsk etablerte selskapets økonomi.

§ 7-4. (faglig ledelse)

Datterselskapet/filialen må ha en faglig leder. Den faglige leder skal være norsk statsautorisert eiendomsmegler eller advokat, eller eventuelt ha kvalifikasjoner som godtas i vertslandet.

§ 7-5. (adgang til å drive annen næringsvirksomhet)

Lovens § 2-6 gjelder tilsvarende.

§ 7-6. (opplysningsplikt til oppdragsgivere mv.)

Datterselskapet/filialen skal gi norske oppdragsgivere og/eller norske medkontrahenter skriftlig opplysning om at

virksomheten drives etter vertslandets regler.

§ 7-7. (sanksjoner)

Brudd på forskriftsvilkårene eller overtredelse av vertslandets regler kan medføre bortfall av tillatelsen. Lovens § 2-8 og § 2-9 gjelder tilsvarende.

Nåværende kapittel 7 bli nytt kapittel 9.

Nye § 8-3 og § 8-4 skal lyde:

§ 8-3. (nærstående)

Som noens nærstående i lovens § 2-12 annet ledd menes:

- a) ektefelle eller en person som vedkommende bor sammen med i ekteskapsliknende forhold,
- b) slektninger i opp- og nedstigende linje og søsken,
- c) ektefelle til, eller en person som bor sammen i ekteskapsliknende forhold med, noen som er nevnt i bokstav b,
- d) selskap hvor vedkommende selv eller noen som er nevnt i bokstav a-c, alene eller sammen, har slik innflytelse som nevnt i aksjeloven og allmennaksjeloven § 1-3 annet ledd eller selskapsloven § 1-2 annet ledd.

§ 8-4. (unntak fra forbudet mot egenhandel)

Lovens § 2-12 annet ledd (forbud mot egenhandel) gjelder ikke for:

- a) ansatte i andre avdelinger/filialer i meglerforetak, boligbyggelag og bank enn den avdelingen/filialen som utfører oppdraget,
- b) ansatte som ikke utfører arbeid som er ledd i eiendomsmegling i boligbyggelag og bank uten separate avdelinger,
- c) oppdrag som kun gjelder oppgjør.

Dersom meglerforetaket i det samme oppdraget har påtatt seg å selge flere enheter, gjelder lovens § 2-12 annet ledd kun i forhold til den enkelte enhet.

II

Følgende forskrifter oppheves:

- Forskrift 10. september 1993 nr. 899 om etablering i utlandet av avdelingskontor (filial) eller datterselskap eller annen virksomhet der foretaket har dominerende innflytelse
- Forskrift 20. mai 1999 nr. 673 om rapporteringsplikt for eiendomsmeglingsvirksomhet
- Forskrift 16. desember 1999 nr. 1511 om rapporteringsplikt for advokaters eiendomsmegling
- Forskrift 8. september 2000 nr. 932 om rapporteringsplikt for boligbyggelag med foretaksbevilling
- Forskrift 8. september 2000 nr. 933 om rapporteringsplikt for boligbyggelag som medvirker til omsetning av andeler i tilknyttede borettslag

III

1. Endringene under del I trer i kraft 1. juni 2004, med unntak av endringene i § 2-5, § 4-2, § 4-3, § 4-4, § 5-2 og § 5-3, som trer i kraft 1. juni 2005.
2. Del II trer i kraft 1. juni 2004.

15. april Nr. 627 2004

Forskrift om vanttrekking ved landing av pelagisk fanget råstoff til konsum.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 15. april 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 første ledd litra t, § 9 og § 9a og lov 14. desember 1951 nr. 3 om råfisk § 7. Kunngjort 20. april 2004.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder landing av pelagisk fanget råstoff til konsum fra norske fartøy og omfatter enhver som mottar eller kjøper slikt råstoff.

Denne forskrift gjelder også alle tilfeller der pelagisk fanget råstoff til konsum landes fra utenlandsk fartøy, herunder landing av slikt råstoff som behandles i samsvar med regler om tollager eller transitt gjennom Norge.

§ 2. Vanttrekking og beregning av nøyaktig kvantum

Nøyaktig kvantum ført på landingsseddel eller sluttседdel skal være totalt kvantum avlest på vekten, vektavlesning, fratrukket vanttrekking på 2%.

§ 3. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. Inndragning kan skje med hjemmel i samme lovs § 54.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

16. april Nr. 628 2004**Ikrafttredelse av lov 28. november 2003 nr. 97 om endringer i folketrygdloven (refusjon for svangerskapskontroll utført av jordmor i privat praksis).**

Fastsatt ved kgl.res. 16. april 2004 med hjemmel i lov 28. november 2003 nr. 97 om endringer i folketrygdloven (refusjon for svangerskapskontroll utført av jordmor i privat praksis) del II. Fremmet av Helsedepartementet. Kunngjort 20. april 2004.

Lov 28. november 2003 nr. 97 om endringer i folketrygdloven (refusjon for svangerskapskontroll utført av jordmor i privat praksis) skal gjelde fra 1. mai 2004.

16. april Nr. 629 2004**Forskrift om utforming av små helikopterplasser (BSL E 3–6).**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 16. april 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–1, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 20. april 2004.

Vedlegg 1 til 3 (illustrasjoner) gjelder som forskrift.

*Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1. Formål**

Formålet med denne forskriften er å forebygge og redusere omfanget av luftfartsulykker- og hendelser som kan tilbakeføres til utformingen av eller utstyret på en helikopterplass.

§ 2. Virkeområde

- (1) Denne forskrift gjelder for utforming av og utstyr på helikopterplass som skal godkjennes for trafikk under VFR-forhold og som har settings- og løfteområde sentrisk på landings- og startområde.
- (2) Med utstyr på helikopterplassen skal forstås slikt utstyr som er regulert i denne forskrift.
- (3) Denne forskrift gjelder ikke for helikopterdekk på skip eller på fast eller flyttbar innretning på kontinentalsokkelen.

§ 3. Godkjenning og tilsyn

Forskriften gis anvendelse ved første gangs godkjenning, ved søknad om fornyet godkjenning, ved søknad om endret eller utvidet godkjenning og ved gjennomføring av Luftfartstilsynets tilsyn i henhold til luftfartslovens § 7–2.

§ 4. Planlegging og utbygging av nye helikopterplasser m.m.

- (1) Forskriften gis anvendelse for planlegging og utbygging av nye helikopterplasser og for planlegging og gjennomføring av utvidelser mv. på eksisterende helikopterplasser.
- (2) Helikopterplassens innehaver skal så tidlig som mulig underrette Luftfartstilsynet om planer som nevnt i første ledd.

§ 5. Tilleggskrav

- (1) Dersom helikopterplassen skal brukes av andre luftfartøy eller under andre forhold enn de som omfattes av denne forskrift kan Luftfartstilsynet, dersom det anses nødvendig av hensyn til flysikkerheten, fastsette særskilte krav i tillegg til de som er fastsatt i denne forskrift.
- (2) Slike særskilte tilleggskrav som nevnt i første ledd kan også fastsettes dersom forhold av særlig art ved helikopterplassen gjør det nødvendig av hensyn til flysikkerheten.

§ 6. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

Dimensjonerende helikopter: Det største helikopter som en helikopterplass skal godkjennes for eller er godkjent for.

D-verdi: Den største lengde eller bredde av et helikopter inklusive rotor.

Helikopter: Luftfartøy tyngre enn luft som under flyging bæres oppe av aerodynamiske reaksjoner på en eller flere kraftdrevne rotor på vesentlig vertikale akser.

Helikopterplass: Et hvert område på land, vann, bygning, skip eller annen fast eller flyttbar innretning der helikopter foretar start, landing, taksing eller er oppstilt.

Landings- og startområde – FATO (Final Approach and Take-off Area): Et definert område over hvilket avsluttende innflyging til hover eller landing finner sted eller hvorfra start kan foretas. Området innbefatter område for avbrutt start for helikopter i ytelsesklasse 1.

RD-verdi: Diameteren til den største rotor på et helikopter.

Settings- og løfteområde – TLOF (Touch-down and Lift-off Area): Et område som et helikopter kan sette seg på eller løfte seg fra.

Små helikopterplasser: Helikopterplasser som bare skal godkjennes for VFR-trafikk, og som har settings- og løfteområde sentrisk på landings- og startområde.

VFR-forhold: Værforhold uttrykt i sikt, avstand fra skyer og skydekke høyde, som er lik eller bedre enn angitte minstekrav fastsatt av Luftfartstilsynet.

Kapittel 2. Landings- og startområde og sikkerhetsområde

§ 7. Landings- og startområde

(1) En helikopterplass etter denne forskrift skal ha settings- og løfteområde – TLOF (*Touch-down and Lift-off Area*), FATO/TLOF sentrisk på landings- og startområde – FATO (*Final Approach and Take-off Area*) jf. § 2 første ledd.

(2) Størrelsen på FATO/TLOF skal ikke være mindre enn en sirkel med diameter 1,5 ganger D-verdien for dimensjonerende helikopter. FATO/TLOF skal være sirkelformet dersom inn- og utflygingsflatene er separert med mindre enn 180° jf. § 10 første ledd.

(3) Helningen på FATO/TLOF skal være tilstrekkelig til å sikre god vannavrenning, og gjennomsnittshelningen skal ikke overstige 3% i noen retning. For en sirkel med senter midt i FATO/TLOF og med diameter 1,5 ganger lengden eller bredden av understellet, den av disse som er størst, til dimensjonerende helikopter, skal gjennomsnittshelningen ikke overstige 2%.

(4) Overflaten på FATO/TLOF skal ha tilstrekkelig bæreevne til å tåle den trafikk som skal tillates. Overflaten skal være motstandsdyktig mot effekten av rotorturbulens, og den skal være uten ujevnheter som negativt kan påvirke start eller landing med helikopter.

§ 8. Sikkerhetsområde

(1) FATO/TLOF skal omgis av et sikkerhetsområde. Sikkerhetsområdet skal ha en utstrekning slik at avstanden fra ytterkant FATO/TLOF til ytterkant av sikkerhetsområdet ikke er mindre enn 0,25 ganger D-verdien for dimensjonerende helikopter, dog ikke mindre enn 3 m. Sikkerhetsområdet skal også strekke seg fram til inn- og utflygingsflatens innerkant, jf. § 10 annet ledd og vedlegg 1.

(2) Sikkerhetsområdets primære hensikt er å unngå personskader. Sikkerhetsområdet skal derfor ha slik jevnhet og bæreevne at risikoen for skader på luftfartøy som går ut for FATO/TLOF reduseres til et minimum, og overflaten på sikkerhetsområdet skal være motstandsdyktig mot rotorturbulens.

(3) Innenfor sikkerhetsområdet skal det ikke være noen faste objekter bortsett fra de som må være der på grunn av sin funksjon for helikopterplassen, for eksempel lysanlegg. Når helikopterplassen trafikkeres med luftfartøy, skal det ikke være bevegelige objekter på sikkerhetsområdet.

(4) Faste objekter som må være innenfor sikkerhetsområdet på grunn av sin funksjon, skal være så lave og ha så liten masse som mulig. Slike hinder skal også være brekkbare i den grad det er praktisk mulig. Dessuten skal objektene ikke gjennomtrengre en flate som begynner 25 cm over ytterkanten av FATO og har en stigning utover på 5%.

(5) Overgangen mellom FATO/TLOF og sikkerhetsområdet skal være jevn og plan.

(6) Sikkerhetsområdet skal ha helning som sikrer god vannavrenning, men den skal ikke overstige 4%. De nærmeste 3 m fra ytterkanten av FATO/TLOF skal helningen være negativ.

Kapittel 3. Identifisering, begrensning og fjerning av hinder

§ 9. Generelle bestemmelser

(1) For en helikopterplass skal det fastsettes et antall hinderflater. Terreng og objekter som gjennomtrengre hinderflatene skal anses som hinder.

(2) Innenfor sikkerhetsområdet skal alle objekter anses som hinder.

§ 10. Inn- og utflygingsflate (jf. vedlegg 1)

(1) For en helikopterplass skal det fastsettes minst to inn- og utflygingsflater og senterlinjene på de to flatene skal være separert med minst 150°. En av flatenes senterlinje skal legges mest mulig langs den fremherskende vindretning, og flatene skal dessuten om mulig legges slik at nødlanding kan gjennomføres.

(2) En inn- og utflygingsflate skal bestå av tre seksjoner og skal begrenses av:

- a) en innerkant som er horisontal og like lang som FATO/TLOF pluss sikkerhetsområdet, og plassert vinkelrett på flatens senterlinje og slik at den tangerer sikkerhetsområdets ytterkant,
- b) to sidekanter som divergerer i forhold til, eventuelt er parallelle med, flatens senterlinje, og
- c) en ytterkant parallell med innerkanten.

(3) Første seksjon av en inn- og utflygingsflate skal ha en divergens på 10% for helikopterplasser som skal godkjennes for flyging i dagslys, og 15% for plasser som skal godkjennes for flyging i mørke. Seksjonen skal ha en lengde på 245 m og en positiv helning i forhold til horisontalplanet på 8%.

(4) Andre seksjon av en inn- og utflygingsflate skal ha samme divergens som første seksjon. Seksjonen skal ha

en lengde ut til det punkt hvor divergensen gjør at seksjonens bredde blir 7 rotordiametre for flyging i dagslys og 10 rotordiametre for flyging i mørke. Med rotordiameter menes rotordiameteren på dimensjonerende helikopter plassen skal godkjennes for. Andre seksjon skal ha en positiv helning på 12,5%.

(5) Tredje seksjon skal ha sidekanter som er parallelle med inn- og utflygingsflatens senterlinje. Seksjonen skal ha en lengde ut til det punkt hvor inn- og utflygingsflaten når en høyde av 150 m over innerkant. Tredje seksjon skal ha en positiv helning på 15%.

(6) En inn- og utflygingsflate kan legges i en eller flere svinger. Svingen skal ikke starte nærmere innerkanten enn 370 m, og svingradius på flatens senterlinje skal ikke være mindre enn 270 m. Dersom det er flere svinger, skal avstanden fra der en sving slutter og til der den neste svingen begynner være minst 370 m.

§ 11. Sideflater (jf. vedlegg 1)

(1) For en helikopterplass skal det fastsettes det antall sideflater som inn- og utflygingsflatene tilsier.

(2) En sideflate skal ha en innerkant som faller sammen med sikkerhetsområdets ytterkant, og sidekanter som faller sammen med sidekantene til første seksjon av inn- og utflygingsflatene.

(3) En sideflate skal ha en positiv helning i forhold til horisontalplanet på 50%, og den skal ha en utstrekning slik at den går klar av alle hinder i aktuell retning.

§ 12. Begrensning og fjerning av hinder

(1) Eksisterende hinder skal så langt praktisk mulig fjernes. I motsatt fall skal det vurderes hvilken fare for flysikkerheten hindrene medfører samt hvilke kompenserende tiltak som må treffes for at flysikkerheten kan holde et forsvarlig nivå. Kompenserende tiltak fastsettes av Luftfartstilsynet i henhold til bestemmelsene i § 34 og skal fremgå av helikopterplassens godkjenningssdokument.

(2) Nye hinder eller utvidelse av eksisterende hinder skal normalt ikke forekomme. I motsatt fall skal de rapporteres til Luftfartstilsynet og inngå i vurderingen nevnt i første ledd.

(3) Dersom det er veier innenfor det området som omfattes av hinderflatene, skal hinderfriheten vurderes ut fra høyden på de kjøretøyer som kan forekomme på veien.

§ 13. Merking av hinder

Alle hinder skal merkes dersom de ikke har en utforming eller farge som gjør at de klart skiller seg fra omgivelsene og er godt synlig sett fra helikopter.

Kapittel 4. Merking

§ 14. Generelle bestemmelser

(1) All merking skal utføres slik at den ikke utgjør fare for luftfartøy.

(2) Områder med fast dekke skal merkes med maling, og øvrige områder skal merkes på annen hensiktsmessig måte som fastsatt i helikopterplassens godkjenningssdokument. Er det forskjellige overflater som asfalt, gress, grus og lignende skal det om nødvendig brukes kombinasjoner av maling og annen merking.

(3) Merking av helikopterplass skal utføres slik at merkingen er godt synlig fra luftfartøy ved de lys- og siktforhold helikopterplassen skal brukes, og slik at det er god kontrast til underlaget. Som merkemaling skal brukes reflekterende trafikkmalning eller tilsvarende. På lyst underlag skal det om nødvendig brukes svarte konturlinjer.

§ 15. Identifikasjonsmerking

(1) En helikopterplass skal ha identifikasjonsmerking plassert i sentrum av FATO/TLOF.

(2) Identifikasjonsmerkingen skal bestå av bokstaven H i gul farge. Dimensjonene skal være som i vedlegg 2 fig. 1.

(3) En helikopterplass som bare skal brukes til medisinske transporter og nødvendig treningsflyging i den forbindelse, skal ha identifikasjonsmerking som består av bokstaven H i rød farge på et gult kors. Dimensjonene skal være som i vedlegg 2 fig. 1.

(4) Identifikasjonsmerkingen skal være orientert slik at tverrstreken på bokstaven H er 90° på senterlinjen til den innflygingsflaten som har senterlinje nærmest den fremherskende vindretning.

§ 16. Merking av FATO/TLOF

(1) Ytterkanten til FATO/TLOF skal merkes med en heltrukket gul linje med bredde 0,3 m. Jf. vedlegg 2 fig. 2. Linjen kan om nødvendig plasseres inntil ca. 0,2 m innenfor ytterkanten.

§ 17. Merking av settingspunkt

(1) På en helikopterplass skal settingspunkt merkes som heltrukket gul linje i sirkel rundt identifikasjonsmerkingen, dvs. sentrum midt i tverrstreken på bokstaven H. Linjens bredde skal være 0,5 m, og sirkelens innvendige diameter skal være en halvparten av D-verdien til dimensjonerende helikopter, dog ikke mindre enn 6 m jf. vedlegg 2 fig. 2.

(2) På helikopterplass som bare skal brukes til medisinske transporter og som merkes deretter, skal settingspunkt ikke avmerkes.

§ 18. Merking av bæreevne

(1) Dersom FATO/TLOF har begrenset bæreevne, f.eks. dersom FATO/TLOF er plassert på en bygning eller annen konstruksjon, skal den største masse som helikopteret kan ha, merkes på FATO/TLOF.

(2) Største tillatte masse skal angis i hele tonn, og merkingen skal utføres med to siffer etterfulgt av bokstaven «t». Tallene skal være 1,5 m høye, bokstaven «t» skal være 1,2 m høy og tallene og bokstaven skal være 0,20 m brede.

(3) Merkingen skal være med gul farge og skal plasseres under identifikasjonsmerkingen, midtveis mellom tverrstreken i H'en og settingspunktsirkelen. Dersom sirkelen er så liten at slik plassering ikke er mulig, skal bæreevnermerkingen plasseres umiddelbart utenfor settingspunktsirkelen.

§ 19. Merking av inn- og utflygingsretning

(1) Dersom inn- og utflygingsflatene er separert med mindre enn 180° eller dersom det er flere enn to inn- og utflygingsflater, skal inn- og utflygingsretningene merkes med piler.

(2) Pilene skal være gule. Bredden skal være 0,50 m og lengden skal tilpasses tilgjengelig avstand mellom ytterkanten av FATO/TLOF og settingspunktsirkelen. Utforming forøvrig skal være som angitt i vedlegg 2 fig. 2. Dersom det er merking av bæreevnen utenfor settingspunktsirkelen, skal lengden av pilen tilpasses slik at det er plass til både bæreevnen og pilen.

(3) Pilene skal plasseres mellom ytterkanten av FATO/TLOF og settingspunktsirkelen, og pilenes senterlinjer skal være i forlengelsen av inn- og utflygingsflatenes senterlinjer. Dersom det er for liten plass mellom ytterkanten av FATO/TLOF og settingspunktsirkelen, skal pilene plasseres utenfor ytterkanten.

Kapittel 5. Lysanlegg

§ 20. Generelle bestemmelser

(1) Helikopterplass som skal brukes for flyging i mørke skal ha lysanlegg slik det fremgår av dette kapittel.

(2) I tillegg til de lysanlegg som fremgår av dette kapittel, kan Luftfartstilsynet fastsette ytterligere krav når dette anses påkrevet for sikker bruk av helikopterplassen.

(3) For alle lysanlegg skal det forefinnes dokumentasjon som viser at kravene i dette kapittel tilfredsstilles.

(4) Lysanlegg skal konstrueres og installeres slik at feil eller annen påvirkning av lysbildet ikke går ut over flysikkerheten. Lysanlegg skal konstrueres og om nødvendig skjermes slik at besetningen ikke blir blendet.

(5) Lysarmaturer på bakken, som ikke er nedfelt, skal ha så liten masse som mulig og festeinnretningene skal være brekkbare. Luftfartstilsynet kan fastsette nærmere krav til masse og brekkbarhet.

(6) Lysarmaturer som er nedfelt, skal være slik konstruert at luftfartøy kan rulle over dem uten at det oppstår skade verken på armaturen eller luftfartøyet. Varmen fra lysarmaturen skal være slik at det ikke oppstår skade på luftfartøyet ved direkte kontakt.

§ 21. Lysfyr

(1) Helikopterplass skal ha lysfyr enten når visuell ledning fra lang avstand er nødvendig og ikke tilgjengelig på annen måte, eller når identifikasjon av helikopterplassen er vanskelig på grunn av annen belysning.

(2) Lysfyr for helikopterplass skal plasseres slik at formålet nevnt i første ledd nås, og slik at besetningen ikke blir blendet på kort avstand.

(3) Lysfyr for helikopterplass skal gi gjentagne serier av korte hvite lysblink med karakter som vist i vedlegg 3 fig. 1. Lysfyret skal være rundtstrålende, og ha lysintensitet og lysfordeling som angitt i vedlegg 3 fig. 1.

§ 22. Lys for FATO/TLOF

(1) FATO/TLOF skal ha kantlys.

(2) FATO/TLOF skal ha flomlys dersom det er nødvendig for å synliggjøre merkingen av settingspunkt og identifikasjonsmerking samt for å fremheve overflatedetaljer.

(3) Kantlys skal plasseres langs ytterkanten av FATO/TLOF eller maksimalt 1,5 m utenfor ytterkanten, og slik at besetningen ikke blir blendet.

(4) Kantlys for FATO/TLOF skal plasseres med jevn avstand som ikke overstiger 5 m. For helikopterplass på bygning skal avstanden ikke overstige 3 meter.

(5) Dersom FATO/TLOF er firkantet, skal det være minimum 4 kantlys på hver side inklusive ett i hvert hjørne. Dersom FATO/TLOF er sirkelformet, skal avstanden mellom kantlysene over sektorer på 45° være halvparten av avstanden for resten av sirkelen, jf. vedlegg 3 fig. 3.

(6) Kantlys for FATO/TLOF skal være rundtstrålende og gi fast gult lys.

(7) Kantlys for FATO/TLOF skal ha lysintensitet og lysfordeling som angitt i vedlegg 3 fig. 2.

(8) Høyden på kantlys for FATO/TLOF skal ikke overstige 25 cm, og kantlysene skal om nødvendig være nedfelt.

§ 23. Hinderlys

(1) Alle hinder, jf. § 9 første ledd, skal enten flombelyses eller påmonteres hinderlys.

(2) Hinder som påmonteres hinderlys, skal påmonteres fast eller blinkende hinderlys. Blinkende hinderlys skal brukes dersom oppmerksomheten på hinderet må spesielt påkalles.

(3) Flombelysning av hinder skal plasseres slik at hele hinderet blir belyst og slik at besetningen ikke blendes.

(4) Hinderlys skal plasseres slik at de kan observeres fra alle retninger.

(5) Et eller flere hinderlys skal plasseres på toppen av hinderet. Lysene skal plasseres slik at de markerer det punkt eller den kant som ligger høyest i forhold til hinderflaten. Dersom hinderet er en skorstein, skal hinderlys

plasseres slik at nedsooting unngås, om nødvendig ved å plassere lyset inntil 3 m under toppen av skorsteinen.

(6) Dersom hinderet har stor utstrekning, f.eks. en bygning eller en høyde, skal flere hinderlys om nødvendig plasseres på hinderets høyeste kanter for å markere utstrekningen av hinderet.

(7) Flomlys for hinder skal gi hinderet en luminans på minst 10 cd pr. kvadratmeter.

(8) Faste hinderlys skal være rundtstrålende og gi rødt lys med slik intensitet at hinderlyset klart fremtrer mot nærliggende lys og den alminnelige bakgrunnbelysning. Intensiteten skal dog ikke være mindre enn 10 cd rødt lys.

(9) Blinkende hinderlys skal gi blinkende rødt lys med frekvens 20–60 blink pr. minutt. Dersom det er flere blinkende hinderlys på et hinder, skal disse blinke samtidig. Lysblinkenes høyeste intensitet skal ikke være mindre enn 1600 cd rødt lys, men skal heller ikke være blendende. Lysblinkenes varighet skal overstige mellomliggende mørke periode.

Kapittel 6. Utstyr og inngjerding med mer

§ 24. Vindpølse

(1) En helikopterplass skal ha minst én vindpølse plassert slik at den/de gir indikasjon på vindforholdene over FATO/TLOF.

(2) Vindpølsen eller vindpølsene skal plasseres godt synlig fra helikopter i luften på FATO/TLOF. Vindpølsene skal dessuten plasseres slik at de minst mulig blir påvirket av forstyrrende luftstrømmer fra objekter eller terreng.

(3) Vindpølse skal utformes etter følgende krav:

a) vindpølsen skal gi presis indikasjon på vindretning og grov indikasjon på vindstyrke,

b) vindpølsen skal være traktformet og åpen i begge ender,

c) lengden på vindpølsen skal være minst 2,4 meter,

d) den største åpningen på vindpølsen skal ikke være mindre enn 0,6 m, og den minste åpningen ikke mindre enn 0,3 m, og

e) vindpølsen skal være oransje eller oransje og hvit.

(4) Dersom vindpølsen gjennomtrenger en hinderflate skal den utformes slik at skader på luftfartøy reduseres i størst mulig grad.

(5) Dersom helikopterplassen skal brukes for flyging i mørke, skal minst én vindpølse være belyst.

§ 25. Inngjerding med mer

(1) Helikopterplassens innehaver skal etablere systemer som sikrer at uvedkommende personer og kjøretøyer ikke får adgang til ferdelsområdet samtidig med at lufttrafikk pågår. Helikopterplassen skal ha skilting, gjerder og porter når dette anses nødvendig for å etterkomme kravet i første setning.

(2) Helikopterplassens innehaver skal etablere systemer som forhindrer at ville eller tamme dyr tar seg inn på ferdelsområdet samtidig med at lufttrafikk pågår. Helikopterplassen skal ha gjerder og porter når dette anses nødvendig for å etterkomme kravet i første setning.

Kapittel 7. Helikopterplassdata og kunngjøring av slike

§ 26. Generelle bestemmelser

(1) Helikopterplassens innehaver skal fremskaffe, dokumentere og vedlikeholde de data om helikopterplassen som fremgår av nedenstående punkter og andre data av betydning for flysikkerheten etter Luftfartstilsynets nærmere bestemmelser.

(2) Helikopterplassens innehaver skal gjøre alle data om helikopterplassen som er omtalt i § 27 til § 32 kjent for helikopterplassens brukere.

(3) Dersom dataene gjøres kjent for brukerne gjennom et kunngjøringssystem, skal helikopterplassens innehaver overvåke de data om helikopterplassen som publiseres, og meddele utgiveren de endringer som er nødvendige for at helikopterplassdataene til enhver tid skal være korrekte.

§ 27. D-verdi

D-verdien til det helikopter som helikopterplassen skal godkjennes for, skal fastsettes i meter og centimeter.

§ 28. Referansepunkt

Det skal fastsettes et referansepunkt for helikopterplassen i det geometriske sentrum av FATO, og referansepunktet skal måles i grader, minutter og sekunder.

§ 29. Høyde over havet

Helikopterplassens høyde over havet skal måles i hele fot. Med helikopterplassens høyde menes den største høyde innenfor FATO/TLOF.

§ 30. Utforming

(1) Følgende data skal måles og beskrives som relevant for helikopterplassen:

a) om helikopterplassen er av typen på bakken eller på bygning,

b) rettvise retning til inn- og utflygingsflatene senterlinjer i grader og hundredelsgrader for inn- og utflygingsretninger,

c) diameter, alternativt lengde og bredde i hele meter, samt største helning i hele og tiendedels prosent, type

overflate, og bæreevne i hele tonn for FATO/TLOF,

- d) sikkerhetsrådets diameter eller lengde og bredde i hele meter, og type overflate,
 - e) type og plassering av merking, jf. kapittel 4, og
 - f) type og plassering av lysanlegg, jf. kapittel 5.
- (2) Plassering av merking og lys skal angis på tegning i passende målestokk.

§ 31. *Hinder*

(1) Med hinder skal forstås terreng og objekter som er definert som hinder i henhold til bestemmelsene i kapittel 3.

(2) For hvert objekt som utgjør hinder skal helikopterplassens innehaver gjøre kjent for helikopterplassens brukere type objekt, posisjonen i grader, minutter, sekunder og tiendedels sekunder, objektets største høyde i fot og angivelse av merking og type og plassering av belysning.

(3) For alt terreng som utgjør hinder skal helikopterplassens innehaver gjøre kjent for helikopterplassens brukere en beskrivelse av terrenget og terrengets utstrekning, posisjonen til de høyeste toppene i grader, minutter, sekunder og tiendedels sekunder, toppenes høyde i fot, og angivelse av type og plassering av belysning.

§ 32. *Restriksjoner og merknader*

Helikopterplassens innehaver skal fremskaffe følgende data:

- a) helikopterplassens bruksområde (jf. godkjenningvilkårene),
- b) alle avvik fra godkjenningvilkårene, herunder fra denne og andre aktuelle forskrifter,
- c) alle dispensasjoner og kompensierende tiltak i medhold av § 34, og
- d) andre opplysninger av fysikkerhetsmessig betydning.

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser

§ 33. *Dispensasjon*

(1) Luftfartstilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift når særlige grunner foreligger.

Ved vurderingen av om slike særlige grunner foreligger, skal det bl.a. ses hen til kostnadene forbundet med fysisk utbedring av avvik sammenholdt med den sikkerhetsmessige gevinst slik utbedring antas å gi, og muligheten for å avhjelpe avvik gjennom fastsettelse av kompensierende tiltak, jf. § 34. Dersom det etter en slik vurdering fremstår som overveiende sannsynlig at fysisk utbedring ikke gir sikkerhetsgevinst eller bare helt ubetydelig sikkerhetsgevinst, kan slik utbedring unnlates.

(2) Det er en forutsetning for innvilgelse av dispensasjon at helikopterplassens innehaver godtgjør at fysisk utbedring er vurdert, og viser til slike vurderinger med begrunnelser, samt eventuelle forslag til kompensierende tiltak, jf. § 34.

§ 34. *Kompenserende tiltak*

(1) Som vilkår for dispensasjon i medhold av § 33 skal Luftfartstilsynet fastsette slike kompensierende tiltak som anses nødvendige for å sikre at helikopterplassen holder tilsvarende sikkerhetsnivå som om fysisk utbedring var foretatt.

(2) Fastsettelse av kompensierende tiltak kan unnlates dersom helikopterplassens utforming etter en konkret vurdering antas å gi tilfredsstillende sikkerhet uten at slike tiltak fastsettes. Ved den konkrete vurderingen kan tas hensyn til den sikkerhetsmessige gevinst som forventes oppnådd ved kompensierende tiltak sammenholdt med de ulemper slike tiltak vil kunne medføre for helikopterplassens innehaver.

(3) Avgjørelse om fastsettelse av kompensierende tiltak og det nærmere innhold av slike tiltak treffes i alle tilfelle av Luftfartstilsynet, etter en konkret vurdering for den enkelte helikopterplass. Helikopterplassens innehaver skal gis anledning til å utarbeide forslag til kompensierende tiltak, som skal vurderes av Luftfartstilsynet før avgjørelse treffes.

(4) Kompenserende tiltak kan som eksempel være, men er ikke begrenset til:

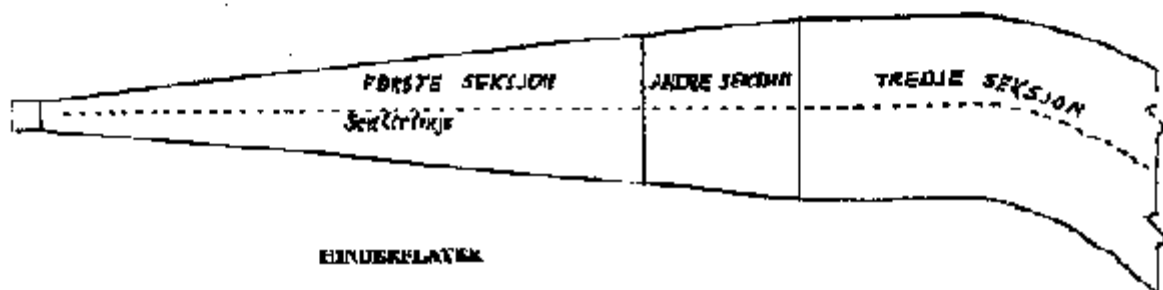
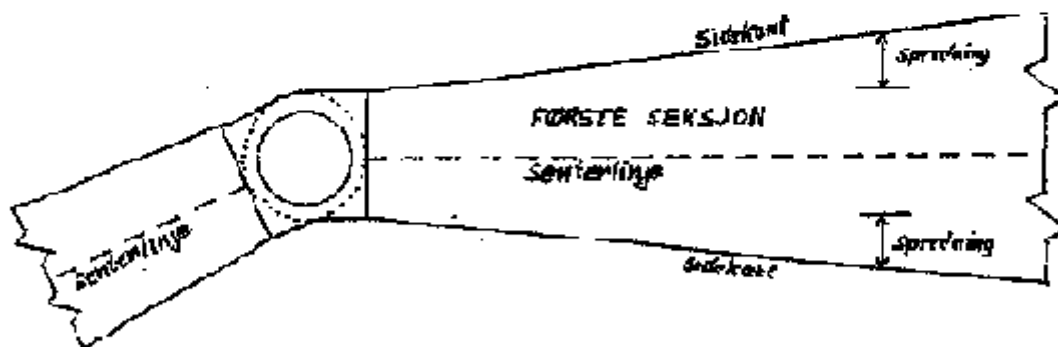
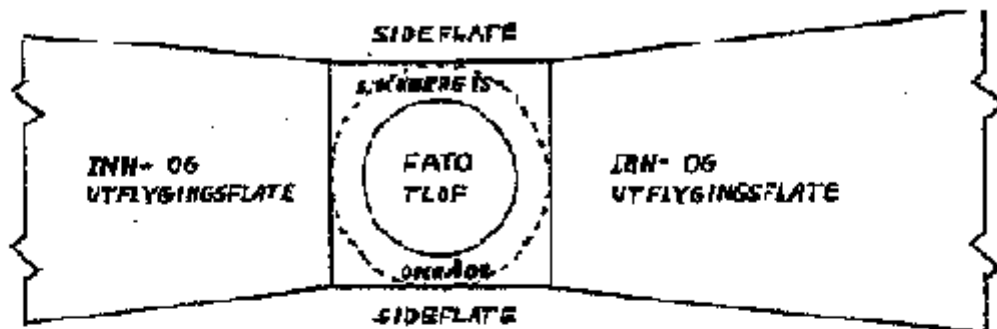
- a) operasjonelle begrensninger ved helikopterplassen, f.eks. slik at spesielle fartøytper ikke skal kunne benytte helikopterplassen,
- b) spesielle inn- og utflygningsprosedyrer,
- c) særlige krav til operatører og fartøysjefer, eller
- d) for hinder; spesielle krav til hinderets høyde, masse og brekkbarhet.

§ 35. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft fra 1. juni 2004.

Vedlegg 1

Sikkerhetsområder og hinderflater

Vedlegg 2

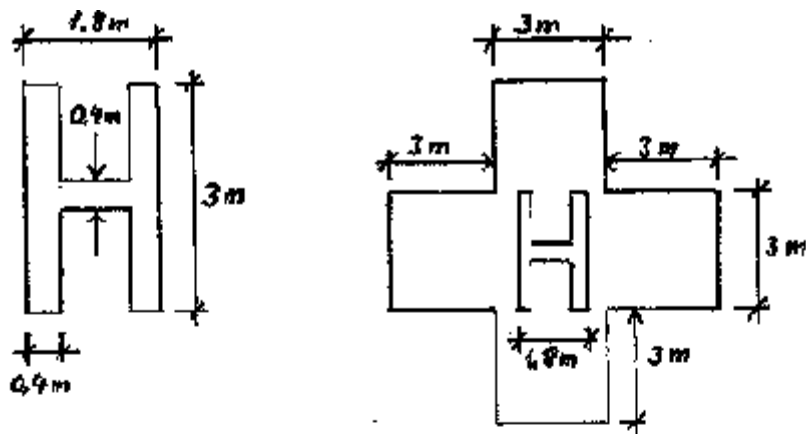

FIG 1 - IDENTIFIKASJONSMERKING

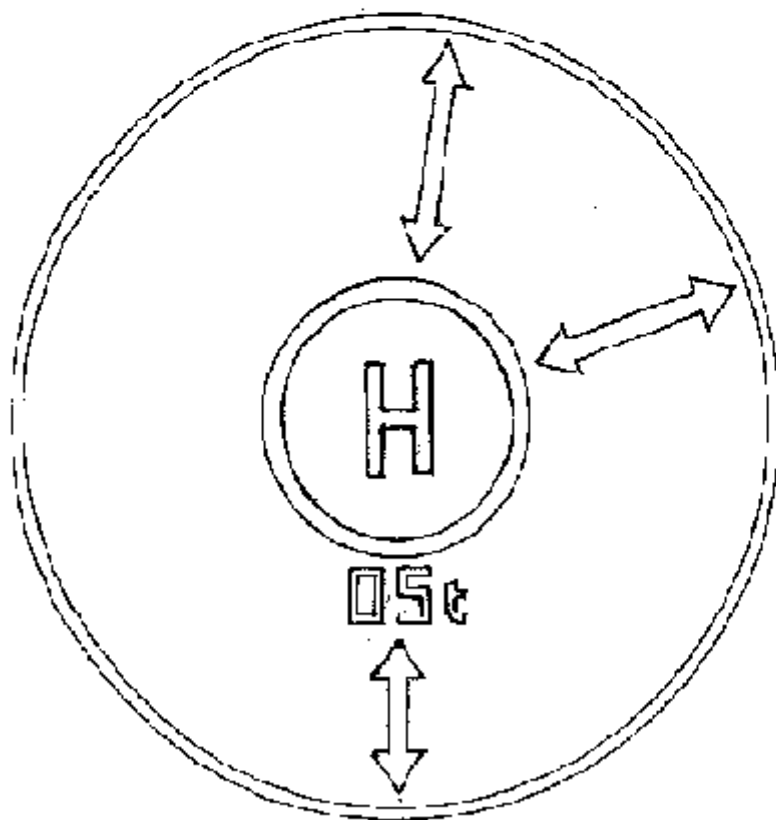
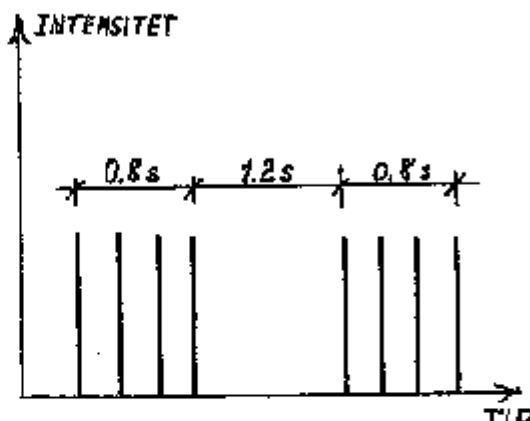

FIG 2 - MERKING AV FATOTLOF OG SETTINGSPUNKT

Vedlegg 3

ELEVASJON	
10°	250 cd
7°	750 cd
4°	1700 cd
2 1/2°	2500 cd
1 1/2°	2500 cd
0°	1700 cd
-180° ASIMUT	+180°

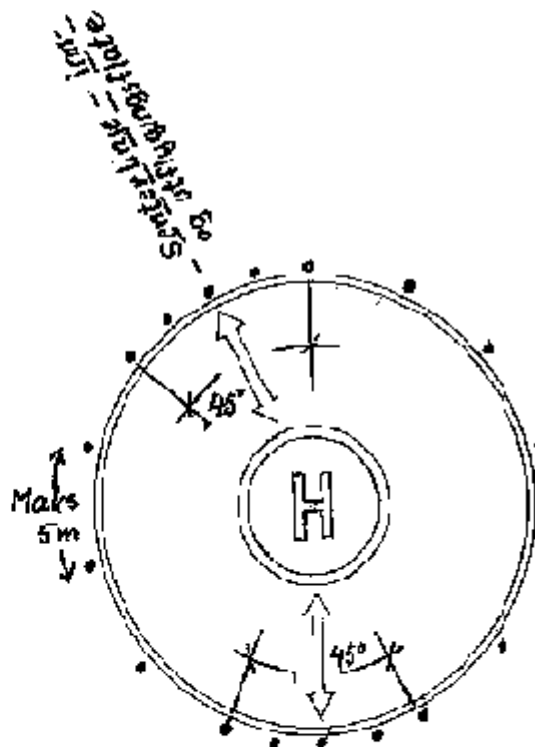

Lysintensitet og lysfordeling

Karakter

FIG 1 - LYSFYR

ELEVASJON	
30°	3 cd
25°	15 cd
20°	25 cd
10°	25 cd
5°	15 cd
0°	3 cd
-180° ASIMUT	+180°

Lysintensitet og lysfordeling

FIG 3
PLASSERING
AV KANTLYS

FIG 2 - KANTLYS FOR FATOTLØF

aperturåpning for
senterlinje og uttøringsflate

16. april Nr. 630 2004**Delegering av myndighet til Arbeids- og administrasjonsdepartementet etter EØS-konkurranseloven § 5 og § 11 annet ledd.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. april 2004 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 11 om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler mv. (EØS-konkurranseloven) § 5 og § 11 annet ledd. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 20. april 2004.

I

Kongen gir med dette Arbeids- og administrasjonsdepartementet myndighet til å gi forskrifter etter § 5 og § 11 annet ledd i lov 5. mars 2004 nr. 11 om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler mv. (EØS-konkurranseloven).

II

Bestemmelsen trer i kraft straks.

III

Vedtak 27. november 1992 nr. 866 om delegering av myndighet etter § 1 i lov 27. november 1992 nr. 110 om konkurranseregler i EØS-avtalen m.v., oppheves.

IV

Bestemmelsen under del III trer i kraft 1. mai 2004.

16. april Nr. 631 2004**Delegering av myndighet til Arbeids- og administrasjonsdepartementet etter konkurranseloven.**

Fastsatt kgl.res. 16. april 2004 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) § 7 tredje ledd, § 8 annet ledd annet punktum og tredje ledd, § 10 fjerde ledd første punktum, § 14, § 16 femte ledd tredje punktum, § 17 femte ledd, § 18 femte ledd, § 23 annet punktum, § 24 femte ledd, § 25 femte ledd, § 28 tredje ledd, § 29 sjette ledd, § 31 annet ledd, § 33 første, annet og fjerde ledd og § 32. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 20. april 2004.

I

Arbeids- og administrasjonsdepartementet gis myndighet til å vedta forskrifter etter konkurranseloven § 7 tredje ledd, § 8 annet ledd annet punktum og tredje ledd, § 10 fjerde ledd første punktum, § 14, § 16 femte ledd tredje punktum, § 17 femte ledd, § 18 femte ledd, § 23 annet punktum, § 24 femte ledd, § 25 femte ledd, § 28 tredje ledd, § 29 sjette ledd, § 31 annet ledd og § 33 første, annet og fjerde ledd.

II

Bestemmelsen under del I trer i kraft straks.

III

Vedtak 12. november 1993 nr. 1022 om ikrafttredelse av lov 11. juni 1993 nr. 65 om konkurranse i ervervsvirksomhet (konkurranseloven). Delegering av myndighet, oppheves.

IV

Bestemmelsen under del III trer i kraft 1. mai 2004.

16. april Nr. 632 2004**Forskrift om endring i forskrift til bergverksloven.**

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 16. april 2004 med hjemmel i lov 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk § 45 og § 68 nr. 7, jf. delegeringsvedtak 26. mars 2004 nr. 572. Kunngjort 20. april 2004.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1474 til bergverksloven gjøres følgende endringer:

Ny § 14 skal lyde:

§ 14. Om årsavgift for mutinger og utmål

I medhold av bergverksloven § 45 skal avgiften for å beholde rett etter mutingsbrev eller utmålsbrev, for hver påbegynte 10.000 m² utgjøre:

a. For muting	kr 30
b. For utmål	kr 50
c. Årsavgift pr. mutingsområde under punkt a. skal ikke være mindre enn	kr 150

- d. Årsavgift pr. utmålsområde under punkt b. skal ikke være mindre enn kr 300
- I medhold av bergverksloven § 68 nr. 7 skal årsavgiften utgjøre:
- a. For lengdeutmål etter bergverksloven av 14. juli 1842 kr 1485
- b. For lengdeutmål begrenset i fallretningen i medhold av § 68. nr. 5 utgjør avgiften for hver påbegynte 10.000 m², regnet i horisontalplanet, av en rettvinklet firkant hvor utmålets lengde utgjør en side og den horisontale avstand til den i § 68 nr. 5 nevnte grunnflate utgjør en annen side kr 50
- c. Årsavgift for lengdeutmål under punkt b. skal ikke være større enn kr 1485
- d. Årsavgift for lengdeutmål under punkt b. skal ikke være mindre enn kr 300

II

Endringen trer i kraft straks, med virkning fra 1. januar 2004.

16. april Nr. 633 2004

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sjøtunge i 2004.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. april 2004 med hjemmel i forskrift 30. januar 2004 nr. 348 om regulering av fisket etter sjøtunge i 2004 § 3. Kunngjort 20. april 2004.

I

I forskrift 30. januar 2004 nr. 348 om regulering av fisket etter sjøtunge i 2004 gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om regulering av fisket etter sjøtunge i EU-sonen i 2004

Forskriften er endret og skal lyde:

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sjøtunge i EU-sonen i 2004.

§ 2. Kvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan fartøy som fisker med konvensjonelle redskap fiske inntil 350 tonn sjøtunge i EU-sonen i statistikkområdene IV og IIa.

§ 3. Maksimalkvote

Det enkelte fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan fiske inntil 30 tonn.

§ 4. Bifangst

Fartøy som ikke har adgang til å drive et direkte fiske etter sjøtunge i medhold av § 2 kan innenfor totalkvote på 350 tonn fiske sjøtunge som bifangst.

§ 5. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 6. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirking og forsøk.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2004.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. april Nr. 634 2004

Tjenesteordning for proster.

Fastsatt ved kgl.res. 16. april 2004 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 16 og lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke § 34. Fremmet av Kultur- og kirke departementet. Kunngjort 20. april 2004.

§ 1. Prosten leder prestetjenesten i prostiet og bistår biskopen i dennes embetsutøvelse.

§ 2. Prosten er forpliktet på de mål og strategier som er fastsatt for virksomheten i Den norske kirke og i vedkommende bispedømme og skal støtte opp om tiltak som fremmer disse.

§ 3. Prosten skal i samvirke med kirkelige råd og utvalg bidra til et godt arbeidsmiljø, samarbeid og åndelig fellesskap innen de kirkelige arbeidslag i prostiet og bistå ansatte og kirkelige organer med faglig veiledning, råd og støtte.

§ 4. Prosten ivaretar arbeidsgivers styringsrett overfor prestene i prostiet og har biskopen som sin overordnede. Prosten er nærmeste overordnede for prostiets sokneprester og prostiprester og fordeler de oppgaver mellom prostiets prester som ikke allerede er pålagt den enkelte prest ved instruks eller særskilt bestemmelse gitt av høyere myndighet. Prosten tilstår prestene ferie og tjenestefrihet i samsvar med gjeldende lov- og avtaleverk.

§ 5. Prosten skal se til at prestene i prostiet forvalter Ord og sakrament slik at kristen tro og kristent liv fremmes i menighetene ved at de etter gjeldende ordninger

- a) holder forordnede gudstjenester og forretter kirkelige handlinger,
- b) deltar i utførelsen av dåps- og konfirmasjonsopplæring,
- c) utøver sjelesorg og veiledning, går med dødsbud, reiser i soknebud og også ellers besøker syke i soknene og
- d) utfører forkynnerarbeid og i samråd med menighetsrådet annet menighetsbyggende arbeid.

Prosten skal stimulere prestene til etterutdanning og bidra til at de opprettholder og utvikler sin kompetanse i samsvar med fastsatte mål og planer.

§ 6. Prosten skal sørge for den nødvendige samordning mellom prestetjenesten og de kirkelige rådenes virksomhet.

Prosten er medlem av prostirådet, der hvor slikt er opprettet. Prosten har rett til å ta del i menighetsmøter og menighetsrådsmøter i prostiet, men bare stemme om han/hun ellers har stemmerett i organet. Prosten er medlem av kirkelig fellesråd når han/hun er oppnevnt av biskopen, og kan også bemyndiges til uten stemmerett å ta del i fellesrådets møter på biskopens vegne.

§ 7. Prosten

- a) gjør tjeneste som menighetsprest slik biskopen fastsetter,
- b) foretar prostebesøk i prostiets menigheter etter den ordning som er fastsatt i bispedømmet,
- c) deltar i forberedelse og gjennomføring av bispevisitaser og utfører de deler av visitasen som pålegges av biskopen, i samsvar med visitasreglement for Den norske kirke,
- d) medvirker ved utnevning av biskop og ved tilsetting av kirkelige tjenestemenn etter gjeldende regler,
- e) utferdiger for biskopen forslag til instruks for den enkelte menighetsprest i prostiet i samsvar med regler fastsatt i tjenesteordning for menighetsprester,
- f) medvirker ved ordinasjon av prest og vigsling av kateket, kantor og diakon etter gjeldende bestemmelser,
- g) foretar vigsling til fast kirkelig tjeneste etter gjeldende bestemmelser,
- h) innsetter menighetsprest, kateket, kantor og diakon, eller bemyndiger andre til å gjøre det, etter gjeldende bestemmelser,
- i) holder seg orientert om kirkene i prostiet og medvirker ved kirkevigsler,
- j) samtykker i at forsamlingslokaler nyttes og innvies som interimskirker,
- k) vigsler kirkegård eller bemyndiger annen prest til å gjøre det,
- l) deltar i prostemøte og bispedømmemøter,
- m) deltar i kirkejubileer, grunnsteinsnedleggelsler og liknende spesielle anledninger sammen med eller på vegne av biskopen og
- n) gir uttalelse i saker som gjelder forhold i prostiet og etter anmodning av høyere myndighet også i saker som gjelder bispedømmet eller hele Den norske kirke.

Prosten utfører for øvrig de gjøremål som til enhver tid er pålagt ved bestemmelse av Kongen, departementet eller biskopen.

§ 8. Prosten er med hensyn til rettigheter og plikter undergitt de regler som gjelder for statens embetsmenn generelt og for den kirkelige forvaltning spesielt. Prostens embetsdistrikt utgjør et prosti med utstrekning fastsatt av departementet. Prosten må finne seg i endringer i gjøremål og embetsdistriktets utstrekning.

§ 9. Prost i et prosti med domkirke er domprost. Domprosten er biskopens faste vikar. Biskopen kan i særskilte tilfeller bemyndige domprosten til å utføre bispetjeneste.

§ 10. Prosten innsettes i sitt embete av biskopen eller på dennes vegne av domprosten eller en annen prost etter avgjørelse av biskopen.

§ 11. Prosten lønnes etter statens lønnsregulativ og får særskilte godtgjøringer etter de regler og satser som gjelder til enhver tid. For tjenestereiser som er nødvendige for å utføre oppgaver etter denne tjenesteordning, tilkommer prosten skyssgodtgjøring etter statens satser innenfor budsjettamme fastsatt av bispedømmerådet.

§ 12. Tjenesteordningen for menighetsprester gjelder for proster så langt den passer.

§ 13. Tjenesteordningen kan endres ved vedtak av departementet.

§ 14. Tjenesteordningen gjelder fra 1. juli 2004. Fra samme tidspunkt oppheves tjenesteordning for proster 10. september 1993 nr. 850.

31. mars Nr. 641 2004

Forskrift om endring i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften).

Fastsatt av Helsedepartementet 31. mars 2004 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler (legemiddeloven) § 10 annet ledd, jf. § 8 femte ledd. Kunngjort 23. april 2004.

I

I forskrift 22. desember 1999 nr. 1559 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endring:

Ny § 4–8a skal lyde:

§ 4–8a. Naturlegemidler

Ved søknad om markedsføringstillatelse for et naturlegemiddel kreves ikke toksikologisk, farmakologisk og klinisk dokumentasjon, jf. § 4–5 første ledd bokstavene c og d dersom:

- a) naturlegemidlet er egnet til egenbehandling av tilstander som brukerne selv kan diagnostisere og behandle, og
- b) søkeren kan dokumentere fra publisert vitenskapelig litteratur at naturlegemidlets innholdsstoffer har vært i tradisjonell bruk i Europa eller Nord-Amerika i minst 30 år, har anerkjent effekt og er tilstrekkelig sikre.

Dersom tilstandens symptomer også kan skyldes alvorlig bakenforliggende sykdom, skal naturlegemidlet være merket med en anbefaling om å ta kontakt med lege før preparatet benyttes.

I søknaden kan søker fremlegge resultater fra toksikologiske og farmakologiske tester eller kliniske forsøk dersom denne støtter opp dokumentasjonen nevnt i første ledd bokstav b). Ved fremleggelse av slik dokumentasjon kan Statens legemiddelverk gjøre unntak fra kravet om tradisjonell bruk i 30 år.

Statens legemiddelverk kan stille særlige krav til innholdet i merking, preparatomtale og pakningsvedlegg.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. april Nr. 642 2004

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften).

Fastsatt av Utenriksdepartementet 1. april 2004 med hjemmel i forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) § 110 første ledd siste punktum. Kunngjort 23. april 2004.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) gjøres følgende endring:

Vedlegg 8 skal lyde:

Vedlegg 8. Andre Schengen-lands utenriksstasjoner med myndighet til å innvilge visum

Andre Schengen-lands utenriksstasjoner med myndighet til å innvilge søknader om visum (innvilgelsesmyndighet) pr. 1. april 2004, jf. § 110 tredje ledd annet punktum.

Norge blir representert av

Danmark i:

Algerie
Australia
Benin
Bolivia
Brasil
Burkina Faso
Ghana
Kina
Taiwan

Sverige i:

Botswana
Congo DR

Alger
Sydney
Cotonou
La Paz
Sao Paulo
Ouagadougou
Accra
Kanton
Teipei
Gaborone
Kinshasa

	Laos	Vientiane
	Senegal	Dakar
<i>Finland i:</i>	Canada	Toronto
	Kina	Hongkong
	Namibia	Windhoek
	Peru	Lima
<i>Tyskland i:</i>	Brunei	Bandar Seri Bagawan
	India	Chennai
	Kirgistan	Bisjkek
	Kuwait	Kuwait
	Kypros	Nicosia
	Libya	Tripoli
	Myanmar	Yangon
	Qatar	Doha
	Tadsjikistan	Dusjanbe
	Turkmenistan	Asjkabad
<i>Italia i:</i>	India	Calcutta
	Uzbekistan	Tasjkent
<i>Nederland i:</i>	Den dominikanske republikk	Santo Domingo
	Eritrea	Asmara
	Jemen	Sana'a
	Kasakhstan	Almaty
	New Zealand	Wellington
	Oman	Muscat
	Surinam	Paramaribo
	Trinidad og Tobago	Port of Spain
	Uruguay	Montevideo
<i>Frankrike i:</i>	Armenia	Jerevan
	Fiji	Suva
	Georgia	Tbilisi
	Haiti	Port-au-Prince
	Hviterussland/Belarus	Minsk
	Kambodsja	Phnom Penh
	Madagaskar	Antanarivo
		Diego Suarez
		Majunga
		Toamasina
	Mauritius	Port Louis
	Papua Ny-Guinea	Port Moresby
	Seychellene	Victoria
<i>Portugal i:</i>	Øst-Timor	Dili
<i>Belgia i:</i>	Kamerun	Yaounde

II

Endringen trer i kraft straks.

16. april Nr. 643 2004

Vedtak om endring i tjenesteordning for menighetsprester.

Fastsatt av Kultur- og kirke departementet 16. april 2004 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 16, jf. delegeringsvedtak 19. oktober 1990 nr. 4311. Kunngjort 23. april 2004.

I

I tjenesteordning 19. oktober 1990 nr. 4983 for menighetsprester er det foretatt en rekke endringer. Tjenesteordningen lyder i sin helhet etter dette:

§ 1. Denne tjenesteordning gjelder for menighetsprester som omfattes av lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 1. Som menighetsprest regnes sokneprest, prostiprest og kapellan. Tjenesteordningen gjelder også for andre ordinerte prester så langt den passer.

§ 2. Presten skal forvalte Ord og sakrament slik at kristen tro og kristent liv fremmes i menighetene ved å

a) holde forordnede gudstjenester og forrette kirkelige handlinger,

- b) utføre dåps- og konfirmasjonsopplæring,
- c) utøve sjelesorg og veiledning, gå med dødsbud, reise i soknebud og også ellers besøke syke og
- d) utføre forkynnerarbeid og i samråd med menighetsrådet annet menighets byggende arbeid.

Presten skal også utføre andre gjøremål som er eller måtte bli pålagt ved lov eller bestemmelse av Kongen eller departementet.

Presten skal forberede ovennevnte gjøremål og sette av nødvendig tid til studium og personlig fornyelse.

Nærmere bestemmelser om omfanget av ovennevnte gjøremål for den enkelte prest treffes av prosten etter samråd med presten. Biskopen kan ved instruks bestemme at enkelte prester helt eller delvis skal fritas for gjøremål som er nevnt i første ledd ovenfor, og tillegges en spesialisert tjeneste.

§ 3. Bare person som fyller de kvalifikasjonskrav som er fastsatt av Kongen eller departementet for tilsetting som menighetsprest kan være fast tilsatt prest i Den norske kirke. Person som er vigslet til prest i annet kirkesamfunn, kan etter godkjenning i samsvar med tjenesteordning for biskoper § 8 femte ledd likevel tilsettes midlertidig i prestestilling når tjenestemannsloven tillater det, selv om vedkommende ikke fyller kvalifikasjonskravene. Vedkommende er så lenge tilsettingen varer å regne som prest i Den norske kirke i forhold til lovgivningen om vigselmyndighet og taushetsplikt.

§ 4. Sokneprest som også er prost utnevnes av Kongen. Tilsetting av andre menighetsprester foretas av bispedømmerådet etter regler i forskrift 17. juni 1988 nr. 3361 fastsatt ved kongelig resolusjon. Tilsetting skjer på de vilkår som gjelder generelt for statens tjenestemenn og spesielt for geistlige tjenestemenn. For øvrig skjer tilsetting på vilkår nevnt i utlysningen og med plikt til å rette seg etter denne tjenesteordning og instruks som er eller blir fastsatt.

§ 5. Person som tilsettes i prestestilling uten tidligere å være ordinert, kan ikke tiltre stillingen før ordinasjon er skjedd etter forordnet liturgi. Formaning og løftet i ordinasjonsliturgien er bestemmende for prestens tjeneste og livsførsel.

§ 6. Menighetsprester skal innsettes til tjenesten etter forordnet liturgi.

§ 7. Presten skal utføre sin tjeneste i samsvar med Den norske kirkes ordninger. Gudstjenester og kirkelige handlinger forrettes etter de fastsatte liturgier. Liturgier og ordninger kan bare fravikes når de selv hjemler det.

Forrettende prest har ansvaret for å lede forberedelsen og gjennomføringen av gudstjenester og kirkelige handlinger. Presten har i denne sammenheng rett til å treffe beslutning i alle forhold der beslutningsmyndigheten ikke er lagt til andre enn presten.

§ 8. Presten står under tjenstlig tilsyn av biskop. Prosten er sokneprestens og prostiprestens nærmeste overordnede. Soknepresten er kapellanens nærmeste overordnede når ikke annet er bestemt av biskopen. Tjenstlig korrespondanse med høyere myndighet skal gå tjenesteveg gjennom nærmeste overordnede.

§ 9. Menighetsprester har ett eller flere sokn som tjenestested (særskilt arbeidsområde) og hele prostiet som tjenestedistrikt, med mindre det følger av arbeidsavtale at tjenestedistriktet skal være en avgrenset del av prostiet.

Bestemmelsen i første ledd om tjenestested gjelder ikke for prostiprester og menighetsprester som er tillagt en spesialisert tjeneste.

Endring av særskilt arbeidsområde eller faste arbeidsoppgaver skjer etter en samlet vurdering der både prestenes, menighetenes og bispedømmets interesser vektlegges.

Før det treffes avgjørelse om endringer i grensene for et tjenestedistrikt, skal menighetsmøter som berøres gis anledning til å uttale seg. Saken skal også behandles i samsvar med gjeldende regler om medbestemmelse.

§ 10. Prosten leder prestetjenesten i prostiet og fordeler de oppgaver mellom prostiets prester som ikke allerede er pålagt den enkelte prest ved instruks eller særskilt bestemmelse gitt av høyere myndighet.

Soknepresten leder prestetjenesten i det eller de sokn denne har som sitt særskilte arbeidsområde og sørger for den nødvendige samordning med menighetsrådets virksomhet. I forvaltningen av Ord og sakrament utøver alle menighetsprester et pastoralt lederansvar og bidrar til strategisk og åndelig ledelse i og av menigheten.

Når tjenestedistriktet er et prestegjeld, og dette har mer enn en prest, deler prestene sitt arbeid mellom seg etter den arbeidsfordeling som gjelder. Soknepresten påser at gjeldende arbeidsfordeling mellom prestene blir fulgt og tar initiativ til endring dersom arbeidet ikke er rimelig fordelt. Før dette i tilfelle skjer, skal prestene under ledelse av soknepresten i fellesskap søke ved endret prioritering eller på annen måte å komme fram til en hensiktssvarende ordning. Ved uenighet mellom prestene forelegges saken for prosten.

§ 11. Enhver menighetsprest har rett til innenfor sitt tjenestedistrikt å utføre kirkelige handlinger som ønskes forrettet av dem.

Presten har ikke plikt til å utføre kirkelige handlinger for personer som er bosatt utenfor tjenestedistriktet, unntatt gravferd når avdødes nærmeste pårørende eller den som sørger for gravferden er bosatt i distriktet.

Presten har ikke plikt til å utføre kirkelige handlinger utenfor tjenestedistriktet, unntatt gravferd hvor menighetens kirkegård ligger utenfor distriktet. Tilsvarende unntak gjelder for gravferd fra krematorium, så fremt dette ligger i den kommune eller det prosti presten tjenestegjør innenfor.

For å ivareta ansvaret for presters fritid, kan prosten uten hinder av annet og tredje ledd ovenfor pålegge en prest

som fortsatt har et prestegjeld som tjenestedistrikt, å utføre enkelttjenester i hele prostiet.

Presten har ikke plikt til å utføre kirkelige handlinger for personer som står utenfor Den norske kirke, unntatt når dette følger av avtale inngått mellom Den norske kirke og annet kirkesamfunn.

§ 12. En ordinert prest i Den norske kirke må ikke uten samtykke fra vedkommende sokneprest, prost eller biskop holde gudstjenester eller forrette kirkelige handlinger i et tjenestedistrikt hvor denne ikke er ansatt i offentlig kirkelig prestestilling.

§ 13. Soknepresten har ansvar for kirkebokføringen for det eller de sokn som utgjør dennes særskilte arbeidsområde, med mindre vedkommende myndighet har truffet bestemmelse om en annen ordning. Begjæringer om å få utført kirkelige handlinger rettes til den kirkebokførende prest, eventuelt gjennom annen prest som er bedt om å utføre handlingen. Melding om kirkelige handlinger som er utført av andre enn den kirkebokførende prest, sendes kirkebokføreren.

Anmodninger om nøddåp og soknebud rettes til den prest som skal utføre handlingen.

En kirkelig handling kan ikke nektes utført uten at det er hjemmel for slik nektelse i gjeldende ordning.

§ 14. Nærmere bestemmelser om tjenesteoppgaver for den enkelte menighetsprest kan fastsettes av biskopen i instruks for stillingen. Instruksen kan ikke fravike bestemmelser gitt av Kongen eller departementet. Den enkelte prest kan ikke pålegges gjøremål som samlet inklusive reisetid ikke kan påregnes utført på tilfredsstillende måte innenfor normal arbeidsuke.

§ 15. Før instruks blir fastsatt, skal foruten vedkommende prest også andre særlig berørte prester og menighetsråd ha hatt anledning til å uttale seg. Vedkommende prest har plikt til på anmodning å levere arbeidsoppgaver med angivelse av den tid som medgår til de forskjellige kategorier av tjenester. Reisetid oppgis særskilt. Endelig forslag til instruks utferdiges av prosten.

§ 16. Prest som i sin prestegjerning ser seg tvunget til jevnlig å gjøre tjeneste utover en normalarbeidstid, skal henvende seg til nærmeste overordnede som skal bistå presten med å finne fram til adekvat prioritering av arbeidsoppgavene eller andre rådgjerdere som kan lette arbeidssituasjonen, og – dersom det finnes nødvendig – eventuelt ta opp spørsmålet om endring av arbeidsfordeling eller instruks.

Det kan organiseres arbeidsveiledning etter nærmere bestemmelse av departementet.

§ 17. Menighetsprester lønnes av staten etter lønnsregulativet. Lønnstillegg fra annet hold kan ikke mottas.

For vigsel hvor begge brudefolkene er bosatt utenfor prestens tjenestedistrikt og for gravferd hvor både avdøde og avdødes nærmeste pårørende/den som sørger for gravferden er bosatt utenfor prestens tjenestedistrikt, kan presten motta betaling etter de satser som gjelder for vikartjeneste når bispedømmerrådet har bestemt at slik betaling skal kreves av rekvirenten.

Menighetsprester tilkommer skyssgodtgjøring etter statens regulativ etter nærmere regler gitt av departementet, og har alminnelig samtykke til bruk av eget skyssmiddel på tjenestereiser.

§ 18. Prester må ikke drive privat næringsvirksomhet uten etter samtykke fra biskopen eller departementet. Menighetsprester må ikke inneha bistillinger eller bierverv som kan hemme eller sinke deres ordinære arbeid, med mindre biskopen eller departementet gir tillatelse til det. Bistilling eller bierverv må ikke være av en slik art at det kan bryte ned aktelsen for preste-tjenesten.

§ 19. Presten har rett og plikt til å bo i den tjenestebolig som er tillagt stillingen mot å svare regulativmessig boligfradrag. Departementet eller den departementet bemyndiger, kan i særtilfelle fritas for boplikten.

Presten kan ikke uten departementets samtykke bo utenfor tjenestedistriktet.

§ 20. Presten har rett til ferie, fridager og tjenestefrihet etter gjeldende lov- og avtaleverk.

Prestene utfører vikartjeneste og betjening av ledige embeter og stillinger etter gjeldende ordninger. Dersom vikartjeneste eller styring under ledighet ikke skjer ved heltidsansatt prest, tilpasses preste-tjenesten slik prosten treffer bestemmelse om.

§ 21. (Opphevet.)

§ 22. Presten har taushetsplikt etter gjeldende regler.

§ 23. Presten må finne seg i endring i tjenesteordning og instruks.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2004.

16. april Nr. 644 2004

Forskrift om stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp.

Fastsatt av Helsedepartementet 16. april 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–12 tredje ledd og § 22–2 annet ledd. Kunngjort 23. april 2004.

Kapittel I. Regler

§ 1. Trygden yter stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp ved kontrollundersøkelser under svangerskap, veiledning i familieplanlegging, fødsel utenfor institusjon og følgetjeneste.

Det er et vilkår for rett til stønad ved svangerskapskontroller og veiledning i familieplanlegging at jordmor har avtale om driftstilskudd med kommunen eller er ansatt i kommunen. Driftsavtalen må omfatte minst 1/5 av full arbeidstid.

§ 2. Det er et vilkår for rett til stønad etter denne forskriften at den som utfører svangerskapskontroller og yter bistand ved fødsel utenfor institusjon, har autorisasjon som jordmor.

§ 3. Stønad ved svangerskapskontroller ytes etter takstene i kapittel II. Stønad ved fødsel utenfor institusjon og følgetjeneste ytes etter takstene i kapittel III. Det er ikke anledning til å kreve honorar av medlemmet ut over de fastsatte takstene.

§ 4. Hvis medlemmet på grunn av sin helsetilstand ikke kan møte fram på behandlingsstedet til svangerskapskontroll, dekker kommunen reiseutgiftene for jordmoren etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 5–1 tredje og fjerde ledd.

§ 5. Ved krav om stønad skal medlemmet legge fram spesifisert og kvittert regning fra jordmor. Regningen må i tillegg til dato for utført kontrollundersøkelse, fødsel eller følgetjeneste, inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre kravet. Jordmoren plikter å utstede regning i henhold til krav fastsatt av Rikstrygdeverket.

§ 6. Med Rikstrygdeverkets samtykke kan trygdekontoret inngå avtale med en jordmor om direkte oppgjør med trygden, jf. folketrygdloven § 22–2. Stønaden utbetales da direkte til jordmoren, som ikke kan kreve honorar av medlemmet. Rikstrygdeverket fastsetter nærmere retningslinjer for direkte oppgjør.

Når jordmor er ansatt i kommunen, utbetales stønaden direkte til kommunen.

Kapittel II. Takster for kontrollundersøkelser under svangerskap og individuell prevensjonsveiledning

Takstene i kapittel II gjelder bare for jordmødre med avtale om kommunalt driftstilskudd eller i kommunal stilling.

Takst	Honorar/refusjon
1a Svangerskapskontroll	110,–
1b Tillegg for veiledning i prevensjon/familieplanlegging	70,–
	<i>Honorar/egenandel</i>
2 Individuell prevensjonsveiledning	70,–

Merknad til takstene 1a og 1b:

Takst 1a kan benyttes ved kontrollundersøkelser under svangerskapet og ved én kontroll etter fødselen. Taksten omfatter nødvendig kontakt per telefon mv. Takst 1b kan benyttes inntil én gang per svangerskap.

Merknad til takst 2:

Takst 2 er en egenandel, og kan benyttes ved individuell prevensjonsveiledning som skjer uavhengig av svangerskapsomsorg.

Kapittel III. Takster for jordmorhjelp ved fødsel utenfor institusjon og ved følgetjeneste

Takst	Honorar/refusjon
3a Svangerskapsomsorg i forbindelse med planlagt hjemmefødsel når arbeidet avsluttes mellom 24. og 36. uke	500,–
3b Svangerskapsomsorg i forbindelse med hjemmefødsel og med planlagt hjemmefødsel når arbeidet avsluttes senere enn 36. uke	800,–
4a Fødselshjelp inntil 24 timer når jordmor forløser den fødende	4.100,–
4b Tillegg per påbegynt time ut over 24 timer	230,–
5a Følge av pasient til sykehus eller fødestue når jordmor ikke forløser den fødende, inntil 3 timer	650,–
5b Tillegg per påbegynt time ut over 3 timer	230,–
6a Vendereis ved «blindalarm» inntil 3 timer	650,–
6b Tillegg per påbegynt time ut over 3 timer	230,–

Merknad til takstene 3a og 3b:

Takstene kan benyttes når jordmor forut for planlagt hjemmefødsel har utført hovedtyngden av svangerskapskontrollene, enten hjemmefødselen faktisk finner sted eller ikke. Takstene inkluderer eventuelt annet

forarbeid i forbindelse med den planlagte fødselen. Jordmor med driftsavtale eller kommunal stilling benytter i stedet takst 1a for hver kontroll.

Merknad til takstene 4a og 4b:

Takstene inkluderer hjemmebesøk før og etter fødselen, telefonkonsultasjoner og vaktberedskap.

Merknad til takst 5a:

Taksten inkluderer den tid jordmor oppholder seg i pasientens hjem før reisen tar til.

Merknad til takstene 4 og 5:

Jordmor som følger pasient til sykehus eller fødestue og forløser den fødende under transporten, har krav på honorar både etter takst 4 og 5. Ved tvillingfødsel ytes 50 prosent tillegg og ved trillingfødsel 100 prosent tillegg til takst 4.

Merknad til takstene 4a, 5a og 6a:

Til takstene ytes følgende tillegg:

- Nattillegg (i tidsrommet kl. 17.00 til kl. 06.00) kr 630,-
- Lørdags- og søndagstillegg (fra lørdag kl. 00.00 til søndag kl. 24.00) kr 630,-
- Helge- og høytidstillegg (gjelder 1. nyttårsdag, skjærtorsdag, langfredag, påskeaften, 1. og 2. påskedag, Kristi Himmelfartsdag, 1. og 17. mai, 1. og 2. pinsedag, 1. og 2. juledag fra kl. 00.00 til kl. 24.00, samt pinse-, jul- og nyttårsaften fra kl. 12.00 til 24.00) kr 770,-

Nattillegg utbetales i tillegg til lørdag- og søndagstillegg eller helgedagstillegg når tidspunktene faller sammen.

Kapittel IV. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. mai 2004.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 18. april 1997 nr. 333 om stønad til dekning av utgifter til veiledning i familieplanlegging og kontrollundersøkelser under svangerskap som utføres i godkjent helsestasjon.

16. april Nr. 645 2004

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege.

Fastsatt av Helsedepartementet 16. april 2004 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–4 fjerde ledd og § 22–2 annet ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 1 og 2. Kunngjort 23. april 2004.

I

I forskrift 19. desember 2003 nr. 1785 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege gjøres følgende endring:

§ 2 nr. 4 skal lyde:

Når lege, herunder turnuslege, mottar lønn fra kommunen for pasientbehandling i kontorpraksis eller ved legevakt, utbetales stønaden til kommunen. Det samme gjelder stønad for svangerskapskontroller og veiledning i familieplanlegging som utføres av lege ansatt i helsestasjon.

II

Endringen trer i kraft 1. mai 2004.

21. april Nr. 646 2004

Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av ferskt kjøtt og kjøttprodukter.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 21. april 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 23. april 2004.

I

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1475 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av ferskt kjøtt og kjøttprodukter gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

Med hver forsendelse av ferskt kjøtt og kjøttprodukter, innen EØS-området, skal det følge et handelsdokument som også skal inneholde de opplysningene som er angitt i stempelmerket. Dersom kjøtt eller kjøttprodukt stammer

fra virksomheter beliggende i område eller sone med dyrehelserestriksjoner, sendes i transitt gjennom tredjeland eller innføres fra tredjeland, skal forsendelsen følges av et helsesertifikat.

Sertifikatet skal være i original, underskrevet av offentlig veterinær, være utstedt på avsenderdagen, være bestemt for en enkelt mottaker og følge forsendelsen helt frem til bestemmelsesstedet. Sertifikatet skal, ved innførsel fra tredjeland minimum være utstedt på engelsk.

Ferskt kjøtt og kjøttprodukter som reisende personer tar med i egen bagasje fra EØS-området til bruk i egen husholdning, og mindre forsendelser som enkeltpersoner mottar fra EØS-området og som ikke er beregnet på salg, kan innføres uten slikt sertifikat eller dokument som nevnt i første ledd.

II

Endringen trer i kraft straks.

Bestemmelsene i § 5 har tilbakevirkende kraft fra og med 9. januar 2004.

22. april Nr. 647 2004

Forskrift om endring i forskrift om maskevidde, bifangst og minstemål m.v. i trålfisket etter reker og sjøkreps.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 22. april 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1, § 2 og § 4, lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13 og delegeringsvedtak 18. januar 2002 nr. 36. Kunngjort 23. april 2004.

I

I forskrift 10. oktober 1989 nr. 1103 om maskevidde, bifangst og minstemål m.v. i trålfisket etter reke og sjøkreps gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Det er forbudt å bruke trål dersom det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

- a) I fiskerisonen ved Jan Mayen:
Reker: 40 mm.
- b) Nord for 62° N utenom fiskerisonen ved Jan Mayen:
Reker: 35 mm.
- c) Sør for 62° N utenom Skagerrak:
Reker: 35 mm.
Sjøkreps: 120 mm.

§ 4 skal lyde:

Det er forbudt å bruke trål dersom det i noen del av redskapet er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

I Skagerrak avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr:

Reker: 35 mm.
Sjøkreps: 90 mm.

Ved fiske etter sjøkreps kan det benyttes maskevidde ned til 70 mm dersom det benyttes kvadratmasker i fiskeposen.

Kapittel III overskriften skal lyde:

Begrensninger i bruk av reketrål og krepsetrål mv.

Ny § 10a skal lyde:

§ 10a. *Begrensninger i bruk av krepsetrål.*

Det er forbudt å tråle etter sjøkreps innenfor 4 nautiske mil av grunnlinjene utenom Skagerrak.

§ 13 første ledd skal lyde:

Ved fiske etter reker er det tillatt å ta fisk som bifangst.

II

Endringene trer i kraft straks.

22. april Nr. 648 2004**Forskrift om endring i forskrift om dyrehelsemessige betingelser for innførsel av hund og katt til Norge.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 22. april 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 27. april 2004.

I

I forskrift 3. september 1998 nr. 860 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel av hund og katt til Norge gjøres følgende endring:

§ 3 bokstav c skal lyde:

- c) *Rabiessmittede områder i EU/EFTA*: Belgia, Danmark, Den tsjekkiske republikk, Estland, Finland, Frankrike, Hellas, Italia, Kypros, Latvia, Liechtenstein, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederland, Polen, Portugal, Slovakia, Slovenia, Spania, Sveits, Tyskland, Ungarn, Østerrike samt Svalbard og Jan Mayen.

II

Endringen trer i kraft 1. mai 2004.

22. april Nr. 649 2004**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra USA i forbindelse med utbrudd av aviær influensa.**

Fastsatt av Mattilsynet – Hovedkontoret 22. april 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd, jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2004/363/EF). Kunngjort 27. april 2004.

I

I forskrift 25. februar 2004 nr. 402 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra USA i forbindelse med utbrudd av aviær influensa gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet siste parentes skal lyde:

(vedtak 2004/363/EF)

§ 2, § 3 og § 4 skal lyde:

§ 2. Forbud

Fra USA er det forbudt å innføre levende fjørfe, struts og rugeegg fra disse arter, konsumegg, ferskt kjøtt av fjørfe, struts, oppdrettsfugl og fuglevilt, samt fjørfekjøttprodukter og blandingsprodukter som inneholder kjøtt av forannevnte arter, som kommer fra annet område enn nevnt i vedlegg I.

§ 3. Unntak

Unntatt fra forbudet i § 2 er kjøttprodukter av fjørfe, struts, oppdrettsfugl og fuglevilt, når kjøttproduktet er varmebehandlet i henhold til bokstavene B, C eller D i kapittel IV i vedlegg til vedtak 97/222/EF.

Unntatt fra forbudet i § 2 er ferskt kjøtt og produkter fra fugl slaktet før 27. januar 2004.

§ 4. Helsesertifikat

Forsendelser av levende dyr og produkter som omfattes av § 3 skal følges av et helsesertifikat som bekrefter at kravene i denne forskrift er oppfylt, jf. vedtak 2004/363/EF.

Helsesertifikat som følger forsendelser fra området nevnt i vedlegg I skal være påført regionkoden US-1.

Nytt vedlegg skal lyde:

Vedlegg

US-1: Hele USA unntatt staten Texas.

II

Endringene trer i kraft straks.

22. april Nr. 650 2004**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften).**

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 22. april 2004 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 58a, jf. delegeringsvedtak 21. desember 1990 nr. 1017 og delegeringsvedtak 15. desember 2000 nr. 1263. Kunngjort 27. april 2004.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

Overskriften mellom § 171 og § 172 skal lyde:

Tillatelse til opphold, jf. lovens § 50 og § 58a.

§ 172 første ledd skal lyde:

Utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen med unntak av utlending som nevnt i annet ledd, kan uten tillatelse reise inn i riket og ta opphold eller arbeid her i inntil tre måneder, eller inntil seks måneder dersom utlendingen er arbeidssøkende, jf. lovens § 50 første ledd. Arbeidstaker omfattet av lovens § 51 første ledd bokstav a som er borger av Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovakia, Slovenia, Tsjekkia eller Ungarn må ha oppholdstillatelse før arbeidet påbegynnes, med mindre utlendingen har hatt lovlig opphold i riket som arbeidstaker i minst de tolv forutgående månedene. Kravet om oppholdstillatelse gjelder selv om utlendingen som hovedregel returnerer til bopel på annen EØS-stats område minst én gang i uken.

§ 173 annet ledd skal lyde:

Når det ikke er tvil om at vilkårene er oppfylt, kan politiet innvilge søknader etter lovens § 51, jf. § 58a, § 52 og § 53.

Overskriften mellom § 173 og § 174 skal lyde:

Oppholdstillatelse i medhold av lovens § 51, jf. § 58a.

§ 175 første og annet ledd skal lyde:

Det er et vilkår for oppholdstillatelse etter lovens § 51 første ledd bokstav a at søkeren legger frem bekreftelse fra arbeidsgiver på ansettelse som normalt skal tilsvare minst halv stilling i vedkommende yrke. Dersom det ikke dreier seg om heltidsarbeid, må søkeren godtgjøre at arbeidsforholdet er reelt og av et visst omfang. Ved vurderingen skal det tas i betraktning om lønnen er tilstrekkelig til søkerens underhold.

For arbeidstaker som er borger av Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovakia, Slovenia, Tsjekkia eller Ungarn, som ikke har hatt lovlig opphold i riket som arbeidstaker i minst de tolv forutgående månedene, er det et vilkår for oppholdstillatelse at søkeren fremlegger konkret tilbud om arbeid utstedt på fastsatt skjema fra arbeidsgiver eller standardisert arbeidskontrakt undertegnet av søker og arbeidsgiver. § 2 første ledd nr. 1 annet til fjerde punktum gjelder tilsvarende. Det må som hovedregel dreie seg om heltidsarbeid og lønns- og arbeidsvilkår må ikke være dårligere enn etter gjeldende tariffavtale, regulativ eller det som ellers er normalt for vedkommende sted og yrke, jf. lovens § 58a.

§ 179 første ledd første punktum skal lyde:

Familiemedlem som nevnt i § 180 til utlending som har eller får lovlig opphold i riket i medhold av lovens § 51 første ledd, jf. § 58a, gis etter søknad oppholdstillatelse når det reisedokumentet søkeren er innreist på legges frem, med mindre det foreligger omstendigheter som vil gi grunn til å nekte søkeren adgang til riket, opphold eller arbeid i medhold av andre regler i loven.

§ 180 første kolon skal lyde:

Som familiemedlemmer til utlending som faller inn under lovens § 51 første ledd, jf. § 58a, eller forskriftens § 179 femte ledd, regnes:

Overskriften mellom § 189a og § 190 skal lyde:

Innholdet av oppholdstillatelse, jf. lovens § 54 og § 58a.

§ 190 første og annet ledd skal lyde:

Første gangs oppholdstillatelse etter lovens § 51 gis for fem år, med mindre bestemmelsene i annet til femte ledd kommer til anvendelse. Første gangs oppholdstillatelse etter lovens § 51, jf. § 58a, for arbeidstaker som er borger av Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovakia, Slovenia, Tsjekkia eller Ungarn, som ikke har hatt lovlig opphold i riket som arbeidstaker i minst de tolv forutgående månedene, gis for ett år, med mindre bestemmelsen i annet ledd kommer til anvendelse.

Når arbeidsforholdet har en varighet av fra tre måneder til ett år, gis tillatelsen til utlending som nevnt i § 175 tilsvarende varighet. Når arbeidsforholdet for arbeidstaker som nevnt i første ledd annet punktum har en varighet av inntil ett år, gis tillatelsen tilsvarende varighet.

Overskriften mellom § 191 og § 192 skal lyde:

Fornyelse av oppholdstillatelse, jf. lovens § 55 og § 58a.

§ 192 skal lyde:

Oppholdstillatelse etter lovens § 51, jf. § 58a, § 52 og § 53 fornyes etter søknad når vilkårene fortsatt er oppfylt, jf. lovens § 55 første ledd. Fornytt oppholdstillatelse gis for fem år, med mindre bestemmelsene i annet og tredje ledd kommer til anvendelse. Fornytt oppholdstillatelse for arbeidstaker som er borger av Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovakia, Slovenia, Tsjekkia eller Ungarn, som ikke har hatt lovlig opphold i riket som arbeidstaker i minst de tolv forutgående månedene, gis for ett år, med mindre bestemmelsene i annet ledd kommer til anvendelse.

Ved fornyelse gis tillatelse til søker som nevnt i § 175 første ledd for det tidsrom det er søkt for når varigheten av tidligere tillatelse og det tidsrom det er søkt om fornytt tillatelse for, til sammen ikke vil overstige ett år. For arbeidstaker som nevnt i første ledd tredje punktum, gis tillatelse for et tidsrom tilsvarende arbeidsforholdets varighet, ved arbeidsforhold av inntil ett år. Dersom søker som nevnt i § 175 første ledd har vært ufrivillig arbeidsledig i mer enn de siste tolv på hverandre følgende måneder, gis tillatelsen for ett år ved første gangs fornyelse. Er søkeren ved tillatelsens utløp fortsatt arbeidsledig, gis ikke fornytt tillatelse som arbeidstaker.

Bestemmelsene i § 190 tredje, femte og sjette ledd gjelder tilsvarende.

For øvrig gjelder bestemmelsene i § 191 om innholdet av tillatelsen tilsvarende.

§ 193 annet ledd skal lyde:

Når det ikke er tvil om at vilkårene er oppfylt, kan politiet innvilge søknader om fornyelse av tillatelse etter lovens § 51, jf. § 58a, § 52 og § 53.

Overskriften mellom § 193 og § 194 skal lyde:

Tilbakekall av oppholdstillatelse, jf. lovens § 56 og § 58a.

§ 194 første ledd skal lyde:

Oppholdstillatelse til utlending som omfattes av EØS-avtalen eller EFTA-konvensjonen kan tilbakekalles dersom det foreligger forhold som nevnt i lovens § 13, med de begrensninger som følger av lovens § 56 første ledd. Bestemmelsen i lovens § 56 første ledd om at oppholdstillatelsen ikke kan tilbakekalles utelukkende med den begrunnelse at utlendingen er uforskyldt arbeidsledig, gjelder ikke for arbeidstaker omfattet av lovens § 51 første ledd bokstav a som er borger av Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovakia, Slovenia, Tsjekkia eller Ungarn, med mindre utlendingen har hatt lovlig opphold i riket som arbeidstaker i minst de tolv forutgående månedene.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2004.

23. april Nr. 651 2004

Forskrift om unntak for samarbeid mv. innen landbruk og fiske.

Fastsatt ved kgl.res. 23. april 2004 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) § 3 annet ledd. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 27. april 2004.

I

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å angi når forbudene i konkurranseloven § 10 og § 11 ikke får anvendelse på omsetning og produksjon av landbruks- og fiskeriprodukter.

§ 2. Unntak for produksjon og omsetning som er regulert i lov, forskrift eller i avtale mellom staten og næringsorganisasjoner

Konkurranseloven § 10 og § 11 kommer ikke til anvendelse på avtaler, beslutninger, samordnet opptreden mellom, eller ensidige handlinger foretatt av, primærprodusenter eller deres organisasjoner som er i samsvar med:

- a) lov eller forskrift som regulerer produksjon eller omsetning av landbruks- og fiskeriprodukter, eller
- b) avtale mellom staten og næringsorganisasjoner som regulerer produksjon eller omsetning av landbruks- og fiskeriprodukter.

Produksjon og omsetning skal i denne sammenheng også omfatte forskning og utvikling, foredling, distribusjon, markedsføring og andre tiltak for å bringe produktet frem til markedet.

§ 3. Plikt til å påvise hjemmel

På forespørsel fra konkurransemyndighetene plikter enhver som vil påberope seg unntaket i § 2 å redegjøre for

hvilken lov, forskrift eller avtale som nevnt i § 2, som regulerer forholdet.

II

Forskriften trer i kraft 1. mai 2004.

Merknader til forskriften

I forskriften er betegnelsen «landbruk» en samlebetegnelse for jordbruk, skogbruk og reindrift, og «fiskeri» er en samlebetegnelse for fiskeri og havbruk.

Til § 1 Formål

Formålet med forskriften er å oppfylle pålegget i konkurranseloven § 3 annet ledd om å ved forskrift fastsette de unntak fra § 10 og § 11 som er nødvendige for å gjennomføre landbruks- og fiskeripolitikken. I forskriften er det tatt utgangspunkt i gjeldende landbruks- og fiskeripolitikk. Det følger av konkurranseloven § 4 at Kongen kan gi nærmere regler om den innbyrdes avgrensning mellom konkurranseloven og sektorlovgivning.

Denne unntaksforskriften kommer bare til anvendelse der samtlige vilkår i konkurranseloven § 10 eller § 11 er oppfylt. De nevnte bestemmelser retter seg eksempelvis bare mot utøvelse av ervervsvirksomhet. For en nærmere beskrivelse av vilkårene i § 10 og § 11, vises det til særmerknadene til konkurranseloven.

Til § 2 Unntak for produksjon og omsetning som er regulert i lov, forskrift eller i avtale mellom staten og næringsorganisasjoner

Formuleringen «avtaler, beslutninger, samordnet opptreden mellom, eller ensidige handlinger foretatt av» er ment å omfatte alle tenkelige samarbeidsformer under § 10, samt ensidige handlinger som omfattes av § 11.

Med uttrykket «primærprodusenter» menes de som frembringer fiskeri- og landbruksprodukter og omsetter det på første hånd, eksempelvis fiskere og bønder. Avtakere av disse produktene omfattes ikke, med mindre avtakeren er en organisasjon for primærprodusentene. Det tenkes her først og fremst på landbrukssamvirkene og fiskesalgslagene. Når organisasjonene kjøper produkter fra primærprodusentene for egen regning, er den videre (annenhands-) omsetningen altså omfattet av unntaket. Formuleringen «primærprodusenter eller deres organisasjoner» er ment å omfatte de samme subjektene som var omfattet av § 3–8 i konkurranseloven av 1993.

Det er i dag bare Jordbruksavtalen og Reindriftsavtalen som faller inn under alternativ b). Formuleringen er generell slik at dersom staten velger å inngå liknende avtaler med for eksempel aktørene i fiskerisektoren, vil også handlinger for å gjennomføre slike avtaler være omfattet.

Med «markedet» i annet ledd menes det marked hvor primærprodusentene og deres organisasjoner møter sine avtakere.

Til § 3 Plikt til å påvise hjemmel

Det sentrale vurderingstema i forhold til ovennevnte forslag til forskrift, er hvorvidt aktiviteten er omfattet av og eventuelt i overensstemmelse med de aktuelle lover og forskrifter, eller de nevnte avtaler. En slik vurdering forutsetter inngående kjennskap til innholdet av norsk landbruks- og fiskeripolitikk. Ettersom aktørene i primærnæringene antas å ha best kjennskap til dette, må de foretak som opptre på en måte som i utgangspunktet er i strid med konkurranseloven § 10 og § 11, på forespørsel fra Konkurransetilsynet påvise grunnlaget for at aktiviteten likevel er lovlig.

23. april Nr. 652 2004

Forskrift om endring i forskrift om forbud mot omsetning av fisk fanget med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 4 litra a.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 23. april 2004 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 jf. § 4a siste ledd. Kunngjort 27. april 2004.

I

I forskrift 16. juni 1997 nr. 604 om forbud mot omsetning av fisk fanget med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 4 litra a gjøres følgende endringer:

Ny § 3 skal lyde:

§ 3. Ikke-manntallsførte fiskere kan maksimalt levere 3.000 kilo torsk rund vekt pr. kalenderår for omsetning. Torsk som er omsatt før 1. mai 2004 går likevel ikke til fradrag i dette kvantumet i 2004.

Kvantumet på 3.000 kilo torsk rund vekt gjelder samlet for all torsk fisket sør og nord for 62° N.

Nåværende § 3 blir ny § 4.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2004.

23. april Nr. 653 2004**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra Canada i forbindelse med utbrudd av aviær influensa.**

Fastsatt av Mattilsynet – Hovedkontoret 23. april 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2004/364/EF). Kunngjort 27. april 2004.

I

I forskrift 12. mars 2004 nr. 517 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra Canada i forbindelse med utbrudd av aviær influensa gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet siste parentes skal lyde:
(vedtak 2004/364/EF)

§ 2, § 3 og § 4 skal lyde:

§ 2. Forbud

Fra Canada er det forbudt å innføre levende fjørfe, struts og rugeegg fra disse arter, konsumegg, ferskt kjøtt av fjørfe, struts, oppdrettsfugl og fuglevilt, samt fjørfekjøttprodukter og blandingsprodukter som inneholder kjøtt av forannevnte arter, som kommer fra annet område enn nevnt i vedlegg I.

§ 3. Unntak

Unntatt fra forbudet i § 2 er kjøttprodukter av fjørfe, struts, oppdrettsfugl og fuglevilt, når kjøttproduktet er varmebehandlet i henhold til bokstavene B, C eller D i kapittel IV i vedlegg til vedtak 97/222/EF.

Unntatt fra forbudet i § 2 er ferskt kjøtt og produkter fra fugl slaktet før 17. februar 2004.

§ 4. Helsesertifikat

Forsendelser av levende dyr og produkter som omfattes av § 3 skal følges av et helsesertifikat som bekrefter at kravene i denne forskrift er oppfylt, jf. vedtak 2004/364/EF.

Helsesertifikat som følger forsendelser fra området nevnt i vedlegg I skal være påført regionkoden CA-1.

Nytt vedlegg skal lyde:

*Vedlegg**CA-1:*

Hele Canada unntatt området i provinsen British Columbia, som grenser i vest til Georgia Strait, i syd ved grensen til USA, i nord ved North Shore Mountain Range ved Fraser River, i øst ved en linje som går nord-syd gjennom Hunter Creek Weigh Scale i provinsen British Columbia.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. april Nr. 654 2004**Forskrift om endring i forskrift om kasserte kjøretøy.**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 23. april 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 33. Kunngjort 27. april 2004.

I

I forskrift 26. juni 2002 nr. 750 om kasserte kjøretøy gjøres følgende endring:

Vedlegg 2 pkt. 7 skal lyde:

<i>Materialer og komponenter</i>	<i>Rekkevidde og utløpsdato for fritaket</i>	<i>Skal merkes eller gjøres identifiserbare, jf. § 4 andre ledd og fjernes etter § 9 andre ledd, senest fra og med 1. juli 2003</i>
7. Avbalanseringslodd for hjul	Kjøretøy som er typegodkjent før 1. juli 2003 og avbalanseringslodd som er ment for vedlikehold av disse kjøretøy: 1. juli 2005	X

II

Endringen trer i kraft straks.

23. april Nr. 655 2004**Delegering av myndighet til Barne- og familiedepartementet etter markedsføringsloven § 3a annet og tredje ledd.**

Fastsatt ved kgl.res. 23. april 2004 med hjemmel i lov 16. juni 1972 nr. 47 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår (markedsføringsloven) § 3a annet og tredje ledd. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 27. april 2004.

I

Barne- og familiedepartementet gis myndighet etter lov 16. juni 1972 nr. 47 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår (markedsføringsloven) § 3a annet og tredje ledd til å gjøre endringer i og oppheve følgende 6 forskrifter:

- forskrift 22. desember 1993 nr. 1221 om prisopplysning ved overnattings- og serveringssteder,
- forskrift 26. januar 1996 nr. 122 om prisopplysning ved tannlegetjenester m.m,
- forskrift 7. juni 1996 nr. 666 om prisopplysning ved transport og salg av elektrisk kraft,
- forskrift 28. november 1997 nr. 1382 om prisopplysning for tjenester,
- forskrift 12. desember 1997 nr. 1393 om prisopplysning for gravferdstjenester og
- forskrift 6. desember 1999 nr. 1256 om prisopplysning for varer.

II

Vedtaket trer i kraft 1. mai 2004.

23. april Nr. 656 2004**Forskrift om endring i forskrifter som følge av at konkurranselovens § 4–1 om prismerking mv. overføres til ny § 3a i markedsføringsloven.**

Fastsatt ved kgl.res. 23. april 2004 med hjemmel i lov 16. juni 1972 nr. 47 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår (markedsføringsloven) § 3a. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 27. april 2004.

I

I forskrift 22. desember 1993 nr. 1221 om prisopplysning ved overnattings- og serveringssteder endres «Konkurransetilsynet» til «Departementet» i § 4.

II

I forskrift 26. januar 1996 nr. 122 om prisopplysning ved tannlegetjenester m.m. endres «Konkurransetilsynet» til «Departementet» i § 7.

III

I forskrift 7. juni 1996 nr. 666 om prisopplysning ved transport og salg av elektrisk kraft endres «Konkurransetilsynet» til «Departementet» i § 7.

IV

I forskrift 28. november 1997 nr. 1382 om prisopplysning for tjenester gjøres følgende endringer:

§ 2 annet punktum skal lyde:

Forskriften gjelder ikke der departementet har fastsatt særlige prisopplysningsbestemmelser for vedkommende tjeneste.

I § 7 endres «Konkurransetilsynet» til «Departementet».

«Generelle merknader» første ledd skal lyde:

Markedsføringsloven § 3a første ledd fastsetter at ervervsdrivende som selger varer eller tjenester til forbruker, skal informere om prisene, slik at de lett kan ses av kundene. Bestemmelsen er en videreføring av påbudet i konkurranseloven § 4–1 første ledd om prismerking for varer, som innebar plikt til å merke varene med priser eller ha prisoppslag eller legge ut prislister.

«Generelle merknader» tredje ledd skal lyde:

Blant annet med sikte på prisopplysningsmessige spørsmål på ulike tjenesteområder, er det i markedsføringsloven § 3a annet ledd åpnet for at det kan gis forskrifter med nærmere regler om på hvilken måte prisopplysningen etter første ledd skal skje. Bestemmelsens tredje ledd gir departementet fullmakt til ved forskrift å treffe en rekke tiltak for å lette kundenes bedømmelse av priser og kvalitet på varer og tjenester.

Merknad «Til § 2 Virkeområde» første ledd oppheves.

Merknad «Til § 2 Virkeområde» tredje ledd annet punktum skal lyde:

På enkelte tjenesteområder er det utarbeidet særlige bestemmelser som regulerer prisopplysningen, og i slike tilfeller vil den generelle forskriften vike.

Merknad «Til § 6 tredje ledd (tilføyd ved endringsforskrift av 28 april 2000 nr. 369 i kraft 1 mai 2000):» skal lyde:

Arbeids- og administrasjonsdepartementet har fastsatt forskrift 25. februar 2004 nr. 485 om maksimalpriser for kjøring med drosjebil. Forskriften trådte i kraft 1. mars 2004.

Det vises ellers til de øvrige merknadene til 6, som også har gyldighet for drosjetjenester.

Merknad «Til § 7 Fullmakter» første ledd første punktum skal lyde:

Bestemmelsen gir departementet fullmakt til å gi bestemmelser om gjennomføring og utfylling av forskriften.

V

I forskrift 12. desember 1997 nr. 1393 om prisopplysning for gravferdstjenester gjøres følgende endringer:

I § 5 endres «Konkurransetilsynet» til «Departementet».

«Merknader» annet ledd sjette punktum skal lyde:

Det er under utarbeidelsen av forskriften vekt på at prisinformasjonen skal kunne presenteres på en måte som tar hensyn til den spesielle kjøpsituasjonen, dvs. med en viss diskresjon, men samtidig slik at den kan bidra til å skape større prisbevissthet.

«Merknader» fjerde ledd første punktum skal lyde:

En har valgt å innføre begrepet «enkel gravferd» i forskriften.

«Merknader» fjerde ledd fjerde punktum skal lyde:

En antar at muligheten for å gjøre slike prissammenligninger på noe sikt vil ha positiv virkning for prisutviklingen på dette markedet.

VI

I forskrift 6. desember 1999 nr. 1256 om prisopplysning for varer gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd bokstav d skal lyde:

- d) *Næringsmiddel*: Enhver mat- eller drikkevare, også drikkevann, og enhver annen vare som er bestemt for å konsumeres av mennesker, unntatt legemidler.

§ 7 skal lyde:

Departementet kan fastsette nærmere bestemmelser om gjennomføring og utfylling av forskriften. Tilsynet kan gjøre unntak fra plikten til å oppgi enhetspris for en vare når slik angivelse på grunn av varens art eller bruk ikke er hensiktsmessig, eller når opplysningen er egnet til å skape forvirring.

Departementet kan i en overgangsperiode gi dispensasjon til mindre detaljforretninger fra plikten til å oppgi enhetspris når denne plikten medfører en uforholdsmessig stor byrde for den ervervsdrivende.

For varer hvor det reises tvil om hvilken måleenhet som skal danne grunnlag for beregning av en vares enhetspris, treffes avgjørelse av Forbrukerombudet.

«Generelle merknader» første og annet ledd skal lyde:

Markedsføringsloven § 3a fastsetter at ervervsdrivende som selger varer eller tjenester til forbruker skal informere om prisene, slik at de lett kan ses av kundene. Bestemmelsen er en videreføring av påbudet i konkurranseloven § 4-1 første ledd om prismerking av varer, som innebar plikt til å merke varene med priser, ha prisoppslag eller legge ut prislister.

Etter markedsføringsloven § 3a annet ledd kan departementet gi nærmere regler om gjennomføring av plikten til prisinformasjon etter første ledd. For å lette kundenes bedømmelse av priser og kvalitet på varer og tjenester kan departementet dessuten, med hjemmel i markedsføringsloven § 3a tredje ledd ved forskrift, påby ervervsdrivende å iverksette tiltak utover det som følger av påbudet i bestemmelsens første ledd. Som eksempler på slike tiltak nevner loven bl.a. påbud om sortering, bestemmelser om mål og vekt, og opplysning om pris pr. enhet for varer som frambyes for salg.

Merknad «Til § 2 Definisjoner» bokstav a og b skal lyde:

- a) I forarbeidene til tidligere konkurranselov § 4-1 heter det: «De priser som det opplyses om skal være de som kundene skal betale. Det innebærer at de skal inkludere de avgifter som kundene normalt betaler ved kjøp av varen, for eksempel merverdiavgift.» (Ot.prp.nr.41 (1992-1993), s. 111).
- b) I de fleste tilfeller gir det seg selv hvilken måleenhet som skal benyttes ved angivelse av enhetspris. Dersom det oppstår tvil om hvilken måleenhet som skal benyttes, kan Forbrukerombudet treffe avgjørelse i medhold av forskriftens § 7.

Merknad «Til § 2 Definisjoner» bokstav d og e skal lyde:

- d) Bestemmelsen har samme ordlyd som § 1 i tidligere lov 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler m.v.
- e) Bestemmelser om nettoinnhold finnes i § 16 i forskrifter om merking mv av næringsmidler. I forskriftens § 16 nr. 1 og 2 heter det: «1) Nettoinnhold skal angis med volum i liter, centiliter eller milliliter for flytende produkter, og med vekt i kilogram eller gram for andre produkter. 2) Næringsmidler i fast form i en lake skal også merkes med netto drenert vekt, dersom laken ikke er avgjørende for kjøpet. Med lake menes følgende produkter eller blandinger av disse: vann, vandige løsninger av salter, saltlake, vandige løsninger av syrer, eddik, sukkerlake, vandige løsninger av sukkerarter, vandige løsninger av andre søtstoffer, og frukt- eller grønnsakssaft når det gjelder frukt eller grønnsaker.»

Merknad «Til § 3 Prisopplysningsplikts innhold» første ledd første punktum skal lyde:

Så langt det er praktisk mulig skal den ervervsdrivende opplyse om salgspris og enhetspris slik at prisene lett kan ses av kundene, jf. markedsføringsloven § 3a første ledd.

Merknad «Til § 6 Unntak» underoverskrift «§ 6 a» annet punktum skal lyde:

Både fra en konkurransemessig synsvinkel og ut fra hensynet til forbrukervernet finner en det lite hensiktsmessig å gi pålegg om merking med enhetspris.

I merknad «Til § 7 Fullmakter» annet ledd endres «Konkurransetilsynet» til «Forbrukerombudet».

VII

Endringene trer i kraft 1. mai 2004.

26. april Nr. 657 2004

Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, rugeegg, konsumegg og fjørfekjøtt fra Italia.

Fastsatt av Mattilsynet – Hovedkontoret 26. april 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2004/159/EF). Kunngjort 27. april 2004.

I

I forskrift 3. mai 2001 nr. 458 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel av levende fjørfe, rugeegg, konsumegg og fjørfekjøtt fra Italia gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet siste parentes skal lyde:

(vedtak 2002/975/EF, vedtak 2003/436/EF og vedtak 2004/159/EF)

§ 3 skal lyde:

Det er forbudt å innføre levende fjørfe eller rugeegg som kommer fra områder listet opp i vedlegg I.

Det er forbudt å innføre ferskt fjørfekjøtt hvis det kommer fra:

- a) fjørfe som er vaksinert mot aviær influensa,
- b) fjørfeflokker som er testet seropositive for aviær influensa og er bestemt til slaktning under offentlig kontroll i samsvar med det godkjente vaksinasjonsprogrammet mot aviær influensa, eller
- c) fjørfe som har sin opprinnelse i besetninger lokalisert i en restriksjonssone med en radius på minimum 1 km rundt enhver fjørfebesetning som er infisert med lavpatogen aviær influensa, i samsvar med bestemmelsene i vaksinasjonsprogrammet.

§ 5 skal lyde:

Ferskt fjørfekjøtt fra Italia skal merkes i samsvar med direktiv 91/494/EØF artikkel 5.

Ferskt kjøtt fra kalkun og kylling, som er vaksinert mot aviær influensa med en heterolog vaksine av subtype H7N1, kan innføres dersom kjøttet kommer fra flokker som:

- a) regelmessig er blitt undersøkt og testet for aviær influensa med negativt resultat i henhold til det godkjente vaksinasjonsprogram, hvor kontroll dyr undersøkes med særlig oppmerksomhet,
- b) er blitt klinisk undersøkt av en offentlig veterinær innen de siste 48 timer før forsendelse, hvor kontroll dyr undersøkes med særlig oppmerksomhet,
- c) er blitt serologisk testet med negativt resultat ved det nasjonale laboratorium for aviær influensa, hvor prøveuttak og testing utføres etter prosedyren i vedlegg II i vedtak 2002/975/EF, og
- d) er blitt sendt direkte til slakteriet utpekt av kompetent myndighet og slaktet straks etter ankomst. Dyrene holdes atskilt fra flokker som ikke oppfyller disse kravene.

Ferskt kjøtt fra kalkun og kylling som oppfyller betingelsene i annet ledd skal ikke merkes slik som angitt i direktiv 91/494/EØF artikkel 5.

§ 6 første ledd skal lyde:

Konsumegg fra områdene listet opp i vedlegg I skal innsamles, lagres og transporteres i engangsemballasje eller emballasje som lett kan vaskes og desinfiseres etter bruk.

§ 8 skal lyde:

§ 8. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift er straffbar, jf. matloven § 28.

II

Endringene trer i kraft straks.

15. april Nr. 664 2004

Forskrift om endring i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek.

Fastsatt av Statens legemiddelverk 15. april 2004 med hjemmel i forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek § 8–7 første ledd annet punktum. Kunngjort 30. april 2004.

I

I forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek er det foretatt endringer i vedlegg II, generikalistene. Endringene gjengis ikke her, men en oppdatert liste finnes på Legemiddelverkets hjemmeside <http://www.legemiddelverket.no/nyheter/bytteliste/bytteliste.htm>.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2004.

22. april Nr. 665 2004

Forskrift om hold av storfe.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 22. april 2004 med hjemmel i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30, jf. delegeringsvedtak 19. november 1976 nr. 3371, og lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (direktiv 91/629/EØF, endret ved direktiv 97/2/EF, samt direktiv 97/182/EF). Kunngjort 30. april 2004.

Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner

§ 1. *Formål*

Formålet med forskriften er å legge forholdene til rette for god helse og trivsel hos storfe, og sikre at det tas hensyn til dyras naturlige behov.

§ 2. *Virkeområde*

Forskriften gjelder for alt oppdrett og hold av storfe.

§ 3. *Definisjoner*

Fiksering: avgrensning av bevegelsesmulighetene slik at dyra ikke kan snu seg, og/eller slik at de ikke kan utføre kroppspleie eller annen normal atferd.

Gjødselrist: perforert overdekking av gjødsel felt utenfor dyrenes normale liggested/føringssted.

Klima: lufttemperatur, lufthastighet, luftfuktighet, strålingstemperatur og luftkvalitet.

Luftegård: et inngjerdet areal utendørs som tilfredsstiller krav til mosjon, men som ikke er beite.

Utegang: driftsformer der dyrenes aktivitets- og/eller føringsområde er ute hele året.

Kalv: storfe opp til 6 måneders alder.

Fritt areal: det areal som ikke begrenses av føringsautomater, bingeskiller eller annet teknisk utstyr.

Kapittel II. Generelle bestemmelser

§ 4. *Generelt*

Ved hold av storfe skal det tas hensyn til dyras adferdsmessige og fysiologiske behov, og dyra skal beskyttes mot fare for unødig stress, smerte og lidelse. Avl skal fremme god funksjon og helse hos dyra.

§ 5. *Kompetanse*

Dyreiere og annet personell som steller og håndterer storfe, skal ha nødvendig kompetanse til å gjøre dette på en

tilfredsstillende måte. Dyreeier har ansvar for at slik kompetanse foreligger.

Dyreeier og annet personell som steller og håndterer storfe, skal gjennomføre et utdanningsopplegg godkjent av Mattilsynet.

§ 6. *Tamhet*

Storfe skal ha forsvarlig tamhetsgrad, og kalver skal vennes til mennesker fra tidlig alder.

§ 7. *Bygning, rom m.m.*

Driftsmåter skal legges til rette slik at de gir storfe gode muligheter for bevegelse, mosjon og normal atferd. Husdyrrom skal være utformet og innredet slik at dyra ikke påføres eller påfører seg selv skade.

Inngangspartiet til husdyrrom skal være utstyrt med smittesluse for å motvirke smitteoverføring og sikre god hygiene. Det skal være egnet plass som sikrer at inn- og utlasting av dyr kan foregå på en dyrevernmessig og smittevernmessig sikker måte. I tilknytning til dyrerom skal det være innlagt kaldt og varmt vann. Inngang til/utgang fra husdyrrom skal ha egnet sted hvor personell kan skifte klær, vaske seg og rengjøre utstyr. Personell skal ha adgang til mjølkerom, fôrlager og servicerom uten å måtte gå gjennom dyrerommet eller gangareal hvor det ferdes dyr.

Materialer som brukes i husdyrrom og innredning som storfe kommer i kontakt med, skal ikke være skadelige for dyra, og skal kunne rengjøres.

Strømførende ledning skal ikke brukes som bingeskille eller på annen måte for å avgrense dyras oppholdsplass innendørs.

Det skal ikke brukes tekniske løsninger for utgjødning og gjødselhåndtering som utelukker bruk av tilstrekkelige mengder strø i husdyrrom. Det skal ikke være åpen forbindelse mellom gjødselkjeller og husdyrrom i nybygg.

Fra denne forskrifts ikrafttreden er det ikke tillatt å bygge båsfjøs, eller å foreta omfattende restaurering av eksisterende båsfjøs for videre båsfjøsdrift. Alt storfe skal oppstalles i løsdrift fra 1. januar 2024. I særlige tilfeller kan det gis dispensasjon fra kravet i 2. pkt. om løsdrift for alt storfe, jf. § 28.

§ 8. *Inngrep og medisinsk behandling*

Inngrep som skjer i annen hensikt enn å gi behandling eller å stille en diagnose, er forbudt.

Bestemmelsen i første ledd er ikke til hinder for merking etter merkeforskriften gjennomføres. Nødvendig avhorning og kastrering utført av veterinær med bruk av bedøvelse er også tillatt. Langtidsvirkende smertebehandling fortrinnsvis gitt som injeksjon i forbindelse med det operative inngrepet, skal brukes. Det er ikke tillatt å avhorne storfe som er eldre enn 6 uker.

§ 9. *Fiksering og prøvetaking*

Det skal finnes innretninger som gjør det mulig å fikserer dyr ved veterinærbehandling, prøvetaking og lignende. Dette gjelder også ved utedrift. Det skal vederlagsfritt ytes nødvendig bistand ved inspeksjon og prøvetaking utført av tilsynsmyndigheten.

§ 10. *Mosjon*

Storfe skal sikres mulighet for fri bevegelse og mosjon på beite i minimum 8 uker i løpet av sommerhalvåret. Dersom forholdene ligger til rette for det, kan mosjonskravet også oppfylles andre tider på året. Dersom storfe ikke kan slippes på beite, kan det nyttes luftegård. Luftegård skal være godkjent av Mattilsynet før den tas i bruk. Bestemmelsen om fri bevegelse og mosjon gjelder ikke for ukastrede hanndyr eldre enn seks måneder. Frem til 1. januar 2013 gjelder ikke kravet for storfe som holdes i løsdrift.

§ 11. *Tekniske innretninger*

Tekniske innretninger som brukes i husdyrrommet, skal kontrolleres minst én gang daglig. Ved feil på tekniske innretninger, skal funksjoner som vedrører dyras velferd og hygieniske forhold innen rimelig tid kunne ivaretas ved alternative løsninger. Ved strøbrudd skal det finnes alternative løsninger som sikrer tilstrekkelig luftskifte.

Mekaniske utluftingsanlegg skal være tilkoblet alarm som varsler om ventilasjonssvikt. Varslingen skal fungere også ved svikt i strømforsyningen. Alarmsystemet skal prøves jevnlig. Kravet til alarmsystem gjelder ikke dersom ventilasjonen er tilstrekkelig selv om det mekaniske anlegget svikter.

§ 12. *Bruk av kutrener*

Det er ikke tillatt å bruke kutrener over andre dyr enn kyr i melkeproduksjon. Kutrener skal være godkjent jf. § 26.

Kutreneren skal tilpasses individuelt slik at den ikke er til unødig plage for dyret. Kutreneren skal kontrolleres daglig, og skal kunne justeres uten å bruke verktøy. Det er ikke tillatt å bruke kutrener over sjuke og brunstige dyr, og i tiden omkring kalving. Kutrenerbommen skal monteres minimum 50 millimeter over ryggen til kua når den står og eter, og 0,6–0,8 meter bak båsfronten avhengig av type båsfront. Kutrener skal ikke stå tilkoblet strøm mer enn nødvendig for å lette renholdet.

Ved nybygg skal det velges renholdsløsninger som medfører at bruk av kutrener blir overflødig.

§ 13. *Klima*

Klima i dyras omgivelser skal være tilpasset dyras alder, rase, kondisjon med mere. Dette gjelder både i isolerte og uisolerte husdyrrom. Temperatur og luftfuktighet skal reguleres slik at det er gunstig for dyras trivsel. Alle husdyrrom skal ha romvolum og ventilasjonssystemer som sikrer tilstrekkelig luftskifte og luftkvalitet.

Gasser i uheldige konsentrasjoner skal ikke komme inn eller oppstå i rom hvor det er dyr. Støv og annen luftforurensning skal holdes på et lavest mulig nivå, og slik at det ikke gir vesentlig ubehag for dyra og/eller økt risiko for sykdom. Fôr som avgir skadelige eller irriterende gasser skal ikke tas inn i husdyrrom eller gis til dyra.

§ 14. Lys

Storfe holdt innendørs skal være sikret tilgang på dagslys tilsvarende utelyset mellom kl. 09 og kl. 17. Det skal også være mulighet for kunstig belysning. Dyra skal ikke utsettes for permanent kunstig lys. Lyskildene skal plasseres slik at de ikke er til ubehag for dyra. Svakt orienteringslys er tillatt som nattlys.

§ 15. Støy

Storfe skal ikke utsettes for unødig støy. Støynivået skal være så lavt at det ikke på noe sted i dyrerommet er til ulempe for dyra. Varig støy på mer enn 65 dB (A) skal unngås.

§ 16. Brannsikring

Ved valg av materialer, bygningenes konstruksjon og vedlikehold skal det tas hensyn til brannfare. Ventilasjonsanlegg skal være konstruert slik at det ikke sprer branngasser fra andre rom. Det skal være brannslanger eller et tilstrekkelig antall håndslukkeapparater i alle bygninger med storfe.

Dyra skal lett kunne slippes ut i tilfelle brann eller andre nødsituasjoner. Plassering og utforming av ganger, dører mv. skal muliggjøre en rask evakuering av dyra.

Alle driftsbygninger hvor det holdes flere enn 30 storfe skal ha et tilfredsstillende system for varsling av brann.

Dyreholder skal sørge for at det gjennomføres faglig kontroll av det elektriske anlegget minimum hvert 3. år.

Kapittel III. Tilsyn og stell

§ 17. Tilsyn og stell

Storfe som er oppstallet inne skal ha tilsyn minst to ganger daglig. Storfe holdt utendørs skal ha tilsyn minst én gang daglig. Dyr som er nyfødte, syke, skadet eller opptrer unormalt, skal ha tilsyn flere ganger daglig. Kravet om hyppigere tilsyn gjelder også for høyt drektige dyr, og særskilt i tiden omkring fødsel.

Storfe skal gis godt og regelmessig stell, herunder holdes rene.

§ 18. Sjuka og skadde dyr

Sjuka og/eller skadde storfe skal straks behandles på forsvarlig måte. Dersom effekten av slik behandling uteblir, skal veterinær konsulteres. Når det er nødvendig, skal syke eller skadde dyr isoleres på egnet sted med tørr og myk liggeplass. Dersom det fører til unødig lidelse for dyret å leve videre, skal det avlives.

§ 19. Klauvstell

Dyrenes klauver skal undersøkes regelmessig og beskjæres ved behov.

§ 20. Renhold

Det skal være godt renhold i alle husdyrrom, og utgjødsling skal skje hver dag. Kravet om daglig utgjødsling gjelder ikke dyr som går på talle eller djupstrø. Strø skal brukes i nødvendig utstrekning for å holde dyra tørre og rene. Skrape ganger i løsdriftsfjøs skal skrapes etter behov, men minimum én gang pr. dag.

Utgjødsling og lagring av gjødsling skal foregå på en hygienisk og helsemessig forsvarlig måte.

§ 21. Fôr og vann

Fôret skal fremme god helse og velferd, herunder være tilpasset dyras alder, vekt og fysiologiske og atferdsmessige behov.

Kalv skal fôres minst to ganger daglig.

Kalv skal gis tilstrekkelig mengde råmelk så raskt som mulig, og senest innen 6 timer etter fødsel. Kalv skal gis nok grovfôr til å utvikle drøvtyggerfunksjonen. Det er ikke tillatt å fôre kalv på en slik måte at hemoglobinkonsentrasjonen faller under 4,5 mmol/liter blod. Kalv skal fôres med fiberrikt fôr senest fra 2 ukers alder, og dette skal økes jevnt fra minimum 50 gram tørrstoff til minimum 250 gram tørrstoff daglig ved 20 ukers alder. Kalv skal når den er sjuk eller det er varmt, ha fri tilgang på vann. Det er ikke tillatt å sette munnkurv eller annen innretning på kalv som hindrer kalvens naturlige atferd, herunder sugematferd.

Alle storfe skal kunne ete samtidig dersom de ikke har fri tilgang på fôr eller det nyttes individuell, datastyrt fôring. Ved datastyrt, individuell fôring, skal antall dyr pr. fôringsautomat være tilpasset dyras behov og produksjonsnivå.

Storfe skal ha tilgang på tilstrekkelige mengder drikkevann av akseptabel bakteriologisk og kjemisk kvalitet.

Automatiske innretninger for tildeling av fôr og vann skal kontrolleres daglig.

Fôrings- og vanningsutstyr skal være utformet, montert og vedlikeholdt på slik måte at faren for forurensning av fôr og drikkevann reduseres til et minimum.

Kapittel IV. Oppstalling

§ 22. Oppstalling

Storfe skal ha adgang til en bekvem, tørr, ren og trekkfri liggeplass. Dette gjelder ikke okser på bås hvor bakre halvdel av bås plasseringen kan ha drenerende gulv.

Kyr skal ha tilgang på liggeplasser med mykt underlag og tett gulv. Dette gjelder også kviger som har mindre enn 2 måneder igjen til kalving.

Bunnen av fôrkrybbe/fôrbrett skal være hevet i forhold til gulvnivået for å kunne gi dyra normal etestilling.

Båsplass skal være utformet slik at dyra kan stå, ligge og reise/legge seg på normal måte. Båsplassen skal ha tilstrekkelig lengde og bredde slik at dyra kan ligge i båsen. Båsgulv skal ha jevn, ikke glatt overflate. I kortbås skal dyret kunne strekke hodet framover fôrbrettet både når det ligger og når det reiser seg. Krybbekanten skal ikke være for høy, og hodeåpningen skal være så bred at hodet kan passere uten vanskelighet.

Gjødselrister skal ha jevn overflate og være godt sikret mot brudd. Rister med løse stenger skal straks skiftes ut eller utbedres.

Det skal for oppbundne melkekyr være båsskiller mellom hvert eller annenvert dyr.

I nybygg for oppstalling av hunndyr skal alle binger ha liggebåser, eller liggeareal med tett gulv der alle dyra kan ligge samtidig. Spaltegulv skal ha en plan, ikke glatt overflate. Spalteåpningen skal være tilpasset dyras størrelse. Spaltebredden skal være like stor i hele plankens lengde. Spalteplanker med skader skal straks skiftes ut.

I løsdriftsfjøs med liggebåser skal det være minst én liggebås pr. storfe i løsdriftsavdelingen. Liggebåsene skal ha tett gulv.

I løsdriftsfjøs skal det for hvert påbegynt antall av 25 kyr være minst én bingebing til bruk ved fødsel, inseminering og ved behandling av sjuke dyr.

§ 23. *Oppholdsplass for kalver (0–6 md.)*

Oppstillingsforholdene skal gi kalven mulighet for å legge seg, ligge, reise seg og utføre kroppspleie på en naturlig måte.

Kalv skal ha tørr og trekkfri oppholdsplass, og myk liggeplass med tett og varmeisolerende gulv. For kalv som holdes på tett golv, skal det brukes rikelig mengde strø, eventuelt talle. Gulv skal være utformet slik at dyra ikke kommer til skade. Gulvene skal være tilpasset dyras størrelse og vekt, og ha fast, jevn og stabil flate.

Kalv skal ikke holdes bundet. Kalv skal ikke holdes i enkeltbinger etter åtte ukers alder såfremt det er andre kalver i tilnærmet samme alder i besetningen. Unntak gjelder hvis det foreligger en veterinærattest som sier at kalven må isoleres i egen bingebing. Kalver oppstallet i gruppe kan fikseres i perioder på maksimum 1/2 time i forbindelse med melkefôring.

Bingeskiller i enkeltbinger skal ha åpninger som tillater kalvene å se og komme i berøring med andre dyr når de står oppreist. Bredden på enkeltbingen skal være minst lik mankehøyden på kalven i stående stilling, og lengden skal være minst kalvens lengde (fra nesespiss til bakre del av bekkenet (tuber ischii)) multiplisert med 1,1.

Fellesbinge skal være minst så stor at alle kalvene kan ligge samtidig. Bingens frie areal skal være minst

- 1,5 m² pr. kalv under 150 kg levende vekt.
- 1,8 m² pr. kalv mellom 150 og 220 kg.
- 2,0 m² pr. kalv over 220 kg levende vekt.

Driftsformer som innebærer at kyr og kalver oppstalles i én og samme fellesbinge, skal inneholde et eget kalvegjemme med tett gulv på minst 0,7 m² pr. kalv, dog slik at samtlige kalver kan ligge samtidig.

Materialer, innredning og utstyr som brukes i forbindelse med hold av kalv, skal holdes rene og kunne desinfiseres for å redusere smittebelastningen. Gjødelse og fôrrester skal fjernes slik at gassutvikling, insektsplage og forekomst av smågnagere holdes nede.

§ 24. *Driftsformer med utegang/kaldfjøs*

Ved driftsformer med utegang/kaldfjøs skal bestemmelsene i § 4, § 5, § 6, § 8, § 9, § 11, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18, § 19, § 20 og § 21 være oppfylt.

I tillegg gjelder følgende:

Storfe som har sitt aktivitets- og/eller fôringsområde ute, skal ha tilgang til liggeplass som gir tilstrekkelig beskyttelse mot vind og nedbør. Minimumskravet for liggeområde er 3 tette vegger og tak, og mulighet for å tette den 4. veggen hvis været eller andre forhold tilsier det. Liggeplassen skal være dekket av halm eller lignende materiale som har liten varmeledningsevne og holder underlaget tørt. Liggeplassen skal være drenert, og den skal ikke ligge slik at vann kan renne inn fra områdene rundt.

Driftsformer som innebærer at kyr og kalver oppstalles sammen, skal inneholde et eget kalvegjemme på den luneste plassen av liggeområdet og hvor voksne dyr ikke har tilgang.

Det skal avsettes særskilt plass for dyr som trenger spesielt tilsyn. I den kalde årstiden skal egnet rom som kan varmes opp, og som er tørt, godt strødd, trekkfritt og med et varmeisolerende underlag være tilgjengelig for slike dyr, i rimelig nærhet til de andre dyra. Det skal være mulighet til å ta kyr inn i egne kalvings-/sjukebinger før kalving. Dette rom skal være tørt, godt strødd, trekkfritt og med varmeisolerende underlag.

Grunnen under fôringsplasser og andre sterkt belastede områder, skal ha fast dekke. Permanent fôringsplass skal være overbygget. Utearealer og utmarksbeite som dyr bruker, skal være egnet til formålet, og skal kontrolleres jevnlig med henblikk på forhold som kan påføre dyra fare for skader og lidelser.

Det skal være tilgang til et egnet sted hvor personell kan skifte klær, vaske seg og rengjøre utstyr. Det skal være innlagt varmt og kaldt vann.

Kravene til oppstalling og husdyrrom gjelder ikke dyr på beite i vanlig beiteperiode.

Kapittel V. Administrative bestemmelser

§ 25. *Innførsel av storfe fra land utenfor EU*

Storfe som innføres fra land utenfor EU skal følges av et sertifikat utstedt av offentlig myndighet hvor det dokumenteres at dyret har blitt håndtert og oppstallet i samsvar med forskriftens krav til hold av storfe.

§ 26. *Godkjenning*

Serieproduserte kutrenere og kalvebinger skal være godkjent av Mattilsynet. Dato for godkjenningen og hva produktet er godkjent for, skal være angitt på hver enhet. Godkjenningsordningen kan utvides til å omfatte andre serieproduserte innredninger og andre serieproduserte tekniske innretninger med særlig betydning for sikkerhet og velferd for husdyra.

Eier/bruker skal melde fra til Mattilsynet før igangsetting av nybygging eller ominnredning.

Det skal ikke settes dyr inn i et nytt eller ominnredet husdyrrom før Mattilsynet har gitt godkjenning. Mattilsynet kan tillate at dyr settes inn hvor det er påvist mindre avvik fra forskriften, forutsatt at det gis pålegg om utbedring innen en gitt dato.

§ 27. *Tilsyn og vedtak*

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak etter denne forskriften.

§ 28. *Dispensasjon*

Mattilsynet kan dispensere fra bestemmelsene i forskriften og sette vilkår for dispensasjonen. Ved dispensasjon fra § 7, 6. ledd 2. pkt. skal det stilles krav til lufting, mosjon, godt stell og god håndtering av dyra.

Mattilsynet kan dispensere fra forbudet i § 8 mot avhorning av storfe eldre enn 6 uker.

§ 29. *Straffebestemmelser*

Overtredelser eller unnlatelse av å følge bestemmelser som er gitt i denne forskriften, er straffbart i henhold til lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 31 og lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 28.

§ 30. *Tvangsmulkt*

Dyrevernemnda kan fastsette tvangsmulkt ved manglende etterlevelse av vedtak fattet av nemnda.

Kapittel VI. Ikrafttredelse og overgangsordninger

§ 31. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves bestemmelsene om storfe i forskrift 15. januar 1996 nr. 91 om hold av storfe og svin.

§ 32. *Overgangsordninger*

For husdyrrom som er i bruk til storfe ved denne forskriftens ikrafttreden, trer følgende bestemmelse i kraft fra 1. januar 2005:

– § 23, 3. ledd om forbud mot binding av kalv. For kalver yngre enn 2 uker trer forbudet i kraft straks.

For husdyrrom som er i bruk til storfe ved denne forskriftens ikrafttreden, trer følgende bestemmelser i kraft fra 1. januar 2006:

– § 7, 2. ledd om smittesluse og inn- og utlastingsplass, og

– § 22, 2. ledd om liggeplasser med mykt underlag og tett gulv, og

– § 22, 6. ledd om båsskiller og

– § 23, 4. ledd 1. pkt. om krav til bingeskille for enkeltbinger og 5. ledd 2. pkt. om spesifikke arealkrav for fellesbinger.

For husdyrrom som er i bruk til storfe ved denne forskriftens ikrafttreden, trer følgende bestemmelse i kraft fra 1. januar 2007:

– § 16, 3. ledd om brannsikring.

§ 5 annet ledd trer i kraft 1. januar 2009.

For husdyrrom som er i bruk til storfe ved denne forskriftens ikrafttreden, trer følgende bestemmelse i kraft fra 1. januar 2013:

– § 10 om mosjon for alt storfe, unntatt ukastrede hanndyr over seks måneder.

For husdyrrom som er i bruk til storfe ved denne forskriftens ikrafttreden, trer følgende bestemmelse i kraft fra 1. januar 2024:

– § 7, 6. ledd siste pkt. om løsdrift for alt storfe.

23. april Nr. 666 2004

Forskrift om foreldrebetaling i barnehager.

Fastsatt ved kgl.res. 23. april 2004 med hjemmel i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 15a og § 4 fjerde ledd. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 30. april 2004.

§ 1. Maksimalgrense for foreldrebetalingen

Foreldrebetaling for en plass i barnehage skal ikke settes høyere enn 2.750 kroner per måned og maksimalt 30.250 kroner per år. Betaling for kost kan komme i tillegg.

Maksimalgrensen gjelder for et heldags ordinært barnehagetilbud innenfor gjeldende lov og forskrifter. Med heldagstilbud menes avtalt ukentlig oppholdstid på 41 timer eller mer.

§ 2. Deltidstilbud

Foreldrebetaling for et deltidstilbud skal settes lavere enn foreldrebetaling for et heldagstilbud.

Med deltidstilbud menes avtalt ukentlig oppholdstid under 41 timer.

§ 3. Moderasjonsordninger

Kommunen skal sørge for at foreldre/foresatte tilbys minimum 30% søskenmoderasjon i foreldrebetalingen for 2. barn og minimum 50% for 3. eller flere barn. Moderasjonen skal omfatte søsken som bor fast sammen. Reduksjon i foreldrebetalingen beregnes av foreldrebetalingen begrenset oppad til maksimalgrensen etter § 1 1. ledd i den barnehage barnet har plass. Reduksjon skal tilbys også i de tilfeller søsknene går i forskjellige barnehager innen samme kommune. Barnehageeier skal få dekket reduksjon i foreldrebetalingen knyttet til søskenmoderasjonen av det offentlige.

Kommunen kan gi lokale retningslinjer om hvordan søskenmoderasjonen skal forvaltes.

Alle kommuner skal ha ordninger som kan tilby barnefamilier med lavest betalingsevne en reduksjon i eller fritak for foreldrebetaling.

§ 4. Unntak – mulighet for å gå utover maksimalgrensen

Foreldrebetalingen kan settes høyere enn den gjeldende maksimalgrensen når:

- a) barnehagen ellers vil bli nedlagt av økonomiske årsaker eller
- b) kvaliteten på barnehagetilbudet ellers vil rammes.

For slikt unntak fra maksimalgrensen kreves det samtykke fra barnehagens foreldreråd. Barnehageeier må legge fram slik dokumentasjon at foreldrerådet kan etterprøve om vilkårene for å ta høyere foreldrebetaling er oppfylt og vurdere om det vil gi sitt samtykke.

§ 5. Klage til fylkesmannen

Vedtak om foreldrebetaling kan påklages til fylkesmannen.

§ 6. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft 1. mai 2004.

26. april Nr. 667 2004**Forskrift om opphevelse av forskrift om soner for å hindre spredning av bovin virusdiare virus (BVDV) hos storfe.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 26. april 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33 første ledd, jf. § 19 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 30. april 2004.

§ 1. Oppheving

Forskrift 3. april 2001 nr. 385 om soner for å hindre spredning av bovin virusdiare virus (BVDV) hos storfe oppheves.

§ 2. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

27. april Nr. 668 2004**Forskrift om Tollvesenets adgang til å gi bindende forhåndsuttalelser om klassifisering av varer i henhold til gjeldende tolltariff.**

Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 27. april 2004 med hjemmel i lov 10. juni 1966 nr. 5 om toll (tolloven) § 15 annet ledd, delegeringsvedtak 30. november 1990 nr. 943 og delegeringsvedtak 19. desember 1990 nr. 4317. Kunngjort 30. april 2004.

§ 1. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

- (1) *Søker*: enhver juridisk eller fysisk person som søker om klassifiseringsuttalelse,
- (2) *Innehaver*: enhver juridisk eller fysisk person som klassifiseringsuttalelse er utstedt til,
- (3) *Klassifisering*: fastsettelse av en vares plassering i gjeldende tolltariff,
- (4) *Tolltariffen*: den norske tolltariffen,
- (5) *Klassifiseringsuttalelse*: bindende forhåndsuttalelse vedrørende klassifisering,
- (6) *HS-nomenklaturen*: den nomenklatur for koding og varebeskrivelse som er en integrert del av «Konvensjonen om det harmoniserte system (HS)».

For øvrig gjelder definisjonene i tolloven § 1 og forvaltningsloven § 2.

§ 2. Søker og innehaver

- (1) Enhver person kan på egne vegne eller som bemyndiget representant søke om en klassifiseringsuttalelse.
- (2) En klassifiseringsuttalelse utstedes i navnet til den som overfor Tollvesenet er eller vil bli legitimert til å råde over en vare, eller som er eller vil bli tilvirker av en vare. Denne personen anses som innehaver av klassifiseringsuttalelsen. En representant kan ikke anses som innehaver av en klassifiseringsuttalelse.

§ 3. Søknad

- (1) Søknad om klassifiseringsuttalelse skal fremsettes skriftlig på blankett fastsatt av Tollvesenet – «Forespørsel om klassifisering». Blanketten kan fås hos Tollvesenet og er tilgjengelig på Tollvesenets nettsider.
- (2) Søknad om klassifiseringsuttalelse skal rettes til den tollregionen der innehaveren er hjemmehørende eller har sitt hovedkontor. Toll- og avgiftsdirektoratet kan bestemme at søknadene skal rettes til en annen tollregion.
- (3) Ved søknad om klassifiseringsuttalelse skal det, om nødvendig, legges frem prøve av den aktuelle varen og eventuelt resepter, tegninger, brosjyrer eller annen dokumentasjon som kan være til hjelp ved klassifiseringen.
- (4) Det må fremsettes separat søknad for hver enkelt vare det søkes om klassifiseringsuttalelse for.
- (5) Dersom søknaden ikke inneholder tilstrekkelige opplysninger til å fastsette varens klassifisering, skal søker gis melding om at klassifiseringsuttalelse ikke kan gis. Det skal samtidig meddeles hvilke opplysninger som mangler.
- (6) Tollvesenet kan ved vedtak avvise ubegrunnede søknader.

§ 4. Klassifiseringsuttalelsen

- (1) En klassifiseringsuttalelse skal meddeles søkeren skriftlig på fastsatt blankett.
- (2) En klassifiseringsuttalelse gitt i medhold av denne forskrift er bindende både for innehaver og Tollvesenet.
- (3) Det skal gis separat klassifiseringsuttalelse for hver enkelt vare.

§ 5. Klassifiseringsuttalelsens gyldighet

- (1) En klassifiseringsuttalelse har kun gyldighet for innehaver såfremt vedkommende er å anse som vareeier ved den aktuelle tollbehandlingen, eller som er eller vil bli tilvirker av varen.
- (2) En klassifiseringsuttalelse har kun gyldighet for identiske varer og under forutsetning av at Tollvesenet finner det godtgjort at den varen som foreligger til vurdering med hensyn til klassifisering i alle henseende er i overensstemmelse med den varen som er beskrevet i klassifiseringsuttalelsen. Tollvesenet kan foreta enhver kontroll eller analyse av varen for å bringe på det rene om den er identisk med den varen som det er gitt klassifiseringsuttalelse for.
- (3) En klassifiseringsuttalelse har en generell gyldighet på seks år regnet fra den dato uttalelsen er gitt. Klassifiseringsuttalelsen er kun gyldig for varer som blir tollbehandlet eller tilvirket etter at klassifiseringsuttalelsen er gitt.

§ 6. Tilbakekalling av klassifiseringsuttalelse

- (1) Tollvesenet kan tilbakekalle en klassifiseringsuttalelse når:
 - a. det foretas endringer i tolltariffen eller det gis retningslinjer som fører til endret klassifisering av den varen klassifiseringsuttalelsen gjelder, eller
 - b. det foretas endringer i HS-nomenklaturen eller de forklarende kommentarer til denne, eller det blir fattet klassifiseringsavgjørelser i HS-komiteen i Verdens Tollorganisasjon (WCO), og dette fører til endret klassifisering av den varen klassifiseringsuttalelsen gjelder, eller
 - c. det er gitt forskjellige klassifiseringsuttalelser for ellers like varer.
- (2) Ved tilbakekalling av en klassifiseringsuttalelse iht. nr. 1 skal det gis ny klassifiseringsuttalelse, eventuelt slik melding som omtalt i § 3 nr. 5. Gyldigheten av en tilbakekalt klassifiseringsuttalelse opphører fra det tidspunkt innehaver har mottatt melding om dette.
- (3) Innehaver kan kreve at en klassifiseringsuttalelse som er tilbakekalt skal ha gyldighet i inntil seks måneder fra melding om tilbakekalt klassifiseringsuttalelse er mottatt, dersom vedkommende kan dokumentere at det før dette tidspunktet er inngått bindende avtale om kjøp eller salg fra eller til utlandet. Bestemmelsen gjelder tilsvarende for innenlandske tilvirkere.

§ 7. Ugyldig klassifiseringsuttalelse

- (1) En klassifiseringsuttalelse skal anses ugyldig hvis det viser seg at den er fattet på grunnlag av uriktige eller ufullstendige opplysninger.
- (2) Når en klassifiseringsuttalelse anses ugyldig iht. nr. 1 skal det gis ny klassifiseringsuttalelse, eventuelt slik melding som omtalt i § 3 nr. 5.
- (3) En ny klassifiseringsuttalelse gitt som erstatning for en klassifiseringsuttalelse som er ansett ugyldig, kan gis tilbakevirkende kraft selv om dette er til ugunst for innehaveren.

§ 8. Klageadgang

Forvaltningslovens bestemmelser, herunder reglene om klage, gjelder tilsvarende for denne forskrift.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. juni 2004.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 12. april 1991 nr. 278 om Tolldistriktssjefens adgang til å gi bindende

skriftlig forhåndsuttalelser vedrørende tariffing av varer i henhold til gjeldende tolltariff.

27. april Nr. 669 2004

Forskrift om endring i forskrift om omsetningsforbud for sukkervarer av gelétypen som inneholder konjac (E425).

Fastsatt av Mattilsynet – Hovedkontoret 27. april 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23, jf. § 16. Kunngjort 30. april 2004.

I

I forskrift 3. april 2002 nr. 321 om omsetningsforbud for sukkervarer av gelétypen som inneholder konjac (E425) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om omsetningsforbud for sukkervarer av gelétypen som inneholder visse tilsetningsstoffer.

Forskriften er endret og lyder i sin helhet etter dette:

§ 1. *Omfang*

Denne forskrift omfatter sukkervarer av gelétypen, inkludert produktet «jelly minicups».

§ 2. *Forbud mot omsetning*

Det er forbudt å omsette, herunder importere, sukkervarer av gelétypen, inkludert produktet «Jelly minicups» med innhold av tilsetningsstoffene alginsyre (E400), natriumalginat (E401), kalimalginat (E402), ammoniumalginat (E403), kalsiumalginat (E404), propylenglykolalginat (E405), agar (E406), karragenan (E407), bearbeidet Euchema-tang (E407a), johannesbrødkjernemel (E410), guarkjernemel (E412), tragakant (E413), akasiegummi (E414), xantangummi (E415), tarakjernemel (E417), gellan gummi (E418) og/eller E425 (konjac); konjacgummi (E425i) og konjacglukomannan (E425ii).

§ 3. *Forbud mot bruk av visse tilsetningsstoffer*

Det er forbudt å bruke tilsetningsstoffene gitt i § 2 i sukkervarer av gelétypen, inkludert som omtales som «Jelly minicups».

§ 4. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskrift eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matlovens § 28.

§ 5. *Ikrafttreden*

Denne forskrift trer i kraft straks.

II

Endringene trer i kraft straks.

27. april Nr. 670 2004

Forskrift om plasstjeneste (BSL E 4–2).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 27. april 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–1 og § 7–24, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 30. april 2004.

Til forskriften er knyttet følgende vedlegg som gjelder som forskrift:

Vedlegg 1) Innhold i banerapport.

Vedlegg 2) Merking av midlertidig flyttet terskel, stengt rullebane og stengt taksebane.

§ 1. *Formål*

Forskriftens formål er å forebygge luftfartsuhell som skyldes mangler ved drift og vedlikehold av ferdelsområdet, sikkerhetsområdene, hinderfriheten, skilt og merking på en flyplass.

§ 2. *Virkeområde*

(1) Forskriften gjelder for plasstjenesten ved flyplasser som skal ha teknisk/operativ godkjenning i henhold til forskrift 30. oktober 2001 nr. 1231 om teknisk/operativ godkjenning (BSL E 1–2).

(2) Luftfartstilsynet kan bestemme at hele eller deler av forskriften også skal gjelde for andre flyplasser dersom det anses nødvendig av hensyn til flysikkerheten.

§ 3. *Definisjoner*

I denne forskrift menes med:

a) *Ferdelsområde (movement area)*: Den del av flyplassen, som omfatter manøvreringsområdet og

- oppstillingsplattformer, der luftfartøy foretar start, landing, taksing eller er oppstilt.
- b) *Flyplass (aerodrome)*: Ethvert område på land, vann, bygning, skip eller annen fast eller flyttbar innretning der luftfartøy foretar start, landing, taksing eller er oppstilt.
- c) *Flyplassjef*: Den som er ansvarlig for flyplassens utforming og bakketjeneste.
- d) *Flyplassoperatør (aerodrome operator)*: Den virksomhet eller person som innehar flyplassens godkjenning.
- e) *Godkjenningvilkår*: De vilkår Luftfartstilsynet kan stille i en teknisk/operativ godkjenning i henhold til luftfartsloven § 7–11.
- f) *Luftrutetrafikk*: En serie flyginger som har samtlige av følgende kjennetegn:
1. de gjennomføres mot vederlag med luftfartøyer beregnet på transport av passasjerer, frakt og/eller post, slik at det for hver flyging tilbys seter for salg på individuell basis til allmennheten (enten direkte av selskapet eller av dets godkjente agenter),
 2. de gjennomføres for å betjene trafikk mellom de samme to eller flere flyplasser, enten:
 - i henhold til offentliggjort rutetabell, eller
 - ved flyginger som er så regelmessige eller hyppige at de åpenbart utgjør en systematisk serie flyginger.
- g) *Manøvreringsområde (manoeuvring area)*: Den del av flyplassen, unntatt oppstillingsplattformer, der luftfartøyer foretar start, landing eller taksing.
- h) *Oppstillingsplattform (apron)*: Et nærmere bestemt område på en flyplass på land, avsatt til bruk for luftfartøy som tar om bord eller setter av passasjerer, laster eller loss, fyller brennstoff, er oppstilt eller som det foretas vedlikeholdsarbeider på.
- i) *Plassjeneste*: Tjeneste som skal drifte og vedlikeholde flyplassens ferdselsområde, sikkerhetsområde, hinderfrihet, skilt og merking.
- j) *Snø (på bakken) (snow (on the ground))*:
1. Tørr snø (dry snow): Snø som kan blåses bort når den er løs eller som løses opp etter å ha vært sammenpresset i hånden; egenvekt under 0,35.
 2. Våt snø (wet snow): Snø som når den presses sammen i hånden, blir hengende sammen og tar form av – eller er på grensen til å ta form av – en snøball; egenvekt 0,35 eller mer, men under 0,5.
 3. Kompakt snø (compacted snow): Snø som er presset sammen til en solid masse og som motstår videre sammenpressing og holder seg sammen eller deler seg i klumper når den tas opp; egenvekt 0,5 og høyere.
- k) *Stor flyplass*: Flyplass som er godkjent for fly med største tillatte startmasse over 5.700 kg eller som er godkjent for 10 eller flere passasjer seter.

§ 4. Organisering

- (1) Flyplassoperatøren skal etablere en plasstjeneste som skal drifte og vedlikeholde ferdselsområdet, sikkerhetsområdene, hinderfriheten, skilt og merking slik at kravene i denne forskrift oppfylles.
- (2) Leder for plasstjenesten skal ha sin daglige tjeneste på flyplassen. Vedkommende skal utpekes av flyplassoperatøren og være underlagt flyplassjefen.

§ 5. Lederens ansvar

- (1) Leder for plasstjenesten skal:
 - a) utarbeide og vedlikeholde prosedyrer og dokumentasjon som sikrer at flyplassens ferdsels- og sikkerhetsområder til enhver tid tilfredstiller godkjenningvilkårene og kravene i denne forskrift,
 - b) kontrollere at prosedyrene blir etterlevd,
 - c) sikre at alt underlagt personell har tilstrekkelig opplæring og trening til å gjennomføre pålagte oppgaver.
- (2) Prosedyrer for inspeksjon av ferdselsområdet og tilstøtende områder skal danne grunnlag for vedlikehold av områdene i samsvar med § 8 – § 13 og rapportering av forholdene i samsvar med § 7. Prosedyrene skal sikre at resultatet av inspeksjonene og tiltak i den forbindelse blir registrert (loggført) og rapportert. Registreringene skal oppbevares i minst to år.
- (3) Prosedyrene skal ta hensyn til prinsippene om den menneskelige faktor.
- (4) For store flyplasser skal prosedyrene inneholde klare, konkrete krav til vedlikehold av ferdselsområdets enkelte deler. Flyplassjefen, eller den vedkommende bemyndiger, skal ikke tillate trafikk på hele eller deler av ferdselsområdet før kravene til vedlikehold er tilfredsstillt.

§ 6. Inspeksjoner

- (1) Når flyplassen tillates brukt, skal ferdselsområdet og tilstøtende områder inspiseres rutinemessig.
- (2) Ved flyplasser som ikke tillates brukt alle dager eller hele døgnet, skal ferdselsområdet og tilstøtende områder inspiseres før første flyging finner sted til eller fra flyplassen, med mindre forholdene ikke har endret seg slik siden forrige inspeksjon at det kan ha betydning for flysikkerheten.
- (3) Ved store flyplasser som ikke tillates brukt alle dager eller hele døgnet, skal ferdselsområdet og tilstøtende områder inspiseres før første flyging finner sted til eller fra flyplassen. Det samme gjelder når forholdene har endret seg slik siden forrige inspeksjon at det kan ha betydning for flysikkerheten.
- (4) Ved flyplasser med lufttrafikkjeneste skal ferdselsområdet og tilstøtende områder inspiseres minst to ganger i døgnet på dager med luftrutetrafikk.

(5) I tillegg til de rutinemessige inspeksjonene før flyging, skal det gjennomføres inspeksjoner for å danne grunnlag for vedlikehold av områdene i samsvar med § 8 – § 13.

§ 7. Rapportering

(1) Plassstjenesten skal rapportere alle opplysninger om forhold ved flyplassens ferdselsområde og tilstøtende områder som fartøysjefen trenger for sikker flyging. Ved flyplass med lufttrafikkjeneste skal opplysningene rapporteres til denne, og ellers til flyplassjefen eller den vedkommende bemyndiger.

(2) Ved store flyplasser med lufttrafikkjeneste, skal resultatet av observasjoner og målinger av vinterforhold på ferdselsområdene umiddelbart rapporteres til denne i form av en banerapport. Om nødvendig skal observasjonene og målingene i tillegg meddeles lufttrafikkjenesten over radio etter hvert som de registreres. Ved store flyplasser uten lufttrafikkjeneste skal banerapporten overbringes til fartøysjefene direkte.

(3) Banerapporten skal oppfylle de krav til form og innhold som følger av vedlegg 1. Banerapporten skal oppbevares i minst to år.

(4) Ny banerapport skal umiddelbart meddeles lufttrafikkjenesten dersom forholdene har endret seg signifikant siden forrige rapport ble avgitt. Vedlegg 1 til denne forskrift bestemmer hva som regnes som en signifikant endring.

(5) Dersom flyplassen har mer enn én rullebane i bruk, skal det gis en banerapport for hver rullebane.

(6) Luftfartstilsynet kan stille krav til utstyr for måling av forholdene på ferdselsområdet og prosedyrene i den forbindelse.

§ 8. Vedlikehold av ferdselsområdet

(1) Overflaten på ferdselsområdet skal vedlikeholdes slik at godkjenningvilkårenes krav til jevnhet og friksjon med mer til enhver tid overholdes. Overflaten skal holdes fri for løse gjenstander som kan skade luftfartøy.

(2) Overflaten på rullebanene skal vedlikeholdes slik at det er god friksjon og lav rullemotstand.

(3) Det skal gjennomføres slike tiltak for vannavrenning at de sikrer tilstrekkelig friksjon under de nedbørsforhold flyplassen tillates brukt.

(4) På store flyplasser skal rullebaner, taksebaner og oppstillingsplattformer holdes fri for snø, is, slaps, vandammer, olje, gummiavsetninger og andre forurensninger. Dette skal fjernes så hurtig og grundig som mulig for å hindre at de bygger seg opp. På store flyplasser skal kjemikalier eller sand benyttes når det har positiv effekt.

(5) Taksebaner og oppstillingsplattformer skal holdes fri for snø, slaps, is og andre forurensninger slik at luftfartøy kan manøvreres sikkert.

(6) Dersom ikke hele ferdselsområdet kan ryddes og prepareres samtidig, skal prioritering av de ulike delene gjøres i samarbeid med luftfartøyenes operatører.

(7) Ved bruk av kjemikalier på ferdselsområdet skal bruken i minst mulig grad medføre korrosjon på luftfartøy eller annen unødig negativ effekt.

§ 9. Fornyelse av overflater

På en stor flyplass der overflaten på rullebanen skal fornyes ved at nytt belegg legges oppå det gamle og flyplassen samtidig skal være åpen for trafikk, gjelder følgende krav:

a) overgangshelningen mellom den nye og den gamle overflaten skal være

1. mellom 0,5% og 1,0% for belegg som er inntil 5 cm tykke,

2. ikke over 0,5% for belegg som er tykkere enn 5 cm,

b) den nye overflaten skal legges slik at luftfartøy som bruker rullebanen i den mest brukte retningen, får helningen nedover,

c) den nye overflaten skal alltid legges i full rullebanebredde før trafikken gjenopptas,

d) før trafikken gjenopptas på en rullebane med ny overflate, skal senterlinjen merkes i samsvar med godkjenningvilkårene. Dersom terskelen ikke er synlig skal den merkes med en tverrstripe med bredde på minst 3,6 meter. Eventuell midlertidig terskel skal merkes i samsvar med § 15.

§ 10. Sikkerhetsområdene

(1) Sikkerhetsområdene skal vedlikeholdes slik at kravene i godkjenningvilkårene til enhver tid opprettholdes, og slik at luftfartøy som kjører ut på sikkerhetsområdene påføres minst mulig skade.

(2) Ujevnheter som oppstår på sikkerhetsområdene skal jevnes ut, og løse steiner, fremmede objekter, busker og trær skal fjernes. Gress og annen vegetasjon skal behandles slik at konflikt med fugler og dyr unngås.

(3) Overflaten på sikkerhetsområdene som slutter til rulle- og taksebanene skal holdes fri for løse gjenstander og annet som kan skade motorer, propeller og rotor. Overgangen mellom rullebanene og sikkerhetsområdene skal holdes slik at hensikten med sikkerhetsområdene opprettholdes, også under vinterforhold.

§ 11. Hinderfrihet

(1) De områder som omfattes av flyplassens hinderflater og eventuelt hinderfritt stigeområde skal vedlikeholdes slik at godkjenningvilkårenes krav til hinderfrihet til enhver tid overholdes.

(2) All vegetasjon og andre objekter som gjennomtrenger inn- og utflygingsflatene, sideflatene og flaten for eventuelt hinderfritt stigeområde skal fjernes.

§ 12. Områdene ved installasjoner

Områdene ved navigasjons-, kommunikasjons- og overvåkingsutstyr og ved meteorologisk utstyr skal

vedlikeholdes slik at installasjonenes funksjon opprettholdes.

§ 13. *Skilt og merking*

Skilt og merking på flyplassen skal vedlikeholdes slik at godkjenningvilkårenes krav til utforming og synlighet overholdes.

§ 14. *Arbeider på flyplassområdet*

Dersom arbeider på en flyplass medfører avvik fra godkjenningvilkårene, skal kompenserende tiltak iverksettes for at flysikkerheten likevel opprettholdes på det nivå som følger av godkjenningvilkårene.

§ 15. *Merking av ferdelsområdet*

(1) Merking av ferdelsområdet på en flyplass skal utformes og festes slik at den ikke påfører skader på luftfartøyene.

(2) Merkingen skal være godt synlig under alle de vær- og lysforhold flyplassen tillates brukt.

§ 16. *Merking av midlertidig flyttet terskel*

Midlertidig flyttet terskel skal merkes på rullebanen med en tverrgående linje med samme farge og bredde som den permanente terskelen. I tillegg skal rullebaner med fast overflate merkes med ^-tegn med spissen mot tverrlinjen. Dersom senterlinjen er merket på området foran den flyttede terskelen, skal denne del av senterlinjen endres til piler. ^-tegn og piler skal være i samsvar med vedlegg 2 fig. 1.

§ 17. *Merking av stengt rullebane*

(1) En rullebane som skal være stengt i mer enn 24 timer, skal merkes med kryss. Tilsvarende gjelder ved kortere stenging dersom fartøysjefene ikke kan varsles tilstrekkelig på annen måte.

(2) Kryss for merking av stengt rullebane skal være i samsvar med vedlegg 2 fig. 2. Kryssene skal være hvite. Dersom rullebanen er dekket av snø, skal kryssene likevel være røde eller gule. Plasstjenesten skal til enhver tid ha tilgjengelig materiell til minst to slike kryss.

(3) Kryssene skal plasseres i hver ende av rullebanen, og mellom disse skal det om nødvendig plasseres flere kryss. Avstanden mellom kryssene skal ikke overstige 300 meter.

(4) Når en rullebane er stengt, skal alle lysanleggene til rullebanen være avslått. Dersom det er nødvendig for vedlikehold, kan vekselvis ett anlegg likevel være påslått i den tiden vedlikeholdet pågår.

(5) Når en rullebane er permanent stengt, skal all merking fjernes eller skjules.

(6) Dersom en stengt rullebane krysses av en taksebane som brukes i mørke, skal adkomsten til den stengte rullebanen merkes med lys som for ubrukbare områder, jf. § 19. Lysene skal plasseres med maksimalt 3 meter mellomrom tvers over rullebanen.

§ 18. *Merking av stengt taksebane*

(1) En taksebane eller del av en taksebane som er permanent stengt skal merkes med kryss. Tilsvarende gjelder ved kortere stenging dersom fartøysjefene ikke kan varsles tilstrekkelig på annen måte.

(2) Kryssene skal være gule og i samsvar med vedlegg 2 fig. 3.

(3) Kryssene skal plasseres i hver ende av den stengte del av taksebanen. Om nødvendig skal det også plasseres kryss mellom endene.

(4) Når en taksebane eller deler av en taksebane er stengt, skal lysene på den stengte delen være avslått. Lysene kan likevel være på for utføring av nødvendig vedlikehold.

(5) Når en taksebane er permanent stengt, skal all merking fjernes eller skjules.

(6) Dersom en stengt taksebane krysses av en rullebane som brukes i mørke, skal adkomsten til den stengte taksebanen merkes med lys som for ubrukbare områder, jf. § 19. Lysene skal plasseres med maksimalt 3 meter mellomrom tvers over taksebanen.

§ 19. *Merking av ubrukbare områder*

(1) Del av taksebane, venteplass, avisingsplattform eller oppstillingsplattform som ikke kan brukes for manøvrering av luftfartøyer på bakken, skal merkes tydelig.

(2) Merking av ubrukbare områder skal utføres med materiell i rødt og hvitt, eller oransje og hvitt.

(3) Ubrukbare områder på en flyplass som skal tillates brukt i mørke, skal merkes med lys. Lysene skal gi fast rødt lys med minimum intensitet 10 candela, som klart kan skilles ut fra annen belysning på området.

§ 20. *Merking av snødekte områder*

(1) Når snø medfører dårlig kontrast mellom et sikkerhetsområde og en rullebane uten lys skal rullebanekanten og terskelen merkes. En snødekt terskel som er flyttet mer enn 60 meter skal alltid merkes.

(2) En snødekt taksebanesenterlinje eller ledelinje på oppstillingsplattform skal merkes med nye røde linjer på snøen dersom det er nødvendig for sikker manøvrering av luftfartøyer.

(3) En snødekt senterlinje på en stor flyplass skal merkes i rødt på snøen.

(4) En snødekt terskel på en stor flyplass uten terskellys skal merkes med rød tverrstripe på snøen.

(5) En snødekt venteposisjon uten skilt eller lys på en stor flyplass skal merkes med ny tverrstripe i rødt på snøen.

§ 21. Dispensasjon

Luffartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 22. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. september 2004.

Vedlegg 1. Utarbeidelse av banerapport

Vedlegget er en del av forskrift om plasstjeneste (BSL E 4–2).

Resultatet av observasjoner og målinger av forholdene på ferdelsområdet skal umiddelbart nedtegnes i en banerapport. Rapporten skal inneholde data i den form, rekkefølge og detalj som angitt i dette vedlegget.

A – Flyplassindikator

Flyplassens ICAO-indikator (4 bokstaver). Eksempel: ENBR (Bergen lufthavn, Flesland)

B – Tidspunkt for observasjon og måling

Tidspunktet angis som årstall (4 siffer) strek – måned, dag UTC-tid (8 siffer). Eksempel: 2001–11230825. Dersom friksjonsnivå skal måles, angis tidspunktet for påbegynt måling.

C – Rullebane

Laveste rullebanenummer (2 siffer).

Hver rullebaneretning skal rapporteres med eget rullebanenummer. Uavhengig av hvilken av disse rullebaner som er i bruk, skal banerapporten alltid angi det laveste nummeret.

D – Ryddet rullebanelengde

Dersom ryddet og preparert rullebanelengde er mer enn 10% kortere enn kunngjort startrulledistanse (TORA), skal ny rullebanelengde rapporteres i hele meter.

E – Ryddet rullebanebredde

Dersom ryddet og preparert rullebanebredde er mer enn 10% smalere enn kunngjort bredde, skal ny rullebanebredde rapporteres i hele meter. Redusert rullebanebredde skal alltid være symmetrisk om senterlinjen.

F – Rullebanens overflate

Overflaten på rullebanen beskrives med en kode/tallkode for hver tredjedel av rullebanen sett fra terskel med laveste banenummer. Rubrikken skal alltid fylles ut, og følgende kode/tallkode skal benyttes:

NIL	– Ren og tørr bane	5	– Våt snø
1	– Fuktig bane	6	– Slaps
2	– Våt bane	7	– Is
3	– Rim (vanligvis mindre enn 1 mm)	8	– Kompakt eller fast snødekke
4	– Tørr snø	9	– Frosne hjulspor eller kanter

Flere tall skal kombineres dersom dette er nødvendig for å beskrive forholdene. Hvis samme del av rullebanen er dekket med flere typer beleg, angis disse i rekkefølge fra overflaten og nedover. Ytterligere beskrivelser angis om nødvendig i rubrikk T.

Følgende kombinasjoner kan brukes:

– 27	– 67	– 579
– 28	– 68	– 589
– 29	– 69	– 679
– 37	– 78	– 689
– 38	– 79	– 789
– 39	– 87	– 879
– 47	– 89	
– 48	– 279	
– 49	– 379	
– 57	– 389	
– 58	– 479	
– 59	– 489	

G – Gjennomsnittlig dybde

Dersom det rapporteres løs snø og/eller slaps i rubrikk F, skal gjennomsnittlig dybde på snøen eller slapset rapporteres for hver tredjedel av rullebanen, sett fra terskel med laveste banenummer. Dybden rapporteres i millimeter i intervaller på 8 mm for tørr snø, 6 mm for våt snø, og 3 mm for slaps, og avrundes oppover.

H – Friksjonsnivå

Friksjonsnivået på rullebanen kan rapporteres som målt eller anslått. Dersom bakketjenesten ikke kan innestå for friksjonsnivået eller forholdene er utenfor gyldighetsområdet til friksjonsmåleren, skal tallet 9 rapporteres.

Målt friksjonsnivå kan bare rapporteres når forholdene er innenfor gyldighetsområdet til friksjonsmåleren. Målt friksjonsnivå rapporteres for hver tredjedel av rullebanen sett fra terskel med laveste banenummer, og angis med 2 siffer (0 og desimalkomma utelates), etterfulgt av forkortelsen for friksjonsmåleren. Aksepterte friksjonsmålere og tilhørende gyldighetsområder er kunngjort i AIP Norge AD 1.2.

Anslått friksjonsnivå rapporteres for hver tredjedel av rullebanen sett fra terskel med laveste banenummer, og rapporteres med ett siffer etter følgende skala:

5	God	Tilsvare friksjonstall 0,40 og høyere
4	Middels god	Tilsvare friksjonstall 0,36 – 0,39
3	Middels	Tilsvare friksjonstall 0,30 – 0,35
2	Middels dårlig	Tilsvare friksjonstall 0,26 – 0,29
1	Dårlig	Tilsvare friksjonstall 0,25 og lavere
9	Kan ikke anslås	

J – Kritiske snøkanter

Benyttes ikke.

Kritiske snøkanter er ikke tillatt verken på eller ved siden av en rullebane som er åpen for trafikk.

K – Rullebanekantlys

Benyttes ikke.

Tildekkede rullebanekantlys er ikke tillatt på rullebane som er åpen for trafikk.

L – Fortsatt brøyting

Dersom fortsatt brøyting og preparering vil øke rullebanelengden og/eller rullebanebredden i forhold til tallene angitt i rubrikk D eller E, skal ny lengde og/eller bredde oppgis i hele meter. Dersom det ved fortsatt brøyting oppnås full lengde og bredde på rullebanen, angis dette med «TOTAL».

M – Avsluttet brøyting

Antatt tidspunkt for avslutning av brøyting og preparering skal angis i måned og dag, UTC-tid (8 siffer).

N – Taksebanenes overflate

Overflaten på alle taksebaner som er åpne for trafikk, skal rapporteres med samme kode/tallkode som brukes for rullebanen, jf. rubrikk F.

Eksempel:

TWY A – NIL

TWY B – 4

Stengt taksebane rapporteres med «CLOSED».

P – Snøkanter langs taksebanene

Dersom det er snøkanter høyere enn 30 cm langs en taksebane som er åpen for trafikk, angis taksebane, YES, etterfulgt av avstanden mellom kantene i hele meter. Dersom det bare er snøkanter på én side, angis avstanden mellom snøkantene og motstående banekant.

Eksempel: TWY A – YES – 22

R – Oppstillingsplattformenes overflate

Overflaten på alle oppstillingsplattformer som er åpne for trafikk, skal rapporteres med samme kode/tallkode som brukes for rullebanen, jf. rubrikk F.

Eksempel:

APRON TERMINAL – 2

APRON GA – 6

Stengt oppstillingsplattform rapporteres med «CLOSED».

S – Ny banerapport

Forventet tidspunkt for ny banerapport skal angis i måned, dato, UTC-tid (8 siffer). Ny banerapport skal uansett utarbeides dersom det oppstår signifikante endringer i forhold til siste rapport. Signifikante endringer har oppstått dersom ett eller flere av følgende forhold observeres eller måles, jf. punktene foran i vedlegget:

D – Ryddet rullebanelengde

Ryddet rullebanelengde har endret seg mer enn 10% av kunngjort TORA.

E – Ryddet rullebanebredde

Ryddet rullebanebredde har endret seg mer enn 10% av kunngjort rullebanebredde.

F – Rullebanens overflate

Forholdene har endret seg slik at ny kode er nødvendig på minst en av tredjedelene.

G – Gjennomsnittlig dybde

Gjennomsnittlig dybde på minst en av tredjedelene har endret seg slik at ny dybde må rapporteres.

H – Friksjonsnivå

Forholdene på minst en av tredjedelene har endret seg slik at:

- der det var målt friksjonsnivå er forholdene nå utenfor gyldighetsområdet for friksjonsmåleren.
- målt friksjonsnivå har endret seg med 5 eller flere sifferverdier
- anslått friksjonsnivå har endret seg med 1 eller flere sifferverdier.

N – Taksebanenes overflate

Forholdene har endret seg slik at ny kode er nødvendig på minst en av taksebanene.

P – Snøkanter langs taksebanene

Snøkanter over 30 cm har oppstått eller høyden på angitte snøkanter er redusert til under 30 cm eller avstanden mellom angitte snøkanter er endret med 1 meter eller mer.

R – Oppstillingsplattformens overflate

Forholdene har endret seg slik at ny kode er nødvendig på minst en av oppstillingsplattformene.

T – Tekstmerknader

1. *Ikke ryddet del av rullebanen*
Rubrikk D er endret.
2. *Dekke på rullebanen*
Ny prosentdel er nødvendig på en tredjedelene (10%, 25%, 50%, 100%).
3. *Preparering av rullebane*
Endring fra YES til NO eller omvendt for minst et av alternativene.
4. *Merking på snø*
Endring fra YES til NO eller omvendt.
5. *Banetemperatur*
En av sensorene har endret seg mer enn 2.
6. *Merknader*
Enhver endring som anses vesentlig ut fra erfaring eller lokale prosedyrer.

T – Tekstmerknader

Følgende format benyttes:

1. *Ikke ryddet del av rullebanen*
Dersom rubrikk D er utfylt, skal differensen mellom kunngjort TORA og angitt lengde i rubrikk D rapporteres i hele meter.
2. *Dekke på rullebanen*
Størrelsen på den del av rullebanen som er dekket med snø, slaps, is etc. skal for hver tredjedel av banen rapporteres som i følgende tabell:

10%	Hvis inntil 10% er dekket
25%	Hvis 11–25% er dekket
50%	Hvis 26–50% er dekket
100%	Hvis 51–100% er dekket

Eksempel: 1: 20%. 2: 50%. 3: 50%.

3. *Preparering av rullebane*

Sanding: YES eller NO.
De-icing: YES eller NO. Hvis YES angi enten solid, liquid eller urea.
Anti-icing: YES eller NO.

Eksempel: Sanding: NO. De-icing: YES liquid. Anti-icing: NO.

4. *Merking på snø*
Rapporter YES eller NO. Hvis YES oppgi hva som er merket; CL, TCL, R Edge, TH.
Eksempel: YES: CL, TH
5. *Banetemperatur*
Kan rapporteres. Dersom flere sensorer benyttes, rapporteres temperaturene i rekkefølge fra laveste terskelnummer.
6. *Merknader*

Beskriv med ord enhver endring som anses vesentlig ut fra erfaring eller lokale prosedyrer.

Vedlegg 2

Vedlegget er en del av forskrift om plasstjeneste (BSL E 4-2).

Merking av midlertidig flyttet terskel, stengt rullebane og stengt taksebane

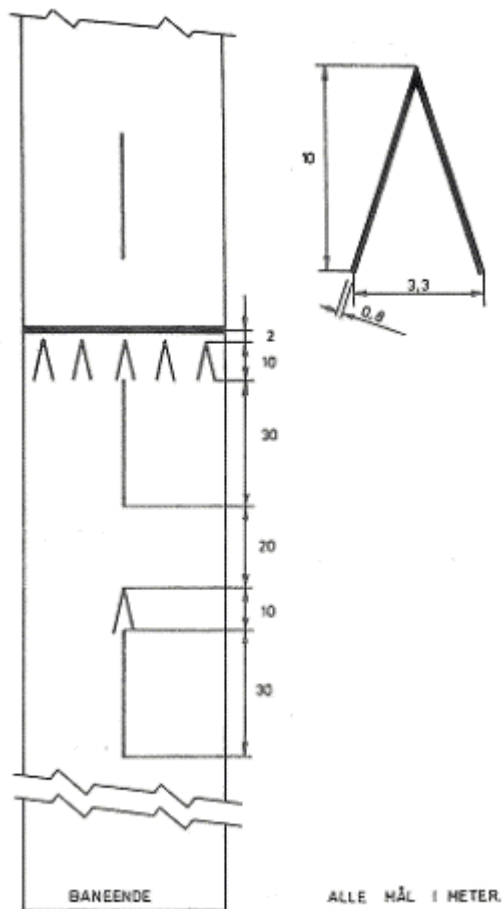

Fig. 1 – Merking av midlertidig flyttet terskel

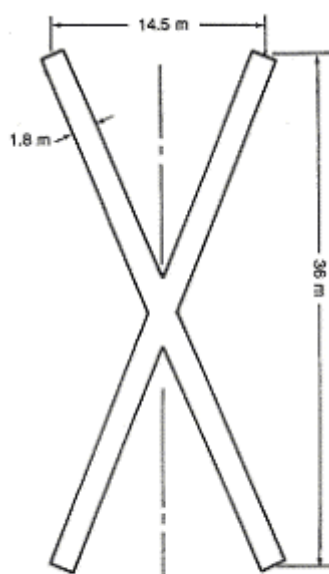

Fig. 2 – Merking av stengt rullebane

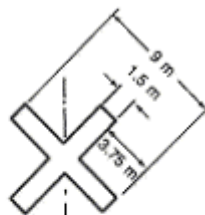

Fig. 3 – Merking av stengt taksebane

Veiledende materiale til BSL E 4–2

Del 1. Kommentarer til de enkelte bestemmelser

Til § 2 første ledd

Forskriften bør også legges til grunn for plasstjenesten ved flyplasser som ikke trenger godkjenning av Luftfartstilsynet.

Til § 4 annet ledd

En flyplassjef med daglig tjeneste på flyplassen kan også lede plasstjenesten.

Bl.a. for å kunne føre kontroll med hinderfriheten er det viktig at flyplassjefen har nær kontakt med kommunale myndigheter og berørte grunneiere. Nye bygninger eller andre konstruksjoner som gjennomtrenger hinderflatene vil være i strid med forskriften og kan føre til begrensninger i flyplassens bruksområde.

Til § 5 tredje ledd

Veiledning om den menneskelige faktor (Human Factor) finnes i ICAO Human Training Manual.

Til § 6 første til fjerde ledd

Med tilstøtende områder menes de deler av sikkerhetsområdene til rulle- og taksebanene som omfattes av hinderflatene så langt det er nødvendig for kontroll av hinderfriheten. Ved inspeksjon av oppstillingsplattformer skal leskjermer, forankringsmateriell, bremseklosser, brannslukkingsapparater og andre løse gjenstander særlig vurderes.

Til § 7 første ledd

Ved store flyplasser er lufttrafikkjenten ansvarlig for å informere fartøysjefene. Ved øvrige flyplasser ligger ansvaret hos flyplassjefen.

Fartøysjefene trenger bl.a. opplysninger om:

- vær- og føreforhold, herunder vinterforhold
- anleggs- og vedlikeholdsarbeid, herunder avstengte områder
- ujevnheter og vannansamlinger på ferdselsområdet
- midlertidige hindre på ferdsels- og sikkerhetsområdene
- observerte fugler og dyr.

Til § 8 første ledd

Hensikten med vedlikehold av ferdselsområdet er å sikre at luftfartøy kan takse og manøvrere sikkert. Dette gjelder også flytting med traktor.

Til § 16

Krav til permanent merking av terskel er gitt i den aktuelle forskrift om utforming. Merking av terskel, som er flyttet for et kortere tidsrom, kan utføres med gjenstander som festes på rullebanen slik at skade på luftfartøyene unngås.

Til § 19

Merking av ubrukbare områder skal varsle flygeren om hull, ujevnheter og pågående vedlikeholdsarbeid. Dersom en del av en rullebane er ubrukbare, bør rullebanen merkes som stengt, alternativt med innflyttet terskel.

Bukker, kjebler, bånd og flagg anses som hensiktsmessig materiell for merking av ubrukbare områder. Bukker og kjebler for merking av ubrukbare områder bør være minst 0,5 m høye. Flagget for merking av ubrukbare områder bør være minst 0,5 m høye og 0,9 m lange.

Til § 20 første ledd

Merking av snødekte områder bør utføres ved farging på snøen. Kvister, kjebler, bånd og flagg kan likevel brukes dersom dette anses hensiktsmessig.

Del 2. Akseptabel minstestandard

1. Generelt

- 1.1 Forskrift om plasstjeneste inneholder formuleringer som tilsier utøvelse av skjønn. Eksempler på slikt skjønn er formuleringer som «tilstrekkelig» og «som nødvendig». Skjønnen må både utøves av den som skal etterleve forskriften og av luftfartsmyndigheten som skal føre tilsyn. Dersom det oppstår uenighet er det den myndighet som har fastsatt forskriften, dvs. Luftfartstilsynet, som avgjør skjønnsutøvelsen.
- 1.2 Denne veiledningen skal gi flyplassoperatøren tilstrekkelig informasjon for en tilfredsstillende praktisering av forskriften. Veiledningen angir det sikkerhetsnivå Luftfartstilsynet vil legge til grunn for sin skjønnsutøvelse, og angir en akseptabel minstestandard.

2. Arbeider på flyplassområdet

2.1 Generelt

- 2.1.1 Flyplassoperatøren bør være forberedt på at vedlikeholdsarbeider og andre anleggsarbeider krever spesiell planlegging og prosedyrer for gjennomføring.

- 2.1.2 Ved arbeider på ferdselsområdet, sikkerhetsområdene og tilstøtende områder gjelder i utgangspunktet kravene til jevnhet, bæreevne, hinderfrihet etc. i aktuelle forskrift om utforming
- Store flyplasser BSL E 3–2
 - Små flyplasser BSL E 3–3
 - Store helikopterplasser BSL E 3–5
 - Små helikopterplasser BSL E 3–6.
- Med tilstøtende områder menes de områder som omfattes av flyplassens hinderflater og så langt ut at arbeidene kan medføre at hinderflatene blir gjennomtrengt av maskiner, jordvoller, konstruksjoner etc.
- 2.1.3 Arbeider som ikke berører ferdselsområdet og sikkerhetsområdene og som ikke gjennomtrenger noen av hinderflatene, kan som hovedregel gjennomføres uavhengig av lufttrafikken. Flyplassens brukere/fartøysjefer må imidlertid være informert om virksomheten. Det må påses at det ikke forekommer farlige og villedende lys og at navigasjonshjelpemidlene ikke påvirkes.
- 2.1.4 Som hovedregel bør arbeider i størst mulig grad legges opp slik at de pågår når det ikke er lufttrafikk, at områdene bringes i samsvar med utformingskravene, og at maskiner etc. flyttes slik at de ikke utgjør hinder når lufttrafikken gjenopptas.
- Små flyplasser og helikopterplasser og store flyplasser med liten trafikk bør vurderes stengt i hele tiden arbeidene pågår.
- 2.2. *Planlegging*
- 2.2.1 Det bør utarbeides en plan for arbeidet i god tid før igangsetting. I vurderingen av hvor lang tid i forkant planen må utarbeides skal det bl.a. tas hensyn til flyoperatørens behov for forhåndsinformasjon.
- For store flyplasser og andre flyplasser der det er krav om kvalitetssystem, bør det utarbeides en kvalitetsplan for arbeidene, jf. NS EN-ISO 9001 pkt. 7.1.
- 2.2.2 For store flyplasser skal kvalitetsplanen for arbeidene behandles av flytryggingsskomiteen, jf. BSL E 4–1 § 5 tredje ledd bokstav c. For øvrige flyplasser, herunder helikopterplasser, bør det etableres en liknende komité. Komiteen bør ledes av flyplassjefen og flyoperatørens representanter bør ha flyoperativ kompetanse.
- 2.2.3 I tillegg til flytryggingsskomiteen bør det etableres et forum der anleggsleder og entreprenører deltar. Alternativt kan disse delta når flytryggingsskomiteen behandler planen for arbeidene.
- 2.2.4 I planen for arbeidene bør inngå:
- Metoder for overvåking av forflytning og plassering av anleggsmaskiner (med og uten radioforbindelse).
 - Tidstabell for arbeidene slik at disse i størst mulig grad kan henlegges til perioder med liten eller ingen lufttrafikk, dersom total stenging ikke er mulig.
 - Plassering av jordvoller, byggemateriell og utstyr.
 - Opprydning etter arbeidene før lufttrafikken gjenopptas.
- 2.3 *Risikoanalyse*
- 2.3.1 I den grad arbeidene på store flyplasser medfører avvik fra kravene til utforming i BSL E 3–2 mens lufttrafikk pågår, må det gjennomføres en risikoanalyse. Ved store flyplasser skal det gjennomføres risikoanalyse for alle faste og bevegelige objekter som utgjør hinder, jf. BSL E 3–2.
- 2.3.2 Også for andre flyplasser bør det gjennomføres en risikoanalyse eller en gjennomgang basert på samme metodikk. Hensiktsmessig metodikk er beskrevet i NS5814 – Krav til risikoanalyser.
- 2.4 *Gjennomføring*
- 2.4.1 *Generelt*
- 2.4.1.1 Som hovedregel bør alle arbeider gjennomføres slik at kravene til utforming og bakkjetjeneste til enhver tid blir etterlevd. Dersom dette ikke lar seg gjøre, bør arbeidene gjennomføres så raskt som mulig, og de berørte områdene snarest bringes i samsvar med utformingskravene. Spesiell oppmerksomhet må rettes mot jord, stein og lignende som kan komme inn på ferdselsområdene.
- 2.4.2 *Rullebane*
- 2.4.2.1 En rullebane bør være stengt i den tiden det pågår arbeider. Se BSL E 4–2 § 17 for merking av en stengt rullebane.
- 2.4.2.2 Det kan pågå arbeider på en del av en rullebane dersom den gjenværende delen tilfredsstiller kravene i aktuell forskrift om utforming, jf. pkt. 1.2 over. Dersom det er aktuelt å tillate trafikk på gjenværende del med for eksempel små fly eller helikopter, og i den forbindelse legges kravene i annen utformingsforskrift til grunn, må forholdet godkjennes av Luftfartstilsynet, jf. BSL E 4–1 § 4 fjerde ledd bokstav a.
- 2.4.2.3 Dersom det skal pågå arbeider på en del av rullebanen samtidig med trafikk på den gjenværende delen, må kravene til sikkerhetsområdet og hinderfrihet tilfredsstilles: plassering av terskel og baneende, inn- og utflygingsflater. Se BSL E 4–2 § 16 for merking av midlertidig flyttet terskel.
- 2.4.3 *Øvrige deler av ferdselsområdet*
- 2.4.3.1 Det kan pågå arbeider på taksebane, avisingsplattform eller oppstillingsplattform samtidig med lufttrafikk. Ubrukbare områder og midlertidige hinder skal merkes, jf. henholdsvis BSL E 4–2 § 19 og BSL E 4–1 § 8 tredje ledd. Senterlinjer og ledelinjer må legges om dersom det er nødvendig for å sikre tilstrekkelig klaring til hindringer. Merk at kravene til bredde på taksebane relatert til luftfartøyet

- størrelse gjelder også ved kortvarige arbeider på taksebane som ikke er stengt.
- 2.4.4 *Sikkerhetsområdene*
- 2.4.4.1 Som hovedregel bør arbeider på sikkerhetsområdene, også taksebanesikkerhetsområdene, bare pågå når det ikke er lufttrafikk, og områdene bør i størst mulig utstrekning bringes i samsvar med utformingskravene før trafikken gjenoppas.
- 2.4.4.2 Dersom taksebanesikkerhetsområdene ikke er i samsvar med utformingskravene på grunn av arbeider, og det samtidig skal være trafikk på taksebanen, skal eventuelle hinder merkes, jf. BSL E 4-1 § 8 tredje ledd. Grøfter og andre forhold som medfører fare for luftfartøy ved utforkjøring bør merkes som ubrukbare, jf. BSL E 4-2 § 19.
3. *Vintervedlikehold*
- 3.1 *Generelt*
- 3.1.1 Flyging under vinterforhold stiller store krav til operatørene. Vinterstid er både vær- og siktforhold vanskeligere enn om sommeren, og kravene til utforming og vedlikehold av ferdelsområdet og sikkerhetsområdene blir derfor minst de samme som om sommeren. Kravene til utforming av ferdelsområdet og sikkerhetsområdene fremgår av aktuell forskrift i BSL E 3-serien, mens kravene til vedlikehold fremgår av BSL E 4-2. Veiledning i vintervedlikehold fremgår dessuten av ICAO Doc 9137 Part 2 Pavement Surface Conditions.
- 3.1.2 Kravene til utforming av ferdelsområdet og sikkerhetsområdene fremgår av:
- Store flyplasser BSL E 3-2
 - Små flyplasser BSL E 3-3
 - Store helikopterplasser BSL E 3-5
 - Små helikopterplasser BSL E 3-6.
- 3.1.3 Vintervedlikehold omfatter:
- Inspeksjoner, jf. BSL E 4-2 § 6,
 - Brøyting, jf. BSL E 4-2 § 8, § 10, § 12 og § 13,
 - Preparering, jf. BSL E 4-2 § 8,
 - Rapportering, jf. BSL E 4-2 § 7.
- 3.1.4 Vintervedlikeholdet skal utføres på en slik måte og i et slikt omfang at lufttrafikken kan avvikles trygt og sikkert, jf. BSL E 4-2 § 8. Dessuten bør det være en målsetting at lufttrafikken opprettholdes i størst mulig grad.
- 3.1.5 Prosedyrer for vintervedlikeholdet, herunder konkrete krav til utførelse, skal behandles av flytryggingkomiteen, jf. BSL E 4-1 § 5 tredje ledd. Det samme skal øvrige spørsmål og problemer omkring vintervedlikehold og trafikkavvikling. Når komiteen behandler konkrete krav til utførelse av vintervedlikeholdet, for eksempel til brøyting og preparering av rullebaner, forutsettes at de aktuelle flyoperatører har en flyoperativ representant i komiteen eller har avgitt skriftlige uttalelser som komiteen kan behandle. Slik kan flyplassoperatøren sikre at de flyoperative behov blir lagt til grunn for vintervedlikeholdet. Det kan være hensiktsmessig at en stor flyplassoperatør har en felles flytryggingsskomité for flere flyplasser. En slik komité vil kunne ha større kompetanse og det vil kunne være enklere å få med flyoperative representanter.
- 3.2 *Prosedyrer for vintervedlikehold*
- 3.2.1 Leder av plasstjenesten skal utarbeide prosedyrer for vintervedlikehold, jf. BSL E 4-2 § 5 første ledd bokstav a. Prosedyrene bør minst omfatte:
- Inspeksjoner under vinterforhold (dersom dette ikke er dekket av andre prosedyrer)
 - Metoder for brøyting og preparering (bruk av maskiner, kjøremønstre etc.)
 - Konkrete krav til brøyting og preparering av de enkelte områder
 - Prioritering av områdene som skal brøytes og prepareres (brøytekart)
 - Utforming av brøytekanter og plassering av snødeponier
 - Merking av snødekte områder, brøytekanter m.m.
 - Metoder for observasjon og måling av forholdene (kontaminering, dybder, friksjon etc.)
 - Rapportering av forholdene.
- 3.2.2 Normalt brøytes og prepareres flyplassens forskjellige områder etter følgende prioritet:
- Prioritet 1:*
- Rullebane i bruk.
 - Adkomst for utrykningskjøretøyene til rullebane i bruk og utrykningsveier ut i innflygingssektorene.
 - Taksebane mellom oppstillingsplattform og rullebane i bruk.
 - Oppstillingsplattform/oppstillingsplass i bruk.
 - Områder nødvendig for trafikkavviklingen, så som rundt navigasjons-, kommunikasjons- og lysanlegg, skilt og meteorologisk utstyr.

Prioritet 2:

- Andre rulle- og taksebaner enn under prioritet 1.
- Andre oppstillingsplattformer/oppstillingsplasser. Andre områder, slik som veier og parkeringsplasser for kjøretøy.

3.2.3 Prosedyrene for vintervedlikehold kan i tillegg til krav til ferdig brøytet og preparerte områder, også inneholde krav til midlertidig brøyting/preparering. Det er viktig at slike reduserte krav, for eksempel til brøytet rullebanebredde, er basert på flyoperative behov og er utarbeidet i nært samarbeid med de aktuelle flyoperatørene, jf. pkt. 3.1.5 ovenfor om behandling i flytryggingsskomiteen.

3.3 Stenging

3.3.1 Flyplassjefen skal stenge hele eller deler av ferdselsområdet under forhold som medfører risiko for lufttrafikken, jf. BSL E 4–1 § 4 femte ledd.

3.3.2 Rulle- og taksebaner hvor brøyting og preparering pågår kan ikke brukes av luftfartøyer. Områdene kan ikke gjenåpnes for trafikk før de tilfredsstillende krav som er fastsatt for vinterforhold.

3.3.3 For store flyplasser skal prosedyrene for vintervedlikehold inneholde klare, konkrete krav til utførelse, og flyplassjefen eller den flyplassen har bemyndiget, skal ikke tillate trafikk på de deler av ferdselsområdet som ikke tilfredsstillende disse kravene, jf. BSL E 4–2 § 5 fjerde ledd. Disse områdene må derfor holdes stengt.

En stor flyplass er en flyplass som skal godkjennes for fly med største tillatte startmasse over 5700 kg eller som er godkjent for 10 eller flere passasjer seter.

*3.4 Brøyting**3.4.1 Rullebanene*

3.4.1.1 Snø, slaps og is skal fjernes fra rullebanene så hurtig som mulig, jf. BSL E 4–2 § 8.

3.4.1.2 Brøyting av rullebaner utføres normalt sammenhengende i banens fulle lengde og bredde. Lys må ikke dekkes eller skjermes av snø.

Rullebanens lengde følger av de kunngjorte banelengdene. Rullebanen begynner der startdistansen (TORA/ASDA) regnes fra og slutter ved de baneendelys som er lengst fra terskelen.

Rullebanens bredde følger av avstanden mellom kantlysene eller kantmerkingen. Dersom rullebanen bare skal brukes av fly med referansekode som ikke krever full bredde, kan brøyting reduseres til den rullebanebredde de aktuelle flyene trenger. Flyoperatøren/fartøysjefen er ansvarlig for å opplyse om hvilken rullebanebredde flyet trenger. Uansett gjelder minstekravene til rullebanebredde i BSL E 3–2. Den reduserte rullebanebredden må være symmetrisk om rullebanens senterlinje.

3.4.1.3 Brøytingen rundt og ved lys utføres slik at lysenes synlighet og styrke ikke påvirkes, jf. aktuell utformingsforskrift, jf. pkt. 1.2 over. Aktuelle lys er kantlys, terskel- og baneendelys og nedfelte lys. Se også pkt. 3.4.5.2 nedenfor.

3.4.1.4 På en ferdig brøytet rullebane skal det ikke ligge igjen snøkanter. Trafikk kan likevel tillates på en rullebane som helt eller delvis er dekket av snø eller is. Det vises til pkt. 3.1.4, 3.2.3 og 3.3.3 over om hvilke forutsetninger som da må være tilstede.

3.4.1.5 Prinsippene som legges til grunn for brøyting av en rullebane gjelder også for start- og landingsområdet (FATO) og for settings- og løfteområdet (TLOF) på en helikopterplass.

3.4.2 Taksebanene

3.4.2.1 Taksebanene skal holdes fri for snø, slaps og is i den grad det er nødvendig for at luftfartøyene kan takse sikkert, BSL E 4–2 § 8.

3.4.2.2 Prosedyrene som skal inneholde så klare og konkrete krav til brøytingen av taksebanene som mulig. Dette gjelder spesielt for store flyplasser. Se BSL E 4–2 § 5 fjerde ledd.

3.4.2.3 Kravene til brøyting av taksebanene baseres på de enkelte luftfartøyers behov/ytelser. Flyoperatørene/fartøysjefene er ansvarlig for å opplyse om dette. Ved store flyplasser skal kravene behandles av flytryggingsskomiteen som bør ha flyoperativ kompetanse, jf. pkt. 3.1.5 og 3.2.3 over.

3.4.3 Oppstillingsplattformene

3.4.3.1 Oppstillingsplattformene skal holdes så rene for snø, slaps og is at luftfartøyene kan manøvrere sikkert, og slik at de kan flyttes med traktor, se BSL E 4–2 § 8.

3.4.3.2 Prosedyrene skal inneholde så klare og konkrete krav til brøytingen av oppstillingsplattformene som mulig. Dette gjelder spesielt for store flyplasser, se BSL E 4–2 § 5 fjerde ledd.

3.4.3.3 Kravene til brøyting av oppstillingsplattformene baseres på de enkelte luftfartøyers behov/ytelser. Flyoperatørene/fartøysjefene er ansvarlig for å opplyse om dette. Ved store flyplasser skal kravene behandles av flytryggingsskomiteen.

3.4.4 Sikkerhetsområdene

3.4.4.1 Snø på sikkerhetsområdene kan redde liv og begrense skadene på luftfartøy som går ut av rullebanen dersom den behandles riktig. Mangler ved bl.a. utstrekning og jevnhet på sikkerhetsområdene kan dels kompenseres med snø.

3.4.4.2 Overgangen mellom brøytet rullebane og sikkerhetsområdene bearbeides best mulig for å unngå skader på luftfartøyene. Snøen på sikkerhetsområdene behandles om nødvendig slik at den ikke kommer i konflikt med motorer, propellere og rotor. Vinkelen på brøytetekanten skal være minst mulig, og mindre

- enn 45° ved snødybde under 1 m. Ved større snømengder må kanten likevel slakkes av mer, jf. BSL E 4–2 § 8. Snøen på sikkerhetsområdene bør aldri være dypere enn at det er en klaring på minst 30 cm til propellere/rotorer, og på minst 50 cm til jetmotorer. Klaringen måles når flyets ytterhjul står på banekanten.
- 3.4.4.3 Brøytekanter og snødybder på sikkerhetsområdene til taksebanene bearbeides best mulig for å unngå berøring med/skade på motorer, propellere og rotorer. Snøen på sikkerhetsområdene bør aldri være dypere enn at det er en klaring på minst 30 cm. Klaringen måles når flyets ytterhjul står på banekanten.
- 3.4.5 *Andre områder*
- 3.4.5.1 Snø som ikke brukes på sikkerhetsområdene, deponeres slik at den ikke gjennomtrenger noen av hinderflatene. Dette er særlig viktig for hinderflaten for de visuelle glidebaneanleggene (PAPI, APAPI, PLASI), jf. BSL E 3–2.
- 3.4.5.2 Områdene foran skilt og lysanlegg brøytes slik at anleggene er synlige fra et luftfartøy, jf. kravene til synlighet i aktuell utformingsforskrift, pkt. 1.2 over. Snøen på områdene foran visuelle glidebaneanlegg bearbeides slik at den ikke påvirker lysutstrålingen og innflygingslysene.
- 3.4.5.3 Områdene der utstyr for navigasjon, kommunikasjon, overvåking og meteorologisk tjeneste er plassert, brøytes om nødvendig. Krav til brøytingen utarbeides sammen med flynavigasjonstjenesten. I kritisk område for glidebanesender (GP) bør snøen ikke være dypere enn 10 cm i de første 100 m fra antennen, og ikke mer en 40 cm i resten av området. I kritisk område for retningsfyr (LLZ) bør snøen ikke være dypere enn 75 cm. Overganger mellom områdene jevnes, og brøytekanter bør ikke overstige 60 cm.
- 3.5 *Preparering*
- 3.5.1 *Rullebanene*
- Vedlikehold av overflaten på rullebanene skal sikre god friksjon, jf. BSL E 4–2 § 8 andre ledd. For å bedre friksjonen brukes mekanisk behandling, sand/eller kjemikalier. På store flyplasser skal det om nødvendig brukes kjemikalier dersom det har positiv effekt, jf. BSL E 4–2 § 8.
- 3.5.2 *Taksebanene og oppstillingsplattformene*
- Taksebanene og oppstillingsplattformene skal holdes fri for snø, slaps og is slik at luftfartøy kan manøvrere sikkert, jf. BSL E 4–2 § 8. Dette kan skje ved å fjerne all kontaminering, eller ved å preparere fast snø og is. Prosedyrene skal angi ønsket til friksjonsnivå, jf. pkt. 3.1.5 og 3.2.1 over.
- 3.5.3 *Sand*
- Sand på rullebanen skal benyttes slik at den ikke påfører luftfartøyer skade, jf. BSL E 4–2 § 8 første ledd. Sandkornene bør være mindre enn 4 mm («skal kunne passere 4 mm firkantsikt»).
- 3.5.4 *Kjemikalier*
- Bruk av kjemikalier som kan ha korroderende eller andre negative effekter på luftfartøyer og miljøet bør unngås, jf. BSL E 4–2 § 8. Valg av kjemikalier baseres på en helhetsvurdering med sikkerhet som viktigste hensyn, jf. pkt. 3.1.5 over om behandling i flytryggingsskomiteen.
- 3.5.5 *Prosedyrer*
- Prosedyrene for store flyplasser skal inneholde konkrete krav til preparering av de enkelte områdene, jf. BSL E 4–2 § 5 og pkt. 3.1 over, for eksempel ved tallfesting av friksjonsnivå, jf. pkt. 3.6.4 nedenfor. Måling av friksjon med sikte på preparering kan gjennomføres selv om friksjonsnivået ikke kan rapporteres.
- Prosedyrene behandles av flytryggingsskomiteen, jf. pkt. 3.1.5 over. Plasstjenestens leder er ansvarlig for at personellet har nødvendig kompetanse til å kunne forstå og anvende prosedyrene.
- 3.6 *Rapportering*
- 3.6.1 *Generelt*
- Utfyllende og komplette opplysninger om baneforholdene er avgjørende for sikker flyging. Plasstjenesten skal derfor rapportere alle opplysninger om forholdene på ferdselsområdet som fartøysjefen trenger for sikker flyging, jf. BSL E 4–2 § 7. Ved store flyplasser skal vinterforholdene fremstilles i banerapport, jf. vedlegg 1 til BSL E 4–2.
- Ved øvrige flyplasser må behovet for opplysninger avklares med aktuelle flyoperatører/flygere.
- 3.6.2 *Banerapport*
- Banerapporten skal utformes i henhold til kravene i vedlegg 1 til BSL E 4–2. Den lokale prosedyren skal gi nærmere anvisning på hvordan rapporteringen skal skje. Dataene skal oppbevares i minst to år. Ny rapport skal utarbeides hver gang ett eller flere av de forholdene som skal rapporteres har endret seg signifikant, jf. spesifikasjonene i vedlegg 1.
- 3.6.3 *Måling av snødybder*
- Gjennomsnittsdybden på dekket av løs snø og slaps som rapporteres i rapportens rubrikk F, skal rapporteres i rubrikk G. Dybden på eventuelt dekke av kompakt snø eller is skal ikke rapporteres. Den lokale prosedyren skal angi metode for og nøyaktighet på målingene.
- 3.6.4 *Måling av friksjon*
- Dersom banerapporten skal inneholde målt friksjonsnivå, må følgende forutsetninger være tilstede:
- Rullebanen må være brøytet til forholdene er innenfor gyldighetsområdet til friksjonsmåleren.

- Dersom det snør, må hele rullebanen være innenfor gyldighetsområdet før den gjenåpnes, og det må ikke snø så mye at friksjonsnivået har endret seg signifikant.

Målt friksjonsnivå kan vanskelig rapporteres når det faller slaps eller våt snø. Dersom rullebanen skal tillates brukt når forholdene er utenfor gyldighetsområdet til friksjonsmåleren, må ny banerapport som angir snødybder og friksjonsnivå 9 straks utarbeides. Ny banerapport må også utarbeides dersom snødybdene har endret seg signifikant siden forrige rapportering.

Friksjonsmålere skal være akseptert av Luftfartstilsynet. Aksepterte friksjonsmålere og gyldighetsområder er kunngjort i AIP Norge AD 1.2.

27. april Nr. 671 2004

Forskrift om endring i forskrift om veterinærvakt.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 27. april 2004 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 26. Kunngjort 30. april 2004.

I

I forskrift 14. januar 2003 nr. 30 om veterinærvakt gjøres følgende endringer:

§ 5 nytt annet ledd skal lyde:

Mattilsynet kan for perioden 1. mai 2004 – 31. desember 2004 bestemme at det skal benyttes forhøyede satser i inntil 24 vaktområder ut fra en vurdering av behovet for å styrke vakttilskuddet. I disse områdene skal satsene i 1. ledd bokstav a) økes til kr 53,- og i 1. ledd bokstav b) økes til kr 66,-.

§ 5 nåværende annet ledd blir nytt tredje ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

28. april Nr. 672 2004

Forskrift om endring i forskrift om tilleggsvedtekter for Prisdirektoratets alminnelige prisreguleringsfond.

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 28. april 2004 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 65 om konkurranse i ervervsvirksomhet (konkurranseloven) § 7–2 og delegeringsvedtak 12. november 1993 nr. 1022. Kunngjort 30. april 2004.

I

I forskrift 24. januar 1992 nr. 4316 om tilleggsvedtekter for Prisdirektoratets alminnelige prisreguleringsfond er det foretatt endringer. Forskriften lyder etter dette:

Forskrift om det alminnelige prisreguleringsfond

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 24. januar 1992 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 65 om konkurranse i ervervsvirksomhet (konkurranseloven) § 7–2 og delegeringsvedtak 12. november 1993 nr. 1022.

§ 1. Fondets anvendelse

Midlene i fondet kan etter vedtak av Arbeids- og administrasjonsdepartementet nyttes innenfor formål angitt i prisloven § 25.

Fondets midler må ikke overføres til statskassen. Staten er ikke ansvarlig for fondets forpliktelser.

§ 2. Fondets administrasjon

Konkurransetilsynet skal administrere fondets midler i samsvar med de nærmere bestemmelser som Arbeids- og administrasjonsdepartementet gir. Har departementet ikke bestemt noe annet, skal midlene være plassert i Norges Bank.

§ 3. Regnskap

Konkurransetilsynet skal forestå regnskapsføring for fondet. Inn- og utbetalinger, regnskapsføring og rapportering skal skje etter bestemmelsene i økonomiregelverket med rundskriv fra Finansdepartementet og i overensstemmelse med retningslinjer fra Arbeids- og administrasjonsdepartementet.

Dersom regnskapet ikke blir revidert av Riksrevisjonen, treffer Arbeids- og administrasjonsdepartementet bestemmelse om revisjon og oppnevner revisor.

II

Endringene trer i kraft straks.

28. april Nr. 673 2004**Forskrift om melding av foretakssammenslutninger mv.**

Fastsatt av Arbeids- og administrasjonsdepartementet 28. april 2004 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) § 18 femte ledd, jf. delegeringsvedtak 16. april 2004 nr. 631. Kunngjort 30. april 2004.

§ 1. Alminnelig melding

Alminnelig melding til Konkurransetilsynet etter konkurranseloven § 18 første ledd skal inneholde de opplysninger som fremgår av § 18 annet ledd bokstav a til e.

Forslag til offentlig versjon av meldingen eller klar angivelse av hvilke opplysninger melder anser som forretningshemmeligheter, skal gis samtidig med meldingen.

Fristen på 15 virkedager for Konkurransetilsynets saksbehandling i konkurranseloven § 18 tredje ledd løper fra første virkedag etter at meldingen er mottatt eller, dersom meldingen er mangelfull, fra første virkedag etter at de manglende opplysningene er mottatt. Konkurransetilsynet må senest innen 8 virkedager informere melderne dersom tilsynet finner at kravene til alminnelig melding ikke er oppfylt.

§ 2. Innskrenking av virkeområdet for alminnelig meldeplikt

Den alminnelige meldeplikten i konkurranseloven § 18 første ledd gjelder ikke:

- a) dersom de involverte foretakene har en samlet årlig omsetning i Norge under 20 millioner kroner, eller
- b) dersom bare ett av de involverte foretakene har en årlig omsetning i Norge over 5 millioner kroner.

Begrepet omsetning tilsvare uttrykket salgssinntekt i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap mv. (regnskapsloven). Forskrifter som utfyller eller fraviker bestemmelsene i regnskapsloven gis tilsvarende anvendelse. For foretak som er unntatt fra reglene i regnskapsloven kapittel 6, skal årlig omsetning som hovedregel tilsvare summen av de varer og tjenester som er solgt som ledd i foretakets alminnelige virksomhet i løpet av året.

Ved erverv av kontroll skal omsetningen til alle foretak i samme konsern som det eller de ervervende foretak tas med ved beregningen av årlige omsetning. Konsernintern omsetning skal trekkes fra.

Konkurransetilsynet kan pålegge enkelte eller grupper av foretak som er omfattet av unntaket i første ledd å gi alminnelig melding.

En foretakssammenslutning som er omfattet av reglene om kontroll med foretakssammenslutninger i EØS-avtalen artikkel 57, er unntatt fra den alminnelige meldeplikten i konkurranseloven § 18 første ledd.

§ 3. Involverte foretak

Ved en fusjon er de involverte foretak partene i fusjonen.

Ved et erverv av kontroll er de involverte foretak det eller de foretak som erverver kontroll, samt det ervervede foretak. Dersom det bare erverves kontroll over en del av et foretak, er det bare den ervervede delen som skal regnes med blant de involverte foretak.

§ 4. Fullstendig melding

Fullstendig melding til Konkurransetilsynet i henhold til konkurranseloven § 18 tredje og fjerde ledd skal inneholde følgende:

- a) Kontaktinformasjon om partene i fusjonen eller den eller de som overtar kontroll.
- b) Beskrivelse av foretakssammenslutningen.
- c) Beskrivelse av de involverte foretakene og foretak i samme konsern.
- d) Beskrivelse av de markedene som berøres av foretakssammenslutningen.
- e) Beskrivelse av markedsstrukturen i de berørte markedene.
- f) Informasjon om de involverte foretakenes viktigste konkurrenter, kunder og leverandører i de berørte markedene.
- g) Redegjørelse for eventuelle etableringshindringer i de berørte markedene.
- h) Redegjørelse for eventuelle effektivitetsgevinster.
- i) Opplysninger om foretakssammenslutningen er underlagt tilsyn fra andre konkurransemyndigheter.
- j) Seneste versjon av avtalen om foretakssammenslutning med vedlegg.
- k) De involverte foretakenes siste årsberetning og årsregnskap.

Forslag til offentlig versjon av meldingen eller en klar angivelse av hvilke opplysninger melder anser som forretningshemmeligheter skal gis samtidig med meldingen.

Konkurransetilsynet kan pålegge fullstendig melding om en foretakssammenslutning uavhengig av om foretakssammenslutningen er omfattet av alminnelig meldeplikt. Det er ikke nødvendig å avvente alminnelig melding. Et pålegg om fullstendig melding for foretakssammenslutninger som er unntatt fra den alminnelige meldeplikten i henhold til § 2 første ledd, kan ikke gis senere enn tre måneder etter at endelig avtale er inngått eller kontroll er ervervet.

Fristen på 25 virkedager i konkurranseloven § 20 annet ledd løper fra første virkedag etter at meldingen er mottatt eller, dersom meldingen er mangelfull, fra første virkedag etter at de manglende opplysningene er mottatt. Konkurransetilsynet må senest innen 15 virkedager informere melderne dersom tilsynet finner at kravene til fullstendig melding ikke er oppfylt.

§ 5. Forenklet melding

Konkurransetilsynet kan i den enkelte sak lempe på kravene til fullstendig melding i § 4.

§ 6. Kunngjøring

Meldte foretakssammenslutninger og meldte erverv av andeler av foretak som ikke fører til kontroll, skal kunngjøres på Konkurransetilsynets hjemmeside. Kunngjøringen skal inneholde opplysninger om de involverte foretakenes navn og organisasjonsnummer, foretakssammenslutningen og berørte markeder.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. mai 2004.

Merknader til forskriftens bestemmelser

Til § 1 Alminnelig melding

Første ledd er en henvisning til kravene til alminnelig melding i konkurranse-loven § 18 annet ledd. Dersom foretakenes årsberetning, jf. konkurranse-loven § 18 annet ledd bokstav e, er tilgjengelig for Konkurransetilsynet i Regnskapsregisteret i Brønnøysund eller på foretakenes hjemmesider, er det tilstrekkelig at partene ved levering av melding gjør Konkurransetilsynet oppmerksom på dette.

Ifølge *annet ledd* må partene enten utforme et forslag til offentlig versjon av meldingen eller angi klart hvilke opplysninger i meldingen og eventuelle vedlegg som anses som forretningshemmeligheter. Av hensyn til at Konkurransetilsynet i løpet av 15 virkedager må ta stilling til om det skal pålegges fullstendig melding, stilles det krav om at den offentlige versjonen eller angivelsen av forretningshemmelighetene må foreligge samtidig med den alminnelige meldingen. Forskriften sier ikke noe om hvordan angivelsen av hvilke opplysninger som er forretningshemmeligheter skal foretas. Det er opp til foretakene selv å avgjøre hva som er mest hensiktsmessig, forutsatt at angivelsen er tilstrekkelig klar. Eksempelvis kan angivelse skje ved bruk av parentes/klammer, bruk av avvikende farge eller skrifttype eller ved at foretaket angir hvilke punkter som de anser unntatt fra offentlighet. Konkurransetilsynet er ikke bundet av partenes vurdering, og må på selvstendig grunnlag vurdere hvilke opplysninger i meldingen som er underlagt taushetsplikt. Dersom foretakene velger å utforme en offentlig versjon av meldingen, skal denne vedlegges meldingen.

Ifølge *tredje ledd* løper fristen på 15 virkedager etter konkurranse-loven § 18 tredje ledd fra første virkedag etter at meldingen er mottatt. Dersom meldingen er mangelfull, begynner imidlertid fristen først å løpe første virkedag etter at de manglende opplysningene er kommet til Konkurransetilsynet. Konkurransetilsynet må snarest mulig etter at en melding er mottatt, vurdere om den oppfylder kravene til alminnelig melding. Dersom Konkurransetilsynet anser at meldingen ikke oppfylder kravene, skal Konkurransetilsynet informere om dette innen åtte virkedager. Dersom tilsynet ikke melder fra innen fristen, vil meldingen bli ansett for å tilfredsstille kravene.

Konkurransetilsynet vil utarbeide retningslinjer om det nærmere innholdet i en alminnelig melding. Disse retningslinjene vil klargjøre og presisere kravene til meldingens innhold der det er nødvendig.

Dersom det etter § 18 første ledd er flere meldepliktige, vil foretakene dersom de ønsker å melde elektronisk, måtte velge en hovedmelder. Alle meldepliktige foretak er imidlertid fortsatt ansvarlige for at meldingen er korrekt og fullstendig. Dersom meldingen inneholder opplysninger som melderne ikke ønsker å dele med hverandre, kan dette sendes Konkurransetilsynet i egen forsendelse.

Til § 2 Innskrenking av virkeområdet for alminnelig meldeplikt

Bestemmelsens *første ledd* oppstiller to alternative vilkår for at en foretakssammenslutning skal være unntatt fra den alminnelige meldeplikten. Det er tilstrekkelig at ett av dem er oppfylt for at unntaket skal komme til anvendelse. En foretakssammenslutning er etter bestemmelsen unntatt fra den alminnelige meldeplikten enten dersom de involverte foretakenes samlede årlige omsetning i Norge er mindre enn 20 millioner kroner, eller dersom bare ett av de involverte foretakene har en årlig omsetning i Norge over 5 millioner kroner. Begrunnelsen for unntaket er at sammenslutninger mellom så små foretak, eller mellom ett stort og ett eller flere små foretak, i de aller fleste tilfeller ikke fører til eller forsterker en vesentlig begrensning av konkurransen, og det vil derfor heller ikke være aktuelt med inngrep etter konkurranse-loven § 16.

I *annet ledd* knyttes begrepet «årlig omsetning» til regnskapslovens regler om beregning av salgsinntekt. Dermed kan foretakene hente tallene fra forrige års regnskaper når de skal vurdere om de er omfattet av alminnelig meldeplikt. Der forskrifter til regnskapsloven gir regler som fraviker eller utfyller regnskapslovens regler for foretak innen visse bransjer, gis disse tilsvarende anvendelse etter meldepliktfor-skriften. Det gjelder for eksempel særregler for finansieringsforetak, forsikringsforetak, verdipapirforetak, eiendomsmeglere og inkassovirksomhet. Som hovedregel skal omsetningen tilsvare summen av de varer og tjenester som er solgt som ledd i foretakets alminnelige virksomhet i løpet av året. At bare salg knyttet til den alminnelige virksomheten skal regnes med, innebærer at salg av for eksempel fast eiendom ikke skal regnes med – med mindre nettopp salg av fast eiendom er foretakets alminnelige virksomhet. Uttrykket varer og tjenester omfatter også renteinntekter.

I tredje ledd slås det fast at ved erverv av kontroll skal omsetningen til alle foretak i samme konsern som det eller de ervervende foretak, tas med ved beregningen av årlige omsetning. På selgersiden er det kun det solgte selskapet eller delen av selskapet, som skal regnes med. Salg mellom foretak i samme konsern skal trekkes fra ved beregning av omsetning. Foretakssammenslutninger som er omfattet av unntaket, kan i enkelte tilfeller føre til en vesentlig

begrensning av konkurransen. Det kan dersom konkurransesituasjonen tilsier det, være av interesse for Konkurransetilsynet å følge enkelte aktører eller markeder særlig nøye når det gjelder strukturendringer. I slike tilfeller kan Konkurransetilsynet etter *fjerde ledd* pålegge enkeltforetak eller grupper av foretak å sende inn alminnelig melding for de foretakssammenslutninger de er involvert i selv om foretakssammenslutningene er omfattet av unntaket i første ledd. Dersom det er snakk om en gruppe foretak som ikke er navngitt, for eksempel dersom pålegget skal gjelde generelt for et marked eller en bransje, må pålegget gis ved forskrift. Et alternativ til å pålegge alminnelig meldeplikt er å gi pålegg om fullstendig melding etter § 4 tredje ledd (jf. merknadene til § 4 nedenfor) for en konkret foretakssammenslutning.

I *femte ledd* unntas foretakssammenslutninger som er omfattet av reglene om fusjonskontroll i EU/EØS. Dette er sagt uttrykkelig slik at det ikke skal oppstå tvil om man skal melde foretakssammenslutninger som oppfyller terskelverdiene i fusjonsforordningen også til Konkurransetilsynet.

Til § 3 Involverte foretak

Hvilke foretak som er «involverte foretak», vil i de fleste tilfeller være uproblematisk å fastslå. Ved en fusjon vil det være de fusjonerende foretak som er de «involverte foretak». For øvrig vil begrepet «ervert av kontroll» være avgjørende for hvilke foretak som er å anse som de «involverte foretak». Ved ervert av kontroll er de involverte foretak det eller de foretak som erverver kontroll, samt det ervervede foretak. Dersom det bare erverves kontroll over en del av et foretak, er det bare den ervervede delen som skal regnes med blant de involverte foretak. Reglene om hva som er «berørte foretak» («undertakings concerned») i fusjonsreglene i EU/EØS, skal så langt de passer legges til grunn for å fastslå hva som er de «involverte foretak». Kommisjonens kunngjøring om begrepet «undertakings concerned» (98/C 66/03) (31998y0302(03)) gir nyttig veiledning om ulike typer foretakssammenslutninger.

Til § 4 Fullstendig melding

Første ledd bokstav a til k angir kravene til innholdet i fullstendig melding. Dette er opplysninger som i de fleste tilfeller vil være nødvendige for å foreta en grundig konkurransemessig vurdering av foretakssammenslutningen.

Konkurransetilsynet vil utarbeide retningslinjer om det nærmere innholdet i en fullstendig melding. Disse retningslinjene vil klargjøre og presisere kravene til meldingens innhold. Når det gjelder *annet ledd*, vises det til merknadene til den tilsvarende bestemmelsen i § 1 annet ledd.

Pålegg om fullstendig melding kan etter *tredje ledd* gis uavhengig av om foretakssammenslutninger er omfattet av den alminnelig meldeplikten. Dette medfører at Konkurransetilsynet kan pålegge fullstendig melding i tilfeller som er omfattet av unntakene i § 2 første ledd. Tilsynet kan i henhold til *tredje ledd annet punktum* pålegge fullstendig melding allerede før alminnelig melding foreligger. Det vil kunne være aktuelt dersom det på et tidlig tidspunkt er klart at foretakssammenslutningen kan bli gjenstand for inngrep. Det vil i slike tilfeller ikke være noen grunn til å avvente alminnelig melding.

Det følger av *tredje ledd siste punktum* at et pålegg om fullstendig melding for foretakssammenslutninger som er unntatt alminnelig meldeplikt etter § 2 første ledd, ikke kan gis senere enn tre måneder etter at endelig avtale er inngått eller kontroll er ervervet. Denne fristen er satt for å redusere den usikkerheten muligheten for pålegg om fullstendig melding påfører partene i foretakssammenslutninger som er unntatt alminnelig meldeplikt, og for å unngå at denne usikkerheten medfører at en rekke konkurransemessig uproblematisk foretakssammenslutninger meldes frivillig.

Fjerde ledd tilsvare § 1 tredje ledd med unntak av at Konkurransetilsynet gis syv virkedager lenger til å vurdere om meldingen oppfyller kravene enn ved alminnelig melding. Bakgrunnen for dette er at det vil ta noe mer tid å vurdere om fullstendige meldinger oppfyller kravene fordi disse er mer omfattende.

Til § 5 Forenklet melding

Denne bestemmelsen er utformet slik at Konkurransetilsynet i den enkelte sak har anledning til å lempe på kravene til fullstendig melding, uten at det er regulert hva det kan lempes på og hvordan fremgangsmåten skal være ved lemping. Det legges dermed til rette for en fleksibel praksis fra tilsynets side. Initiativet til forenklet melding kan komme både fra melder og fra tilsynet. Bestemmelsen vil blant annet være aktuell dersom opplysninger som inngår i en fullstendig melding allerede er offentlig tilgjengelige. Det vil da være tilstrekkelig å gjøre Konkurransetilsynet oppmerksom på dette. Det samme vil være tilfelle dersom tilsynet allerede har mottatt opplysningene i en alminnelig melding.

Til § 6 Kunngjøring

Bestemmelsen pålegger Konkurransetilsynet å kunngjøre på sin hjemmeside nærmere angitte opplysninger om foretakssammenslutninger som er meldt til tilsynet.

Til § 7 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft samtidig med den nye konkurranseloven, 1. mai 2004.

28. april Nr. 674 2004**Forskrift om endring i forskrift om felling av viltarter som gjør skade eller som vesentlig reduserer andre viltarters reproduksjon.**

Fastsatt av Direktoratet for naturforvaltning 28. april 2004 med hjemmel i lov 29. mai 1981 nr. 38 om viltet § 14 og § 14a. Kunngjort 30. april 2004.

I

I forskrift 1. september 1997 nr. 1000 om felling av viltarter som gjør skade eller som vesentlig reduserer andre viltarters reproduksjon gjøres følgende endring:

Del II felling av viltarter som gjør skade pkt. C skal lyde:

C. Fylkesmannen kan gi tillatelse til felling av følgende viltarter når disse gjør skade: Knoppsvane, kortnebbgås, kongeørn, hønsehauk, spurvehauk, makrellterne, rødnebbterne, flaggermus og oter, samt stripegås, snøgås og kvitkinngås i fylkene Aust-Agder, Telemark, Buskerud, Vestfold, Oslo og Akershus, Østfold, Oppland og Hedmark.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. april Nr. 675 2004**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2004.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 28. april 2004 med hjemmel i forskrift 19. desember 2003 nr. 1757 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2004 § 18, gitt med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9. Kunngjort 30. april 2004.

I

I forskrift 19. desember 2003 nr. 1757 om regulering av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2004 gjøres følgende endring:

Ny § 14a skal lyde:

§ 14a. Områdebegrensninger og bifangst av torsk for fartøy over 15 meter

Det er forbudt for fartøy over 15 meter største lengde å fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor slike fjordlinjer som er angitt i vedlegg¹ til denne forskrift.

Ved fiske etter andre arter innenfor fjordlinjene kan bifangst av torsk maksimalt utgjøre 25% dersom ikke annet er bestemt. All fangst av torsk avregnes fartøyets samlekvote eller fartøykvote.

¹ Vedleggene finnes på http://www.fiskeridir.no/sider/pdf/fjordlinjer_kysttorsk.pdf.

II

Endringen trer i kraft 1. mai 2004.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2004-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1997	13	1121	Forskrift nr. 572	4
1997	20	1842	Forskrift nr. 961	1
2000	5	452	Forskrift nr. 119	2
2001	17	2305, 2306	Forskrift nr. 1541	3
2002	18	2429	Instruks nr. 1699	3
2003	12	1926	Vedtak nr. 1044	4
2003	14	2201, 2202	Vedtak nr. 1715	3
2003	14	2349, 2350	Forskrift nr. 1302	4
2003	14	2276, 2278	Forskrift nr. 1239	2
2003	16	2556	Forskrift nr. 1379	1
2003	16	2594, 2603	Forskrift nr. 1424	3
2003	17	2724	Forskrift nr. 1476	1
2003	17	2757	Forskrift nr. 1490	1
2003	17	2761	Forskrift nr. 1492	1
2003	17	2799, 2800	Forskrift nr. 1534	3
2003	17	2803	Forskrift nr. 1538	3
2003	17	2808	Forskrift nr. 1546	1
2003	17	2808	Forskrift nr. 1546	2
2003	17	2815	Forskrift nr. 1560	1
2003	17	2838	Forskrift nr. 1589	1
2003	17	2839	Forskrift nr. 1590	1
2003	18	2859, 2860	Forskrift nr. 1601	4
2003	18	2894	Forskrift nr. 1636	3
2004	1	108	Forskrift nr. 3	4

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgever: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2004 koster	Avd. I	kr 1020	kr 1580	kr 2240
	Avd. I og II	kr 1280	kr 2320	kr 3330

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Faks 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no